

ความสัมพันธ์ในชีวิตคู่

สารบัญ

บทที่ 1 ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และการไม่คาดหวัง

บทที่ 2 ทำความเข้าใจผู้หญิง

บทที่ 3 ทำความเข้าใจผู้ชาย

บทที่ 4 การสื่อสาร

บทที่ 5 บทบาทของสามี

บทที่ 6 บทบาทของภรรยา

บทที่ 7 ความขัดแย้ง: จงคาดหวังมันและรับมือกับมัน

บทที่ 8 บทสรุป

บทที่ 1 --- ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และ การไม่คาดหวัง

พวกเราบ่อยคนเหลือเกินที่เติบโตมาใน “ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ” ที่เป็นตามแบบอย่างและหลักการในพระคัมภีร์ ดังนั้น เราจึงพบเห็นแบบอย่างของครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ เราได้เรียนรู้พฤติกรรมที่ผิดๆ จนทำให้เราปฏิบัติต่อคนที่ใกล้ชิดเราในแบบที่บั่นทอนความสัมพันธ์ของเรา คุณได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติต่อคู่สมรสจากแบบอย่างที่เป็นบิดา มารดาของคุณ ปฏิบัติต่อกันและกัน รูปแบบพฤติกรรมบางอย่างดังกล่าวได้กลายเป็นวิธีที่คุณปฏิบัติต่อคู่สมรสของคุณ ยกตัวอย่างเช่น บิดาที่ไม่นำในการตัดสินใจ ไม่นำในการรับผิดชอบทางการเงิน หรือไม่รักภรรยาของตน โดยปราศจากเงื่อนไข ก็เป็นบิดาที่ผิดปกติในสายพระเนตรของพระเจ้า และพฤติกรรมแต่ละอย่างที่ผิดปกติเหล่านั้นก็ส่งผลในเชิงบั่นทอน โดยตรงต่อความสัมพันธ์ของเขากับภรรยา

ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข: การไม่คาดหวัง

ชีวิตคู่ที่ดีไม่ได้เกิดขึ้น โดยบังเอิญหรือ โดยการแต่งงานกับคนที่ใช่ คุณอาจแต่งงานคนที่เขาน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณและยังมีชีวิตคู่ที่เลวร้าย หรือแม้กระทั่งจบลงด้วยการหย่าร้างก็ได้ หาก你不ตอบสนองความต้องการของคู่สมรสของคุณ เขาหรือเธอก็จะรู้สึกไม่ได้รับการเติมเต็ม พวกเขาจะหมดความสนใจในชีวิตคู่ หมดความสนใจในตัวคุณ และอยากทิ้งคุณไป หากคุณแต่งงานเพราะหวังว่าความต้องการของคุณจะได้รับการตอบสนอง คุณก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่ชีวิตคู่ที่ยากลำบากเสียแล้ว

อย่างไรก็ตาม หากคุณแต่งงานโดยปราศจากความคาดหวังที่เห็นแก่ตัว โดยไม่พุ่งเป้าไปที่การให้ความต้องการของคุณได้รับการตอบสนอง และไม่คาดหวังอย่างไม่ยุติธรรมว่าคู่สมรสของคุณควรจะปฏิบัติตัวอย่างไร และคุณพุ่งเป้าไปที่พฤติกรรมของตัวเองและพุ่งเป้าไปที่การทำความเข้าใจและการตอบสนองความต้องการของคู่สมรสของคุณ คุณก็จะได้ชีวิตคู่ที่ยอดเยียมอย่างแท้จริง เมื่อแต่ละฝ่ายพุ่งเป้าไปที่การทำความเข้าใจและตอบสนองความต้องการของอีกฝ่าย ชีวิตคู่ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ให้ผลตอบแทนเยอะมาก แต่เมื่อแต่ละฝ่ายพุ่งเป้าไปที่ตนเองและการทำให้ความต้องการของตนเองได้รับการตอบสนอง ชีวิตคู่ก็อาจกลายเป็นความทุกข์ทรมานได้

เราต้องเข้าใจว่าคุณจะแต่งงานด้วยมีความต้องการที่แตกต่างจากความต้องการของคุณอย่างมหาศาล ผู้หญิงและผู้ชายแตกต่างกันอย่างมาก และชีวิตคู่เป็นกระบวนการต่อเนื่องในการเรียนรู้ความต้องการของอีกฝ่ายและพัฒนา รูปแบบพฤติกรรมที่จะตอบสนองความต้องการเหล่านั้น มันเป็นเรื่องที่ชั่วชีวิตที่ต้องอาศัยการทำงานหนัก การศึกษาอีกฝ่ายอย่างหนัก การศึกษาพระวจนะของพระเจ้า และการยอมรับความผิดของตัวเองและการยินยอมที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเรา

เอเฟซัส 5:18-33 “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของคุณถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงยอมฟังกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแก่พระองค์เอง ไม่มีจุดด่างพร้อย ริ้วรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ แห่งเนื้อหนังของพระองค์ และแห่งกระดูกของพระองค์ เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” ข้อนี้เป็นข้อดีที่ลึกซึ้งที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร ถึงอย่างไรก็ดี คุณทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน”

ข้อ 21 บอกว่าสามีและภรรยาต้องยอมฟังกันและกัน ทั้งสามีและภรรยาต้องให้ความสำคัญของการของอีกฝ่ายมาก่อนความต้องการของตนเองและปรนนิบัติอีกฝ่ายไม่ใช่ตนเอง สามีและภรรยาต่างก็มีความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน และแต่ละฝ่ายก็เป็นภาพของพระคริสต์ เมื่อภรรยายอมฟังสามีและยอมให้เขานำ เธอก็เป็นภาพหนึ่งของพระคริสต์ที่ยอมอยู่ใต้บังคับพระบิดาและตรัสว่า “ขอให้ฉันไปตามพระประสงค์ของพระองค์ และไม่ใช่ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์” เธอก็ยอมอยู่ใต้บังคับพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์เมื่อเธอยอมอยู่ใต้บังคับสามีของเธอและยอมให้เขานำ และเมื่อสามีรักภรรยาของตน ยอมเสียสละเพื่อเธอ ตอบสนองความต้องการของเธอ ให้ความสำคัญของเธอสำคัญกว่าความต้องการของเขา นำเธอโดยคำนึงถึงผลดีที่สุดที่จะเกิดกับเธอเป็นหลัก เขาก็จะเป็นภาพหนึ่งของพระคริสต์ที่รักเราและทรงสละพระองค์เองเพื่อเรา

มีสามีคนหนึ่งในชีวิตคู่ที่เลวร้ายที่ไม่พอใจที่ภรรยาของเขาเป็นแม่บ้านที่ใช้ไม่ได้เอาเสียเลย เขาารู้สึกว่าตัวเองทำงานหนักมาทั้งวันและหาเงินมาให้ภรรยาได้มากด้วย แต่เมื่อเขากลับมาบ้าน บ้านก็รกทุกครั้งและเขาก็บอกเธอไปแล้ว หลังจากที่ได้รับคำปรึกษาที่มีประโยชน์ เขาก็รู้ว่าเขาทำผิดที่ปฏิบัติต่อเธอเช่นนั้น เมื่อเขากลับมาบ้าน เขาก็บอกภรรยาว่า “ผมเห็นแก่ตัวจริงๆ คุณทำงานหนักมาทั้งวันในการเลี้ยงดูลูกๆและผมไม่ได้ช่วย

คุณมากเท่าที่ควรเลย สุดสัปดาห์นี้ ผมจะทุ่มเวลา 2 วันเพื่อช่วยคุณทำงานบ้าน” เขากล่าวเช่นนี้เมื่อคืนวันพฤหัสบดี และคืนวันศุกร์เขาก็กลับมาเจอบ้านสะอาดเอี่ยม ดอกไม้อยู่บนโต๊ะ และอาหารเย็นถูกจัดเตรียมไว้อย่างสวยงาม ที่เขาต้องทำก็แค่แสดงให้เธอเห็นว่าเขาแคร์และเขาเข้าใจว่าเธอกำลังประสบกับอะไร เขาไม่ได้เรียกร้องอะไรเลย เขาคิดไว้ก่อนหน้านั้นว่าหากเขาวิพากษ์วิจารณ์เธอ เธอก็จะเปลี่ยนแปลง อยากรู้ก็ตาม เขาพบว่าเมื่อเขาเปลี่ยนวิธีที่เขาปฏิบัติต่อเธอ เธอก็ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในตัวเขา

เรารู้สึกเสมอว่าตัวเราไม่มีอะไรผิดปกติ แต่อีกฝ่ายต่างหากที่ต้องเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ความรับผิดชอบของเราที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มสมรสของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้เราพุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงพฤติกรรมของตัวเอง

สุภาษิต 17:9 “บุคคลผู้ปิดบังการละเมิดก็เสาะหาความรัก แต่คนกล่าวเรื่องนั้นซ้ำซากก็ทำให้เพื่อนสนิทแยกจากกัน”

ในชีวิตคู่ เราต้องเรียนรู้ที่จะมองข้ามความผิดพลาดต่างๆและไม่พูดถึงมันอีก มิฉะนั้น ชีวิตคู่ของเราก็มุ่งหน้าไปสู่การแยกทาง ไม่ทางกาย อย่างน้อยก็ทางอารมณ์

สุภาษิต 17:17 “มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก”

ในชีวิตคู่ เราต้องรักกันไว้ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสามีเป็นแบบอย่างของพระคริสต์แก่ภรรยาของเขา เขาต้องรักเธอไม่ว่าจะในยามใด

คนส่วนใหญ่เข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับความคาดหวังที่เกินจริง รวมถึงความคาดหวังว่าจะไม่มีความขัดแย้งในชีวิตคู่ของตนอีกด้วย ดังนั้น เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นมา พวกเขาจึงไม่รู้ว่าจะรับมือมันอย่างไร คำตอบของโลกสำหรับความขัดแย้งคือ การหย่าร้าง แต่นั่นไม่ใช่คำตอบ เพราะพฤติกรรมของเขาเองจะก่อให้เกิดความขัดแย้งเดิมๆอีกในชีวิตคู่ครั้งต่อไปของเขา อุปนิสัยและพฤติกรรมของเขายังไม่เปลี่ยนแปลง และนั่นคือสิ่งที่ทำให้ชีวิตคู่ของเขาล่ม หาใช่อีกฝ่ายไม่

ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นในชีวิตคู่แน่ๆ คนบาปที่ไม่สมบูรณ์พร้อมสองคนต้องขัดแย้งกันอยู่แล้ว ตอนนี้นำเข้าไม่ได้กำลังพูดถึงการทะเลาะแบบคอขาดบาดตาย แต่พวกเขาจะไม่เห็นพ้องกันและจะเห็นความผิดพลาดในกันและกัน คนสมัยนี้มีชีวิตอยู่พร้อมกับความเข้าใจผิดๆที่ว่าหากพวกเขารักกันดีมันก็ไม่น่าเกิดความขัดแย้ง และหากมันเกิดความขัดแย้งอะไรขึ้นมา ก็ถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะต้องเลิกกัน อัตราการหย่าร้างจึงสูงขึ้นด้วยเหตุนี้

เราทุกคนมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ในช่วงคบหากันแต่ละคนก็มองเห็นแต่ด้านดีของอีกฝ่าย แต่พวกเขาจะเริ่มสังเกตเห็นด้านลบสองสามอย่างหลังจากผ่านพ้นปีแรกไปแล้ว และพอถึงปีที่ 3-5 พวกเขาจะเริ่มมองเห็นไม่ใช่แค่ด้านลบเท่านั้น แต่ยังรำคาญด้านลบเหล่านี้และถึงกับทำผิด โดยบ่นออกมาต่างๆเกี่ยวกับด้านลบเหล่านี้ด้วย นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ทำไมช่วงปีดังกล่าวเป็นช่วงที่คู่สมรสส่วนใหญ่ประสบกับความตึงเครียด และเริ่มเกิดการหย่าร้าง

กุญแจอยู่ตรงที่การไม่พุ่งเป้าไปที่ด้านลบของอีกฝ่าย แต่พุ่งเป้าไปที่ด้านบวก และนั่นเป็นสิ่งที่คุณต้องเริ่มฝึกหัดตัวเองให้รู้จักกระทำ คนทุกคนรอบข้างคุณมีทั้งด้านบวกและด้านลบ

และเมื่อคุณเริ่มมองเห็นข้อเสียในตัวใครบางคน จงฝึกหัดตัวเองที่จะพุ่งเป้าไปที่ด้านบวกของเขาแทน พวกเขาพูดมากเกินไปงั้นหรือ? งั้นจงพุ่งเป้าไปที่ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาเป็นมิตรและเป็นคนสบายๆแทนสิ พวกเขาชอบโต้เถียงมากเกินไปงั้นหรือ? งั้นพวกเขาก็ยื่นหยัดเพื่อสิ่งที่คุณเห็นว่าถูกต้อง

นิสัยของอีกฝ่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญ คุณเปลี่ยนมันไม่ได้หรอก วิธีที่คุณมองนิสัยเหล่านั้นต่างหากที่สำคัญจริงๆ และนั่นจะกำหนดวิธีที่คุณจะตอบสนองต่อเขา

1 โครินธ์ 13:4-8 “ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง ไม่แคะไค้ ก็้อย เขี่ยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง ความรักไม่มีวันสูญสิ้น...”

ความรักในชีวิตคู่และในครอบครัวต้องเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไขเสมอ และมันมักเป็นเช่นนั้นในช่วงคบหากันและในช่วงสองสามเดือนแรกหรือสองสามปีแรกของชีวิตคู่ สิ่งทีกระตุ้นให้ใครบางคนเติบโตขึ้นจริงๆคือ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและการยอมรับและการชมเชย ในสุภาษิต 31:28 สามีของสตรีที่สง่าผ่าเผยก็ชมเชยเธอ คุณคิดว่าเธอกลายเป็นคนที่สง่าผ่าเผยเช่นนั้นได้อย่างไรกันล่ะ?

สุภาษิต 31:28 “ลูกๆของเธอตื่นขึ้นมาก็ชมเชยเธอ สามีของเธอก็สรรเสริญเธอ”

มีเจ้าชายองค์หนึ่งบนเกาะแห่งหนึ่งในแปซิฟิกใต้ที่ได้เลือกหญิงสาวคนหนึ่งไว้แล้วเพื่อเป็นมเหสีของตน ในวัฒนธรรมนั้น ชายหนุ่มจะเสียดินสอดให้แก่บิดาของว่าที่เจ้าสาวของเขาเป็นวัว ตามคุณค่าที่เขามองเห็นในตัวนาง หญิงสาวรูปงามอาจได้ดินสอดเป็นวัว 3-4 ตัว เอาละ หญิงสาวคนนี้ไม่ได้สวยมากหรือมีความสามารถมากนัก และทุกคนถึงกับต้องอึ้ง โดยเฉพาะนางและบิดาของนาง เมื่อชายหนุ่มผู้นี้เสนอวัวถึง 8 ตัวเพื่อแลกกับตัวนาง

หนึ่งปีต่อมา ผู้สังเกตการณ์ได้กลับมาที่เกาะนี้อีกและได้เห็นหญิงสาวแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง คือ นางที่ได้เป็นนมเหยื่อของเจ้าชายของคั่นั้น เป็นหญิงสาวคนเดิม แต่นางดูสวยกว่าเดิม คมมันใจกว่าเดิมมาก และนางดูแลตัวเองดีกว่าเดิมและดูแลบ้านช่องของตนเป็นอย่างดี เจ้าชายของคั่นั้นมีสติปัญญามากมาย เมื่อถูกถามว่าทำไมเขาถึงจ่ายเยอะขนาดนั้นเพื่อแลกกับภรรยาของเขา เขาก็ตอบว่า “ข้าต้องการให้นางทราบว่าข้าดีค่านางสูงขนาดไหน ข้ารู้ว่านางจะปฏิบัติตนให้คู่ควรกับศักยภาพที่ข้าเห็นในตัวนาง”

หากคู่สมรสของคุณทราบว่าคุณรักเขาอย่างที่เขาเป็นและไม่ใช่อะไรที่คุณอยากให้เขาเป็น เขาก็จะมั่นใจที่จะเติบโตและกลายเป็นคนที่ดีที่สุดที่เขาจะเป็นได้ การชมเชยทำให้เกิดสิ่งนี้แหละ อย่างชมเชยความสำเร็จหรือความงามของเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่อาจควบคุมได้ แต่จงชมเชยอุปนิสัยและความพยายามของเขา

เราต้องให้ความรักไปโดยไม่ขออะไรตอบแทน มิฉะนั้น คนที่คุณควรจะรักก็จะสงสัยตลอดว่าเขาทำดีพอที่จะได้ตามข้อกำหนดแห่งความรักของคุณแล้วหรือยัง และควรค่าแก่ความรักของคุณแล้วหรือยัง พวกเขาจะรู้สึกไม่มั่นใจเสมอ ทั้งในชีวิตคู่และในฐานะพ่อแม่ คุณจะถูกทดสอบเสมอว่าความรักของคุณเป็นแบบไม่มีเงื่อนไขหรือไม่ คู่สมรสและลูกๆของคุณอาจไม่ถามคุณ แต่พวกเขาจะรู้สึกถึงมันได้เมื่อคุณให้ความรักออกไปแบบมีเงื่อนไข

ลูกอาจถามคุณว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหนูสอบตกพรุ่งนี้?” แต่สิ่งที่ลูกต้องการรู้ก็คือ “พ่อจะยังรักหนูอยู่ไหมถ้าหนูสอบตก” “ความรักของพ่อที่มีต่อหนูเป็นแบบไม่มีเงื่อนไขไหม?” คำตอบของเราต่อคำถามนั้นต้องเป็น “พ่อจะรักลูกเหมือนเดิมไม่ว่าจะเป็นยังไง แน่แน่นอนที่พ่อต้องการให้ลูกตั้งใจเรียนและทำข้อสอบได้ แต่รับรองว่าหากลูกสอบตกพ่อจะไม่ตีลูกแน่ๆ พ่อจะอยู่เคียงข้างลูกเสมอ พ่อรักลูกเพราะว่าลูกเป็นลูกของพ่อ”

อัตราการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ในอเมริกา และเด็กวัยรุ่นที่มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงสุดก็คือ พวกเด็กเรียนดี พวกเขาเป็นนักเรียนเกรดเอ เป็นกัปตันทีมฟุตบอลและทีมเชียร์ลีดเดอร์ พวกเด็กเก่งเหล่านี้ชอบเอาใจพ่อแม่และพวกเขาเชื่อจริงๆว่าถ้าพวกเขาหยุดสร้างผลงานและหยุดทำให้ทุกคนภูมิใจในตัวพวกเขา พ่อแม่ก็จะไม่รักพวกเขาอีกต่อไป

หากใครบางคนเชื่อจริงๆว่าคนที่ใกล้ชิดพวกเขามากที่สุด อย่างพ่อแม่หรือคู่สมรสของเขาไม่ได้รักเขาอย่างที่เขาเป็น แต่รักเขาอย่างที่พวกเขาอยากให้เขาเป็น เฉพาะตอนที่เขาประสบความสำเร็จเท่านั้น หรือเฉพาะตอนที่เขาสร้างผลงานและทำให้พวกเขาพอใจเท่านั้น ในที่สุดเขาก็จะรู้สึกว่าโลกไม่น่าอยู่อีกต่อไป หากคุณรู้สึกว่า คุณเป็นที่รักเฉพาะตอนที่คุณกำลังสร้างผลงานและตอบสนองความคาดหวังของสามีหรือภรรยาของคุณเท่านั้น คุณก็จะรู้สึกว่าตัวเองถูกหลอกใช้และรู้สึกขมขื่นต่อคู่สมรสของคุณ

แล้วคุณจะรักใครสักคนได้อย่างไรไม่มีเงื่อนไขได้อย่างไรในเมื่อมีบางสิ่งเกี่ยวกับตัวพวกเขาที่คุณเริ่มไม่ชอบเอาเสียแล้ว? อย่างแรกก็คือ จงเริ่มตระหนักได้แล้วว่ามนุษย์ทุกคนมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ไม่มีใครมีแต่ข้อดี เราทุกคนมีทั้งจุดเด่นและจุดด้อย โปรดจำไว้ว่าก่อนที่คนสองคนจะแต่งงานกัน พวกเขาจะเห็นแต่ด้านดีในตัว ของอีกฝ่าย แต่พอแต่งงานกันไปได้หลายเดือนหรือหลายปี พวกเขาจะเห็นแต่ด้านลบ ทำไมนะหรือ? เป็นเพราะอีกฝ่ายเปลี่ยนไปงั้นหรือ? ไม่ใช่เลย แต่เป็นเพราะทัศนคติของคุณต่อนิสัยของอีกฝ่ายได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วต่างหาก กฎุญแจก็คือ จงพุ่งเป้าไปที่ด้านดีของอีกฝ่าย คุณเปลี่ยนเขาไม่ได้ แต่คุณเปลี่ยนวิธีที่คุณมองเขาได้

จงเตรียมตัวคุณเองสำหรับช่วงเวลานั้นในชีวิตคู่ของคุณเมื่อคุณเริ่มมองเห็นข้อบกพร่องในตัวคู่สมรสของคุณ โดยตระหนักอยู่เสมอแต่ตอนนี้ว่าเราทุกคนมีข้อบกพร่องด้วยกันทั้งนั้น ข้อบกพร่องอาจแตกต่างกันไปตามตัวบุคคล แต่เราทุกคนก็มีรายการข้อบกพร่องยาวเป็นหางว่าว และกฎุญแจก็คือ จงยอมรับอีกฝ่ายอย่างที่เขาเป็น พุ่งเป้าไปที่ข้อดีของเขา และฝึกหัดตนเองให้มองข้ามข้อบกพร่องเหล่านั้นของเขาเสีย

ชีวิตคู่ที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองฝ่ายรู้ว่าอีกฝ่ายอาจคิดหรือทำสิ่งต่างๆไม่เหมือนตนเอง แต่ทั้งสองฝ่ายต่างก็มีคุณค่าพอๆกัน และแต่ละฝ่ายต่างเคารพความเป็นตัวเองของอีกฝ่าย และตระหนักว่า มันไม่ใช่หน้าที่ของคุณที่จะเปลี่ยนแปลงอีกฝ่าย แต่หน้าที่ของคุณคือ รักและยอมรับอีกฝ่ายต่างหาก

บทที่ 2 ---- ทำความเข้าใจผู้หญิง

ผู้หญิงมองหาอะไรในตัวผู้ชาย? สามีหลายคนถามออกมาด้วยความสับสน “คุณต้องการอะไรจากผมกันแน่?” และมีอีกหลายคนที่พูดว่า “ทำไมผู้หญิงเป็นเหมือนผู้ชายหน่อยไม่ได้ล่ะ?” ผู้หญิงคิดต่างจากผู้ชายจริงๆ วิทยาศาสตร์พิสูจน์แล้วว่าผู้หญิงใช้สมองซีกขวาของตนมากกว่า และผู้ชายใช้สมองซีกซ้ายของตนมากกว่า ผู้หญิงมักตัดสินใจบางเรื่องหากเธอรู้สึกในใจว่ามันใช่ แต่ผู้ชายตัดสินใจบางเรื่องเพราะเขาคิดว่ามันมีเหตุผล ผู้หญิงใช้ชีวิตด้วยหัวใจ ขณะที่ผู้ชายใช้ชีวิตด้วยสมอง ผู้หญิงพูดว่า “ฉันรู้สึกว่าจะ” ขณะที่ผู้ชายมักพูดว่า “ผมคิดว่า” ไม่มีฝ่ายไหนดีกว่ากัน เราแค่แตกต่างกันเท่านั้น

หนุ่มๆเอ๋ย คุณต้องเข้าใจว่าผู้หญิงทุกคนแตกต่างกัน และลักษณะโดยทั่วไปบางประการต่อไปนี้ก็ใช้ไม่ได้กับผู้หญิงทุกคน วัฒนธรรมมีส่วนสำคัญอย่างมากด้วยเช่นกัน มันเป็นหน้าที่ของผู้ชายแต่ละคนที่จะเรียนรู้ภรรยาของตนเอง

สามสิ่งที่ผู้หญิงต้องการในตัวผู้ชาย

1) ผู้หญิงต้องการผู้ชายที่แข็งแรงและอ่อนโยน เขาต้องมีความสมดุลในตัวเอง

คำว่า แข็งแรง ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง ความแข็งแรงของร่างกาย ผู้ชายที่แข็งแรง (หรือเข้มแข็ง) คือ ผู้ชายที่มีความมั่นใจ สามารถกุมบังเหียนได้ เป็นคนที่เธอพึ่งพิงได้ ตัดสินใจได้ มีเป้าหมาย หาเลี้ยงตัวเองได้ พึ่งพาได้ มีอารมณ์ขัน มีความเชื่อมั่นที่เข้มแข็ง รับผิดชอบ ไม่พึ่งพาใคร กล้าหาญ และไม่กลัวที่จะนำและตัดสินใจ และจะปกป้องเธออย่างออกนอกหน้า

คำว่า อ่อนโยน หมายความว่าอะไร? มันหมายความว่า เขามีอารมณ์ขัน มีใจโอบอ้อมอารี อดทน ใฝ่ใจ สามารถแสดงความรู้สึกได้ หัวใจ รัก เข้าใจ ตอบสนอง หนุนใจ และมีธยาศยดี

ในด้านความคิด ผู้หญิงต้องการคนที่อยู่ระดับเดียวกันกับเธอ แต่ในด้านอารมณ์ ผู้หญิงจะรู้สึกว่าได้รับการเติมเต็มเมื่อเธออยู่กับใครสักคนที่นำเธอได้และเป็นคนที่เธอพึ่งพาได้ ผู้ชายบางคนรู้สึกว่าตัวเองต้องตัดสินใจทุกเรื่องโดยไม่ต้องปรึกษาภรรยา ก่อน พวกเขาตัดสินใจโดยอิงตามสิ่งที่ตนเองต้องการและอิงตามสิ่งที่ตนเองคิดว่าดีที่สุดสำหรับตนเอง นี่คือนักเผด็จการไม่ใช่ผู้นำ ผู้นำตามพระคัมภีร์ที่แท้จริงคือ ผู้รับใช้ เขาตัดสินใจโดยไม่อิงกับประโยชน์ของตนเองฝ่ายเดียว แต่อิงกับประโยชน์ของคนที่เขาต้องรับผิดชอบ เขาไม่มีปัญหาในการปรึกษากับคนเหล่านั้นที่เขาต้องรับผิดชอบเพื่อที่จะเข้าใจความต้องการของพวกเขาได้ดียิ่งขึ้นและตัดสินใจในรูปแบบที่จะทำให้คนเหล่านั้นรู้สึกว่าพวกเขามีส่วนในการตัดสินใจนั้นด้วย ดังนั้น สามิตตามแบบของพระเจ้าจะไม่มีปัญหาในการปรึกษากับภรรยาของตนในการตัดสินใจต่างๆ

ชายคนหนึ่งยอมรับต่อผู้ให้คำปรึกษาของเขาว่า เขาเป็นนักเผด็จการตัวจริงในชีวิตคู่ เขาแต่งงานกับภรรยาตอนเธออายุ 19 และเขาอายุ 29 เธอเติบโตมาโดยไม่มีพ่อ ดังนั้น เธอจึงยินดีที่เขาเป็นฝ่ายควบคุมทุกอย่าง เขาเป็นคนเลือกบ้านที่พวกเขาจะอยู่อาศัย ตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่จะมีลูก เลือกรถคันที่พวกเขาขับ และเลือกกลุ่มเพื่อนที่พวกเขาจะใช้เวลาด้วย โดยไม่ปรึกษาเธอเลยแม้แต่เรื่องเดียว เขาควบคุมทุกอย่าง เขาเป็นคนเลือกสถานที่และเวลาไปพักผ่อนตากอากาศ ชนิดของอาหารที่เขาต้องการให้เธอปรุง และเขาตัดสินใจว่าพวกเขาจะใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกันเมื่อไรและที่ไหน เขาละ พ่อเธออายุได้ 35 เขาก็ตัดสินใจว่า พ่อเสียที่ เธอทิ้งเขาไปโดยบอกว่าเธอไม่ได้รับความเคารพเลยในชีวิตคู่ของเธอและเขา และขอให้เขายอมให้เธอมีส่วนในการตัดสินใจบ้าง หากเขาไม่เริ่มฟังความเห็น ความต้องการ และความคิดของเธอ เขาก็จะเสียเธอไปตลอดกาล

การเป็นผู้นำหมายถึง การที่ชายคนนั้นสามารถที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้และรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง แต่มันก็หมายถึง การให้ความต้องการของคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงฝากไว้ให้คุณรับผิดชอบ

มาก่อนด้วย พระคริสต์ทรงให้ความต้องการของคริสตจักรของพระองค์มาก่อนตอนที่พระองค์เสด็จเข้ามาในโลกนี้และเสด็จไปที่ไม้งางเขนเพื่อคริสตจักร พระองค์ทรงรับใช้คริสตจักร โดยยอมสิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักร

ผู้ชายบางคนคิดว่าการหึงหวงเป็นข้อพิสูจน์ถึงความรักของตน อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งเหลือเกินที่จริงๆ แล้วมันเป็นข้อพิสูจน์ถึงความรู้สึกไม่มั่นคงของตน ผู้ชายที่รู้สึกไม่มั่นคงเป็นผู้ชายที่ไม่น่าดึงดูดเลยสำหรับผู้หญิง ภรรยาจะไม่สามารถเคารพสามีของเธอได้เลยเมื่อเขาเปิดเผยความรู้สึกไม่มั่นคงของตนออกมาให้เธอเห็นบ่อยๆ โดยการหึงหวง มีบางครั้งที่การหึงหวงเล็กน้อยเป็นเรื่องปกติและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่การหึงหวงมากเกินไปบ่อยๆจะทำลายความเคารพที่ภรรยามีต่อสามีและทำลายชีวิตคู่ของเขา

ผู้ชายบางคนถึงกับบงการภรรยาว่าทำสิ่งนี้ได้ทำสิ่งนั้นไม่ได้ไปจนถึงงานอดิเรกทั้งในบ้านและนอกบ้าน ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงการป้องกันไม่ให้เธอทำอะไรที่ผิดจากพระคัมภีร์อย่างชัดเจน ข้าพเจ้ากำลังหมายถึงการป้องกันไม่ให้เธอพัฒนาตัวเองในบางเรื่องเพราะเขากลัวว่าเธออาจมีชายอื่นมาสนใจและทิ้งเขาไป เมื่อสามีบงการภรรยาของตนว่าทำสิ่งนี้ได้สิ่งนั้นไม่ได้และพยายามทำลายความพยายามของเธอที่จะปรับปรุงตัวเอง เขาก็เสี่ยงที่จะสูญเสียความรักของเธอไปแล้ว

ชายคนหนึ่งบอกกับผู้ให้คำปรึกษาของเขาว่าภรรยาของเขามีน้ำหนักเกินและเธอพยายามควบคุมน้ำหนักอยู่ เขาบอกว่า “ผมรู้สึกผิดที่ไปทำลายความพยายามของเธอ ผมจะกลับบ้านมาพร้อมกับไอติมและคุกกี้และบอกเธอว่าไปไหนๆเธอก็จะลดน้ำหนักแค่ประเดี๋ยวประด๋าวอยู่แล้ว ทำไมเธอต้องทรมานตัวเองด้วย ผมจะพยายามพูดจาหวานล่อมให้เธอเชื่อว่าตัวเองไม่มีความตั้งใจขณะที่ผมตักไอติมเข้าปากจนหมดด้วย ความจริงก็คือ ภายใต้อารมณ์ร้ายทั้งหมดผมกลัวว่าถ้าเธอลดน้ำหนักได้ตามที่ตั้งใจไว้ เธอก็จะทิ้งผมไปหาหนุ่มอื่น” เขาไม่เคยคิดถึงความเป็นไปได้ที่ว่าเธออาจรักเขามากกว่าเดิมก็ได้หากเขาให้กำลังใจเธอเมื่อเธอตั้งเป้าหมายไว้สำหรับตัวเองและกระตุ้นเธอให้บรรลุเป้าหมายนั้นให้ได้

ผู้ชายที่รู้สึกมั่นคงอย่างแท้จริงคือ ผู้ที่ตระหนักถึงศักยภาพในตัวแฟนของเขาและช่วยเธอพัฒนามัน เขาไม่กลัวพรสวรรค์และความสำเร็จของเธอ เขาส่งเสริมมันต่างหาก

สามีของภรรยาที่ดีใน สุภาษิต 31 ไม่ได้ดูครึ่งนางไว้ นางอยู่อยู่กับการปรนนิบัติครอบครัวของนางในบ้านของนาง แต่ก็ออกไปนอกบ้านด้วยเพื่อทำสิ่งที่ดีที่สุดในรอบครัวของนาง โดยการค้าและขายผลิตภัณฑ์ที่นางทำขึ้นเอง เขาไม่อิงฉ้อความสำเร็จและการเติบโตฝ่ายวิญญาณของนาง อันที่จริงแล้วเขาส่งเสริมนางยามที่เขาสรรเสริญนาง

2) ผู้หญิงต้องการผู้ชายที่รับผิดชอบชีวิตตัวเองได้และไม่รู้สึกว่าเขาต้องโทษใครสักคนหรืออะไรสักอย่างสำหรับความทุกข์ใจของเขา

เคยมีทหารคนหนึ่งที่ทำข้างหนึ่งพิการ เขาถูกเพื่อนๆ ทหารหัวเราะเยาะความพิการของเขา เขาพูดว่า “ผมมาที่นี่เพื่อรบไม่ใช่เพื่อวิงหนี” ชายคนนั้นไม่หาข้อแก้ตัวเลย! พระเจ้าทรงสนพระทัยว่าเราจะจัดการกับความยากลำบากในชีวิตของเราอย่างไร มากกว่าสนพระทัยในความยากลำบากนั้นๆ ผู้หญิงที่พระองค์ทรงประทานให้เราก็เป็นเหมือนกัน ผู้หญิงไม่ชอบฟังข้อแก้ตัว เธอต้องการให้คุณทำให้ดีที่สุด จงเลิกโทษสิ่งต่างๆ ที่คุณไม่อาจควบคุมได้เสียที และเริ่มกุมบังเหียนชีวิตของตัวเองได้แล้ว มันเป็นเรื่องน่าเครียดกับการที่ต้องอยู่กับใครสักคนที่บ่นตลอดว่า “ถ้าผมมีพ่อแม่ที่ดีกว่านี้นะ ถ้าผมมีภรรยาที่คอยสนับสนุนผมมากกว่านี้นะ ถ้าผมมีเจ้านายที่ดีกว่านี้นะ ถ้าเรามีลูกๆ ที่ดีกว่านี้นะ ฯลฯ”

3) ผู้หญิงต้องการผู้ชายที่คอยเป็นกำลังใจให้เธอ คือ ใครสักคนที่เธอสามารถพึ่งพาได้ในเวลาที่เธอเครียด

การที่สามีของเธอเป็นเพื่อนของเธอด้วยนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ

สุภาษิต 17:17 “มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก”

สุภาษิต 18:24 “คนที่มีเพื่อนต้องสร้างทำเป็นเพื่อน แต่มีมิตรคนหนึ่งทีใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง”

เธอต้องการให้สามีของเธอเป็นเพื่อนคนนั้นที่มีความรักอยู่ตลอดเวลาและใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง และความสมดุลของกำลังใจและความอ่อนโยน ไม่เคยสำคัญมากไปกว่าในเวลาแห่งความตึงเครียดอีกแล้ว ผู้ชายบางคน เวลาที่เจอกับภรรยากำลังใจเครียดอยู่ เลือกที่จะไม่จัดการกับปัญหาและหาข้อแก้ตัวที่จะหายหน้าไป ไม่ว่าจะในทางความคิดหรือทางร่างกายในช่วงที่เธอต้องการเขามากที่สุด และไม่มီးอะไรที่จะทำให้ผู้หญิงผิดหวังมากไปกว่านี้แล้ว ความเคารพที่เธอเคยมีจะมลายหายไปหมดสิ้น

ห้าสิ่งที่ผู้หญิงต้องการจากผู้ชาย...

1) เธอต้องการเป็นที่หนึ่งในรายการลำดับความสำคัญของคุณ

ถัดลงมาจากความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าแล้ว ภรรยาของคุณต้องการเป็นคนถัดไป เธอต้องการที่จะมีความหมายต่อคุณมากกว่าเพื่อนๆ ของคุณ เพื่อนร่วมงานของคุณ งานของคุณ งานอดิเรกของคุณ หรือแม้กระทั่งแม่ของคุณ! โดยเฉพาะแม่ของคุณเป็นพิเศษเลย! เธอจะเปรียบเทียบปริมาณความทุ่มเทและความสนใจที่คุณมีต่อเธอกับปริมาณความทุ่มเทและความสนใจที่คุณมีต่อคนอื่นหรือกิจกรรมอื่นๆ

ชายคนหนึ่งชื่อ สตีฟ เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เขาเคยกลับบ้านจากการทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยและนั่งดูโทรทัศน์ที่โซฟาอย่างเดียว หากภรรยาของเขาขอให้เขาช่วยทำอะไร เขาก็มักจะเหนื่อยเกินไปและหาข้ออ้างที่จะไม่ช่วยเธอเสมอ แต่หากมีใครแวะมาหาหรือโทรมาขอให้ช่วย เขาก็มักจะหาเวลาและมีแรงไปช่วยพวกเขาได้เสมอ เขารู้ตัวในที่สุดแล้วว่า เขาเป็นคนลำเอียงขนาดไหน

อีกอย่างที่เขาจะทำก็คือ คอยเปรียบเทียบปริมาณความเคารพที่คุณมีต่อความรู้สึกของเธอกับปริมาณความเคารพที่คุณมีต่อความรู้สึกของคนอื่น ชายคนหนึ่งชื่อ แจ็ค เล่าให้ฟังว่าแม่ของเขาเป็นคนที่ชอบบงการมากขนาดไหน และเธอมักคาดหวังให้เขาลงมือทำทุกครั้งที่เธอขอให้เขาทำอะไรสักอย่าง เขาเป็นลูกชายคนโตสุดของเธอและบางครั้งเขาก็รู้สึกที่ตัวเองต้องรับผิดชอบเธอ เมื่อเธอต้องการอะไร ไม่ว่าจะกี่โมงก็ยาม กลางวันหรือกลางคืน เขาก็มักจะผละจากอะไรก็ตามที่เขาทำอยู่เพื่อไปดูแลความต้องการของเธอไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามได้ตลอดเวลา เขาอายตอนที่เขาเล่าว่าครั้งหนึ่งขณะที่เขากับภรรยากำลังจู้จี้กันอยู่ แม่เขาโทรมาบอกว่าอ้างล้างจานในห้องครัวเกิดอุดตันขึ้นมา แทนที่จะบอกว่า “เดี๋ยวผมโทรกลับนะครับ” หรือหากจะดีกว่านั้นอีกก็คือ ไม่รับสายเสียตั้งแต่แรก เขากลับบอกเธอว่า เขาจะไปถึงที่นั่นภายในครึ่งชั่วโมง คุณคิดว่าภรรยาของเขาจะรู้สึกยังไง? เขาให้ความต้องการของแม่เขามาก่อนความต้องการของภรรยาเขา

นักธุรกิจคนหนึ่งมีความคิดที่ถูกต้อง เขามักบอกเลขๆของตนว่าขณะที่เขาติดประชุมอยู่ ห้ามมิให้ผู้ใดรบกวน ยกเว้นภรรยาของเขาเท่านั้น ไม่ว่าเขาจะติดประชุมอะไรอยู่ก็ตาม หากเธอโทรมา เธอต้องได้คุยสายกับเขาทันที เธอบอกว่ามันทำให้เธอรู้สึกว่าเธอมีความสำคัญ เป็นคนพิเศษ และเป็นที่ยกย่อง เธอรู้ว่าเธอมีความสำคัญมากกว่างานของเขา และสำคัญกว่าใครก็ตามในโลกนี้ เขาไม่เคยทำให้เธอรู้สึกว่าเธอกำลังกวนใจเขาและเขาต้องการให้เธอวางสายเสียทีเลย เขามักให้เวลาในการรับฟังสิ่งที่เธอพูดเสมอ

ผู้หญิงต้องการวัดความรักของสามีเธออยู่เรื่อยๆ เหมือนกับเธอจะถามตลอดว่า “คุณรักใครมากกว่ากัน? งานของคุณหรือฉัน? แม่คุณหรือฉัน? เพื่อนคุณหรือฉัน? บ้านหลังนี้หรือฉัน? งานอดิเรกของคุณหรือฉัน? ลูกๆหรือฉัน? ฯลฯ” อย่างแม่แต่จะเปรียบเทียบภรรยาของคุณกับผู้หญิงคนอื่น โดยเฉพาะกับแม่ของคุณเป็นอันขาด เธอต้องการให้คุณคิดว่าไม่มีผู้หญิงคนไหนอีกแล้วที่วิเศษเท่าเธอ

2) เธอต้องการให้คุณรู้สึกภูมิใจที่ได้เธอมาเป็นภรรยา

เธอไม่ควรกล่าวเลยว่า “เขาทำตัวแตกต่างออกไปเวลาที่เขาและฉันอยู่ต่อหน้าเพื่อนๆของเขากับเวลาที่เรายู่ด้วยกันสองคน” ผู้หญิงคนหนึ่งเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าคืนหนึ่งเธอและสามีของเธอกำลังเดินและเขาเอาแขนมาโอบไหล่เธออยู่ เมื่อเพื่อนสองคนของเขาเดินเข้ามาหาเขา เขาก็รีบเอาแขนที่โอบเธออยู่ออกทันที เธอบอกว่า

“ฉันซ็อกไปเลยที่อยู่ดีๆ เขาก็รู้สึกกระอักกระอ่วนและอึดอัดเวลาที่ยืนอยู่ข้างๆ ฉันขณะคุยกับพวกเขา” สารที่พฤติกรรมเช่นนี้ส่งออกไปถึงผู้หญิงคนหนึ่งคือ “เขาอายุที่อยู่กับฉัน หรือเขาไม่แคร์ฉันเลย หรือเพื่อนๆ ของเขามีความสำคัญมากกว่าฉัน” แต่สารที่คุณต้องการส่งไปถึงเธอก็คือ “ผมภูมิใจที่ได้อยู่กับคุณ คุณเป็นคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผม”

3) ผู้หญิงต้องการให้คุณพิสูจน์ความรักของคุณในรูปแบบที่สัมผัสได้

ความรักต้องแสดงออกมาเป็นคำพูดจริงๆ หากคุณเติบโตมาในครอบครัวที่ไม่บอกรักกัน คุณก็ต้องฝึกตัวเองที่จะเอาชนะความเขินอายและสามารถที่จะบอกรักเธอได้ทุกวัน

เธอต้องการให้คุณแสดงมันออกมาให้เธอเห็นทุกๆ วัน ในวิธีที่กระจุ๊กกระจิกเช่นกัน ข้าพเจ้าหมายความว่ายังไงนะหรือ? มีหลายครั้งที่เธอขอให้คุณช่วยทำอะไร เช่น เอน้ำมาให้เธอสักแก้ว แวะซื้อของเข้าบ้านหลังเลิกงาน หรือช่วยงานบ้านสักอย่าง เช่น เอาเสื้อผ้าออกมาจากตู้อบเวลาที่มันเสร็จเรียบร้อยแล้ว หรือแม้กระทั่งพับผ้าและเอามันไปเก็บ เมื่อคุณทำตามที่เธอขอโดยไม่ปริปากบ่นหรือมีข้ออ้างใดๆ เธอก็คิดว่า “เขารักฉัน” เมื่อคุณหาข้ออ้าง หรือในกรณีของข้าพเจ้าคือ ลืมเอาเสื้อผ้าออกมาจากตู้อบเวลาที่เธอขอ เธอก็จะคิดว่า “เขาไม่รักฉัน” การพิสูจน์ความรักของคุณต้องใช้เวลาและความอดสาหะมากเป็นพิเศษเพื่อจะทำให้เธอรู้สึกว่าเธอเป็นคนพิเศษ

บางครั้งคุณอาจต้องควักกระเป๋าด้วย เช่น ซื้อของขวัญให้เธอในโอกาสพิเศษต่างๆ อย่างห้าวันสำคัญที่คุณต้องไม่ลืมเลยก็คือ วันวาเลนไทน์ วันครบรอบแต่งงานของคุณ วันเกิดเธอ วันแม่ หรือวันเกิดลูก ผู้หญิงทุกคนแตกต่างกัน สำหรับบางคนแล้วห้าวันสำคัญนี้อาจไม่สำคัญสำหรับเธอเลย และบางคนก็ไม่อยากได้ของขวัญเนื่องในโอกาสเหล่านี้ด้วย แต่คุณควรทักท้วงเอาว่ามันสำคัญสำหรับเธอและหาซื้ออะไรสักอย่างมาให้เธอจนกว่าเธอจะบอกคุณว่าเธอไม่ต้องการอะไรจริงๆ เพราะว่าถ้าเกิดคุณถามเธอก่อนซื้ออะไรมาให้เธอ แน่ๆ เธอจะตอบว่า “โอ๊ย คุณไม่ต้องซื้ออะไรมาให้ฉันหรอก” แต่จริงๆ แล้วเธอกำลังบอกว่า “ใช่เลย ซื้ออะไรมาให้ฉันด้วย” แล้วของขวัญแบบไหนล่ะที่ผู้หญิงอยากได้? ข้าพเจ้าไม่รู้เหมือนกัน แต่อาจเป็นอะไรอย่างดอกไม้ การ์ด (ไม่จำเป็นต้องเป็นอะไรที่ตลกๆ แต่ควรเป็นอะไรที่ซึ้งๆ แน่ๆ) หรือจะให้ดีกว่านั้นคือ จดหมายที่คุณเขียนขึ้นเอง เครื่องประดับ น้ำหอม หรืออะไรที่เธอเคยเปรยๆ ว่าเธออยากได้ มันไม่จำเป็นต้องเป็นของที่มีราคาแพงมาก หากคุณใส่ใจลงไปมันสักหน่อย

สามีของผู้หญิงคนหนึ่งไม่ได้ให้อะไรเธอเลยในวันวาเลนไทน์แรกหลังแต่งงานกัน ไม่มีข้อความเล็กๆ ไม่มีการ์ด ไม่มีอะไรเลย ตอนแรกเธอคิดว่าเขาล้อเล่น แต่เมื่อมารู้ทีหลังว่าเขาเอาจริง เธอก็ร้องไห้ทั้งวันเลย ใน

ที่สุดราวๆสองทุ่มคืนนั้นเขาก็วิ่งออกไปที่ร้านขายของและซื้อลูกกวาดมาซามหนึ่งและกลับไปที่บ้าน เมื่อเธอเห็นชามลูกกวาดนั้น เธอก็ร้องไห้หนักยิ่งกว่าเดิมเพราะเธอรู้ว่าเขาไม่ได้คิดเลยว่าเขาเอาอะไรมา เขาไม่มีแม่แต่หัวใจที่จะตระหนักว่าเธอกำลังควบคุมน้ำหนักอยู่ตอนนั้น ผู้ชายคนนี้ได้มาจากครอบครัวที่ชอบซื้อของขวัญให้กัน เขาไม่เคยเห็นพ่อซื้อดอกไม้มาให้แม่ เขาเลยไม่คิดว่าวันเกิดและวันครบรอบทั้งหลายจะเป็นเรื่องสำคัญอะไรนักหนา แต่มันสำคัญต่อภรรยาของเขา สำหรับเธอแล้วมันเป็นวันที่คุณเจียดเวลาแสดงความรักในรูปแบบเล็กๆน้อยๆให้เธอได้เห็น สำหรับเธอแล้วของขวัญจะบอกว่า “คุณเป็นคนที่คู่ควร” และการไม่ให้อะไรของของขวัญจะบอกว่า “คุณเป็นคนที่ไร้ค่า” ดังนั้น ภูเขาจอกและรู้ว่าอะไรสำคัญสำหรับเธอ ผู้หญิงคนนี้เขียนและตีตัวออกจากเขาเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์ แต่แล้วเธอก็ใจอ่อนเมื่อเขาออกเธอและบอกเธอว่า “ผมสัญญาว่าผมจะไม่มีวันลืมวันวาเลนไทน์อีกเลย”

การให้ของขวัญสำหรับเราๆผู้ชายแล้วอาจดูเหมือนเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ หรือถึงกับสิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือยเลยทีเดียวนะ แต่หากคุณทำมันดีๆ มันก็จะส่งสารไปถึงเธอว่า คุณคิดถึงเธอตลอดและเธอมีความหมายต่อคุณมาก แต่หากคุณไม่สนใจหรือทำมันผิดๆ มันก็จะส่งสารไปถึงเธอว่า เธอไม่ได้มีความหมายสำหรับคุณมากนักเลย

4) ผู้หญิงต้องการให้สามีของเธอช่างสังเกตและชมเธอ

คุณผู้ชายทั้งหลายเคยคิดบ้างไหมว่าทำไมผู้หญิงถึงตกหลุมรักผู้ชายได้? มันไม่ใช่เรื่องลึกลับขนาดนั้น ผู้หญิงจะตกหลุมรักผู้ชายที่ทำให้เธอรู้สึกดีกับตนเอง เธอเห็นคุณค่าในตัวเธอ เขาตีค่าเธอไว้สูง เธอรู้ว่าเขาไม่เพียงยอมรับเธออย่างที่เธอเป็นเท่านั้น แต่ยังปฏิบัติต่อเธอราวกับว่าเธอมีค่า ยิ่ง เขาให้เกียรติเธอ

1 เปโตร 3:7 “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กินกับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ ภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน”

คำกรีกที่แปลว่า ให้เกียรติ หมายความว่า “ให้คุณค่า ตีราคาไว้สูง และมีค่าอันประเสริฐ” พระเจ้าทรงต้องการให้สามีให้ภรรยาของตนในสิ่งที่เธอต้องการมากที่สุด นั่นคือ เธอต้องการให้เขารักเธอโดยปราศจากเงื่อนไข เห็นว่าเธอมีค่า และให้เกียรติเธอ

สุภาษิต 12:18 “มีบางคนทีคำพูดพล่อยๆของเขาเหมือนดาบแทง แต่ลิ้นของปราชญ์นำการรักษามาให้”

สามีที่โง่เขลา คือ สามีที่ทำลายภรรยาของเขาด้วยคำวิพากษ์วิจารณ์ แต่สามีที่ฉลาดก่อร่างสร้างเธอขึ้นด้วยคำสรรเสริญและคำชมเชย ชายคนหนึ่งถึงกับช็อคเมื่อภรรยาของเขาบอกเขาว่าเธอต้องการหย่าจากเขา

หลังจากแต่งงานอยู่กินด้วยกันมา 20 ปี เมื่อเขาถามว่า “ทำไมล่ะ?” เธอก็เดินไปปิดตาเขาและถามว่า “ดอกไม้นวนอลเปเปอร์ในห้องครัวสีอะไร?” เขาก็ถามกลับว่า “แล้วมันเกี่ยวอะไรกับการที่คุณอยากหย่าผมล่ะ?” เธอตอบว่า “คุณอยู่บ้านหลังนี้มา 15 ปีแล้วนะ ดอกไม้นวนอลเปเปอร์ในห้องครัวสีอะไร?” เขาก็ตอบว่า “ผมไม่รู้เหมือนกัน” เธอจากไปด้วยความไม่สบอารมณ์พร้อมกับกล่าวว่า “นี่แหละฉันถึงอยากหย่าจากคุณ” ความจริงก็คือ เขาไม่รู้เรื่องรู้อะไรเลยต่อสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานของเขา ที่ทำงานเขาจะใส่ใจทุกรายละเอียดปลีกย่อย เขาไม่เพียงเลิกสังเกตบ้านของตัวเองเท่านั้น แต่บางเวลาในช่วงปีเหล่านั้นเขาได้เลิกสังเกตภรรยาของตัวเองไปเรียบร้อยแล้วด้วย

การสังเกตภรรยาของคุณทำให้เธอรู้สึกมีชีวิตชีวา และทำให้เธอรู้สึกว่าเธอสำคัญต่อคุณ เมื่อเธอรู้สึกทราบว่าเธอไม่มีตัวตนและไม่ได้รับความสนใจ ความรักส่วนหนึ่งซึ่งเธอเคยรู้สึกในตัวคุณในตอนแรกก็ตายไปหลายครั้งผู้ชายรู้สึกว่าตัวเองไม่ได้ทำอะไรที่ทำให้ภรรยาของตนเจ็บช้ำน้ำใจเลย และพวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมเธอถึงออกห่างหรือหัวเสีย แต่เหตุผลที่เธอทำตัวแบบนั้นก็คือ เพราะเขาไม่ทำอะไรเลยและไม่สังเกตอะไรเลยเมื่อเธอเปลี่ยนแปลงตัวเองและลูกชิ้นแปลงโฉมตัวเองให้ดูสวย หรือพยายามเป็นพิเศษเพื่อเอาใจเขา

เราควรสรรเสริญภรรยาของเราอย่างไรดี? เราควรสรรเสริญอุปนิสัยและความพยายามของเธอ ไม่ใช่ความสำเร็จหรือผลลัพธ์ของเธอ หากสามีสรรเสริญภรรยาของตนเพราะรูปร่างหน้าตาเท่านั้น เธอก็จะรู้สึกไม่มั่นคงในที่สุดเมื่อความงามของเธอเริ่มโรยราไปเมื่อเธอมีอายุมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ถึงแม้ว่ารูปโฉมของเธอไม่ควรเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่สามีควรชมเชยภรรยา แต่เขาก็ต้องบอกเธออยู่ดีว่าเธอสวยมากขนาดไหนสำหรับเขา เพราะถ้าเขาไม่พูด คุณก็พันน ได้เลยว่าเธอจะเริ่มหัวนใจและสงสัยว่าเขายังคิดว่าเธอสวยอยู่ไหม

หากวันหนึ่งคุณกำลังคิดว่า “เธอรู้อยู่แล้วว่าฉันชอบความสวยของเธอ ชอบฝีมือทำอาหารของเธอ หรือที่ว่าฉันภูมิใจในตัวเธอ” นั้นยังไม่พอหรอก คุณต้องพูดมันออกมาด้วย มันต้องออกมาจากปากของคุณ ความเงียบไม่ถือว่าเป็นคำชมหรอกนะ เมื่อเธอต้องถามคุณว่า “ฉันสวยไหมคะ?” เธอก็กำลังคิดว่า “เขาไม่คิดเลยว่าฉันสวย” หรือเธออาจเสียใจที่คุณไม่สังเกตและกล่าวชมอะไรเธอเลย หากเธอต้องถามคุณว่า “อาหารเย็นอร่อยไหมคะ?” เธอก็กำลังคิดว่าคุณไม่ชอบมัน หรือเธอ โหมโหที่ว่าคุณไม่สังเกตเลยว่าเธอต้องเหนื่อยมากขนาดไหนกับการพยายามเอาใจคุณ

อย่าปล่อยให้วันหนึ่งผ่านไปโดยที่คุณไม่หาเวลาสังเกตผู้หญิงที่แสนวิเศษที่พระเจ้าทรงประทานให้คุณเลย จงฝึกหัดตัวเองให้รู้จักชมภรรยาของคุณทุกวันสำหรับบางสิ่งที่คุณได้กระทำ ชมตัวเธอ ชมนิสัยและความพยายามของเธอ และใช้เลย จงชมเธอด้วยว่าเธอสวยขนาดไหน

ทำไมผู้ชายถึงเห็นว่าเป็นเรื่องยากนักที่จะเอ่ยชมภรรยาของตัวเอง? ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะพ่อของเขาไม่ทำอย่างนั้นกับแม่ของเขานั่นเอง ดังนั้น พวกเขาจึงรู้สึกขัดใจที่จะชมภรรยาของตนเอง ผู้ชายหลายคนกล่าวว่า “ไม่ใช่ว่าผมไม่คิดนะ เพียงแต่มันยากที่จะพูดมันออกมาก็เท่านั้นเอง” แต่ไม่ใช่อะไรที่เราต้องพยายามฝืนเลย และมันก็สำคัญเกินกว่าที่จะปล่อยให้ผ่านไปเสียด้วย มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวได้ด้วยประสบการณ์ก็คือ มันจะง่ายขึ้นทันทีที่คุณเริ่มฝึกปฏิบัติมัน

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คุณไม่อาจชมเชยเธอได้ก็คือ ณ เวลานั้น ไม่มีสิ่งอันน่าชมเชยที่คุณมองเห็นในตัวเธอเลย หากเป็นเช่นนั้น นั่นก็เป็นเพราะว่าคุณเลิกพุ่งเป้าไปที่ด้านดีของเธอและพุ่งเป้าไปที่ด้านลบของเธออย่างเดียว คุณเลิกรักเธออย่างไม่มีเงื่อนไขไปเสียแล้ว ในช่วงเวลานั้นคุณจำเป็นต้องระลึกถึงข้อดีของเธอและเริ่มชมเชยเธอสำหรับข้อดีเหล่านั้นอีกครั้ง

เมื่อคุณจะชมเชยเธอ คุณต้องพรรณนาและเจาะจงหน่อย หากจะชมฝีมือทำอาหารของเธอ แทนที่จะพูดว่า “อาหารเย็นนี้อร่อยดีจัง” ให้คุณลองพูดว่า “ที่รักจะ อาหารเย็นมื้อนี้พิเศษไปเลย ใก่ย่างเนื้อนุ่มมากและรสชาติถูกปากมากเลยจ๊ะ” หรือ “ขอบคุณนะจ๊ะที่ลงแรงทำอาหารเย็นมื้อนี้ มันอร่อยสุดๆ ไปเลยจ๊ะ ผมช่างเป็นผู้ชายที่มีความสุขที่สุดในโลกจริงๆ ที่มีภริยารายอย่างคุณ” โปรดจำไว้ว่า จงพรรณนาและเจาะจง

แทนที่จะพูดว่า “คุณเป็นภรรยาที่ดี” บางทีให้ลองบรรยายสรรพคุณอุปนิสัยของเธอที่ทำให้คุณรักเธอ อย่างเช่น “ที่รักจะ ความจงรักภักดีที่คุณมีให้แก่ผมยิ่งทำให้ผมรักคุณมากขึ้น” หรือ “ผมชอบที่คุณเป็นคนตรงไปตรงมาแบบนี้ ผมชื่นชมนิสัยนี้ของคุณจริงๆ” หรือ “ความอดทนที่คุณมีต่อลูกๆ ทำให้ผมทึ่งจริงๆ”

การกล่าวคำชมนั้นต้องอาศัยการฝึกฝน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพ่อแม่ของคุณไม่ชมเชยกันและกันเลย นี่เป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ และเป็นส่วนสำคัญในชีวิตคู่ของคุณซึ่งคุณต้องทำไม่ว่ามันจะรู้สึกขัดใจมากขนาดไหน ในตอนแรกๆก็ตาม ดังนั้น ทุกครั้งที่มีโอกาส จงชมเชยเธอ อย่าทำลายเธอ เพราะเมื่อคุณทำให้เธอรู้สึกดีเกี่ยวกับตัวเอง เธอก็จะรักคุณมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เธอจะมีแรงจูงใจที่จะตอบสนองความต้องการของคุณและจะพยายามเอาใจคุณเช่นกัน ท้ายที่สุด คุณเองก็จะได้รับผลพลอยได้ แต่ถ้าคุณไม่ชม คุณก็จะต้องกลายเป็นคนที่ทุกข์ระทม

5) ผู้หญิงต้องการให้คุณเข้าใจเกี่ยวกับรอบเดือนของเธอและอารมณ์แปรปรวนของเธอในช่วงนั้นของเดือน

ผู้หญิงบางคนช่างน่าอิจฉาที่พวกเธอไม่มีปัญหาเรื่องร่างกายหรือสภาพอารมณ์เลยในช่วงที่มีประจำเดือน โดยเฉพาะในช่วงอายุ 20 ต้นๆ แต่ผู้หญิงส่วนใหญ่โดยเฉพาะเมื่อพวกเธอมีอายุย่างเข้า 30 ปี จะเริ่มประสบกับปัญหาทางด้านร่างกายและด้านอารมณ์อย่างมากในช่วงสัปดาห์หรือไม่กี่วันก่อนประจำเดือนจะมา

ผู้ชายคนหนึ่งกล่าวไว้อย่างนี้ “มันเหมือนกลไกของนาฬิกา นั่นคือ เธอจะคลุ้มคลั่ง ไปสองสามวัน หลังจากนั้นเธอก็กลับสู่สภาวะปกติ” ชายอีกคนกล่าวว่า “ภรรยาของผมมีปฏิกริยารุนแรงต่อทุกสิ่งที่ผมพูด มันเป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่เธอหาว่าผมไม่รักเธอ เธอกลายเป็นคนไร้เหตุผลจนผมรับมือเธอไม่ไหว” ท่านผู้ชายทั้งหลายโปรดฟัง อาการรอบเดือนนั้นมีจริง มันอาจมีอาการที่แตกต่างกันไปมากมาย และผู้หญิงแต่ละคนก็มีประสบการณ์กับมันแตกต่างกันไป แต่อาการรอบเดือนนั้นมีจริง พวกเธออาจมีอาการปวดศีรษะ ปวดหลัง เป็นตะคริวที่กระดูกเชิงกราน ท้องบวมหรือเวียนศีรษะ พวกเธออาจเหนื่อยง่าย ครั่นเนื้อครั่นตัว และไม่มีสมาธิจดจ่อ

เธออาจเข้าใจยากมากขนาดนี้ แต่นี่ก็เป็นช่วงเวลาที่เธอต้องการความรัก ความเข้าใจ และความห่วงใย มากเป็นพิเศษจากคุณ ผู้ให้คำปรึกษาสตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “คุณอาจต้องเสนอตัวทำอาหารและทำความสะอาด สักสองสามวัน และชมเชยและชื่นชมเธอมากเป็นพิเศษ อย่าขออะไรเธอเป็นพิเศษในช่วงสัปดาห์นั้น จงเสนอตัว ช่วยดูแลลูกๆ หรือปล่อยให้เธอออกไปนอกบ้านคนเดียวบ้างสักพัก”

คุณจะปฏิบัติตัวกับภรรยาอย่างไรนะหรือ? เมื่อเธอเล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับวันของเธอ คุณทำท่าเบื่อหรือยุ่งจนไม่มีเวลาฟังไหม? สาระที่คุณส่งออกไปก็คือ “วันของผมต่างหากที่สำคัญ ไม่ใช่วันของคุณ” เมื่อเธอตื่นตื่นกับอะไรบางอย่าง คุณจะหาว มองออกไปนอกหน้าต่าง หรืออ่านหนังสือพิมพ์ที่คุณอ่านค้างอยู่ต่อไปไหม? การแสดงให้เธอเห็นว่าคุณสนใจเธออาจใช้เวลาเพียง 10 นาทีเท่านั้น คุณต้องหยุดทำอะไรก็ตามที่ทำอยู่และตั้งใจฟังสิ่งที่เธอพูด หากมันสำคัญต่อเธอ มันก็ต้องสำคัญต่อคุณด้วย อย่างแม้แต่ที่จะดูสิ่งที่เธอทำที่บ้านเด็ดขาด คุณไม่มีวันเข้าใจสิ่งที่เธอต้องทำให้เสร็จในแต่ละวันเลยจนกว่าคุณต้องลงมือทำมันด้วยตัวเอง

ชายคนหนึ่งที่ภรรยาทิ้งเขาและลูกๆ ไปกล่าวไว้ว่า เขามักคิดว่าเธอเป็นคนขี้เกียจ แต่เขาก็ถึงกับช็อคหลังจากที่เธอทิ้งเขาไปเพราะเขาไม่ยอมเชื่อว่าเธอต้องลำบากมากขนาดไหน เธอแค่ทำให้สิ่งที่เธอต้องทำดูเหมือนง่ายเท่านั้น

คุณเคยดูถูกเธอเพียงเพื่อทำให้ตัวคุณเองดูดีไหม? หากเธอทำอะไรสักอย่างสำเร็จ คุณจะมองว่ามันไม่สำคัญไหม? หากเธอเล่าให้คุณเกี่ยวกับความกลัวของเธอ คุณจะแหย่เธอหรือเทศนาสั่งสอนเธอไหม? คุณจะดูถูกกำลังของเธอและตอกย้ำความอ่อนแอของเธอไหม? หากมีใครสักคนล้อเธอ คุณจะร่วมวงกับเขาแทนที่จะปกป้องเธอไหม? คุณจะเปรียบเทียบเธอกับผู้หญิงคนอื่น ซึ่งรวมถึงแม่ของคุณและถามเธอว่าทำไมเธอถึงไม่เป็นอย่างพวกหล่อนไหม?

บทสรุป

ภรรยาคุณต้องการเป็นที่หนึ่งของคุณ เธอต้องการให้คุณเห็นว่าความต้องการของเธอสำคัญกว่าความต้องการของคนอื่นๆ เธอต้องการให้คุณคิดว่า ไม่มีผู้หญิงคนไหนอีกแล้วที่พิเศษไปกว่าตัวเธอ เธอต้องการให้คุณกล่าวชมเชยเธอต่อหน้าเพื่อนๆ และครอบครัวของคุณ เธอต้องการให้คุณภูมิใจที่คุณได้เธอเป็นภรรยา เธอต้องการให้คุณคิดว่าเธอเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในโลก เธอต้องการเป็นคนสำคัญของคุณ ต้องการให้คุณสังเกตตัวเธอ ชมเชยเธอและยกย่องสรรเสริญเธอ เธอต้องการความรักความเอาใจใส่ในช่วงเวลานั้นของเดือนเมื่ออารมณ์ของเธอถูกฮอร์โมนครอบงำ เธอต้องการและคาดหวังให้คุณย้ำเตือนเธอบ่อยๆว่าคุณรักเธอมากขนาดไหน จากมุมมองของเธอแล้ว เธอต้องการที่จะเชื่อว่าคุณคิดถึงเธอตลอดเวลา

โปรดจำไว้ว่า ในชีวิตคู่ นั้น เราต้องตัดสินใจที่จะรักใครสักคนในแบบที่จะทำให้อีกฝ่ายรู้สึกว่าคุณเป็นที่รัก เราต้องให้สิ่งที่จะทำให้เขาารู้สึกว่าเขาได้รับความรัก นั้นไม่ใช่สิ่งที่เราคิดว่าเขาต้องการ แต่เป็นสิ่งที่เขาคิดว่าเขาต้องการ และมันเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะหาให้เจอว่าเขาต้องการอะไรและเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะทำมัน ไม่ว่าจะมันจะทำให้เรารู้สึกขัดใจมากขนาดไหนก็ตาม หากผู้หญิงในชีวิตของคุณต้องการให้คุณทำสิ่งเหล่านี้และคุณไม่ทำมัน เธอจะรู้สึกว่าคุณเองเป็นที่รักได้อย่างไร? เธอจะไม่รู้สึกประทับใจได้อย่างไรเมื่อคิดถึงการใช้เวลาทั้งชีวิตของเธอกับใครบางคนที่ไม่ยอมให้เธอรู้สึกว่างเปล่าได้ขนาดนั้น?

โปรดจำไว้ว่า ผู้หญิงตกหลุมรักและอยู่ต่อไปในความรักนั้นกับผู้ชายที่ทำให้เธอรู้สึกดีกับตัวเองโดยการเห็นว่าเธอมีค่าและดีค่าเธอ ไร้สิ่ง เขาทำให้เธอเห็นชัดเจนว่าเขาไม่เพียงยอมรับเธออย่างที่เธอเป็นเท่านั้น แต่ยังปฏิบัติต่อเธอราวกับว่าเธอมีค่าอันประเสริฐสำหรับเขาด้วย พุดง่ายๆก็คือ เขากำลังเชื่อฟัง 1 เปโตร 3:7 พระเจ้าทรงบัญชาให้สามีรักภรรยาของตน โดยไม่มีเงื่อนไขและให้เกียรติเธอ การที่สามีจะให้เกียรติภรรยาของตน ได้นั้นเขาต้องรู้จักสังเกตตัวเธอและสิ่งๆที่เธอกำลังทำอยู่และชมเชยเธอสำหรับสิ่งนั้น

บทที่ 3 ทำความเข้าใจผู้ชาย

ผู้หญิงมากมายคิดว่าตัวเองรู้ว่าผู้ชายต้องการอะไรในตัวผู้หญิง แต่ส่วนใหญ่แล้วพวกเธอก็คิดผิด สิ่งที่คุณผู้หญิงชื่นชมในตัวกันและกันนั้น ไม่ได้เป็นสิ่งน่าดึงดูดสำหรับผู้ชายเสมอไป ความคิดของผู้ชายแตกต่างจากความคิดของผู้หญิง เราจะมาดูคุณสมบัติ 8 ประการที่ผู้ชายชื่นชมในตัวผู้หญิง โดยเป็นคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ 4 ประการและคุณสมบัตินามธรรม 4 ประการ โปรดจำไว้ว่าผู้ชายทุกคนเป็นมนุษย์คนหนึ่ง คุณสมบัติ

เหล่านี้บางประการอาจใช้ไม่ได้กับผู้ชายทุกคนหรือสำคัญต่อผู้ชายทุกคน ข้าพเจ้าคิดว่า คุณสมบัติฝ่ายมนุษย์คือตัวที่จะทำให้ผู้ชายเข้าหาผู้หญิง แต่คุณสมบัตินี้ฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นต่างหากคือตัวที่จะทำให้เขารักเธอต่อไป

คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณสี่ประการ

I) คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณประการแรกคือ คุณสมบัตินี้ว่าเธอเข้าใจผู้ชาย

ผู้ชายไม่ได้คิด ทำ หรือตอบสนองเหมือนผู้หญิง แลเขาไม่ได้มีความต้องการหรือค่านิยมเหมือนผู้หญิงด้วย แม้กระทั่งความต้องการที่ผู้ชายและผู้หญิงมีเหมือนกันก็ไม่ได้ถูกให้คุณค่าเหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่นความรักเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับทั้งผู้ชายและผู้หญิง และความชื่นชมหรือความเคารพก็สำคัญสำหรับทั้งสองฝ่ายเช่นกัน แต่ความรักก็เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้หญิงมากกว่า และความชื่นชมและความเคารพก็สำคัญสำหรับผู้ชายมากกว่า

ดังนั้น ผู้หญิงจึงทำผิดพลาดบ่อยๆ ในการจัดหาสิ่งที่ผู้หญิงต้องการให้แก่สามีของเธอ โดยการแสดงออกถึงความรักของเธอเป็นประจำ แต่สิ่งที่จะทำให้สิ่งที่สามีของเธอกระหายหาจริงๆ ซึ่งก็คือ ความเคารพและความชื่นชมของเธอ ผู้หญิงที่เข้าใจผู้ชายจะทำเปล่งดังต่อไปนี้ได้อย่างดี

A) เธอยอมรับเขาอย่างที่เขาเป็น

การยอมรับเขาหมายความว่า เธอยอมรับสามีของเธออย่างที่เขาเป็นอยู่ตอนนี้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงเลย ไม่ใช่ผู้ชายที่เธอจะเป็นได้ แต่เป็นผู้ชายคนที่เป็นอยู่ตอนนี้ เธอรู้ว่าความประพฤติและอุปนิสัยของเขาสามารถถูกพัฒนาได้ และอาจต้องได้รับการพัฒนาด้วย แต่เธอก็รู้ว่ามันไม่ใช่ความรับผิดชอบของเธอที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงเขา เธอตระหนักถึงความอ่อนแอของเขา แต่เธอก็รู้ว่าผู้ชายทุกคนมีจุดอ่อนและเธอพุ่งเป้าไปที่จุดแข็งของเขาแทน เธอยอมรับสิทธิที่จะเป็นตัวเองของเขา ไม่ว่าจะดีขึ้นหรือเลวลงก็ตาม ดังนั้น แทนที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงเขา เธอกลับพุ่งเป้าไปที่ตัวเธอเองที่จะยอมรับเขาให้มากกว่าเดิม และสังเกตจุดแข็งของเขาให้มากกว่าเดิม

สิ่งใดมักเกิดขึ้นเวลาผู้หญิงพยายามเปลี่ยนแปลงสามีของเธอ? เขาก็มักจะคิดว่าเธอกำลังปฏิเสธเขาและคิดว่าเธอไม่ชื่นชมเขา พระคัมภีร์ไม่เคยสอนให้ผู้หญิงพยายามเปลี่ยนแปลงสามีของเธอ เพราะนั่นเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพระเจ้า ผลลัพธ์อีกประการของการที่ภรรยาพยายามเปลี่ยนแปลงสามีของเธอก็คือ มันทำให้เขารู้สึกเย็นชากับเธอ เขาจะหมดรักในตัวเธอได้อย่างรวดเร็ว เพราะอะไรนะหรือ? ก็เพราะการ

วิพากษ์วิจารณ์และข้อเสนอแนะของเธอทำให้เขาเห็นว่าเธอมองเห็นอะไรบางอย่างในตัวเขาซึ่งเธอไม่ชื่นชมและเคารพนั่นเอง เธอเพิ่งประกาศให้เขารู้ว่าเธอไม่ได้ยอมรับเขาอย่างที่เขาคิดอยู่ เธอเพิ่งทำให้เขาเห็นอย่างชัดเจนว่าเธอไม่ได้เคารพเขาเลย

เอเฟซัส 5:33 “ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน”

คำว่า “ยำเกรง” แปลว่า เคารพและชื่นชม ผลลัพธ์อีกประการของการที่ภรรยาพยายามเปลี่ยนแปลงสามีของเธอก็คือ มันสามารถผลักไสเขาให้บกพร่องต่อเธอได้ เพราะความพยายามของเขาคือจะรักษาอิสรภาพที่จะเป็นตัวของตัวเองไว้ การยอมรับกันและกันนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ความรักและการยอมรับที่ไม่มีเงื่อนไขนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตคู่ที่ดี ซึ่งหากปราศจากมันแล้วชีวิตคุณก็จะทุกข์ระทม แล้วเราจะยอมรับกันและกันได้อย่างไรล่ะ? มีกฎแห่งการยอมรับ 6 ประการ

- 1) จงกำจัดทำนองที่ถือดีออกไปเสีย และจงถ่อมใจพอที่จะมองเห็นว่าตัวคุณเองก็มีข้อบกพร่องหลายอย่างเหมือนกัน
- 2) จงยอมรับอีกฝ่ายอย่างบกพร่องครึ่งคิดครึ่งและพุ่งเป้าไปที่จุดแข็งของเขา
- 3) จงให้อิสรภาพแก่เขาที่จะเป็นตัวของตัวเอง
- 4) อย่าพยายามปรับปรุงเขา อย่าพยายามหลอหลอมและขัดเกลาเขาให้เป็นอย่างที่คุณอยากให้เป็น
- 5) อย่าใช้ผู้ชายหรือผู้หญิงคนอื่นเป็นแบบอย่าง มันจะส่งสารไปถึงอีกฝ่ายว่าคุณไม่พึงพอใจและคุณหวังว่าคุณจะได้คนๆนั้นแทนที่จะได้คู่สมรสของคุณ
- 6) สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ จงแสดงออกถึงการยอมรับของคุณด้วยคำพูด นั่นคือ คำชมเชยและคำยินยอม

B) เธอชื่นชมเขา

การชื่นชม หมายความว่า เธอให้เกียรติเขาเพราะคุณค่าที่แท้จริงของเขา และเธอรู้สึกซาบซึ้งสำหรับเขา และสำหรับสิ่งเหล่านั้นที่เขาทำเพื่อเธอ สุภาพสตรีทั้งหลายเอ๋ย คุณกำลังมองหาอะไรในตัวผู้ชายหรือ? และคุณจะชื่นชมสิ่งใดในตัวสามีของคุณ? คุณมักจะชื่นชมสิ่งของนอกกายอย่างความหล่อของเขา รายได้ของเขา หรือฐานะของเขาหรือ? ความคิดเกี่ยวกับชายในอุดมคติของคุณคือ คนที่มีเงินและความสำเร็จหรือ? เอาล่ะ การที่จะชื่นชมใครสักคนได้ ไม่ว่าผู้หญิงจะชื่นชมสามีของเธอ หรือผู้ชายจะชื่นชมภรรยาของเขา คุณต้องทราบก่อนว่าคุณค่าที่แท้จริงคืออะไรกันแน่ เพราะชายหนุ่มหน้าตาดีที่หาเงินเก่งและประสบความสำเร็จในโลกซึ่งไม่มี

อุปนิสัยอย่างพระคริสต์ย่อมจะกลายเป็นสามีที่ไม่เอาไหนอย่างแน่นอน ดังนั้น เราจึงต้องพัฒนาหัวใจในเรื่องคุณค่าของกลุ่มสมรสของเราซึ่งจะช่วยให้เราสามารถชื่นชมสิ่งที่สำคัญจริงๆ ในตัวของเขาได้ แล้วมีอะไรบ้างที่ผู้หญิงควรชื่นชมในตัวผู้ชาย?

1) อุปนิสัยของเขา นี่รวมถึงความซื่อตรงของเขา จริยธรรมในการทำงานของเขา ความพึงพอใจของเขา และความสัตย์ซื่อของเขา ความเมตตากรุณาของเขา ความจริงใจของเขา และความซื่อสัตย์สุจริตของเขา จงมองหาสามีที่มีอุปนิสัยโดดเด่น เพราะนั่นเป็นอะไรที่คุณจะสามารถเคารพเขาได้ และเมื่อคุณชื่นชมเขาและชมเชยอุปนิสัยของเขา คุณก็จะจูงใจเขาให้พัฒนามันให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

2) สิ่งที่เขาทำเพื่อคุณ คุณควรชื่นชมสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทุกสิ่งที่เขาทำเพื่อคุณ ยกตัวอย่างเช่น การออกไปทำธุระให้ การซ่อมแซมสิ่งที่ชำรุดภายในบ้าน การดูแลลานหน้าบ้าน และเวลาที่เขาช่วยงานบ้านและดูแลลูกๆ

จงชื่นชมสิ่งที่สำคัญที่สุด นั่นคือ การที่เขาออกไปทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว การที่เขาตรากตรำทำงานหนักหลายชั่วโมงและต้องห่างบ้านไป ผู้หญิงจำนวนมากผิดหวังในเรื่องนี้ โดยมองไม่เห็นความสำคัญของมันและไม่ถือว่าการที่เขาออกไปเหนื่อยยากตรากตรำทุกวันนั้นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม พวกเธอมักคิดว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชายต้องทำหรือเป็นหน้าที่ของเขาอยู่แล้ว แต่ความบกพร่องที่ร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่งในตัวเราทุกคนก็คือ การไม่รู้จักสำนึกบุญคุณ ภรรยาที่ไม่รู้จักสำนึกบุญคุณเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาร้ายแรงในชีวิตคู่

C) เธอชื่นชมความเป็นชายของเขา

เล็กๆ น้อยๆ ในใจผู้ชายทุกคน โหยหาที่จะได้รับความชื่นชมในเรื่องความเป็นชายของเขา นั่นคือ ทักษะความสามารถ ความสำเร็จ ความคิด ความฝัน และแม้กระทั่งร่างกายอันบึกบึนของเขา เขากระหายหามันเหมือนกระหายหาอาหาร เหมือนที่ผู้หญิงต้องการความรัก ผู้ชายก็ต้องการความชื่นชม อันที่จริงแล้ว ศูนย์กลางแห่งความสุขในชีวิตคู่ของผู้หญิงคือ การได้รับความรัก แต่ศูนย์กลางแห่งความสุขในชีวิตคู่ของผู้ชายคือ การได้รับความชื่นชม บัดนี้ข้าพเจ้าตระหนักว่าสำหรับผู้ชายที่ได้รับความรอดแล้ว ความต้องการที่จะได้รับความชื่นชม นั้นควรน้อยกว่าความต้องการของคนที่ยังไม่ได้รับความรอด เหมือนกับที่ความสัมพันธ์ของภรรยากับพระคริสต์ ควรที่จะตอบสนองความต้องการทุกอย่างของเธอ ความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ก็ควรที่จะตอบสนองความต้องการทุกอย่างของเราเช่นกัน

พระเจ้าได้ทรงสร้างเราให้เป็นแบบนี้เพื่อเป็นภาพของพระคริสต์กับคริสตจักรของพระองค์ ขณะที่สามีเป็นภาพของพระคริสต์ เขาก็ให้สิ่งที่ภรรยาต้องการมากที่สุด นั่นคือ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และตอบสนองความต้องการที่ใหญ่โตที่สุดของเธอ และมอบชีวิตของเขาให้แก่เธอ และภรรยาเป็นภาพของคริสตจักร

คริสตจักรต้องนมัสการพระคริสต์ ชื่นชมพระองค์ และเชื่อฟังพระองค์ นั่นเป็นบทบาทของภรรยา ความยำเกรงของเธและการชื่นชมสามีของเธอจะตอบสนองความต้องการที่ใหญ่โตที่สุดของเธอ และใครเล่าที่สร้างเราให้มีความต้องการเหล่านั้น? พระเจ้านั่นเอง

สิ่งที่เขาต้องการให้คุณชื่นชมมากที่สุดก็คือ คุณสมบัติเหล่านั้นที่ทำให้ผู้ชายเป็นชาย หากคุณชื่นชมแต่คุณสมบัติเหล่านั้นในตัวเขาที่พบได้ทั้งในตัวผู้ชายและผู้หญิง เขาก็จะผิดหวัง ยกตัวอย่างเช่น หากคุณชื่นชมเขาเพราะเขาใจดี เอาใจใส่ หน้าตาดี หรือแต่งตัวดี เขาก็จะซาบซึ้งคำชมของคุณและมันจะจูงใจเขาให้พัฒนาสิ่งเหล่านี้มากขึ้นอีก แต่มันจะไม่ช่วยให้เขารู้สึกดีกับคุณมากกว่าเดิมเท่าใดนัก ความเป็นชายของเขาคือ สิ่งที่เขาต้องการให้คุณสังเกตและชื่นชม และเมื่อคุณกระทำเช่นนั้น คุณก็จะปลุกความรู้สึกรักใคร่ในตัวเขาขึ้นมา แล้วคุณสมบัติที่แสดงถึงความเป็นชายเหล่านั้นที่เขาต้องการให้คุณชื่นชมมีอะไรบ้างล่ะ?

- 1) ทักษะของเขา เช่น ทักษะในการเป็นช่างไม้ ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมเครื่องยนต์ นายธนาคาร หรือแม้กระทั่งหมอ
- 2) ความสำเร็จของเขา โปรดจำไว้ว่า ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้วว่าการชมเชยใครสักคนเพราะความสำเร็จของเขาจะทำให้เขารู้สึกว่าตัวเองต้องสร้างผลงานและต้องประสบความสำเร็จเพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากคุณ แต่การไม่สนใจความสำเร็จของเขาเลยก็จะทำให้เขารู้สึกราวกับว่าคุณไม่ได้ชื่นชมเขาเลยแม้แต่นิดเดียว
- 3) เป้าหมายและความฝันของเขา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เขายังทำไม่สำเร็จ แต่เป็นสิ่งที่เขาอยากทำให้สำเร็จ กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ หากเขามีความปรารถนาหรือความทุ่มเทเล็กๆต่อเป้าหมายที่ค้ำค้ำและเป็นตามอย่างของพระเจ้า มันก็เป็นอะไรที่ค้ำค้ำต่อการสังเกตและความชื่นชมของคุณ
- 4) คุณสมบัติต่างๆที่แสดงถึงความเป็นชาย เช่น ความกล้าตัดสินใจ ความแน่วแน่ ความเป็นสุภาพบุรุษต่อสตรีและเด็ก ความรู้สึกในเรื่องเกียรติและหน้าที่ และความกล้าหาญ
- 5) บทบาทที่แสดงออกถึงความเป็นชายของเขาในฐานะผู้นำ ผู้ปกป้อง และผู้หาเลี้ยงครอบครัวของตน ขณะที่เขานำครอบครัวอย่างอ่อนโยนแต่มั่นคง โดยออกไปทำงานอย่างสัตย์ซื่อทุกวันเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว นำการเฝ้าเดี่ยวของครอบครัว และรับใช้กับคริสตจักร เขาก็สมควรได้รับความชื่นชมและความซาบซึ้งบุญคุณจากคุณ
- 6) ร่างกายของเขา พละกำลังของเขา และใช้เลย มัดกล้ามเนื้อของเขา

ดังนั้น เมื่อคุณชื่นชมเขาสำหรับ 6 สิ่งนี้ เขาก็จะอยู่อย่างมีความสุขโดยปราศจากคุณไม่ได้เลย การชื่นชมความเป็นชายของเขาเป็นกุญแจดอกหนึ่งที่เขาไปสู่การชนะใจเขาและมัดใจเขา อย่าลืมเป็นอันขาด

D) เธอให้เขามีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากความสัมพันธ์ของเธอกับพระคริสต์

เช่นเดียวกับที่ผู้หญิงอยากให้สามีของเธอให้เธอเป็นที่หนึ่งของเขาในความสัมพันธ์ของเขารองจากพระคริสต์ ผู้ชายก็อยากให้ภรรยาของเขาให้เขาอยู่อันดับแรกในรายการลำดับความสำคัญของเธอเช่นเดียวกัน ผู้ชายไม่ได้คาดหวังให้ภรรยาของตนละทิ้งหน้าที่สำคัญเพราะเห็นแก่เขา เขาตระหนักถึงสิ่งต่างๆที่ต้องการเวลาของเธอและต้องการให้เธอใส่ใจต่อความรับผิดชอบแต่ละอย่างตามที่มันต้องการ เขาไม่ต้องการให้ลูกๆของเขาไม่ได้รับการเอาใจใส่ และเขาก็รู้ว่าเธอมีสิทธิ์สนใจสิ่งอื่นและมีสิทธิ์พักผ่อนหย่อนใจด้วย แต่เขาก็ไม่อยากเป็นที่สอง เขาอยากรู้สึกรู้ว่าเธอแต่งงานกับเขาเพื่อเขา และไม่ใช่เพื่อเป็นหนทางเติมเต็มความต้องการต่างๆของเธอหรือเพื่อบรรลุเป้าหมายของเธอเอง เราจะมาดู 6 สิ่งที่ผู้หญิงมักให้ความสำคัญมากกว่าสามีของเธอ

1) ลูก ผู้หญิงมักรู้สึกว่าคุณต้องรับผิดชอบต่อลูกๆของเธอเป็นธรรมดา มันเป็นเรื่องรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ แต่เธอก็อาจทำเกินหน้าที่ได้เช่นกัน การให้คู่สมรสของคุณเป็นที่หนึ่งในความสัมพันธ์บนโลกนี้ไม่ได้หมายความว่าความรักลูกๆของคุณน้อยลง อันที่จริงแล้ว ชีวิตคู่ที่เข้มแข็งและมั่นคงคือ ปัจจัยอันดับหนึ่งของการเลี้ยงลูกอย่างประสบความสำเร็จ ดังนั้น คุณกำลังช่วยเหลือลูกๆของคุณอย่างมหาศาลโดยการให้พวกเขาเป็นรองคู่สมรสของคุณในรายการลำดับความสำคัญของคุณ

2) บ้าน ผู้ชายชื่นชมบ้านที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่เขาไม่ต้องการให้การดูแลบ้านช่องของภรรยา มีความสำคัญมากกว่าตัวเขา ความอดสาหัสของเธอในการดูแลบ้านช่องควรเป็นเพื่อความสุขของสามีและลูกๆ และไม่ใช่เพื่อตอบสนองความภาคภูมิใจของตัวเองหรือเพื่อทำให้คนอื่นประทับใจ และถึงแม้ว่าการดูแลบ้านช่องจะเป็นคุณสมบัติอันน่าชื่นชม แต่มันก็อาจเกินเลยไปได้ เป้าหมายคือ การทำให้บ้านเป็นบ้านที่อบอุ่น ไม่ใช่มีไว้เพื่ออวด

3) ความสวยของเธอ การทุ่มเทเวลาและความพยายามอย่างเหมาะสมเพื่อให้ตัวคุณเองดูดีที่สุดในเรื่องผิวดูดี และผู้ชายส่วนใหญ่จะชื่นชมคุณที่ทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ตัวเองดูดี แต่หากคุณใช้เวลาเป็นวันๆในการเดินช้อปปิ้ง หรือเย็บผ้า และแต่งเนื้อแต่งตัว โดยละเลยสามีของคุณ เขาก็จะรู้สึกว่าคุณกำลังพยายามทำให้คนอื่นประทับใจไม่ใช่เขา และเขาจะรู้สึกว่าคุณตกเป็นรองคนอื่นที่คุณพยายามทำตัวสวยไปอวด

4) พ่อแม่ของเธอ การให้เกียรติพ่อแม่และการพยายามที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขาเป็นเรื่องที่ถูกติดตามพระคัมภีร์ แม้กระทั่งหลังจากที่คุณแต่งงานแล้วก็ตาม แต่มันก็ถูกต้องตามพระคัมภีร์เช่นกันที่ทั้งสามีและภรรยาจะแยกตัวออกมาและมอบความสนใจให้แก่คู่สมรสของตัวเองเป็นหลัก หากคุณไม่ทำอย่างนั้น สามีของคุณก็จะรู้สึกได้ทันทีและเริ่มเกลียดชังพ่อแม่ของคุณและถึงกับเกลียดชังคุณด้วยเพราะเหตุนี้

5) เงินทองและความสำเร็จ บางครั้งเงินทองและความสำเร็จของฝ่ายชายก็กลายเป็นสิ่งที่สำคัญต่อภรรยามากกว่าตัวเขาเองได้

6) อาชีพการงาน พรสวรรค์ กิจกรรม หรือการใช้ชีวิตของเธอ ผู้หญิงสามารถถูกล่อลวงเพราะเรื่องเหล่านี้ได้เช่นกัน

E) เธอยอมให้เขาเป็นผู้นำ ผู้ปกป้อง และผู้หาเลี้ยงเธอและครอบครัว

พระเจ้าไม่ได้กำลังพยายามลบล้างโทษผู้หญิงเวลาที่พระองค์ทรงขอให้เธอยอมเชื่อฟังพระองค์ โดยการที่เธอยอมเชื่อฟังสามีของเธอ พระองค์กำลังพยายามอวยพรเธอและปกป้องเธอต่างหาก คราวนี้ มีด้านไหนบ้างที่เธอจะยอมให้เขานำได้?

1) การกำหนดกฎระเบียบต่างๆภายในครอบครัว เช่น ลูกๆควรประพฤติตัวอย่างไร งบประมาณในครอบครัว ฯลฯ เห็นได้ชัดว่า เขาจะมอบหมายอำนาจส่วนใหญ่ให้แก่ภรรยาของเขาเพื่อกำหนดกฎระเบียบต่างๆภายในบ้าน และกฎสำหรับความประพฤติของลูกๆ แต่เนื่องจากเขาเป็นคนที่จะต้องให้การต่อพระเจ้า เขาจึงมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจในขั้นสุดท้าย

2) ด้านที่สองที่เธอจะยอมให้เขานำคือ ด้านการตัดสินใจ เห็นได้ชัดว่า สามีที่ฉลาดจะขอความเห็นและคำปรึกษาจากภรรยาของตน มีการตัดสินใจมากมายที่ภรรยาของข้าพเจ้าช่วยข้าพเจ้าให้เห็นทางเลือกที่ดีกว่าและป้องกันเรื่องปวดหัวมากมายที่อาจตามมา

ถึงแม้ว่าสามีของคุณเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยปราศจากข้อสงสัย แต่คุณก็มีส่วนสำคัญในความเป็นผู้นำของเขา บทบาทของคุณคือ การสนับสนุนเชื่อฟัง การให้กำลังใจ และบางครั้งคุณต้องแสดงตัวตนออกมาอย่างชัดเจนและบางครั้งอย่างแข็งแรงแรงด้วย กำลังใจของคุณเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขา และความคิดของคุณก็หาค่าประมาณไม่ได้ด้วยในบางครั้งหากคุณให้มันไปอย่างถูกวิธี เขาต้องแบกหลายสิ่งไว้บนบ่า เขามีครอบครัวที่ต้องนำและมีการตัดสินใจที่ต้องทำ ซึ่งบางอย่างเป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ และเขาคนเดียวที่ต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจเหล่านี้ ไม่ว่าผลลัพธ์จะออกมาเป็นอย่างไรก็ตาม ความเข้าใจ กำลังใจและแม้กระทั่งความคิดของคุณอาจเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเขาก็ได้ โปรดจดจำสิ่งต่อไปนี้ไว้:

1) อย่าพยายามทำตัวเป็นผู้นำ ถึงแม้ในยามที่เขาไม่ยอมเป็นผู้นำก็ตาม จงปล่อยให้เรื่องมันเลวร้ายลงไปเรื่อยๆ จนกว่าเขาจะตื่นขึ้นและรู้ว่าเขาต้องลงมือได้แล้ว เมื่อคุณแต่งงานใหม่ๆและคุณมีความคาดหวังเหล่านี้ว่าคุณคิดว่าสิ่งต่างๆควรออกมาในรูปใด และคุณไม่เห็นว่ามันเป็นไปตามที่คุณได้คาดหวังไว้ คุณก็จะรู้สึกอยากกุมบังเหียนและเริ่มควบคุมสิ่งต่างๆตามความคาดหวังของคุณ

2) อย่ากดดันเขาให้ทำสิ่งต่างๆตามวิธีของคุณ

3) อย่าจับผิดแผนการและการตัดสินใจของสามีของคุณเพราะคุณกลัวว่าเขาจะทำอะไรผิดพลาด จงปล่อยมันให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า คำอธิษฐานของคุณควรรวมถึง การขอให้พระเจ้าทรงนำพาสามีของคุณ และพระองค์จะทรงอวยพรความบอบนอบเชื่อฟังที่คุณมีต่อสามีของคุณ

4) อย่าแนะนำมากเกินไปนัก ความผิดพลาดที่ผู้หญิงมักกระทำคือ การให้คำแนะนำแก่ผู้ชายมากเกินไป คำชี้แนะที่เยอะเกินไป การบอกเขาให้ทำอะไรและไม่ทำอย่างไร เป็นต้น

5) อย่างใจที่จะไม่เชื่อฟัง คุณจะเชื่อฟังเขาเวลาที่เห็นด้วยกับเขา แต่เพิกเฉยต่อการตัดสินใจของเขาและทำตามวิธีของคุณเองเวลาที่เห็นด้วยกับเขาหรือไม่เห็นด้วยกับเขา? หรือเวลาที่ความรู้สึกว่าอยากทำอะไรบางอย่างที่เขาไม่เห็นด้วยแต่คุณก็ลงมือทำมันอยู่ดีนั้นหรือ? มันง่ายที่คุณจะเชื่อฟังกับอะไรที่คุณเห็นด้วย แต่บททดสอบที่แท้จริงจะมาเมื่อคุณไม่เห็นด้วยหรือคุณไม่เข้าใจมัน

สามีที่ประสบความสำเร็จในการปกป้องและเลี้ยงดูครอบครัวของตนมีความสำคัญในความรู้สึกด้านคุณค่าของเขาพอๆกับผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จในฐานะแม่ ผู้ชายถือว่าความรับผิดชอบนี้เป็นเรื่องจริงจังมากๆ หากสามีของคุณเป็นแค่ผู้หาเลี้ยงครอบครัวในระดับพอใช้ จงบอกเขาว่าคุณชื่นชมความวิริยะอุตสาหะของเขาขนาดไหน และชมเชยเขาที่เขาเป็นคนที่สัตย์ซื่อและทำงานหนัก จงเสริมสร้างเขา จงทำให้เขารู้สึกว่าเขาเป็นฮีโร่ของคุณ หากคุณทำเช่นนั้น คุณก็ไม่ได้ทำให้เขาหยิ่งผยองหรือ ตรงกันข้ามเลย คุณกลับจะทำให้เขาถ่อมใจและทำให้เขารักคุณและทะนุถนอมคุณมากยิ่งขึ้นไปอีกต่างหาก และหากคุณไม่ทำมัน ... เอาล่ะ ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังหาข้ออ้างแทนเขา การดำเนินชีวิตกับพระเจ้าของเขาก็จะเป็นในแบบที่เขาไม่ต้องการความชื่นชมจากคุณ แต่เขาจะเริ่มไม่มีความพึงพอใจในตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆซึ่งคุณในฐานะภรรยาควรจะเติมเต็มแต่ก็ไม่ได้ทำ

F) เชอปล่อยให้เขาบริหารจัดการเรื่องเงินๆทองๆ

พระเจ้าได้ทรงประทานบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันให้แก่ทั้งสามีและภรรยาในครอบครัว จะกล่าวว่าพระเจ้าทรงแบ่งงานให้ทำก็ว่าได้ และเราได้เห็นจากพระธรรมปฐมกาล 3:17-19 แล้วว่า พระเจ้าทรงให้สามีเป็นผู้รับผิดชอบในการหาเลี้ยงครอบครัว และส่วนหนึ่งของบทบาทในการเป็นผู้หาเลี้ยงและผู้ปกป้องครอบครัวก็คือ ความรับผิดชอบในการจัดการเรื่องการเงินและความกังวลและความเครียดที่มาพร้อมกับความรับผิดชอบดังกล่าว นี้ไม่ได้แปลว่า ภรรยาไม่มีสิทธิ์ออกเสียงในเรื่องการใช้จ่ายเงินเลย พวกคุณทั้งคู่ควรร่วมมือกันในการพัฒนาครอบครัวของคุณ

ข้าพเจ้าคิดว่าข้อเสนอแนะที่ง่าย ๆ เป็นแบบนี้ นั่นคือ ภรรยา มีงบประมาณสำหรับครัวเรือน ซึ่งครอบคลุมเรื่องอาหาร เสื้อผ้า ของใช้ในบ้าน ของใช้ส่วนตัว และอะไรที่บ้านต้องการเป็นประจำ และเธอก็ได้รับอย่างเพียงพอในแต่ละเดือนเพื่อครอบคลุมทุกสิ่งเหล่านี้ โดยมีเงินเหลือไว้ใช้บ้างตามที่เธอเห็นสมควร หรือมีเงินเหลือเก็บหากเธอต้องการเช่นนั้น นั่นจะทำให้อิสรภาพส่วนตัวแก่เธอและให้แรงจูงใจที่จะประหยัดในเวลาเดียวกัน และสามีก็บริหารจัดการเงินส่วนที่เหลือและจ่ายค่าน้ำค่าไฟในแต่ละเดือน และสำหรับสิ่งของใหญ่ๆ ที่ต้องซื้ออย่างรถ บ้าน เครื่องเฟอร์นิเจอร์ ทั้งสามีและภรรยาต้องร่วมมือกันตามที่บรอบครัวจะอนุโลม แต่ข้าพเจ้าคิดว่ากุญแจดอกหนึ่งก็คือ การแน่ใจว่าภรรยามีเงินไว้ใช้ส่วนตัวอย่างเพียงพอที่เธอจะไม่ต้องกลัวว่าขาดอิสระ และหากคุณสามารถจัดการวิธีนี้ก็ได้ผลดีเยี่ยม

อย่างไรก็ตาม ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวส่วนใหญ่ที่สามีเป็นคนทำงานก็คือ ผู้ชายเอาเงินเดือนกลับมาบ้าน และมอบมันให้แก่ภรรยาเพื่อที่เธอจะบริหารจัดการเรื่องการเงินของครอบครัวทุกอย่าง ดังนั้น เธอจึงต้องจ่ายค่านอนค่านี้และเธอต้องกังวลว่าเงินงวดต่อไปจะมาจากไหน และเมื่อจบของครอบครัวเปลี่ยนไปตามกาลเวลาเมื่อมีลูกหรือมีบ้าน เขาก็ไม่รู้ว่าภรรยาต้องเครียดขนาดไหนและสงสัยว่าเธอกังวลเรื่องอะไรอยู่ เขาจึงล้มเหลวในบทบาทของการเป็นผู้ปกป้องและผู้หาเลี้ยงเธอ เขาอาจคิดว่าเขารับผิดชอบแล้วโดยการนำเงินเข้าบ้าน แต่เขาแค่ทำหน้าที่เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น และปล่อยให้เธอจัดการอีกครั้งที่เหลือ เขาทิ้งภาระความรับผิดชอบและความเครียดที่เขาควรแบกรับไว้ด้วยตัวเองให้ตกบนเธอ

G) เธอไม่ได้ทำร้ายความหยิ่งในแบบผู้ชายอันอ่อนไหวของเขา

ความหยิ่งในรูปแบบใดก็ตามเป็นความบาปอันร้ายแรง หากคุณคิดถึงมันอย่างจริงจังๆ อีโก้ของผู้ชายเป็นนิสัยที่น่าเกลียดเหมือนซาตาน และผู้ชายที่ได้รับความรอดแล้วควรดำเนินกับพระเจ้าและประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่อีโก้ของผู้ชายตัวนี้จะไม่ได้ทำงาน

การขาดความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นสาเหตุทำให้เกิดความเข้าใจผิดๆ มากมายระหว่างผู้ชายและผู้หญิงและการทะเลาะเบาะแว้งนับครั้งไม่ถ้วนในชีวิตคู่ คุณเคยพูดอะไรบางอย่างเกี่ยวกับตัวเขา เพียงเพื่อที่จะถูกเขาสวนกลับมาหรือเขาถอนตัวออกมาและถอยห่างออกไปจากคุณไหม? เมื่อคุณไม่รู้ตัวว่าทำผิดอะไรคุณก็อาจสงสัยว่า “นี่มันพูดอะไรผิดไปหรือ?” คุณก็อาจกล่าวอะไรบางอย่างที่ไปกระทบความหยิ่งทะนงแบบผู้ชายของเขาก็ได้ ผู้หญิงทุกคนควรเข้าใจความผิดพลาดเหล่านี้และเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงมัน มันจะช่วยให้คุณไม่ต้องเจอกับความยุ่งยากในชีวิตคู่ของคุณ

แล้วคุณจะทำยังไงถ้าไม่ไปทำร้ายความหึงหึงของเขาได้อย่างไรล่ะ? จงอย่าดูถูกดูแคลน เยาะเย้ย หรือเฉยเมยต่อความเป็นชายของเขาไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดเด็ดขาด อย่าบอกเขาว่าเขาไม่มีความสามารถของชายไม่ครบถ้วนในข้อหนึ่งข้อใด ไม่ว่าจะป็นร่างกายของเขาไม่กำยำพอ ทักษะของเขา ความสามารถของเขา หรือความสำเร็จของเขา และในเรื่องความอดสาหะในการดูแลครอบครัวของเขา จงอย่าบอกเขาว่าเขาทำได้ดีกว่านี้ หรือใครบางคนทำได้ดีกว่าเขา อย่าบอกเป็นนัยเด็ดขาดว่าคุณไม่ต้องการการเล็งดูหรือการปกป้องของเขาหรือ คุณอยู่ได้สบายโดยไม่ต้องมีเขา

นอกจากนี้ อย่าดูแคลนเขาหรือเฉยเมยในเรื่องใดก็ตามที่จำเป็นต้องใช้ความสามารถของผู้ชาย เช่น ทักษะในเรื่องช่างไม้หรือช่างเครื่อง ยกตัวอย่างเช่น การบอกให้เขาโทรเรียกช่างมาตอนที่เขากำลังพยายามซ่อมอะไรบางอย่างจะบอกเป็นนัยว่าคุณคิดว่าเขาไม่สามารถซ่อมมันได้ด้วยตัวเอง อีกวิธีหนึ่งที่ทำร้ายเขา คือ การไม่แยแสต่อความสำเร็จของเขาหรือเป้าหมายและความฝันของเขา คุณต้องพยายามที่จะไม่บอกเป็นนัยว่าคุณอยู่ได้โดยไม่ต้องมีเขา เนื่องจากหนึ่งในหน้าที่หลักของเขาในฐานะสามีคือ การหาเลี้ยงครอบครัวของเขา ณ จุดนี้เองที่ความหึงหึงของเขาตกอยู่ในอันตรายมากที่สุด

ผลลัพธ์ที่ตามมาคือความหึงหึงที่ถูกทำร้ายหรือความเป็นชายที่ถูกดูแคลนคือ ความอับอาย คุณได้และต้องส่วนที่อ่อนไหวที่สุดแห่งธรรมชาติของเขาเข้าแล้ว มันเป็นเรื่องที่รู้สึกหนึ่งที่น่าอึดอัดมากที่สุดที่ผู้ชายสักคนจะสามารถประสบได้ซึ่งผู้หญิงที่ทำให้เขารู้สึกเช่นนั้นจะกลายเป็นคนที่น่าเกลียดชังสำหรับเขาและเขาจะมีปฏิกิริยาในเชิงเย็นชาหรือแม้กระทั่งระเบิดอารมณ์เลยทีเดียว เพราะความรู้สึกอับอายนี้เขาอาจถอยออกไปอยู่หลังกำแพงที่เรียกว่า พื้นที่สงวนของเขา เมื่อความหึงหึงของเขาถูกทำร้าย เขาก็จะตอบโต้โดยการสร้างกำแพงขึ้นมาขวางกั้น เพื่อปกป้องตัวเองจากความเจ็บปวดของการถูกทำให้อับอายไปมากกว่านี้

H) เธอเห็นอกเห็นใจและเข้าใจ

นี่ไม่ได้แปลว่าเธอหาข้ออ้างสำหรับความล้มเหลวของเขา แต่เธอเลือกที่จะมองสิ่งต่างๆผ่านสายตาของเธอและแสดงให้เห็นว่าเธอเข้าใจว่าเขารู้สึกอย่างไร แทนที่จะพยายามอธิบายให้เขาฟังว่าทำไมสิ่งต่างๆถึงไม่ได้ออกมาตามที่เขาวาดฝันไว้

ผู้ชายอาจไม่มีทางชื่นชมภรรยาของเขาได้อย่างเต็มเปี่ยมจนกว่าเธอจะถูกทดสอบด้วยความล้มเหลวของเขา ความพ่ายแพ้ของเขาเป็นโอกาสทองที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่แท้จริงของเธอ และเมื่อผู้หญิงเผชิญหน้ากับสถานการณ์วิกฤติด้วยความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ และอุปนิสัยที่เข้มแข็ง สามีของเธอก็จะรักเธออย่างที่เขาไม่

เคยรักเธออย่างนี้มาก่อน แต่การที่คุณปรับตัวต่อสถานการณ์เหล่านั้น ได้อย่างฉับไวและด้วยรอยยิ้มจะยิ่งเพิ่มความชื่นชมและความรักที่เขามีต่อคุณให้มากขึ้นอย่างแน่นอน

น่าสังเกตว่าเวลาที่ผู้หญิงล้มเหลวและท้อใจ ความต้องการของเธอจะแตกต่างออกไป ถึงแม้ว่าเธอต้องการการเห็นอกเห็นใจเหมือนกันก็ตาม แต่เธอก็ต้องการบางสิ่งมากกว่านั้นจากผู้ชาย เธอเฝ้ารอคอยความช่วยเหลือและการชี้แนะจากผู้ชายในยามที่เธอมีปัญหา เธอเป็นผู้ชี้ทางและเป็นผู้ปกป้องเธอ เขาจึงเป็นที่ปรึกษาและผู้ช่วยเหลือเธอด้วย แต่ผู้ชายจะแตกต่างกัน เขาไม่ได้ต้องการคำแนะนำจากเธอ ไม่ว่าเขาจะต้องการมันมากขนาดไหนก็ตาม แต่เขาต้องการการเห็นอกเห็นใจ การปลอบประโลม และการฟื้นความมั่นใจในตัวเองจากเธอ

II) คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณข้อที่ 2 ก็คือ เธอมีสันติสุขและความชื่นชมยินดีภายใน

ชีวิตเธอไม่จำเป็นต้องปราศจากปัญหาและความผิดหวัง แต่เธอดำเนินกับพระเจ้าและเผชิญหน้ากับปัญหาและความผิดหวังต่างๆ ด้วยความสงบเยือกเย็นจากภายใน และมั่นใจว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในสถานการณ์ต่างๆของเธอ และมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงนำพาเธอให้ผ่านพ้นปัญหาและความผิดหวังเหล่านั้นไปได้

คราวนี้ แล้วทำไมคุณสมบัตินี้ถึงมีความสำคัญมากขนาดนั้นในตัวภรรยาละ? เอาละ ในตอนแรกสามีของเธออาจชอบเธอที่เธอต้องการเขาเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ของเขา แต่พอผ่านไปสักพักมันก็จะกลายเป็นภาระหนึ่งที่เขาไม่อาจทนทานได้ ในไม่ช้าเขาก็จะรู้ว่าเขาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเธอได้และทำให้เธอรู้สึกไม่ได้รับการเติมเต็มต่อไป และเขาก็จะเริ่มรู้สึกขมขื่นต่อเธอที่ต้องพึ่งพาเขามากขนาดนั้น และในไม่ช้าเธอก็จะรู้ว่าผู้ชายคนนั้นไม่ได้ตอบสนองความต้องการต่างๆของเธอเลย เธอจึงอาจอยากที่จะไปมองหาจากที่อื่น แต่สิ่งที่เธอต้องรู้ตัวจริงๆก็คือ ไม่มีผู้ชายคนไหนที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของเธอได้เลย และสันติสุขและความรู้สึกเติมเต็มที่แท้จริงจะมาได้โดยทางความสัมพันธ์ที่แนบชิดกับพระองค์ผู้ทรงสร้างเธอ นั่นคือ พระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น

การไม่มีความสุขหรือไม่มีความชื่นชมยินดีนั้นมีสาเหตุหลายประการ สาเหตุประการแรกก็คือ การขาดการมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิด เมื่อใดก็ตามที่เราให้อะไรบางอย่างที่มีความสำคัญมากกว่าความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า หรือยอมให้อะไรก็ตามหันจิตใจของเราให้ออกห่างจากพระองค์ ความเสียใจและความไม่พึงพอใจก็จะตามมา

สาเหตุอื่นๆที่ทำให้เราขาดความชื่นชมยินดีก็อาจเกิดจากใจเราเองด้วย เช่น ความเห็นแก่ตัว หรือการเปรียบเทียบสภาพการณ์ต่างๆของเรากับของคนอื่น ความไม่พึงพอใจสามารถขโมยความชื่นชมยินดีของเราไป

ได้ เมื่อมันทำให้เราละลายหายไปจากพระเจ้า จากการดำเนินกับพระเจ้า และจากสันติสุขที่พระองค์ทรงประทานให้เรา โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงควบคุมเหตุการณ์ทุกอย่างในชีวิตของเรา

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เราขาดความชื่นชมยินดีคือ ความบาปในชีวิตของเรา ซึ่งบั่นทอนน สามักคิธรรมของเรากับพระเจ้าอย่างแน่นอน และสิ่งหนึ่งที่มาพร้อมกับมันก็คือ ความล้มเหลวในการรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ของเรา ดังนั้น เราจึงสูญเสียความชื่นชมยินดีไปเมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในความบาป ซึ่งหมายความว่าเรา ไม่ได้กำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง หรือกำลังทำสิ่งที่ผิดอยู่

แล้วเราจะได้รับความชื่นชมยินดีและสันติสุขมาได้อย่างไรล่ะ? คำตอบนั้นง่ายนิดเดียว แต่ก็ทำยากมากด้วย สดุดี 16:11 บอกเราว่า “ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น” ดังนั้น คำตอบก็คือ การอยู่ต่อเบื้อง พระพักตร์พระองค์ และอยู่ในสามักคิธรรมที่ใกล้ชิดกับพระองค์ ดังนั้น กุญแจดอกหนึ่งที่จะนำไปสู่การเป็น ภรรยาที่ดีได้ก็คือ การมีสันติสุขและความชื่นชมยินดีภายในซึ่งจะมาได้โดยการดำเนินชีวิตที่ติดสนิทกับพระเจ้า เท่านั้น นั่นแปลว่า ความมุ่งมั่นในทางของพระเจ้าของคุณมีความสำคัญต่อการมีชีวิตคู่ที่ดี หากคุณไม่ได้รับการ ตอบสนองด้านอารมณ์โดยความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า คุณก็จะกลายเป็นคู่สมรสที่แย่มากในชีวิตคู่ของคุณ

ผู้หญิงสามารถได้รับความสุขภายในได้โดยการจดจ่ออยู่กับการทำหน้าที่ที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ ในบทบาทของภรรยาผู้เข้าใจ มารดาที่ทุ่มเท และแม่บ้านผู้สัตย์ซื่อ เมื่อเธอจดจ่ออยู่กับการปรนนิบัติผู้อื่น และใจ ของเธอและการจดจ่อของเธอออกห่างจากตัวเธอเอง เธอก็จะได้รับสันติสุขและความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น

III) คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณข้อที่ 3 คือ เธอมีอุปนิสัยหรือความดีที่โดดเด่น

ให้เราดูสตรีผู้นั้นใน สุภาษิต 31

ข้อ 10: ใครจะพบภรรยาที่ดี เพราะค่าของเธอประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก ผู้หญิงที่มีอุปนิสัยที่ดี พร้อมกับ ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้นหายากและมีค่ามาก

ข้อ 11: จิตใจของสามีเธอก็วางใจในเธอ และสามีจะไม่ขาดคำไร เธอจะได้รับความไว้วางใจและความเคารพ จากเขา เธอจะได้หัวใจเขาไปครอง เขาจึงไม่ยอมไปมองหาที่อื่นเพื่อที่จะได้รับการเติมเต็ม

ข้อ 26: เธออัปปากกล่าวด้วยสติปัญญา และกฎเกณฑ์แห่งความกรุณาที่อยู่ทีล้นของเธอ ผู้หญิงคนนี้มีความคิดที่ ชุ่มชื้นไปด้วยพระคัมภีร์และมันก็ออกมาทางคำพูดและการกระทำของเธอ

ข้อ 27-31: เธอดูแลงานในครัวเรือนของเธอ และไม่รับประทานอาหารแห่งความเกียจคร้าน ลูกๆของเธอตื่น ขึ้นมากก็ชมเชยเธอ สามีของเธอก็สรรเสริญเธอว่า "สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด"

เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การทำงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง”

มันเป็นการยากที่ผู้หญิงจะเชื่อมั่นว่าเป็นอุปนิสัยของเธอ และไม่ใช้ความสวยของเธอที่จะชนะใจสามีของเธอและรักษาหัวใจของเขาไว้ได้ นั่นเป็นสิ่งที่ สุภาษิต 31:30 บอกไว้เลย **“เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ”** และหากคุณจะศึกษาความสัมพันธ์ทั้งหลายอย่างใกล้ชิดทุกวันนี้ คุณก็จะพบว่าความจริงข้อนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วครั้งแล้วครั้งเล่าแน่นอนที่ผู้หญิงสวยจะได้รับความสนใจของผู้ชาย โดยเฉพาะพวกผู้ชายที่ไม่มีค่าน้ำคิงคุณเลย แต่ผู้หญิงที่สวยแต่ภายนอกโดยไม่มีอุปนิสัยที่ดีเลยก็จะกลายเป็นผู้หญิงที่น่ารังเกียจสำหรับผู้ชาย (สุภาษิต 11:22 **“สตรีงามที่ปราศจากความเฉลียวฉลาด ก็เหมือนห้วงทองคำที่มุกหมู** เมื่อเขาเห็นว่าเธอขาดอุปนิสัยที่ดี ไม่ว่าจะเป็ความเห็นแก่ตัวของเธอ ความเกียจคร้านของเธอ การชอบหวานเสน่ห์ของเธอกับชายอื่น ความไม่ซื่อสัตย์ของเธอ การไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจในการใช้จ่ายของเธอ ความอยากเป็นจุดสนใจของเธอ หรือนิสัยหลายอย่างของเธอที่เผยให้เห็นว่าเธอขาดอุปนิสัยที่ดี ความเคารพที่เขามีต่อเธอก็จะหายไปพร้อมกับความรักที่เขามีต่อเธอ

แล้วอุปนิสัยอะไรบ้างล่ะที่หญิงสาวควรพัฒนาสำหรับชีวิตคู่? อุปนิสัยใดบ้างที่จะทำให้สามีของเธอรักเธอและหลงใหลในตัวเธอ? และอุปนิสัยส่วนใหญ่เหล่านี้ก็ใช้ได้กับผู้ชายเช่นกัน

1) ความไม่เห็นแก่ตัว

สุภาษิต 31:15 “เธอลุกขึ้นตั้งแต่ยังมีดอยู่และจัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ และจัดส่วนแบ่งให้แก่สาวใช้ของเธอ”

เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงคนนี้เป็นคนขยัน เธอทำทุกอย่างเพื่อให้งานเสร็จสิ้น แต่ข้อพระคัมภีร์นี้ก็เผยให้เห็นว่าเธอเป็นคนไม่เห็นแก่ตัวเช่นกัน เธอยอมอดหลับอดนอนเพื่อที่จะแน่ใจว่าครอบครัวของเธอมีอาหารรับประทาน ดังนั้น การพัฒนาเรื่องความไม่เห็นแก่ตัวจึงเป็นสิ่งที่ทั้งผู้ชายและผู้หญิงจำเป็นต้องพัฒนาก่อนแต่งงาน

2) การควบคุมตนเอง นี่เกี่ยวข้องกับหลายด้านทีเดียว เช่น การควบคุมคำพูดที่ออกมาจากปากของเรา การควบคุมการใช้จ่ายของเรา และการบริหารเวลา และการควบคุมความรู้สึกรของเรา เช่น ความโกรธ และวิธีที่เราแสดงความรู้สึกเหล่านั้นออกมา ข้าพเจ้าขอเดาว่าคำอีกคำหนึ่งที่ใช้แทนคำว่า การควบคุมตนเอง คือ ความนอบน้อม ซึ่งเป็นผลที่กำลังที่อยู่ภายใต้การควบคุม

3) ความถ่อมใจ นี่คือความสามารถที่จะหัวเราะตัวเองได้ และการไม่ถือตัวมากเกินไป และความถ่อมใจก็มี ความสำคัญฝ่ายวิญญาณด้วย คุณอาจดูเหมือนอยู่ฝ่ายวิญญาณมากกว่าคู่สมรสของคุณ แต่พระคัมภีร์ก็บอกอย่าง ชัดเจนว่าการเปรียบเทียบตัวคุณเองกับอีกคนนั้น ไม่เพียงแต่ไม่ฉลาดเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องที่อันตรายอีกด้วย มัน ทำให้พระเจ้าต่อสู้กับเรา

4) ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบคือ การรับหน้าที่หนึ่งพร้อมกับความรู้สึกที่ว่าตนเองสามารถให้การได้ สำหรับหน้าที่นั้นด้วย มันคือการพึ่งพาได้ มันคือการดูว่างานเสร็จและเสร็จอย่างเรียบร้อยและเสร็จตรงเวลา **สุภาษิต 31:21 “เธอไม่กลัวหิมะมาทำอันตรายแก่คนในครัวเรือนของเธอ เพราะบรรดาคนในครัวเรือนของเธอ สวมเสื้อสีแดงสด”** เธอเตรียมพร้อม เธอคาดการณ์ล่วงหน้า และเธอรับผิดชอบ เธอถือว่าเป็นความรับผิดชอบ ของเธอที่ครอบครัวของเธอจะมีเสื้อผ้าสวมใส่อย่างเหมาะสม ไม่มีข้อแก้ตัวเลย

5) ความขยันขันแข็ง นี่หมายถึง ความพากเพียร และการทำงานเสร็จเรียบร้อยสำเร็จลุล่วง พร้อมกับความใส่ใจ ในรายละเอียด ความละเอียดคือสิ่งที่ตรงกันข้าม

6) ความอดทน นี่หมายถึงความสามารถที่จะทนต่อความยากลำบากหรือสถานการณ์อันน่าอึดอัดได้โดยไม่บ่น หรือตื่นตระหนก เธอสามารถแบกรับความตึงเครียดได้ด้วยความใจเย็น และไม่ยอมแพ้ โดยวางใจในพระเจ้า และรอคอยพระองค์เสมอ และนั่นแหละคือกุญแจ หากเราไม่พึ่งพาพระเจ้าผ่านความยากลำบากของเรา เราก็จะ ไม่มี ความอดทน หากสายตาของเราหันไปจากพระองค์และไปจับจ้องที่สภาวะแวดล้อมของเราแทน เราก็จะตื่นตระหนกและทำอะไรอย่างหุนหันพลันแล่นได้

7) ความมีใจกล้าหาญ มันคือพลังกำลังที่จะยืนหยัดและทำสิ่งที่ถูกต้องแม้ต้องเสี่ยงกับผลลัพธ์อันไม่พึงปรารถนา หรือน่าเจ็บปวด เช่น คำวิพากษ์วิจารณ์ การถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม การเสียเพื่อน หรือการเสียเงินทองหรือ ตำแหน่งลาภยศ

8) ความซื่อสัตย์ โดยเฉพาะความสามารถที่จะซื่อสัตย์ต่อความผิดพลาดของตัวเอง และยอมรับความผิดพลาด ของตนเอง คู่สมรสอาจทนคุณต่อไปไม่ไหวหากคุณไม่สามารถยอมรับเวลาที่คุณเป็นฝ่ายผิดหรือเวลาที่ คุณทำผิดไปแล้ว พวกเขาจะสูญเสียความเคารพที่มีต่อคุณไปได้อย่างรวดเร็ว

9) ความบริสุทธิ์ คือ ความบริสุทธิ์ทั้งฝ่ายจิตใจและฝ่ายร่างกายของคุณ

IV) คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณข้อที่ 4 คือ เธอมีความสามารถในการบ้านการเรือน

นี่แปลว่า เธอทำอาหารเป็นและดูแลบ้านช่องได้ แต่ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า ทักษะการทำอาหารและการทำความสะอาดเหล่านั้น ไม่ได้มีความสำคัญเท่ากับอุปนิสัยของคุณเลย คุณสามารถพัฒนาทักษะเหล่านั้นได้หลังจากที่คุณแต่งงานไปแล้ว แต่อุปนิสัยของคุณก็จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่เช่นเดียวกันก่อนที่คุณจะแต่งงาน ให้เรามาดูข้อพระคัมภีร์ที่เหลือของสตรีที่ดีผู้นี้จากพระธรรมสุภาษิต 31 และพุ่งเป้าไปที่อุปนิสัยที่ดีของเธอซึ่งถูกเปิดเผยในตัวเธอ โดยข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

ข้อ 13: เธอแสวงหาขนแกะและป่าน และทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ เธอเป็นคณงานที่รับผิดชอบ ขยันขันแข็ง และเต็มใจ

ข้อ 14: เธอเป็นเหมือนกำป็นของพ่อค้า เธอนำอาหารของเธอมมาจากที่ที่ไกล เธอเป็นคนช่างคิด เธอเรียนรู้วิถีใหม่ๆ ในการทำสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ

ข้อ 15: เธอลุกขึ้นตั้งแต่ยังมีตอยู่และจัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ และจัดส่วนแบ่งให้แก่สาวใช้ของเธอ อีกครั้งที่เรารู้ข้อนี้และมันแสดงให้เห็นว่าเธอเป็นคนไม่เห็นแก่ตัวและเป็นคนสัตย์ซื่อ เธอรับผิดชอบและขยันขันแข็ง เธอมีหัวใจของผู้รับใช้

ข้อ 16: เธอพิเคราะห์คู่ไปรนาแล้วก็ซื้อไว้ ด้วยผลแห่งน้ำมือของเธอ เธอปลูกสวนองุ่น เธอเป็นนักวางแผน เธอการเองงานและรอบคอบ

ข้อ 17: เธอคาดเอวของเธอด้วยกำลัง และกระทำให้แขนของเธอเข้มแข็ง เธอรักษารูปร่างให้ดูดี ไม่ใช่เพราะเห็นแก่รูปร่างของตัวเองเท่านั้น แต่เพราะเห็นแก่ความสามารถที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงด้วย เธอจึงไม่เหน็ดเหนื่อย

ข้อ 18: เธอรู้ว่าสินค้าของเธอเป็นของที่ดี กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ เธอหยั่งรู้และรู้จักแยกแยะ

ข้อ 19: เธอยื่นมือออกจับป่าน และมือของเธอจับเครื่องปั้น เธอมีทักษะชำนาญ เพราะเธอพัฒนาทักษะเหล่านั้นอยู่เสมอ คุณไม่มีทางทำอะไรได้โดยไม่ลงมือและฝึกซ้อม

ข้อ 20: เธอหยิบยื่นให้คนยากจน เธอยื่นมือออกช่วยคนขัดสน เธอมีใจเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี

ข้อ 21: เธอไม่กลัวหิมะมาทำอันตรายแก่คนในครัวเรือนของเธอ เพราะบรรดาคนในครัวเรือนของเธอสวมเสื้อดี แดงสด เธอเตรียมพร้อม เธอคาดการณ์ล่วงหน้า

ข้อ 22: เธอทำผ้าปูสำหรับเธอด้วยสิ่งทอ เสื้อผ้าของเธอทำด้วยผ้าลินินและผ้าสีม่วง เธอแต่งตัวดี แต่สุภาพเรียบร้อย เธอไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาทำให้ตัวเองดูดี เธอเพียงแต่ไม่ปล่อยให้ตัวเองดูโทรมเท่านั้น

ข้อ 23: สามีนางของเธอเป็นที่รู้จักที่ประตูเมือง เมื่อท่านนั่งอยู่ในหมู่พวกผู้ใหญ่ของแผ่นดินนั้น โปรดสังเกตว่าเขาเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติ และเธอมีส่วนในเกียรตินั้น แต่เธอก็ไม่ได้เรียกร้องเกียรตินั้นเลย เธอถ่อมตัว เธอไม่ได้แสวงหาเกียรติเพื่อตัวเอง แต่แสวงหาเกียรติให้สามีของเธอ

ข้อ 26: เธออ้าปากกล่าวด้วยสติปัญญา และกฎเกณฑ์แห่งความกรุณาที่อยู่ทีล้นของเธอ เธอเปี่ยมด้วยสติปัญญาจากพระคัมภีร์ที่เธอสั่งสมมาจากการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเวลาหลายปีและจดจำมันไว้ในใจเธอ

ข้อ 27: เธอดูแลการทำงานในครัวเรือนของเธอ และไม่รับประทานอาหารแห่งความเกียจคร้าน เราเห็นความขยันขันแข็งของเธออีกครั้ง

คุณสมบัติฝ่ายภรรยา 4 ประการของผู้หญิงในอุดมคติ

1) คุณสมบัติฝ่ายภรรยาประการที่ 1 ของผู้หญิงในอุดมคติคือ ความเป็นผู้หญิง

ความเป็นผู้หญิงคืออะไร? มันคือความนุ่มนวลอ่อนหวานที่พบในรูปลักษณะภายนอก พฤติกรรมภายนอก หรือธรรมชาติภายในของผู้หญิง มันคือการขบขันความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายนั่นเอง พระเจ้าทรงสร้างเรามาต่างกันและทรงต้องการให้เราดูต่างกันและมีพฤติกรรมที่ต่างกันด้วย และทำไมความเป็นผู้หญิงถึงมีเสน่ห์ต่อผู้ชายล่ะ? คำตอบง่ายๆก็คือ พระเจ้าทรงสร้างเรามาแบบนั้นนั่นเอง แต่จริงๆแล้วข้าพเจ้าคิดว่า นั่นเป็นเพราะว่าผู้หญิงที่ดูเป็นผู้หญิงทำให้ผู้ชายรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้ชายมากขึ้นนั่นเอง

ความเป็นผู้หญิงส่งผลอย่างไรต่อผู้ชาย? มีผู้กล่าวไว้ว่า มันปลุกความรู้สึกเชิงรักใคร่ของเขาที่มีต่อเธอ เมื่อความเป็นผู้หญิงของเธอหายไป ความรู้สึกเชิงรักใคร่อันอ่อนโยนของเขาที่มีต่อเธอก็จะหายไปเช่นกัน แก่นกลางของความเป็นผู้หญิงคือ การที่ผู้หญิงยอมรับความเป็นผู้หญิงของตนเอง ซึ่งแปลว่าเธอไม่ได้คือร้อนตอบทบาทที่พระเจ้าทรงประทานให้เธอในฐานะผู้หญิง เธอไม่ได้ต้องการนำ เธอมีความสุขกับการบอบอบยอมฟังและทำตาม

ภายในคุณสมบัติของความเป็นผู้หญิงนี้ เรามองไปแล้วว่ามันไม่ใช่แค่รูปลักษณะภายนอกของเธอเท่านั้น แต่เป็นพฤติกรรมภายนอกและธรรมชาติภายในของเธอด้วย แล้วอะไรที่บ่งบอกถึงรูปลักษณะที่เป็นผู้หญิงล่ะ? ผู้หญิงในอุดมคติไม่ใช่เวลาเป็นชั่วโมงๆ กับการดูแลรูปลักษณะตัวเองจนลืมหน้าที่ๆ สำคัญอื่นๆ แต่ผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิงก็ไม่ละเลยรูปลักษณะของตัวเองเช่นกัน สัจชาตญาณของเธอบอกว่าเธอต้องคิดตลอดเวลาเท่าที่เธอทำได้ เธอไม่ละเลยผมเท้า ไบหน้ รูปร่าง หรือเสื้อผ้าของเธอ

เราจำได้ถึงผู้หญิงคนนั้นในสุภาษิต 31 ที่ตื่นก่อนตะวันขึ้นเพื่อดูแลความต้องการต่างๆของครอบครัวของเธอ และเธอก็แต่งตัวดีด้วย ดังนั้น ถึงแม้ว่าเสน่ห์เป็นของลลกลวงและความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่ผู้หญิงที่ดีและที่มีความเป็นผู้หญิงก็จะพยายามทำให้ตัวเองดูดีที่สุด คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิงคือ เธอระมัดระวังที่จะแต่งกายสุภาพ เธอไม่ดึงความสนใจอันไม่เหมาะสมมาที่ร่างกายของเธอหรือพยายามเปิดเผยเรือนร่างของตนเอง

1 ทิโมธี 2:9 “ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกันให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อยพร้อมด้วยความรู้จักละอาย และความมีสติสัมปชัญญะ ...”

การดึงความสนใจมาที่เรือนร่างของเธอหรือเปิดเผยมันไม่ถือว่าแสดงความเป็นผู้หญิง แต่เป็นการปล่อยเนื้อปล่อยตัวมากกว่า มันเป็นภาพของหญิงแพศยาหรือหญิงใจง่าย

สุภาษิต 7:10 “และดูเถิด หญิงคนหนึ่งมาพบเขาแต่งตัวอย่างหญิงแพศยาหัวใจเจ้าเล่ห์”

ผู้หญิงคนนั้นสวมเสื้อผ้าที่ประกาศว่านางเป็นหญิงแพศยา และวางสำหรับทุกคน คราวนี้เสื้อผ้าแบบไหนที่ประกาศว่าผู้หญิงคนหนึ่งเป็นคนใจง่ายและพร้อมสำหรับทุกคนวันนี้ละ? มันคือเสื้อผ้าที่ไม่สุภาพซึ่งเปิดเผยเรือนร่างของเธอตนเอง ดังนั้น รูปลักษณะที่มีความเป็นผู้หญิงมีคุณสมบัติทั้งความมิดชิดและความสุภาพเรียบร้อย คราวนี้อากัปกรณ์หรือพฤติกรรมภายนอกที่แสดงความเป็นผู้หญิงคืออะไร? มันก็คือวิธีที่ผู้หญิงคนนั้นเดินเหิน พูดจา ใช้มือไม้ น้ำเสียงของเธอ การแสดงสีหน้าของเธอ และการหัวเราะของเธอ มันคือทุกสิ่งเหล่านี้รวมๆกัน คุณอาจกล่าวได้ว่ามันคือวิธีที่เธอแสดงตัวตนของเธอออกมานั่นเอง

รูปลักษณะที่มีความเป็นผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญ แต่หาก你不เพิ่มอากัปกรณ์ที่แสดงความเป็นผู้หญิงเข้าไปด้วยล่ะก็ ผลลัพธ์ที่ได้ก็อาจน่าผิดหวังหรือถึงกับน่าขันด้วยซ้ำ ยกตัวอย่างเช่น หากผู้หญิงคนหนึ่งแต่งกายในชุดสวยหวาน แต่พูดจาโผงผางหรือเคลื่อนไหวกึ่งก้างเหมือนผู้ชาย อากัปกรณ์ของเธอก็จะดูไม่เข้ากับชุดที่เธอสวม เธอจะรู้สึกอึดอัดที่ต้องสวมชุดนั้นราวกับว่าเป็นผู้ชายสวมด้วยซ้ำ เราเคยเห็นผู้หญิงที่สวมชุดหวานแบบผู้หญิงมากมายมาแล้ว แต่พวกเธอก็สวมมันราวกับว่ามันไม่ใช่ชุดของตัวเองเลย ผู้หญิงเหล่านั้นไม่ได้มีกิริยาท่าทางที่สอดคล้องกับชุดที่พวกเธอสวม

จงแน่ใจว่าบทสนทนาของคุณไม่ได้มีจุดสนใจอยู่ที่ตัวคุณคนเดียว นั่นคือ ลูกๆของคุณ สามียของคุณ บ้านของคุณ ปัญหาต่างๆของคุณ และความสำเร็จของคุณ อย่าครอบครองการสนทนา ทุกครั้งที่ใครบางคนเปิดหัวข้อสนทนาใหม่ อย่าเปลี่ยนบทสนทนากลับมายังสิ่งที่คุณสนใจ อย่าปล่อยให้บทสนทนาของคุณมีถ้อยคำที่รุนแรง วิพากษ์วิจารณ์ หรืออคติ คุณสมบัติเหล่านี้ไม่มีความเป็นผู้หญิงเอาเสียเลย จงแน่ใจว่าคำพูดสะท้อนถึง

ความอ่อนโยน ความเมตตากรุณา และความรัก หากบทสนทนากำลังพูดถึงบุคคลที่ประสบเคราะห์อยู่ จงแสดงความเห็นนอกเหนือใจและความห่วงใยออกมา จงใช้โอกาสทุกครั้งเพื่อที่จะปกป้องผู้คน และแสดงความอดทน นานและความเข้าใจ

จงหลีกเลี่ยงการพูดถึงคนที่คุณไม่ชอบ เพราะคุณอาจถูกขู่ขู่ให้กล่าวคำพูดที่ทารุณได้ จงหลีกเลี่ยงคำพูดเชิงลบ บทสนทนาทุกครั้งของคุณควรสะท้อนถึงความอ่อนโยน ความอดทน การยกโทษให้ ความเข้าใจ ความอดกลั้น และความรัก

1 เปโตร 3:4 “แต่จงให้เป็นอย่างคนที่ซ่อนไว้ในจิตใจ ด้วยสิ่งที่ไม่รู้เสื่อมสลาย คือเครื่องประดับแห่งจิตใจที่อ่อนสุภาพและสงบเสงี่ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ามากในสายพระเนตรพระเจ้า”

สาว ๆ ส่วนใหญ่สมัยนี้ไม่เข้าใจแนวคิดนี้จริงๆ พวกเขาทุกคนถูกสอนให้แข่งขันกันในเกมกีฬาและในตลาดงานเหมือนพวกผู้ชาย ในธรรมชาติของความเป็นผู้หญิงมันมีความนุ่มนวลหรือความอ่อนหวานอยู่ ผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิงค่อนข้างที่จะนอบน้อมเชื่อฟังและฟังพ่อกับสามีให้ปกป้องดูแลพวกเขา ผู้หญิงที่เป็นแบบนี้จะไม่มี ความดุเดือด ความก้าวร้าว การชอบแข่งขัน หรือความปรารถนาที่จะออกคำสั่งเหมือนผู้ชาย

ธรรมชาติที่มีความเป็นผู้หญิงจะบ่งบอกข้อแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิงอย่างชัดเจน และเพิ่มแรงดึงดูดเข้าหากันและกันมากยิ่งขึ้น เราควรขอบคุณพระเจ้าสำหรับความแตกต่างข้อนี้ และพยายามทุกวิถีทางที่จะสงวนรักษามันไว้ เพราะมันเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ ธรรมชาติที่แสดงความเป็นผู้หญิงจะปลุกแรงกระตุ้นของผู้ชายที่จะปกป้องและเลี้ยงดูผู้หญิง ความรู้สึกที่น่ารื่นรมย์มากที่สุดอย่างหนึ่งที่ผู้ชายแท้จะสัมผัสได้ก็คือ การที่เขาตระหนักถึงอำนาจและการปกป้องคุ้มครองแบบลูกผู้ชาย เมื่อคุณขโมยความรู้สึกถึงพลังกำลังและความสามารถในการปกป้องและเลี้ยงดูที่เหนือกว่านี้ไป คุณก็ขโมยความเป็นลูกผู้ชายของเขาไป ผู้ชายมีความสุขกับการปกป้องและเป็นที่ยึดพิงของผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิง

ผู้ชายไม่อาจมีความสุขหรือความพึงพอใจจากการได้ปกป้องและเลี้ยงดูผู้หญิงคนหนึ่งที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเธอสามารถอยู่ได้สบายโดยไม่มีเขาได้เลย เขาจะมีความสุขก็ต่อเมื่อเขาได้ปกป้องและเป็นที่ยึดพิงของผู้หญิงคนหนึ่งที่ต้องการการดูแลจากเขา หรืออย่างน้อยก็ดูเหมือนว่าเธอต้องการมัน นั่นแหละคือประเด็นสำคัญ เธออาจไม่ต้องการการเลี้ยงดูและการปกป้องคุ้มครองจากเขา แต่เธอก็ยอมให้ตัวเองตกอยู่ในตำแหน่งที่เธอต้องการมัน หรืออย่างน้อยก็ทำเหมือนต้องการมันในสายตาของเขา

คราวนี้ เรารู้จักผู้หญิงบางคนที่มีความเป็นชายและมีความสามารถมากซึ่งได้รับความชื่นชมจากผู้ชายอย่างมาก เธออาจประสบความสำเร็จอย่างมากใน โลกธุรกิจและถือว่าเป็นผู้นำที่เก่งกาจ แต่อย่ายอมให้ความชื่น

ชมของผู้ชายที่มีต่อผู้หญิงแบบนั้นมาทำให้คุณสับสนเป็นอันขาด ความชื่นชมของเขาไม่ได้แปลว่าเขาเห็นว่าเธอมีเสน่ห์น่าดึงดูด เขาชื่นชมเธอเหมือนกับที่เขาชื่นชมผู้ชายอีกคนหนึ่ง เพราะความสามารถของเธอ แต่เขาคงไม่คิดที่จะแต่งงานกับเธอแน่ๆ

คราวนี้ลักษณะเฉพาะของธรรมชาติแบบผู้หญิงมีอะไรบ้าง

1) ความสงบเสงี่ยม 1 เปโตร 3:4... คือเครื่องประดับแห่งจิตใจที่อ่อนสุภาพและสงบเสงี่ยม

ธรรมชาติของผู้หญิงคือ นุ่มนวลและอ่อนหวาน ซึ่งเปรียบได้กับธรรมชาติที่แข็งแกร่งและหนักแน่นของผู้ชาย ความอ่อนแอนี้ไม่ได้หมายถึงความอ่อนแอของอุปนิสัย การขาดความอดทน หรือการขาดความกล้าหาญฝ่ายศีลธรรม

คราวนี้ ถึงแม้ว่าผู้ชายจะหลงใหลความประจบที่อยู่ในตัวผู้หญิง แต่มีคุณสมบัติที่มีความสมดุลที่พวกเขาชื่นชอบเช่นกัน ผู้ชายต้องการความมั่นใจว่า ถึงแม้ว่าเธอต้องการพึ่งพาเขาให้ดูแลเธอและปกป้องเธอ แต่เธอก็มีความสามารถแฝงอยู่ภายในตัวที่จะใช้ได้ยามฉุกเฉินเช่นกัน เขาจำเป็นต้องรู้ว่าในยามคับขัน เธอจะมีความกล้าหาญ พละกำลัง ความอดทน และความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่ยากๆ ได้ และในกรณีนั้นเธอจะไม่เอาแต่รอคอยความช่วยเหลือ ดังนั้น เธอจึงมีพลังแฝงอยู่ภายในตัวซึ่งไม่จำเป็นต้องเปิดเผยออกมาเสมอไป นั่นแหละคือนิยามของความสงบเสงี่ยม นั่นคือ “พละกำลังที่อยู่ภายใต้การควบคุม”

2) ความนบอบเชื่อฟัง ธรรมชาติของผู้หญิงคือ การนบอบต่อสิทธิอำนาจ การไว้เนื้อเชื่อใจ และการปรับตัวได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติแห่งการยอมจำนนซึ่งทำให้เธอเป็นผู้ตามที่ดี และทำให้เธอรู้สึกเป็นธรรมชาติที่จะยอมจำนนต่อการนำของสามีเธอ การนบอบเชื่อฟังของภรรยาต่อพระเจ้าโดยการนบอบต่อสามีของเธอคือลักษณะที่เป็นเหมือนพระคริสต์ และยิ่งเธอเชื่อฟังพระเจ้าโดยการนบอบและเชื่อฟังสามีของเธอมากเท่าไร เธอก็ยิ่งเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นเท่านั้น และยิ่งสามีของเธอรักเธอและทุ่มเทเพื่อเธอมากเท่าไร เขาก็ยิ่งเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นเท่านั้น

ดังนั้น หากภายในใจของคุณ คุณรู้สึกไม่ชอบแนวคิดที่ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ภรรยาของคุณนบอบต่อสามีของคุณ ข้าพเจ้าก็ขอให้คุณตรวจสอบจิตใจของคุณเสียใหม่ “คุณอยากให้พระเจ้าพอพระทัยกับชีวิตของคุณจริงๆไหม?” 1 ยอห์น 5:3 “เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ” หากเรารักพระเจ้าจริงๆเราก็ย่อมอยากที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเราจะไม่เกิดการต่อสู้ภายในใจเราเพื่อยอมรับบัญญัติเหล่านั้น หากคุณเห็นว่าแนวคิดนี้ที่ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้คุณนบอบเชื่อฟังต่อสามีในอนาคตของคุณเป็นเรื่องไม่ดี แล้วพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้

เป็นเจ้าของชีวิตและจิตใจของคุณจริงๆหรือ? พระคริสต์ตรัสไว้ใน ลูคา 6:46 “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ แต่ไม่กระทำตามที่เรบอกนั้น” หากพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจริงๆ เราก็ควรที่จะยอมจำนนต่อทุกสิ่งทีพระองค์ทรงบัญชาให้เรากระทำ หากเรากลับใจใหม่แล้วจริงๆและยอมให้พระองค์เป็นเจ้าของชีวิตของเรา นั่นแหละถึงจะเป็นการมอบถวายชีวิตทุกด้านของเรา

3) การพึ่งพา

การพึ่งพาของผู้หญิงอาจนิยามได้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความต้องการของผู้หญิงสำหรับการดูแลและการปกป้องคุ้มครองจากผู้ชาย เธออาจสามารถเลี้ยงดูตัวเองและปกป้องตัวเองได้เป็นอย่างดี แต่เธอก็ยอมให้ตัวเองต้องการอ้อมแขนที่เข้มแข็งให้เธอได้พักพิง ค้นหาเลี้ยงครอบครัวให้เธอได้พึ่งพา และคนปกป้องคุ้มครองให้เธอได้อุ่นใจเช่นกัน เพราะเหตุไฉนนะหรือ? เพราะพระเจ้าของเธอทรงออกแบบให้เป้าหมายในชีวิตของเธอเน้นบ้านเป็นหลักนั่นเอง ดังนั้น พลังงานทั้งหมดของเธอจึงเป็นการทุ่มเทไปที่บ้าน และหากเธอต้องการประสบความสำเร็จในอาชีพการบริหารจัดการบ้านของเธอสำหรับลูกๆและสามีของเธอ เธอก็ต้องทุ่มเทเวลาและพลังงานของเธอไปในทิศทางนั้น ดังนั้น เธอจึงต้องการให้สามีของเธอหาเลี้ยงครอบครัว ทำงานที่เหนื่อยยาก และปกป้องเธอและลูกๆของเธอจากอันตราย

กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เธอยอมให้ตัวเองได้พึ่งพาสามีของเธอเพื่อที่เขาจะได้ทำหน้าที่หาเลี้ยงและปกป้องครอบครัวตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เขา เพื่อที่เธอจะได้ทุ่มเทให้กับบทบาทที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เธอในการดูแลบ้านช่องและเลี้ยงดูบุตรยามที่เขาออกไปทำงาน

4) ความอ่อนโยน

ผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกที่อ่อนโยนต่อคนที่ต้องการความช่วยเหลือ คนไร้เดียงสา และคนที่ประสบกับความทุกข์ยาก มีคนกล่าวไว้ว่าพวกเขาจะเกิดความสงสารและความรู้สึกเห็นอกเห็นใจได้ง่าย มันคือสิ่งที่ทำให้พวกเขาเป็นคุณแม่ที่ดี และมันถ่วงดุลด้านที่เข้มงวดและเน้นการปฏิบัติมากกว่าของสามีของพวกเขา แต่คุณแม่บางคนก็ถูกสอนมาให้ซ่อนด้านที่อ่อนโยนนั่นไว้ แต่จริงๆแล้วการเปิดเผยมันจะทำให้ผู้ชายหลงใหล หรือถึงกับหลงเสน่ห์ด้วยซ้ำ มีผู้ชายไม่กี่คนหรอกที่ชอบผู้หญิงที่หัวแข็งและดุดัน

คราวนี้ ความเป็นผู้หญิงมีผลกระทบอะไรต่อผู้ชายล่ะ? การทำตัวเป็นผู้หญิงมีข้อดีอะไรต่อผู้หญิงล่ะ? เมื่อผู้หญิงมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้น หรือจะกล่าวว่า สงบเสงี่ยมมากขึ้น นบถนอบเชื่อฟังมากขึ้น พึ่งพาอาศัยมากขึ้น และอ่อนโยนมากขึ้น ผู้ชายก็จะเริ่มรู้สึกถึงความปรารถนาที่จะเสนอการดูแลและการปกป้องของเขามากขึ้น และเมื่อเขาทุ่มเทตัวเองให้กับการดูแลเธออย่างเต็มที่มากกว่าเดิม ความรักและความอ่อนโยนที่เขามีต่อเธอก็จะ

เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน นี่เป็นเรื่องจริงสำหรับใครก็ตามที่ปกป้องและดูแลผู้อื่น ยิ่งใครสักคนทุ่มเทชีวิตและจิตใจไปกับสิ่งใดก็ตาม ความรักของพวกเขาที่มีต่อสิ่งนั้นก็ยิ่งเพิ่มพูนขึ้น เรามีแนวโน้มที่จะรักผู้ที่เราปรารถนา ในทางกลับกันเมื่อเราไม่ใส่ใจต่อใครบางคนที่เราต้องรับผิดชอบ เราก็อาจหมดรักในตัวพวกเขาได้

โปรดจำไว้ว่า ผู้ชายไม่ได้เสนอการดูแลและการปกป้องคุ้มครองให้แก่ผู้หญิงเว้นเสียแต่เขาจะยอมให้ตัวเองดูเหมือนต้องการมันและขาดมันเสียไม่ได้ ดังนั้น จงพัฒนาธรรมชาติความเป็นผู้หญิงของคุณเพื่อที่จะได้รับการดูแลอย่างทุ่มเทของเขาและเพิ่มพูนความรักที่เขามีต่อคุณ กล่าวโดยพื้นฐานแล้วคือ คุณแสดงธรรมชาติความเป็นผู้หญิงออกมา นั่นคือ คุณสงบเสงี่ยม นบนอบเชื่อฟัง ฟังพาทอาศัย และอ่อนโยนถึงระดับไหน คุณก็จะปลูกเร้าความปรารถนาในตัวสามีของคุณที่จะดูแลคุณมากยิ่งขึ้น เลี้ยงดูคุณและปกป้องคุณจนถึงระดับเดียวกัน และเมื่อเขากระทำเช่นนั้น ขณะที่เขารู้สึกว่าตัวเองต้องทุ่มเทให้กับการดูแลคุณ ความรักที่เขามีต่อคุณก็จะเพิ่มพูนขึ้น

ดังนั้น สิ่งนี้ที่เรียกว่า ธรรมชาติของความเป็นผู้หญิงโดยพื้นฐานแล้วคือ วิธีของพระเจ้าที่จะให้คุณมีอำนาจเหนือสามีของคุณเพื่อที่จะกระตุ้นเขาให้ทุ่มเทเต็มที่ให้กับคุณมากยิ่งขึ้น และในการกระทำเช่นนั้น เขาก็ยิ่งตกหลุมรักคุณมากยิ่งขึ้นด้วย กระนั้น วัฒนธรรมอเมริกันในช่วง 40 – 50 ปีหลังมานี้ได้สอนผู้หญิงว่า ธรรมชาติของความเป็นผู้หญิง โดยเฉพาะด้านที่ต้องนบนอบและฟังพามากขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี วัฒนธรรมอเมริกัน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ภาพยนตร์ หรือสื่อต่างๆ ได้พยายามล้างสมองพวกผู้หญิงอย่างน้อย 2 ชั่วโมงคนแล้วตอนนี้ให้ละทิ้งธรรมชาติของความเป็นผู้หญิงนี้และผลลัพธ์ก็ส่งผลเสียต่อชีวิตคู่มากมายมาโดยตลอด พวกผู้หญิงไม่เข้าใจว่าทำไมสามีของพวกเขาถึงไม่รักพวกเขา

II) คุณสมบัติฝ่ายมนุษย์ข้อที่ 2 ของผู้หญิงในอุดมคติคือ ความเบิกบานที่เปล่งประกาย

“ความเบิกบานที่เปล่งประกาย” นี้คืออะไรกันแน่? และมันแตกต่างจากความสุขและความชื่นชมยินดีภายในที่เราพูดถึงก่อนหน้านี้ได้อย่างไร? เอาละ สุขุขภายใน ความปีติยินดี และความพอใจในสิ่งที่มีอยู่สามารถเกิดขึ้นได้โดยการดำเนินชีวิตที่ติดสนิทกับพระเจ้าเท่านั้น แต่ “ความเบิกบานอันเปล่งประกาย” คือคุณสมบัตินี้ที่คุณตั้งใจแสดงออกมาด้วยความสมัครใจ เช่น เวลาที่คุณเลือกที่จะยิ้ม มันคือการเลือกที่จะเบิกบานแทนที่จะเศร้า ที่จะหัวเราะง่าย ที่จะมองโลกในแง่ดี ที่จะมื่ออารมณ์ขัน ที่จะกระตือรือร้นแทนที่จะเฉยเมย และที่จะมื่ออารมณ์ที่แจ่มใสเท่านั้นเอง คุณสมบัติเหล่านี้มีพลังที่จะทำให้คนอื่นมีกำลังใจดีขึ้น และมันติดต่อกันได้ พระธรรมสุภาษิตพูดถึงความเปี่ยมสุขอันเปล่งประกายนี้ว่า ใจที่ร่าเริง

สุภาษิต 15:13 “ใจที่ร่าเริงกระทำให้สีหน้าแจ่มใส แต่โดยความเศร้าในใจดวงจิตก็هلكสลายไป”

ดูแวบแรกเหมือนกับว่า คนๆหนึ่ง ไม่มีอำนาจควบคุมให้ตนเองมีใจที่ร่าเริงได้หรือไม่ได้ และมันขึ้นอยู่กับสภาพการณ์แวดล้อมทั้งสิ้น นั่นคือ หากสิ่งต่างๆเรียบร้อยดี จิตใจของพวกเขาที่ร่าเริง แต่ถ้าไม่ จิตใจของพวกเขาที่โศกเศร้า นั่นทำไมพระเจ้าถึงบอกเราถึงผลลัพธ์ของการมีใจที่ร่าเริงแทนที่จะบอกเราถึงวิธีการทำให้ตัวเองมีใจที่ร่าเริงล่ะ?

สุภาษิต 17:22 “ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หมดมานะทำให้กระดูกแห้ง”

สุภาษิต 15:15 “ทุกวันนี้ของคนที่ถูกขี้ใจร้าย แต่คนที่มึใจร่าเริงมีการเลี้ยงต่อเนื่องกัน”

เพราะว่าการมีใจที่ร่าเริงนั้นเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่งนั่นเอง! และพระองค์ก็กำลังบอกเราถึงข้อดีของการตัดสินใจดังกล่าว พระธรรมสุภาษิตมีเนื้อหาเกี่ยวกับการตัดสินใจต่างๆและผลลัพธ์ของมัน ไม่ว่าจะดีหรือเลวก็ตาม และการมีใจที่ร่าเริงก็เป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่งด้วย

III) คุณสมบัติฝ่ายมนุษย์ข้อที่ 3 ของผู้หญิงในอุดมคติคือ สุขภาพที่แจ่มใส

รูปลักษณะที่น่าดึงดูดมากที่สุดคือ รูปลักษณะที่สมบูรณ์แข็งแรง การมีรูปร่างที่ผอมเกินไปไม่ได้ดูดีไปกว่าการมีน้ำหนักเกินแต่อย่างใด และการมีรูปลักษณะที่เหนื่อยเกิน และป่วยกระเสาะกระแสะก็ไม่น่าดึงดูดเช่นกัน ไม่ใช่ว่าความงามเป็นสิ่งสำคัญ แต่เคล็ดลับของการที่คุณจะดูดีที่สุดคือ การที่คุณมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ที่สุด

IV) คุณสมบัติฝ่ายมนุษย์ข้อที่ 4 ของผู้หญิงในอุดมคติคือ การทำตัวเหมือนเด็ก

มัทธิว 18:3 “แล้วตรัสว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ได้เลย”

พระคริสต์ตรัสเช่นนั้น โดยหมายความว่าอะไร? ข้าพเจ้าคิดว่าเด็กเล็กๆมีจิตใจที่อ่อนน้อมง่ายและเชื่อฟัง พวกเขาเปิดใจรับการสั่งสอน และพวกเขาก็มีใจให้อภัย ประเด็นของการทำตัวเหมือนเด็กก็คือ วิธีการตอบสนองต่อความเจ็บปวดและเวลาที่สามิของคุณทำให้คุณเสียใจ โดยตอบสนองเหมือนที่เด็กฟังกระทำ นั่นคือไม่ใช่การเถียงด้วยถ้อยคำที่เสียดสี หรือถากถางอย่างขมขื่น แต่โดยการแสดงความรู้สึกที่เจ็บปวดของคุณออกไปอย่างตรงๆ เมื่อเธอเจ็บปวดหรือเสียใจเพราะเขาปฏิบัติไม่ดีต่อเธอ วิพากษ์วิจารณ์เธออย่างรุนแรง ใจร้ายหรือลำเอียงกับเธอ หรือดูแคลนเธอหรือทอดทิ้งเธอ ทำให้เธอผิดหวังหรือทำร้ายความรู้สึกเธอ เธอรับมือกับมันอย่างไร? ไม่ใช่โดยการโต้ตอบกลับไปด้วยอารมณ์ที่เกรี้ยวกราดหรือหลบไปอยู่เงียบๆคนเดียว

เด็กๆจะแสดงออกให้ผู้ที่ทำให้พวกเขาเจ็บเห็นเลยว่าพวกเขาเจ็บปวด และเชื่อมั่นอย่างสุดจิตสุดใจว่า คนๆนั้นจะทำทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อแก้ไขความเจ็บปวดของตน เด็กจะไม่ใช่คำพูดที่ถากถางเพื่อทำให้อีกฝ่ายเจ็บ บ้าง

บทที่ 4 --- การสื่อสาร

ชีวิตคริสเตียนล้วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทั้งสิ้น มันเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า และกับคนอื่นๆ ความสัมพันธ์ทุกอย่างล้วนต้องมีการสื่อสาร ดังนั้น เพราะชีวิตล้วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ กับพระเจ้าและกับผู้อื่น ชีวิตก็ล้วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร การสื่อสารเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้าง และรักษาความสัมพันธ์อันดีไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาที่คืนนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากการ สื่อสารที่ดี

I) หลักการข้อแรกของการสื่อสารคือ ความบริสุทธิ์ใจ

เอเฟซัส 4:25 “เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และ ‘จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน’ เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของกันและกัน”

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราไม่อาจมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้เลยหากเราไม่มีความจริงใจ การเปิดเผย และความจริงในความสัมพันธ์ของเรา ความสัมพันธ์ของเราต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานทั้งสามประการนี้ ความจริงใจคือ การไม่พูดเท็จ ไม่โกหกหรือกล่าวเกินจริง การเปิดเผยคือ การไม่ปิดซ่อนสิ่งใดไว้ และการพูดความจริงตามที่พระวจนะของพระเจ้าได้เปิดเผยไว้แล้ว แง่มุมทั้งสามประการนี้จำเป็นอย่างยิ่งต่อความสัมพันธ์ ในชีวิตคู่

การสื่อสารที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นต่อครอบครัวที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางเพราะว่ามันคือวิธีการวางรากฐาน หล่อเลี้ยง และรักษาความสัมพันธ์ของสามีภรรยา หากปราศจากการสื่อสารที่จริงใจ เปิดเผย และสัตย์จริง ชีวิตคู่ ก็จะเริ่มแตกสลาย

เจย์ อดัมส์ ผู้ให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ ได้ให้ภาพประกอบดังนี้: “หลายปีก่อน มิซซันนารีท่านหนึ่งกับ ภรรยาของเขาได้เดินทางกลับมาจากการไปรับใช้ในต่างแดน ตัวภรรยาเกิดความซึมเศร้าอย่างหนัก พวกเขาไป

พบผู้ให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ท่านหนึ่ง เขาอธิบายให้สองสามีภรรยาฟังเกี่ยวกับหลักการของการสื่อสารที่จริงใจ เปิดเผย และสัตย์จริง และเมื่อพวกเขาฟังจบ ภรรยาที่หันไปหาสามีและพูดว่า “ปัญหาของฉันก็คือ ตอนที่ฉันแต่งงานกับคุณ ฉันไม่ได้รักคุณ และฉันก็ไม่เคยรักคุณเลยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฉันไม่เคยรักคุณ แต่ฉันก็ไม่เคยบอกความจริงนี้กับใครมาก่อนด้วย”

ผู้หญิงคนนี้มีปัญหา และไม่มีใครสามารถช่วยอะไรเธอได้เลยเพราะเธอ “ไม่เคยบอกความจริงกับใคร” เกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอไม่รู้วิธีรับมือกับปัญหา และไม่มีใครหน้าไหน แม้แต่สามีของเธอเอง ที่รู้ว่าควรทำอะไรเพราะพวกเขาไม่รู้ว่าปัญหาคืออะไร ทันทีที่เกิดการสื่อสาร ปัญหาที่สามารถได้รับการแก้ไข ชีวิตของเธอระทมทุกข์มาตลอดจนถึงบัดนี้ ทว่าทั้งร่างกายของเธอได้รับความทุกข์ทรมานเพราะขาดการสื่อสารที่จริงใจ

งานรับใช้ในต่างแดนรับผลเสีย เธอรับผลเสีย และสามีของเธอก็รับผลเสีย ปีแล้วปีเล่าที่เธอต้องทนทุกข์ทรมาน เธอได้แต่ปรับทุกข์กับตัวเองตามลำพังว่า “ถ้าฉันได้แต่งงานกับคนอื่น ฉันก็คงไม่ต้องมาอยู่ที่นี่ และชีวิตของฉันก็คงไม่เป็นแบบนี้” แต่การสงสารตัวเองได้นำเธอไปสู่ความซึมเศร้าอย่างหนักจนสามีของเธอเห็นว่าเขาจำเป็นต้องเพลาๆเรื่องงานรับใช้ลงและเดินทางกลับไปยังสหรัฐอเมริกาในที่สุด ปัญหาที่นั่นสามารถได้รับการแก้ไขก็ต่อเมื่อเธอจริงใจและเปิดเผยเท่านั้น และความจริงจากพระคัมภีร์สามารถปรับใช้กับปัญหาดังกล่าวได้

ทันทีที่เธอทำเช่นนั้น เธอก็ได้รับความช่วยเหลือและชีวิตคู่ก็ถูกสร้างขึ้นใหม่บนความรักตามพระคัมภีร์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทำและการให้ โลกนิยามความรักว่าเป็นความรู้สึกลักษณะหนึ่ง แต่ความรักแบบ “อาภาเป” ของพระคัมภีร์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทำและการให้ และความรู้สึกรักก็จะตามมา มิซซันนารีผู้นั้นและภรรยาได้เดินทางกลับ ไปปรับใช้ในต่างแดนต่อ และเขาทั้งสองก็รักกัน

ทอมและจิลล์ สามีภรรยาอีกคู่หนึ่งนั่งอยู่ตรงข้ามผู้ให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ท่านหนึ่งที่อยู่อีกฟากของโต๊ะ เธอรู้สึกขมขื่นต่อสามีของเธอและบอกแก่ผู้ให้คำปรึกษาว่า “ฉันแน่ใจว่าสามีของฉันกำลังขโมยเงินของเราไปและฉันอยากรู้ว่าเขาเอาเงินไปทำอะไร”

เธอเก็บเรื่องนี้ไว้ในใจมาตลอดสี่หรือห้าเดือนที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้เองเธอจึงรู้สึกขมขื่นมากขึ้นทุกวัน ผู้ให้คำปรึกษาหันไปหาผู้เป็นสามีและถามว่า “ทอม เงินเหล่านั้นอยู่ที่ไหนครับ?” ทอมล้วงเข้าไปในกระเป๋าทางเกงอย่างซ้าๆและหยิบกระเป๋าสตางค์ของเขาออกมา ควักลงไปในช่วงลับ และตอบว่า “เงินทั้งหมดอยู่ที่นี่ครับ” ขณะที่เขาดึงเงินออกมาและทิ้งมันลงบนโต๊ะ “ผมสะสมเงินพวกนี้ไว้ซื้อของขวัญวันครบรอบแต่งงานให้จิลล์ครับ”

มีอะไรบางอย่างที่ผิดปกติอย่างเห็นได้ชัดกับชีวิตคู่ดังกล่าวและไม่ใช่ว่าแค่ตลอด 5 เดือนที่ผ่านมาเท่านั้น จิลล์พร้อมที่จะยุติชีวิตคู่ของเธอเพราะความเข้าใจผิดได้ทุกเมื่อ เธอไม่ยอมสื่อสารความกังวลใจของเธอเกี่ยวกับเรื่องเงินดังกล่าวมาจนถึงบัดนี้ พวกเขาทั้งคู่เคยมีการสื่อสารที่แย่มาก่อนในอดีตจนทำให้พวกเขาไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ไม่อย่างนั้นปัญหานี้ก็คงไม่บานปลายจนถึงจุดนั้น

คุณเก็บงานบางสิ่งไว้ในใจมาจนถึงตอนนี้ไหม? มีแต่คุณกับพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่าคุณทำหรือไม่ เรื่องราวที่ไม่ได้รับการแก้ไขจะบั่นทอนการสื่อสารระหว่างคุณกับคู่สมรสของคุณ มันเหมือนกับลิ้มโลหะที่เจาะทะลุระหว่างตัวคุณกับคู่สมรสของคุณซึ่งมีแต่จะฝังลึกลงไปเรื่อยๆตามเวลาที่ผ่านมา บางทีคุณอาจไม่เคยทำอะไรเกี่ยวกับมันเลย และคุณอาจล้มเลิกความคิดที่จะทำอะไรสักอย่างกับมันไปแล้วด้วย เราคิดว่าจะมีชีวิตคู่ที่เข้มแข็งได้อย่างไรหากการไม่พูดความจริงยังบั่นทอนการสื่อสารอยู่? เป็นไปไม่ได้เลย เราจำเป็นต้องเริ่มจัดการกับปัญหาโดยการยอมรับความจริงต่อตัวเราเอง ต่อพระเจ้า และต่อคนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

II) หลักการข้อที่สองของการสื่อสารคือ “การคิดที่ถูกต้อง”

เอเฟซัส 4:26-27 “โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร”

มันเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งของชีวิตที่ใครสักคนจะพูดหรือทำอะไรที่ทำให้เราไม่พอใจ เมื่อใครสักคนทำให้เราไม่พอใจ เราก็อาจมีการตอบสนองหนึ่งในสามอย่างนี้ การตอบสนองสองในสามอย่างนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี และทำให้เราทำบาปต่อพระเจ้าและต่อคนที่ทำผิดต่อเรา การตอบสนองอย่างแรก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดี คือ การ โหม โห และการระบายความ โกรธต่อคนที่ทำผิดต่อเรา

ยากอบ 1:20 “เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมอย่างพระเจ้า”

สุภาษิต 29:22 “คนเจ้าโหมโหยอมเร้าการวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการละเมิดมากขึ้น”

เมื่อเราโหม โห เราก็มักก่อให้เกิดบาดแผลที่บาดลึกหรือก่อให้เกิดผลที่ตามมาซึ่งทำให้เราต้องมาเสียใจภายหลัง

การตอบสนองอย่างที่สอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดี คือ การสะสมความรู้สึกไม่พอใจไว้ภายในเป็นความขมขื่น เรายอมให้ตัวเองคิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าคนๆนั้น ได้ทำผิดต่อเราหรือปฏิบัติไม่ดีต่อเราอย่างไร ความขมขื่นมีผลที่ตามมาอันน่ากลัวซึ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพร่างกายของเราด้วย

วิธีเดียวที่จะรับมือกับความขุ่นเคืองอย่างถูกต้องก็โดยการตอบสนองอย่างที่สาม มันคือการปลดชนวนมันด้วยการคิดที่ถูกต้อง นั่นหมายถึง การรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นและความคิดต่างๆของเราเกี่ยวกับการถูกล่วงเกิน และทำให้มันสอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า มันหมายถึงการอิงสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับเหตุการณ์หนึ่งๆบนหลักการต่างๆของพระวาระของพระเจ้า นั่นอาจฟังดูง่ายเพียงพอแล้ว แต่มีน้อยคนเหลือเกินที่เข้าใจและปฏิบัติมันเป็นประจำทุกวัน กระนั้น หากคุณเข้าใจมันและปฏิบัติมันได้เป็นประจำทุกวัน มันก็จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณได้เกือบพอๆกับที่ความรอดกระทำต่อชีวิตของคุณเลย

ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว สามีมักจะไปที่ภรรยาและโศภภรรยาและภรรยา มักจะไปที่สามีและโศภสามี และปกติแล้วทั้งสองฝ่ายต่างก็มีส่วนผิดด้วยกันทั้งคู่ แต่การโยนความผิดไปให้อีกฝ่ายก็ไม่เคยแก้ปัญหอะไร การที่จะแก้ปัญห สามีและภรรยาจำเป็นต้องเริ่มชี้ไปที่ตัวเอง หลักการตามพระคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหลังทางแก่นี้คือ มัทธิว 7:3-5 ที่บอกว่า เราจำเป็นต้องเริ่มต้นที่ตัวเราเองและเอาท่อนไม้ออกจากตาของเราเพื่อที่เราจะมองเห็นได้ชัดเจนก่อนเพื่อที่เราจะเขี่ยผงออกจากตาของอีกฝ่ายได้

มัทธิว 7:3-5 “เหตุไฉนท่านมองดูผงที่อยู่ในตาพี่น้องของท่าน แต่ไม่ยอมพิจารณาไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่านเอง หรือเหตุไฉนท่านจะกล่าวแก่พี่น้องของท่านว่า ‘ให้เราเขี่ยผงออกจากตาของท่าน’ แต่ดูเถิด ไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่านเอง ท่านคนหน้าชื่อใจคด จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด จึงจะเขี่ยผงออกจากตาพี่น้องของท่านได้”

บ่อยครั้งเหลือเกินที่สามีและภรรยาแม้แต่โศภกันและกันสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นและพวกเขาไม่ได้จัดการกับปัญหาที่แท้จริงอันนั้น คุณจะเลิกโทษคู่สมรสของคุณเพื่อที่ว่าพวกคุณทั้งคู่จะเริ่มจัดการกับปัญหาตามวิธีของพระเจ้าได้อย่างไร? คุณทำมันได้โดยการโทษตัวเองและอ้างความรับผิดชอบสำหรับปัญหานั้นๆ คุณต้องมองไปที่ไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของตัวเองก่อน คุณต้องพูดว่า “คุณถูก ผม/ฉันเป็นฝ่ายผิดเอง ผม/ฉันทำผิดต่อคุณ” แล้วคุณก็เจาะจงว่าคุณทำผิดอะไร เห็นดีด้วยกับสิ่งที่อีกฝ่ายได้ตอบกลับมา และขอการอภัยโทษ นั่นคือจุดที่การคืนดีต้องเริ่มต้นขึ้น คือ ที่ตัวเรา นั่นคือการคิดที่ถูกต้อง การคิดตามพระคัมภีร์ และเป็นการสื่อสารตามพระคัมภีร์

ใน มัทธิว 5:23-24 พระคริสต์ทรงบอกเราว่า หากเรากำลังจะเอาของถวายไปยังแท่นบูชา แต่นึกขึ้นได้ว่า เราได้ทำผิดต่อใครบางคน เราก็ต้องไปหาคนๆนั้นและคืนดีกับเขาก่อน พูดในอีกแบบหนึ่งก็คือ การคืนดีกับผู้อื่นมีความสำคัญมากกว่าการนมัสการ เราต้องคืนดีกับคนๆนั้นเสียก่อนที่เราจะไปยังแท่นบูชา พระองค์ทรงเน้นว่า เราต้องลงมือทำเดี๋ยวนี้และไม่ผัดวันประกันพรุ่ง

มัทธิว 5:23-24 “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่า พี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา กลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน”

และใน มัทธิว 18:15-17 พระคริสต์ยังตรัสถึงมุมมองในทางกลับกันด้วย หากใครสักคนทำผิดต่อคุณ คุณก็ต้องเป็นฝ่ายเข้าหาเขาอยู่ดี

มัทธิว 18:15,16 “หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำการละเมิดต่อท่าน จงไปแจ้งความผิดบาปนั้นแก่เขา สองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้”

หากเขาทำผิดต่อเรา เราก็ต้องหาทางคืนดีกับเขาและรื้อฟื้นความสัมพันธ์ใหม่เพื่อที่เราทั้งคู่จะเดินไปด้วยกันอย่างสมัคสมานสามัคคีได้ ไม่ว่าจะยัง ใน มัทธิว 5 หากใครสักคนมองว่าคุณทำผิดต่อเขา หรือใน มัทธิว 18 หากเรามองว่าใครสักคนทำผิดต่อเรา เราก็เป็นฝ่ายที่พระคริสต์ทรงถือว่าต้องรับผิดชอบและหาทางคืนดีกับคู่กรณี

ดังนั้น เราจึงไม่มีเวลามานั่งรอให้อีกฝ่ายเข้ามาหาเราก่อน ไม่ว่าเราจะเป็นฝ่ายที่ถูกล่วงเกินหรือเขาเป็นฝ่ายที่ถูกล่วงเกิน พระคริสต์ก็ทรงถือว่าเราต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบในการเข้าหาเขาก่อนเพื่อคืนดีกัน เราไม่สามารถเป็นฝ่ายรอให้เขาเข้าหาเราก่อนได้ พระคริสต์ไม่ทรงอนุญาตให้เราทำเช่นนั้น เรามีหน้าที่ต้องเป็นฝ่ายเข้าหาเขาก่อนเสมอ

คุณไม่สามารถแบกรับชีวิตทั้งชีวิตที่เต็มไปด้วยปัญหาระหว่างบุคคลที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขและคาดหวังว่าจะมีครอบครัวที่มีความสุขได้ คุณไม่มีทางเป็นปกติสุขได้เลย คุณไม่มีทางรับใช้ได้อย่างดี คุณไม่มีทางทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพได้หากคุณยังแบกรับภาระใหญ่โตนี้อยู่ หากมีใครสักคนที่คุณไม่ชอบเขาหรือที่เขาไม่ชอบคุณ จงจัดการเรื่องราวให้เรียบร้อยต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเสียก่อนที่วันนี้จะสิ้นสุดลง จงเขียนจดหมายถึงคนๆนั้น โทรหาเขา หรือไปเยี่ยมเขาหากทำได้ จงนั่งลงคุยกับเขาให้รู้เรื่องก่อนตะวันตกดิน โดยปฏิบัติให้เป็นนิสัยภายในครอบครัวของคุณ

III) หลักการข้อที่สามของการสื่อสารคือ อย่าใช้คำพูดเพื่อทำลายเด็ดขาด แต่จงหาทางที่จะเสริมสร้างอีกฝ่ายและแก้ปัญหาตามพระคัมภีร์

เอเฟซัส 4:29 “อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้เกิดความจำเริญเพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง”

คราวนี้ เปาโลหมายถึงอะไรเมื่อใช้คำว่า “คำหยาบคาย”? เขาไม่ได้พูดถึงภาษาที่หยาบคายเท่านั้น คำว่าคำหยาบคาย หมายถึง คำพูดใดก็ตามที่ทำลายผู้อื่น ซึ่งเป็นอะไรที่ไม่ได้เสริมสร้างหรือก่อให้เกิดประโยชน์ คำภาษากรีกที่แปลว่า หยาบคาย คือ “sapos” ซึ่งแปลว่า ไร้คำ ดังนั้น อะไรก็ตามที่ไม่คุ้มค่าที่จะกล่าวออกไปก็ไม่สมควรออกมาจากปากของเรา

แทนที่จะทำลายกันและกัน เปาโลบรรยายถึงการใช้คำพูดที่ดีกว่าในข้อ 29 แทนที่จะทุ่มเทพลังงานไปกับคำพูดที่ทำลายผู้อื่น คำพูดของเราควรที่จะเสริมสร้างเขามากกว่า

วันหนึ่ง คริส และ แจน มาพบกับผู้ให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ ในช่วงเวลาที่แรกๆ แจนพูดขัดคอทุกคำพูดที่คริสกล่าว และคริสพูดขัดคอทุกคำพูดที่แจนกล่าว ผู้ให้คำปรึกษายกให้ทั้งสองคนหยุดพูดทันที เขากล่าวว่า “ฟังผมนะครับ ที่พวกคุณมีปัญหาเพราะเรื่องนี้ แต่เรื่องนี้ก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ของพวกคุณ พวกคุณไม่มีทางแก้ปัญหานี้หรือปัญหาอื่นใดได้เลยจนกว่าพวกคุณจะจัดการกับปัญหาเรื่องทัศนคติที่คุณทั้งสองมีต่อกันเสียก่อน ถึงแม้ว่าคุณทั้งคู่จะอ้างว่าตัวเองเป็นคริสเตียน แต่ทัศนคติในตอนนี้ของพวกคุณก็ไม่ได้เป็นแบบคริสเตียนเลย” ตอนนั้น คริสและแจนไม่ได้อยู่ด้วยกันแล้ว ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายว่า “ก่อนอื่นเลย พวกคุณต้องกลับมาอยู่ด้วยกันก่อน คนสองคนไม่มีทางเข้าใจกันได้แน่ๆหากไม่ได้อยู่ด้วยกัน 1 โครินธ์ 7 บอกว่า พวกคุณต้องคืนดีกัน ขึ้นแรกเลย ต่อไปนี่คือ สิ่งที่คุณทั้งสองต้องเริ่มทำในสัปดาห์นี้...” พวกเขาตกลงและลงมือปฏิบัติ พวกเขาขอและรับการยกโทษจากพระเจ้าก่อน จากนั้นก็รับการยกโทษจากกันและกัน ประเด็นที่เป็นปัญหาถูกขยับไปให้พ้นทางก่อนชั่วคราว หลังจากที่พวกเขาแก้ปัญหาเรื่องทัศนคติเสร็จ ชีวิตคู่ของพวกเขาก็เริ่มก่อตัวขึ้นอีกครั้ง คริสและแจนจัดการกับปัญหานั้นด้วยกันในที่สุด โดยโจมตีที่ปัญหานั้น ไม่ใช่โจมตีกันและกัน เวลาผ่านไปไม่กี่สัปดาห์พวกเขาก็สามารถแก้ปัญหาของตนได้ สาเหตุที่ก่อนหน้านี้พวกเขาไม่สามารถแก้มันได้เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้จักวิธีสื่อสารอย่างที่คริสเตียนพึงกระทำ พวกเขาใช้คำพูดที่ทำลายกันและกัน พวกเขาแม้แต่เสียพลังงานไปกับการทำลายกันและกันและทำลายชีวิตคู่ของตนเอง เมื่อพวกเขาเริ่มต้นโจมตีที่ปัญหาด้วยคำพูดแทนที่จะโจมตีกันและกัน พวกเขาก็ค้นพบความชื่นชมยินดีของการจัดการกับปัญหาตามแบบของพระคัมภีร์ สถานการณ์ทั้งหมดก็คลี่คลายลงและได้รับการเปลี่ยนแปลง เมื่อการสื่อสารถูกเปิดทาง ปัญหาที่ได้รับการแก้ไข

IV) หลักการข้อที่สี่ของการสื่อสารคือ จงสำแดงจิตวิญญาณแห่งการเป็นเหมือนพระคริสต์ในทุกสิ่งที่เราพูด

เอเฟซัส 4:30-32 “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด จงให้ใจมั่งคั่ง และใจซัดเคื่อง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพุดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเถิด และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์”

นี่ฟังดูยากเกินกว่าที่จะนำไปปฏิบัติไหม? โปรดฟัง ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เรากระทำ เราก็อำมันได้ในพระคริสต์ โปรดระลึกถึง 1 เธสะโลนิกา 5:24 “พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ” และฟิลิปปี 4:13 “ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

ดังนั้น เราผู้เป็นคริสเตียนก็สามารถเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตและสื่อสาร โดยปราศจากใจมั่งคั่ง ใจซัดเคื่อง ใจโกรธ การทะเลาะเถียงกัน และการพุดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง สิ่งเหล่านี้ไม่ควรมีที่อยู่ในการสื่อสารของเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตคู่ของเรา ให้เราคุกค้ำพุดต่อไปนี้อย่างคร่าวๆกัน

ใจมั่งคั่ง: นี่คือ โทสะที่หันเข้าสู่ภายใน ความแค้นเคื่อง หรือความเกลียดชัง มันอยู่ข้างใน

ใจซัดเคื่อง: การระบายโทสะออกมาจากใจที่คลั่งแค้น มันบ่งบอกถึงความแค้นหรือการตอบสนองต่อความผิดครวก่อนที่ถือโทษ

ใจโกรธ: มันคือสภาพจิตใจที่อยู่ภายใน แต่ยังไม่ได้ออกมา มันยังไม่กลายเป็นใจมั่งคั่ง

การทะเลาะเถียงกัน: คำๆนี้แปลว่า ตะโกนหรือกรีดร้อง การกรีดร้องหรือตะโกนไม่ควรมียู่ในการสื่อสารของเรา

การพุดเสียดสี: นี่เป็นการใช้คำพุดในทางที่ผิดกับใครบางคนที่ยบบอกถึงความตั้งใจที่จะกล่าวร้าย (ดูถูก ใส่ร้าย ป้ายสี) นี่เป็นคำพุดที่เชือดเฉือนที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะฉีกใครบางคนลงหรือทำให้เขาดูแย่

การคิดปองร้าย: นี่คือความเกลียดชัง ความใจร้าย ความร้ายกาจ ความทารุณ มันคือความพยายามที่จะทำร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด มันคือทำที่ที่จะทำร้ายผู้อื่นจากจิตใจที่เต็มไปด้วยความเคียดแค้น คุณรู้สึกว่าเขาทำผิดต่อคุณ ดังนั้น การคิดปองร้ายจึงเป็นความปรารถนานั้นที่จะเอาคืน เพื่อทำให้เขาเจ็บปวด

อาจารย์เปาโลบอกเราให้แทนที่นิสัยการสื่อสารที่บาปหนาเหล่านั้นและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันด้วยนิสัยที่ถูกเอ่ยถึงในข้อ 32: “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์”

ความรักในตอนแรกไม่ใช่ความรู้สึกอย่างหนึ่ง ความรักในตอนแรกถูกแสดงออกเป็นการให้ นั่นเป็นแก่นแท้ของความรัก หากเราให้ไป ความรู้สึกรักก็จะตามมา การที่จะรักเราต้องให้จากตัวเราเอง จากเวลาของเรา จากตัวตนของเรา หรือจากอะไรก็ตามที่แสดงให้เห็นถึงความรัก เพราะความรักเป็นพื้นฐานของนิยามและแนวคิดเกี่ยวกับความรักตามพระคัมภีร์:

ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

กาลาเทีย 2:20 “...และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า”

ความรักเริ่มต้นพร้อมกับการให้เสมอ และจิตวิญญาณแห่งการให้ก็นำบรรยากาศใหม่ๆ เข้ามาในบ้านใดก็ตาม มันเป็นบรรยากาศหนึ่งที่สรรค์สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตของการสื่อสาร ดังนั้น เมื่อใดที่ในชีวิตของคุณๆ รู้สึกว่าความรักที่คุณมีต่อผู้สมรสของคุณ ได้หายไปเสียแล้ว จงมองที่การให้ของคุณดีๆ คุณอาจทำสิ่งต่างๆ เพื่อคนที่คุณรักแบบซังกะตาย แต่คุณกำลังให้จากใจจริงหรือไม่? บางทีคุณอาจไม่ได้กำลังให้จากใจจริงก็ได้ และหากคุณต้องการให้ความรักงอกเงยขึ้นอีกครั้ง คุณก็ต้องเริ่มให้จากใจจริงเพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่างของพวกเขา (ทั้งความต้องการด้านอารมณ์และความต้องการด้านร่างกาย) และความรักที่คุณมีต่อพวกเขาก็จะงอกเงยขึ้นตามมาเอง

ผู้ชายสื่อสารกับภรรยาของเขา

บ่อยครั้งเหลือเกินที่ไม่ใช่สิ่งที่เราพูด แต่เป็นวิธีที่เราพูด หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เราไม่พูดที่ส่งสารผิดๆ ออกไปและก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี ยกตัวอย่างเช่น หากภรรยาของคุณถามคุณว่าคุณอยากไปทานข้าวนอกบ้านสักคืนหนึ่งไหม และคุณไม่แน่ใจแต่จะเงยหน้าขึ้น โดยตอบว่า “ได้สิ ยังไงก็ได้จ๊ะ” เธอได้รับสารอะไร? เธอก็จะคิดว่าคุณไม่อยากใช้เวลากับเธอและคุณ ไม่ได้อยากออกไปทานข้าวนอกบ้านกับเธอคืนนั้นจริงๆ และคุณก็จะพูดว่า “แต่ผมบอกคุณแล้วไงว่าผมอยากไป” และคุณสองคนก็อาจใช้เวลาเดียวกันเกี่ยวกับสิ่งที่พูดและสิ่งที่ต้องการสื่อสารจริงๆ คุณอาจอยากสื่อความหมายว่าคุณอยากไป แต่คุณก็สื่อออกไปอย่างชัดเจนว่าคุณไม่ได้อยากออกไปทานข้าวนอกบ้านกับเธอคืนนั้นมากเท่าใดนัก

เราอยากสื่อสารอะไร ไปถึงผู้สมรสของเรา? แล้วอย่าง “ฉันเคารพคุณในฐานะบุคคลคนหนึ่ง ฉันเคารพความคิดของคุณ ความเห็นของคุณ และความรู้สึกของคุณ ฉันอาจเรียนรู้อะไรจากคุณได้บ้าง ความคิดของคุณควรค่าแก่การรับฟัง และฉันสนใจคุณและอยากเชื่อมความสัมพันธ์กับคุณและอยากรู้จักคุณให้ดีกว่านี้”

ผู้ชายส่วนใหญ่เป็นนักฟังที่แย่มาก การไม่ตั้งใจฟังสื่อสารออกไปว่า คุณไม่สนใจว่าอีกฝ่ายคิดยังไงหรือรู้สึกยังไง และมันไม่สำคัญสำหรับคุณเลยแม้แต่นิดเดียว และการตั้งใจฟังสื่อสารออกไปว่าเราให้ความสำคัญต่อสิ่งที่อีกฝ่ายกำลังพูดอยู่ และเราให้ความสำคัญต่อผู้พูด ธรรมชาติทั้งหลายอยากรู้สึกว่าคุณมีค่า ได้รับความเคารพ เป็นคนสำคัญ และเป็นที่ยอมรับ แล้วเราจะทำให้พวกเขารู้สึกอย่างนั้นได้อย่างไรล่ะ? ก็โดยการเป็นนักฟังที่ดีนั่นเอง

เมื่อคู่สมรสของคุณแค่อายกแบ่งปันความรู้สึกของเธอกับคุณและไม่ได้ขอคำแนะนำจากคุณเป็นพิเศษ มันก็ถึงเวลาแล้วที่คุณจะฟังและพยายามทำความเข้าใจเธอและยอมรับเธอและความรู้สึกของเธอ การตัดสินใจความรู้สึกของเธอว่าไม่ดีหรือไม่เหมาะสม ณ เวลานั้น เป็นการบอกเธอว่าคุณไม่ยอมรับเธออย่างที่เธอเป็น และความรู้สึกของเธอเป็นสิ่งที่คุณยอมรับไม่ได้ ในเวลาเช่นนั้น คือ เมื่อเธอกลัว เจ็บปวด สับสน เหน็ดเหนื่อย ตื่นเต้น หรือท้อใจ เธอก็ต้องการการยอมรับและเข้าใจจากคุณก่อน ไม่ใช่การตัดสินใจ คำแนะนำและความเห็นของคุณ สิ่งต่างๆเหล่านี้ควรไว้ทีหลังดีกว่า

คราวนี้ หากมันเป็นความรู้สึกที่ผิดและไม่ถูกต้องตามพระกัมภีร์ เช่น ความเกลียดชังหรือความขมขื่น หรือกระทั่งความท้อใจ คุณก็อาจเข้าหาเธอและช่วยเธอเปลี่ยนความรู้สึกของเธอภายหลังได้ แต่ก่อนอื่นเราจำเป็นต้องแสดงออกถึงการยอมรับและความรักต่อเธออย่างไม่มีเงื่อนไข โดยการทำให้เธอเห็นว่าเราเข้าใจว่าเธอรู้สึกแบบนั้นได้อย่างไร ถึงแม้ว่าเราอาจไม่เห็นด้วยกับเธอก็ตาม จากนั้น เราจึงสามารถเริ่มช่วยเธอให้คิดอย่างถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์ของเธอในภายหลังได้

ดังนั้น เมื่อเธอพูด จงเริ่มตั้งใจฟังและบอกกับตัวเองว่า “เฮ้ เธอไม่ได้ขอความเห็นฉันใช่ไหม? มันน่าจะง่ายจะตาย ฉันแค่นั่งฟังเธอและบอกเธอว่าฉันได้ยินว่าเธอพูดอะไรและอยู่เคียงข้างเธอเท่านั้น” เมื่อคุณทำเช่นนั้น คุณก็จะก่อให้เกิดความไว้วางใจ ความใกล้ชิด และสายสัมพันธ์ระหว่างคุณทั้งสอง และโอกาสที่จะสอนเธอหรือช่วยเหลือเธอก็จะเกิดขึ้น แต่หากคุณระเบิดออกด้วยความเห็นของคุณ คำแนะนำของคุณ หรือที่แย่ไปกว่านั้นอีก คือ คำวิพากษ์วิจารณ์ของคุณในเวลานั้น ความไว้วางใจของเธอที่มีต่อคุณก็จะมลายหายไปและคุณก็จะก่อให้เกิดระยะห่างระหว่างคุณแทนที่จะเป็นความใกล้ชิด

ตัวอย่างที่ 1 ภรรยาคนหนึ่งบอกกับสามีของเธอว่า “วันนี้ฉันเหนื่อยกับลูกๆจริงๆ จอห์นนี่ก็อ้วกทั้งวัน แดมฉันต้องพาเขาไปหาหมออีก ชูชีก็ขี้งี้แล้วใหญ่ เรืองอแงที่ฉันไม่ได้สนใจเธอ” การตอบสนองแบบที่ผิดของสามีก็คงเป็น “คุณน่าจะดีใจนะที่คุณไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งวันเหมือนผม คุณคิดว่าคุณลำบากแล้วหรือ? ไว้รอฟังเรื่องของผมก่อนเถอะ” อย่างไรก็ตาม นี่ต่างหากที่เป็นการตอบสนองแบบที่ถูกต้อง “ที่รักจ๊ะ คุณคงเหนื่อย สายตัวแทบขาดเลยสินะ ไหนจะต้องรับมือกับลูกคนหนึ่งที่น่ารำคาญและอีกคนหนึ่งที่ต้องการความสนใจจากคุณอีก

คุณคงหัวหมุนน่าดูเลย ผมไม่รู้จริงๆว่าคุณทำได้ยังไง แต่ผมรู้้อย่างเดียวว่าผมมีภรรยาที่แสนวิเศษ และเด็กๆก็มีคุณแม่ที่น่าทึ่งมากๆด้วย”

ตัวอย่างที่ 2 ภรรยาผู้ตั้งท้องคนหนึ่งบอกสามีของเธอว่า “ฉันไม่อยากไปหาหมอเลย ฉันกลัวว่าหมอจะตรวจเจออะไรผิดปกติในอัลตราซาวนด์จัง” การตอบสนองแบบที่ผิดของสามีคงจะเป็น “ไม่เห็นมีอะไรน่าห่วงเลย ผাগไว้กับพระเจ้าเถอะจ้ะ” แต่การตอบสนองแบบที่ถูกคือคือ “ใช่จ้ะ ผมรู้ว่าคุณกังวลเรื่องสุขภาพของเด็ก ผมเข้าใจว่าคุณกลัว เรามาอธิษฐานด้วยกันอีกครั้งก่อนไปหาหมอดีกว่านะ”

ในตัวอย่างเหล่านี้ การตอบสนองแบบที่ผิดจะไม่สนใจความรู้สึกของฝ่ายหญิงเลย เมื่อเราบอกเธอว่าเธอควรทำอะไรหรือไม่ควรทำอะไร สารที่เธอได้รับจากเราก็คือ การปฏิเสธ และเราไม่คิดว่าความรู้สึกของเธอเป็นสิ่งสำคัญ และเราคิดว่าความรู้สึกของเธอเป็นสิ่งที่ผิด และเราไม่เข้าใจเธอเลยแม้แต่นิดเดียว

ในช่วงเวลาเช่นนี้ เธอต้องการการโอบกอด ไม่ใช่ฟังการบรรยาย เอาละ แน่แน่นอนที่บางครั้งเธออาจต้องการคำแนะนำจากคุณและขอให้คุณช่วยแก้ปัญหาบางอย่าง แต่เธอจะทำให้มันชัดเจนมากๆ โดยการบอกล่วงหน้าว่า “คุณบอกฉันหน่อยได้ไหมว่าฉันควรทำอะไรดีในกรณีนี้?” หรือ “ฉันต้องการให้คุณช่วยแก้ปัญหาจริงๆ” นั่นเป็นแค่อัตราร้อยละ 5 ถึง 10 เท่านั้นที่เธอต้องการแบบนี้ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 90 ถึง 95 เธอแค่ต้องการให้คุณแสดงออกว่าคุณแคร์เท่านั้น

ให้เรามาดูตัวอย่างสองเรื่องของผู้ชายสองคนที่นำวิธีนี้ไปใช้:

ตัวอย่างที่ 1: “ทุกปีแม่ของสติฟจะมาเยี่ยมและพักที่บ้านของเขากับภรรยาเป็นเวลาสองสัปดาห์ ท่านเป็นแม่ม่ายและเขารู้สึกสงสารท่าน และเขาไม่คิดว่ามันจะเป็นเรื่องหนักหนาอะไรที่ภรรยาของเขาจะอดส่ำหู้ดูแลท่านเป็นระยะเวลาสั้นๆ แต่ทุกปีภรรยาของเขาจะบ่นว่าแม่ของเขาถูกล้ำเวลาและความเป็นส่วนตัวของเธอมากขนาดไหน ทุกปีสติฟกับภรรยาจะทะเลาะกันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ก่อนที่แม่ของเขาจะมาและทะเลาะกันอีกหนึ่งสัปดาห์ หลังจากที่แม่ของเขากลับไป แต่ปีนี้แตกต่างออกไป เมื่อเขากลับมาบ้านหลังเลิกงานและเธอเริ่มบ่นตามประเพณีเดิมหนึ่งสัปดาห์ก่อนแม่ของเขาจะมา แทนที่เขาจะบอกเธอว่าเธอเป็นคนเห็นแก่ตัวและไม่แคร์ เขากลับตัดสินใจนำหลักการนี้ไปใช้ เมื่อเธอเริ่มพูดว่า “เดี๋ยวอาทิตย์หน้าแม่ของคุณก็จะมาที่นี่แล้ว และดูบ้านเราสิ รกจะตาย คุณก็รู้อยู่แล้วว่าแม่คุณจุกจิกเรื่องความสะอาดเนี่ยขนาดไหน” เขาโอบกอดเธอแล้วพูดว่า “ผมรู้จ้ะที่รักว่าท่านเป็นคนที่เขาใจยาก และมันทำให้คุณเครียดทุกปีเลย ท่านเป็นคนช่างคิดและเรียกร้องนู่นนี่ และผมรู้ด้วยว่าคุณขาดเวลาที่ท่านมาเยี่ยมขนาดไหน ผมเสียใจจริงๆที่คุณต้องเจอเรื่องพรรคนี้นี้มาตลอด” เขาถึงกับช็อคต่อปฏิกิริยาของเธอเลย เธออ่อนปวกเปียกในอ้อมแขนของเขาและพูดว่า “ฉันว่า มันอาจไม่เลวร้ายขนาดนั้นก็ได้ ไหนๆท่านก็เป็นแม่ของคุณ และถ้าไม่มีท่าน คุณก็คงไม่ได้เกิดมาแน่ๆ และฉันซาบซึ้งใจสำหรับท่าน”

ตัวอย่างที่ 2: ชายคนหนึ่งออกไปตกปลาที่บ้านเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ต่อปี เขาแทบอดใจรอไม่ไหวที่จะไปรวมตัวกับก๊วนของเขาและไปออกทริปด้วยกัน และภรรยาของเขาก็ทำให้เขาลำบากใจทุกปี ปฏิกริยาบางอย่างของเขาจะเป็นแบบ “ที่รัก ได้โปรดอย่าเริ่มอีกเลยนะจ๊ะ ไม่ว่าคุณจะชอบหรือไม่ชอบ ผมก็จะไปอยู่ดี” เขาเล่าว่าเขาสามารถบอกได้ทุกครั้งว่าเมื่อใดที่เธอจวนจะระเบิด เธอจะเริ่มปิดตู้กับข้าวแรงๆ และทำเสียงฮึดฮัดไปทั่วทั้งบ้าน คราวนี้แทนที่เขาจะรอให้เธอใช้วาจาพรูสาวท เขากลับเดินเข้าไปหาเธอ เอาแขนโอบเอวเธอ จูบเธอหนึ่งที และพูดว่า “ผมรู้ว่าผมเป็นคนที่เห็นแก่ตัวจริงๆ ที่ออกไปตกปลาและปล่อยให้คุณดูแลบ้านช่องอยู่คนเดียว ขณะที่ผมออกไปเที่ยวเล่น มันไม่ยุติธรรมจริงๆ คุณมีความหมายมากที่สุดสำหรับผม และถ้ามันทำให้คุณหัวเสียมากขนาดนั้น ผมจะยกเลิกทริปปีนี้ของผมก็ได้ มันไม่คุ้มค่าเลยจริงๆ คุณเป็นคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผม และคุณมีค่ามากกว่าทริปตกปลานั้นเป็นไหนๆ” เขาแสดงออกในท้ายที่สุดว่าเขาได้ตั้งใจฟังเธอโดยทวนคำพูดที่เธอพูดมาตลอด และบอกเธอว่าเขาเข้าใจว่าเธอรู้สึกอย่างไร ปฏิกริยาของเธอเป็นอย่างไรนะหรือ? เธอมาบอกภายหลังว่า “ฉันคิดมาตลอดว่า ฉันอยากให้คุณไปจริงๆ เพราะดูเหมือนว่ามันทำให้คุณได้ผ่อนคลายอย่างมากๆ ฉันแค่อยากให้คุณเข้าใจว่ามันทำให้ฉันหนักใจจริงๆ แลมันก็คิดถึงคุณมากๆ ด้วย”

คุณผู้ชายทั้งหลายเอ๋ย หากมาถึงตอนนี้แล้วคุณยังไม่รู้ ผู้หญิงส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะสื่อสารพูดคุย และแสดงความรู้สึกของเธอเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของเธอ แนวโน้มหรือความต้องการที่จะอธิบายมากกว่าที่เราคิดว่าจำเป็นเป็นเรื่องพื้นฐานสำหรับผู้หญิงเกือบทุกคน เธอมีความจำเป็นที่จะพูดคุยและแสดงความรู้สึกของเธอและประสบการณ์ของเธอมากกว่าสามีของเธอ

ปัญหามากมายในชีวิตเกิดจากการที่ผู้ชายขาดอุปนิสัยที่ดีซึ่งถูกสำแดง โดยความเห็นแก่ตัว สามีต้องตระหนักว่า เขามีหน้าที่ตอบสนองความต้องการต่างๆ ของภรรยา รับฟังเธอ และอยู่เคียงข้างเธอ เขาต้องรับฟังเธอและทำให้เธอรู้ว่าเขาเข้าใจว่าเธอรู้สึกอย่างไร โดยไม่วิพากษ์วิจารณ์เธอหรือเทศนาสั่งสอนเธอ หรือบอกเธอว่าเธอควรทำอย่างนั้นอย่างนั้น ในเมื่อเธอไม่ได้ขอคำแนะนำจากเขาเลย การฟังชนิดนี้คือ การสำแดงถึงความรักและการยอมรับแบบที่ไม่มีเงื่อนไข มันคือ การให้ที่เสียสละตัวเองเพื่อเธอ

ดังนั้น ผู้ชายที่จะแต่งงานควรคาดหวังว่าเขาจะต้องเป็นผู้ฟังเยอะมากๆ แต่นิสัยแบบนี้จะหายไปไหนหลังจากผ่านไปสักระยะหนึ่ง? อาจเป็นไปได้... หากคุณยอมให้เป็น ในช่วงที่คุณจีบเธอและคบหากันใหม่ๆ คุณอาจใช้เวลาพูดคุยได้เป็นชั่วโมงๆ และคุณผู้ชายทั้งหลายอาจไม่ถือสาอะไรกับการฟังเธอพูดได้เป็นชั่วโมงสองชั่วโมง แต่พอหลังจากแต่งงานกันไปได้สักสองสามปี ความสนใจที่ลึกลับซึ่งแบบนั้นก็อาจเลื่อนหายไปเพราะอะไรนะหรือ? ไม่ใช่เพราะเธอเปลี่ยนแปลงไปหรอก แต่เป็นเพราะว่าท่าทีของคุณที่มีต่อความช่างพูดของเธอ นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วต่างหาก

ชายคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่า มันเป็นเวลา 5 หุ่บ 5 นาที และเขากำลังจะผล็อยหลับแล้ว เมื่อเขาารู้สึกว่าภรรยา ตบไหล่เขาเบาๆและถามว่าเขาข้งตื่นอยู่ไหม เขาแสร้งทำเป็นว่าหลับไปแล้ว แล้วเธอก็เข้่าไหล่เขาอีกและถามว่า เขาหลับอยู่หรือเปล่า เขาแครงม้งาโดยหวังว่าเสียงที่ร้องเรียกเขานั้นจะสงบลง แต่มันกลับไม่สงบ เธอตบไหล่เขา อีกทีและพูดว่า “ฉันอยากถามอะไรคุณบางอย่างจริงๆ ตื่นขึ้นมาน้อยเถอะ”

เขาพลิกตัวไปและพยายามจ้องไปที่เธอ เธอเล่าให้เขาฟังต่อว่าเธอก้งวลเกี่ยวกับการจัดเตรียมมือเขียน ให้กับทีมงานนักขายของเขาและภรรยาของพวกเขาในวันเสาร์ที่จะถึงนี้มากขนาดไหน เธอพูดว่า “ฉันมีรายการ อาหารแล้ว แต่ฉันแครงไม่รู้ว่าจะจัดแบบบุฟเฟ่ต์และให้ทุกคนดักกินเอาตามใจชอบดี หรือแบบนั่งโต๊ะและเสิร์ฟ ให้พวกเขาดี” ด้วยความที่อยากจบปัญหาเร็วๆเขาก็เลยพูดว่า “ไม่สำคัญหรอก แบบไหนก็ดีทั้งนั้นแหละจ๊ะ” และ เขาก็พลิกตัวกลับไปนอนต่อ

ช่วงเป็นความผิดมหันต์จริงๆ ผลที่ตามมาก็คือ คำถามง่ายๆของเธอลับนำ ไปสู่การโต้เถียงที่ยุติลงที่ เวลา ดี 4 โดยทั้งคู่มดแรงทางอารมณ์ เธอล่าหาเขาว่าไม่แครงคนอื่นเล่นนอกจากตัวเอง และเขาใช้เธอราวกับ ทาส เธอเริ่มร้องไห้และโวยวายว่าเธอทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว เธอแครงพยายามทำอะไรที่พิเศษเพื่อเขาแต่เขากลับ ห่วงแต่การนอนอันมีค่าของเขา เอาละ ไหนๆเธอก็ไม่ได้นอนเพราะต้องมานั่งก้งวลแล้ว เขาก็ต้องไม่ได้นอนด้วย เหมือนกัน

การกล่าวหากินเวลาไปทั้งคืน เขาโจมตีเธอที่เธอจ้งก้งวล เธอโจมตีเขาที่เขาไม่มีความละเอียดอ่อน หาก เขาารู้สึกว่านี่และใช้เวลาแครง 5 นาที เพื่อตั้งใจฟังเธอจริงๆและบอกเธอว่าเขาเข้าใจเธอและชื่นชมสิ่งที่เธอกำลังทำ เพื่อเขาอยู่ เขาก็อาจไม่ต้องเจอกับการทะเลาะเบาะแว้งเป็นเวลาอีก 5 ชั่วโมงก็ได้

เมื่อคุณรู้สึกได้ว่ามีอะไรบางอย่างที่ผิดปกติเกี่ยวกับภรรยาของคุณ คุณต้องถามเธอก่อนว่า “คุณมีอะไร ไม่สบายใจหรือเปล่าจ๊ะ?” คำตอบของเธอต้องเป็น “เปล่าจ๊ะ” งั้นคุณต้องถามคำถามเดิมกับเธออีก แต่คราวนี้คุณ ต้องใส่ไปด้วยว่า “บอกผมหน่อยได้ไหมว่าคุณมีอะไรไม่สบายใจ ผมรู้ว่าจะมีอะไรบางอย่างที่รบกวนคุณอยู่” และอย่าเพิ่งท้อใจ มันเกือบเป็นเหมือนบททดสอบที่เธอต้องใช้กับคุณเพื่อดูว่าคุณแครงและต้องการแก้ไข ข้อผิดพลาดจริงๆไหม และความพยายามของคุณก็แปลว่า คุณแครงเธอจริงๆ และถึงแม้ว่าเธอไม่กล้ายอมรับมัน ตรงๆ แต่เธอก็แอบชื่นชมคุณอยู่เล็กๆว่าคุณยอมเสียสละเวลาและหุ่บเทเพื่อเธอ คราวนี้เดิมเข้าไปว่า “บอกผมมา เถอะนะว่ามีอะไร ผมอาจทำอะไรที่ทำให้คุณเสียใจไปก็ได้ และถ้าผมไม่รู้ว่ามันคืออะไรผมก็แก้ไขอะไรไม่ได้ นะ”

พอถึงตอนนี้เธอก็จะเริ่มใจอ่อนแล้ว คราวนี้ลองพยายามครั้งสุดท้ายโดยพูดว่า “บอกผมมาเถอะนะว่าผม ทำอะไรผิด ผมจะได้แก้ตัวให้คุณได้ไง คุณเป็นคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผม รองจากพระเยซูคริสต์แล้ว ผมรัก

คุณสุขหัวใจเลย บางครั้งผมอาจไม่ได้คุณบ้าง และผมแค่อยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเท่านั้น” จงพยายามต่อไปและเธอจะบอกคุณในที่สุดว่าอะไรกำลังทำให้เธอไม่สบายใจอยู่ และคุณจะได้มีโอกาสพูดคุยเกี่ยวกับมัน และเธอก็จะรู้สึกดีขึ้น และปัญหาที่จะยุติ”

หากคุณยังไม่เคยรู้มาก่อน พวกผู้หญิงคาดว่าคุณจะสามารถอ่านใจพวกเธอได้ ผู้ให้คำปรึกษาท่านหนึ่งได้ให้รายการการตีความหมายสิ่งที่ผู้หญิงต้องการจะสื่อจริงๆเวลาที่เธอพูดอะไรบางอย่าง: เมื่อภรรยาของคุณพูดว่า “โอ้ที่รัก คุณไม่จำเป็นต้องทำสิ่งนั้นหรอก” มันก็แปลว่า คุณต้องทำ หรือ “ที่รักคะ เฟอร์นิเจอร์ชิ้นนี้แพงจัง” มันแปลว่า มันไม่แพง หรือถ้าเธอพูดว่า “โอ้ ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ลำบากคุณเปล่าๆ” มันแปลว่า มันไม่ลำบากสำหรับคุณเลย เธอพูดว่า “โอ้ อย่าลำบากเลยค่ะ” จงลำบาก เธอพูดว่า “โอ้ ฉันไม่แคร์หรอกค่ะ” เธอแคร์ หรือเธอพูดว่า “บอกความจริงฉันมานะ...” จงระวังตัวให้ดี!

เมื่อใดก็ตามที่เธอถามคุณว่า “บอกความจริงฉันมาเถอะค่ะ ฉันสวยไหม? คุณคิดว่าฉันแก่แล้วไหม? คุณคิดว่าฉันอ้วนขึ้นไหม? หรือคุณคิดว่าชุดนี้ทำให้ฉันดูอ้วนไหม?” เหตุผลที่แท้จริงที่เธอถามก็คือ เพื่อขอความมั่นใจจากคุณว่าคุณยังเห็นว่าเธอคูดีมีเสน่ห์อยู่ไหม ในเวลาเช่นนั้น จงพุ่งเป้าไปที่อะไรบางอย่างเกี่ยวกับตัวเธอที่คุณรัก เหตุผลที่เธอสร้างความแตกต่างขึ้นในชีวิตของคุณ และเธอมีความสำคัญต่อคุณอย่างไร และคุณไม่จำเป็นต้องโกหกเธอเพื่อที่จะทำให้เธอรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รัก

การสื่อสารกับผู้ชาย

มีหลายสิ่งที่คุณอาจทำให้เกิดความท้อใจในตัวสามีได้ เมื่อเขาเกิดท้อใจขึ้นมา จงพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งต่อไปนี้:

- 1) อย่าซ่อนโซ่เข้าไปในปัญหาของเขา โดยพยายามวิเคราะห์ปัญหาเหล่านั้นและเสนอทางออก
- 2) อย่าลดขนาดปัญหาของเขาโดยพยายามบอกเขาว่ามันไม่ใช่เรื่องที่น่ากังวล
- 3) อย่าแนะนำเขาให้นับพระพร โดยพูดประมาณว่า “คุณควรละอายใจนะกับทุกสิ่งที่คุณมีในชีวิต” และกระตุ้นให้เขามองในด้านดี

ความผิดทั้งสามประการนี้ดูแคลนเขาและ โจมตีอีโก้ของเขา และผู้หญิงส่วนใหญ่ลืมเข้าใจไปว่า ไม่มีอะไรที่ทำให้ผู้ชายเดือดเนื้อร้อนใจมากกว่าการ โจมตีความเป็นชายของเขา ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังหาข้อแก้ตัวสำหรับความชั่วช้าของความหยิ่งทะนงของเพศชาย และในฐานะผู้ชายเราจำเป็นต้องสู้รบกับมันต่อไปจนกว่าเรา

จะหมดลมหายใจ แต่เพื่อเห็นแก่ตัวคุณเอง ท่านสุภาพสตรีทั้งหลาย อย่าลืมเป็นอันขาดว่าผู้ชายอ่อนไหวกับเรื่องนี้มากขนาดไหน

ข้าพเจ้ารู้ว่าคำตอบทั้งสามประการด้านบนมักมาเองโดยอัตโนมัติ เพราะว่าเมื่อพูดถึงคู่สมรสของเรา หรือกับพ่อแม่และลูกๆส่วนใหญ่ เรามักคิดว่าตัวเองต้องแก้ไขปัญหาและมีคำตอบรองรับเพื่อแก้ไขอะไรๆให้ดีขึ้นเสมอ แต่การพยายามมีคำตอบมารองรับเพื่อแก้ไขปัญหาลงเวลาที่เขาไม่ได้ขอคำแนะนำจากคุณอาจกลายเป็นว่าคุณไปโจมตีความเป็นชายของเขาได้

ดังนั้น เมื่อเขามาหาคุณและเปิดอธิบายบางสิ่งที่เขากลับ บางสิ่งที่เขากังวล บางสิ่งที่ทำให้เขาท้อแท้ บางสิ่งที่ทำให้เขาสับสน หรือบางสิ่งที่ทำให้เขาผิดหวัง จงตั้งใจฟังเขาและพยายามเข้าใจเขา อย่าวิพากษ์วิจารณ์ หรือพยายามแก้ไขสิ่งต่างๆด้วยคำแนะนำของคุณ จงพยายามทำให้เขามั่นใจว่าคุณเชื่อมั่นในตัวเขาและคุณจะไม่ยุ่งข้างเขาเสมอ จงทำให้เขาเห็นว่าเขาสามารถเล่าให้คุณฟังได้ทุกเรื่องเสมอ ในเวลาเช่นนั้น อย่าตัดสิน แต่จงรับฟังเท่านั้น

โปรดระลึกว่า ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังแก้ตัวสำหรับความหยิ่งทะนงของผู้ชาย ผู้ชายทั้งหลายจำเป็นต้องต่อสู้กับการทดลองที่จะรู้สึกอับอายและที่จะตอบสนองกลับไปด้วยความเขินอายและความเหินห่าง แต่มันคงจะดีถ้าเขาไม่จำเป็นต้องเผชิญกับการทดลองนี้บ่อยครั้งเกินไปนัก เพราะว่าภรรยาของเขาฉลาดพอที่จะไม่พูดหรือทำสิ่งต่างๆที่ดูแคลนเขา

ศัลยแพทย์คนหนึ่งผู้ประกอบวิชาชีพนี้มาเป็นเวลามากกว่า 15 ปีแล้ว ตอนเขาอยู่ในวัยสี่สิบกลางๆ มีคนไข้คนหนึ่งเสียชีวิตบนเตียงผ่าตัดในความดูแลของเขาขณะที่เขาทำการผ่าตัดตามปกติครั้งหนึ่ง เขารู้สึกแย่มากๆเกี่ยวกับเหตุการณ์ครั้งนี้ โดยเฉพาะเมื่อเขาต้องแจ้งข่าวร้ายนี้แก่ภรรยาของผู้ตาย เมื่อเขากลับไปบ้านเย็นวันนั้น เขาก็สามารถร้องไห้และเสียใจเกี่ยวกับมันได้เป็นครั้งแรกในที่สุด ภรรยาของเขาฟังเขาเล่าขณะที่เขาอธิบายให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น และเธอก็อดเขาไว้นานพอสมควร เธอไม่ได้พูดว่า “ไม่เป็นไรหรอกค่ะ เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้ทุกวันอยู่แล้ว พยายามลืมๆมันไปเสียเถอะค่ะ” เธอแค่บอกเขาว่าเธอชื่นชมเขาอย่างไรและเขามีความหมายต่อเธอมากขนาดไหนและเธอจะอยู่เคียงข้างเขาเสมอไป ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นและไม่ว่าเขาเผชิญกับอะไรมาก็ตาม การแสดงออกถึงความชื่นชมของเธอและความมั่นใจของเธอในตัวเขาเป็นสิ่งที่ทำให้กำลังใจเขาเพื่อที่จะก้าวต่อไปเมื่อความมั่นใจในตัวเองของเขาถูกทำลายลง

คราวนี้ เราได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไปแล้วเมื่อเราศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ชายจำเป็นต้องจากผู้หญิง แต่มันก็สำคัญมากเสียจนเราต้องทวนมันซ้ำอีกครั้ง: มันเป็นด้านที่ผู้ชายส่วนใหญ่กังวลมากที่สุด นั่นคือ ความรับผิดชอบในการหาเลี้ยงครอบครัว ผู้หญิงสามารถแบ่งแยกสิ่งที่เธอเป็นจากสิ่งที่เธอทำได้อย่างง่ายดาย แต่ผู้ชาย

ส่วนใหญ่ไม่เป็นเช่นนั้น ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ก่อนแล้ว ผู้ชายส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณค่าจากงานของตน จากสิ่งที่เขาทำเพื่อหาเลี้ยงชีพและเขาทำงานนั้นได้เก่งกาจขนาดไหน

หลังจากที่ตลาดหุ้นล่มสลายในปี 1929 มีผู้กล่าวว่า ผู้ชายจำนวนมากได้ฆ่าตัวตายเพราะพวกเขาารู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองไม่รู้จะอยู่ไปเพื่ออะไรหลังจากที่ธุรกิจและอาชีพการงานของพวกเขาได้จบสิ้นลงแล้ว

และผู้ชายส่วนใหญ่ก็คิดว่าถ้าคุณรักภรรยาและครอบครัวของคุณจริงๆ คุณก็จะออกไปทำงานและหารายรับที่มั่นคงเข้าบ้าน ดังนั้น ถ้าเขาไม่ได้บรรลุเป้าหมายด้านอาชีพการงานของตนอยู่และไม่ได้หาเลี้ยงชีพเพื่อที่จะได้ความเป็นอยู่ตามที่เขาเชื่อว่าเขาควรกระทำ เขาก็อาจมีแนวโน้มที่จะเริ่มรู้สึกสับสนและไม่มีความสุขเอามากๆได้

ผู้หญิงคนหนึ่งเล่าให้ฟังถึงตอนที่เธอและสามีของเธออยู่ในวัย 30 กว่าๆ และสามีของเธอเสียธุรกิจของตนไป และพวกเขาต้องยื่นคำร้องเป็นบุคคลล้มละลาย เห็นชัดๆว่าอิโก้ของเขาถูกทำลายย่อยยับเมื่อเขาต้องออกหางานทำ เธอมีสติปัญญาที่จะคอยบอกเขาเรื่อยๆว่าเธอเชื่อมั่นในตัวเขามากขนาดไหนและบอกเขาว่าเขาได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอและของลูกๆมากขนาดไหน เธอพยายามทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่อให้กำลังใจเขาและแบ่งเบาภาระอันหนักอึ้งของเขา เธอบอกว่าผลตอบแทนได้มาถึงเธอในที่สุดเมื่อเขาได้งานดีๆทำหลังจากที่ไม่มีงานทำมาเป็นเวลาหลายเดือน คืนหนึ่งเขาโอบกอดเธอและบอกเธอด้วยน้ำตานองหน้าว่าพระเจ้าช่างอวยพรเขามากขนาดไหนที่เขาได้เธอเป็นภรรยา และการที่เธอเชื่อมั่นในตัวเขาได้ช่วยเขาให้เชื่อมั่นในตัวเอง เธอยังจัดอันดับให้บทสนทนาครั้งนั้นเป็นช่วงเวลาที่มามีค่ามากที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของเธอด้วย

คราวนี้ให้เราลองพูดถึงอะไรที่สามารถก่อให้เกิดความตึงเครียดได้อย่างมหาศาลในชีวิตคู่ และนั่นคือเมื่อเกิดความเห็นที่แตกต่างขึ้นมา แน่แน่นอนที่นั่นจะไม่มีวันเกิดขึ้นในชีวิตคู่ของคุณเด็ดขาด แต่มันก็เกิดขึ้นในชีวิตคู่ของคนอื่นๆทุกคนจริงๆ คุณสุภาพสตรีทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอถามจริงๆว่า คุณจะรับมือกับมันได้อย่างไรเมื่อคุณและสามีของคุณมีความเห็นที่แตกต่างกันในบางเรื่อง? คุณรู้สึกอย่างไร แต่เขารู้สึกอีกอย่าง คุณจะทำอย่างไร?

ข้าพเจ้าคิดว่า เราทราบอยู่แล้วว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว:

เอเฟซัส 5:22-25 “ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”

เมื่อคุณและสามีของคุณไม่เห็นพ้องกันในเรื่องหรือมีความเห็นที่แตกต่างกัน จงบอกความเห็นที่จริงใจของคุณแก่สามีของคุณและพูดคุยเกี่ยวกับว่าคุณรู้สึกอย่างไรจริงๆ จากนั้นจงปล่อยให้การตัดสินใจสุดท้ายเป็นหน้าที่ของเขา

ตัวอย่างหนึ่งของกรณีนี้คือ สมมติว่าคุณอยากได้บ้านแบบที่มีสนามขนาดใหญ่ แต่เขาอยากได้บ้านแบบที่มีสนามขนาดเล็กหรือไม่มีสนามเลย คุณอาจพูดประมาณนี้: “ที่รักคะ ฉันอยากได้สนามขนาดใหญ่จริงๆ เพราะว่าฉันชอบใช้เวลาตัดหญ้า ทำสวน และพอเรามีลูก ลูกก็จะได้มีที่วิ่งเล่น ینگคะ คราวนี้คุณก็รู้แล้วว่าฉันรู้สึกยังไง แต่คุณรู้ไหมคะ? มันก็เป็นบ้านของคุณด้วยเหมือนกัน ดังนั้น ฉันจึงปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของคุณในการตัดสินใจก็แล้วกัน” เมื่อใช้เทคนิคนี้ โอกาสมีถึงร้อยละ 95 ที่คุณจะได้ตามที่คุณต้องการ

สุภาษิต 10:32 “ริมฝีปากของคนชอบธรรมรู้ว่าอะไรเหมาะสม แต่ปากของคนชั่วร้ายรู้ว่าสิ่งใดตลบตะแลง”

หากคุณใช้เทคนิคนี้ ส่วนใหญ่แล้วสามีของคุณจะอยากเอาใจคุณและทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ ผู้ให้คำปรึกษาด้านชีวิตคู่เพศหญิงท่านหนึ่งกล่าวว่า “อีโก้ของผู้ชายนั้นแรงจนถึงขนาดที่ว่าถ้าฉันบอกสามีของฉันว่า ‘ฉันอยากให้กำแพงห้องนี้เป็นสีชมพู ห้องนี้จะต้องเป็นสีชมพู!’ ฉันก็จะกลับมาบ้านเพื่อพบว่าห้องถูกทาด้วยสีฟ้า ฉันรู้จักสามีของฉันดีพอที่จะรู้ว่า ถ้าฉันร้องขอสีชมพู ฉันก็จะกลับมาบ้านเพื่อพบกับห้องที่มีอีกสีหนึ่งเลย ผู้ชายเกือบทุกคนที่ฉันรู้จัก ถ้าคุณบอกเขาว่าคุณต้องการอะไรหรือคุณสั่งเขาให้ทำอะไร เขาก็จะมองคุณและคิดว่า ‘อ้อ เธอคงคิดว่าเธอจะเป็นแม่ฉันได้งั้นสิ?’ และเขาก็จะทำสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่คุณอยากให้เขาทำ” ผู้หญิงคนนี้อาจพูดถูก หรือถ้าเขายอมทำตามที่คุณขอจริงๆ เขาก็อาจนึกเกลียดซึ่งคุณที่บังคับให้เขาทำไปอีกนานเลย

ถ้าทำทีและปฏิกริยาของคุณที่มีต่อความเห็นที่แตกต่างระหว่างพวกคุณทั้งสองคนเป็นแบบประจันหน้าและไม่มีการอ้อมข้อม นั่นคือ “คุณต้องทำตามที่คุณต้องการ ไม่อย่างนั้นล่ะก็” เขาก็จะเกิดทำทีที่จะตอบสนองกลับมาด้วย “ได้เลย เดี่ยวผมจะแสดงให้คุณเห็น” และเขาก็จะไม่ตัดสินใจโดยอิงตามการชั่งน้ำหนักข้อดีข้อเสียและคำนึงถึงความรู้สึกของคุณ เขาแค่อยากเอาคืนคุณและทำสิ่งที่ตรงข้ามกับที่คุณต้องการ

สุภาษิต 21:9 “อยู่ที่มุมบนหลังคาเรือนดีกว่าอยู่ในเรือนกว้างขวางร่วมกับหญิงขี้ทะเลาะ”

สุภาษิต 21:19 “อยู่ในแผ่นดินทุรกันดารดีกว่าอยู่กับผู้หญิงที่ขี้ทะเลาะและจู้จี้ขี้ป่น”

สิ่งที่คุณอยากทำก็คือ ให้ความเห็นของคุณ แล้วพูดว่า “ที่รักคะ คุณก็อาศัยอยู่ที่นี่ด้วย นี่เป็นบ้านของคุณหรือนี่เป็นชีวิตของคุณ และฉันจะให้คุณเป็นคนตัดสินใจก็แล้วกันคะ” แล้วเขาก็จะตัดสินใจโดยอิงตามสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณและครอบครัวของคุณแทนที่จะเป็นการตัดสินใจที่อิงตามอีโก้ที่ถูกทำร้ายของเขา

ดังนั้น ให้เราสรุปเรื่องของการสื่อสารพร้อมกับข้อแนะนำต่างๆสำหรับผู้หญิงเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารกับสามีของเธอกันดีกว่า:

- 1) จงฟังเขาด้วยหัวใจ และไม่ใช้ด้วยหัวสมอง จงทำให้เขารู้ว่าคุณได้ยินเขาและเข้าใจว่าเขารู้สึกอย่างไรและยืนยันกับเขาว่าคุณจะอยู่เคียงข้างเขาเสมอไปและจะคอยหนุนหลังเขาตลอดไป อย่าให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่เขาวันเดียวแต่ว่าเขาจะขอ
- 2) ถ้าเขาให้ของขวัญคุณ อย่างน้อยจงแสร้งว่าคุณตื่นเต้นที่ได้รับมันมาเพื่อเห็นแก่เขา จงสวมมัน ใช้มัน หรืออดมัน แล้วแต่ว่าของขวัญชิ้นนั้นคืออะไร จงแน่ใจว่าเขาเห็นมัน
- 3) ถ้าคุณขอคำแนะนำหรือความเห็นของเขา จงปฏิบัติตามคำแนะนำของเขาก่อนอย่างน้อยก็เป็นบางครั้ง โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ อย่าทำลายน้ำใจเขาในช่วงแต่งงานกันใหม่ๆ มิฉะนั้นคุณจะเสียใจไปอีกหลายปีเลยทีเดียว จงทำให้เขารู้ว่าความคิดของเขาจึงขนาดไหนและคุณคิดว่าเขาฉลาดเหลือเกินที่คิดไอเดียนี้ขึ้นมาได้ จงเสริมสร้างเขาแทนที่จะทำลายเขา
- 4) จงสัมผัสคู่รักของคุณทุกวัน ผู้ชายต้องการสิ่งนี้มากพอๆกับผู้หญิง จงคบหลังเขาเบาๆและกอดเขา เพราะว่าการสัมผัสบ่งบอกถึงความใกล้ชิดที่คำพูดไม่อาจทำได้ ความสัมพันธ์ที่เบ่งบานขึ้นจนถึงศักยภาพสูงสุดของมัน จำเป็นต้องมีการสัมผัสที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ
- 5) จงปฏิบัติให้เป็นนิสัยอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งหรืออย่างน้อยเดือนละครั้งที่จะทำให้เขารู้ว่า คุณเข้าใจว่ามันเป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหนสำหรับเขาในการเลี้ยงดูคุณและครอบครัว และทำให้เขา知道你ชื่นชมเขาจริงๆที่ทำเช่นนั้น มันไม่สำคัญว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร จงบอกเขาว่าคุณเคารพและชื่นชมเขาขนาดไหนสำหรับความขยันขันแข็งและอุปนิสัยที่ดีและความสัตย์ซื่อในการทำงานและการหาเลี้ยงครอบครัวของเขา มันจะมีความหมายมากมายสำหรับเขา และคุณก็จะได้หัวใจเขาจริงๆ
- 6) จงแน่ใจว่าคุณบอกเขาเสมอๆว่าเขาเป็นคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคุณ พวกคุณสองคนจะอยู่ด้วยกันต่อไปอีกนานหลังจากที่ลูกๆของคุณออกไปจากบ้านแล้ว และเด็กๆเหล่านั้นที่ต้องพึ่งพาคุณเหลือเกินตอนที่พวกเขามีอายุ 2 หรือ 3 ขวบ ก็จะต้องโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในวันหนึ่งและแยกออกไปอยู่ต่างหาก มีคนกล่าวไว้ว่าลูกๆไม่เคยรักพ่อแม่ของตนมากเท่ากับที่พ่อแม่รักพวกเขา และลูกๆของคุณก็ไม่มีวันที่จะรักคุณมากเท่ากับที่คุณรักพวกเขาด้วย

วันหนึ่งพวกเขาก็จะเติบโตขึ้นและทิ้งคุณไป แต่ถ้าไม่มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตายจากไปก่อนวัยอันควร คุณและคู่สมรสของคุณก็จะใช้เวลาหลายปีอยู่ร่วมกันต่อไปหลังจากที่ลูกๆออกจากบ้านไป ดังนั้น ถ้าคุณให้ลูกๆเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุดในชีวิตของคุณๆ ก็จะต้องกลายเป็นคนที่เปล่าเปลี่ยวมากๆสักวันหนึ่ง อย่าทำให้คู่สมรสของคุณอิจฉาลูกๆของคุณ โดยวิธีที่คุณสื่อสารกับพวกเขาและเพิกเฉยต่อคู่สมรสของคุณ

บทที่ 5 --- บทบาทของสามี

การที่จะมีชีวิตคู่ที่ประสบความสำเร็จ เราต้องมีองค์ประกอบสามประการต่อไปนี้:

- 1) ความเต็มใจและความเปิดกว้างที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงบอกให้เราจำเป็นต้องทำ พวดในอีกแบบหนึ่งก็คือ ใจที่เปิดรับต่อพระวาระของพระเจ้าและความเต็มใจที่จะยอมให้พระองค์แสดงให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงต้องการให้บทบาทและความรับผิดชอบของเราในชีวิตคู่เป็นอย่างไร ไม่ว่าจะเป็สามีหรือภรรยา และความเต็มใจที่จะเชื่อฟังทุกสิ่งทีพระองค์ทรงบอกเรา
- 2) ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่พระวาระของพระองค์บอกแก่เราว่าบทบาทและความรับผิดชอบของเราเป็นอย่างไร
- 3) อุปนิสัยที่ดี (รวมถึงความไม่เห็นแก่ตัวด้วย) ที่จะสามารถดำเนินชีวิตตามบทบาทที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เราและปฏิบัติตามความรับผิดชอบของเราในชีวิตคู่ได้

ความหวังของข้าพเจ้าคือ บอกคุณว่าพระวาระของพระเจ้ากล่าวอะไรเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของคุณในชีวิตคู่

เอเฟซัส 5:25 “ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างทีพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”

บทบาทของสามีในการรักภรรยาของตนเหมือนกับที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรมีอยู่ 4 ส่วน

- 1) ในฐานะผู้เลี้ยงดู

2) ในฐานะผู้ปกป้อง

3) ในฐานะผู้นำ

4) ในฐานะผู้ทะนุถนอม

1) บทบาทแรกของสามีในฐานะผู้เลี้ยงดู

เขาต้องจัดเตรียมสำหรับความต้องการฝ่ายร่างกาย ฝ่ายอารมณ์ และฝ่ายจิตวิญญาณของภรรยาและลูกๆ

A) การตอบสนองความต้องการฝ่ายร่างกายของเธอ

1 ทิโมธี 5:8 “แต่ถ้าแม่ผู้ใดไม่เลี้ยงดูวงศ์ญาติของตน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในบ้านเรือนของตน ผู้นั้นก็ปฏิบัติเสแสร้งความเชื่อเสียแล้ว และชั่วยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เชื่อเสียอีก”

หากในฐานะผู้ชาย เราไม่ได้เลี้ยงดูครอบครัวของเรา เราก็ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในฐานะคริสเตียน เราได้ “ปฏิบัติเสแสร้งความเชื่อ” เสียแล้วและทำตัวเยี่ยงกว่าคนที่ไม่เชื่อเสียอีก นี่ไม่ได้หมายถึงผู้ชายที่พยายามอย่างสุดกำลังแล้วที่จะเลี้ยงดูครอบครัวของตนเอง แต่เพราะเหตุการณต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเขา เขาจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการของครอบครัวของเขาได้ มันหมายถึง ใครบางคนที่ไม่สนใจที่จะเลี้ยงดูครอบครัวของตนเอง ใครบางคนที่ไม่ออกแรงหรือคิดว่ามันไม่ใช่ความรับผิดชอบของเขา

1 โครินธ์ 7:32,33 “...ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความสละสลวยวุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีการหย่าก็สละสลวยในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่ยอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่คนที่มีภรรยาแล้วก็สละสลวยในการทำงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของภรรยา”

ข้อพระคัมภีร์นี้บอกเราว่าผู้ชายที่แต่งงานแล้วต้องสละสลวยอยู่กับการงานของโลกนี้ในความหมายที่ว่า เขามีความรับผิดชอบที่จะแน่ใจว่าเขากำลังเลี้ยงดูภรรยาของตนอยู่และเอาใจเธอได้ในระดับหนึ่ง พระเจ้าทรงมอบหมายให้ผู้ชายมีหน้าที่ในการเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวย้อนกลับไปในวันเอเดน เมื่อพระเจ้าทรงประกาศคำแช่งสาปออกมา พระองค์ก็ทรงทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามันเป็นความรับผิดชอบของผู้ชายที่จะทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว

ปฐมกาล 3:17-19 “พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า “เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในท้องทุ่ง เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหลไคลย่นหน้าจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงกลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงกลีดิน”

อาดัมฟังคำพูดภรรยาของตนและทำบาปตามเธอ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงแช่งสาปผู้ชายโดยทำให้งานมีความยากลำบากมากขึ้นสำหรับผู้ชายที่จะหาเลี้ยงครอบครัวของตน ความเต็มใจที่จะเลี้ยงดูภรรยาและลูกๆ เป็นหลักฐานที่พิสูจน์ถึงความเป็นผู้ใหญ่ มันเป็นเรื่องหมายหนึ่ง que แสดงถึงความเป็นชาย มันคือความเต็มใจที่จะยอมรับความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูผู้อื่น โดยการยอมเสียสละตนเอง

งานที่ต้องออกแรง โดยต้องเอาชนะอุปสรรคใดๆ ก็ตามที่เข้ามาขัดขวางเป็นคำแช่งสาปสำหรับคนจีเกียจเท่านั้น ผู้ชายส่วนใหญ่รู้สึกที่ตัวเองได้รับการเติมเต็มเมื่อเขาได้พิชิตความยากลำบากก่อนสิ้นสุดวันนั้น ผู้ชายที่ยอมรับคำแช่งสาปของพระเจ้าจะพบในไม่ช้าว่างานกลายเป็นพระพร มันเกิดความรู้สึกพึงพอใจที่ออกมาจากการได้ทำอะไรด้วยฝีมือของตนเอง การเก็บเกี่ยวพืชผล การบริหารคนงานกลุ่มหนึ่ง หรือแม้กระทั่งการได้เขียนหนังสือดีๆ สักเล่ม

B) การตอบสนองความต้องการฝ่ายอารมณ์ของเธอ

ผู้ชายไม่เพียงต้องเลี้ยงดูครอบครัวของเขาฝ่ายร่างกายเท่านั้น แต่เขาต้องตอบสนองความต้องการฝ่ายอารมณ์ของภรรยาและลูกๆ ของตนด้วย นี่เป็นด้านหนึ่ง que ผู้ชายหย่อนยานจริงๆ ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะพุ่งเป้าไปที่อาชีพการงานของตนแทนที่จะอยู่เคียงข้างภรรยาหรือใช้เวลากับภรรยาและลูกๆ ของตนเพื่อสร้างสายสัมพันธ์กับพวกเขาแต่ละคน ใน เอเฟซัส 5:29 พระเจ้าทรงบอกว่าผู้ชายต้องเลี้ยงดูและทะนุถนอมภรรยาของตน

เอเฟซัส 5:29 “ เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร”

เราจะพูดถึงเรื่องการทะนุถนอมให้มากกว่านี้อีกในภายหลัง แต่พระองค์ทรงหมายความว่าอะไรกับคำว่าเลี้ยงดู? คำดังกล่าว ekthrepsō ในภาษากรีกแปลว่า “ปฏิบัติในแบบที่กระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโต, ให้อาหาร”

แล้วสามีจะตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ของภรรยาได้อย่างไร? เขาควรปฏิบัติต่อเธออย่างไรในแบบที่กระตุ้นให้เธอเติบโตด้านอารมณ์?

1) เธอต้องการความรักและการยอมรับที่ไม่มีเงื่อนไขจากเขา ไม่ใช่คำวิพากษ์วิจารณ์ เธอต้องการทราบว่าสามีของเธอจะไม่มีวันทิ้งเธอไป และเขายอมรับเธอและรักเธออย่างที่เป็น

2) เธอต้องการทราบว่าเธอเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดบนโลกนี้สำหรับเขา นั่นคือ รองจากความสัมพันธ์ของเขากับพระคริสต์แล้ว เธอคืออันดับหนึ่ง และมาก่อนงานหลักและงานอดิเรกของเขา นั่นแปลว่าเขาต้องใช้เวลาไปกับเธอเพื่อทำสิ่งต่างๆที่เธออยากทำ ไม่ใช่พาเธอไปล่าสัตว์และตกปลาและถือนั่นเป็นการเทศแล้ว นั่นแปลว่าเธอต้องการเวลาของคุณ ซึ่งเป็นเวลาที่คุณสนใจแต่เธอคนเดียวเท่านั้น และถ้าเราไม่สามารถผละจากงานของเราและให้ความสนใจแต่เธอคนเดียวเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมงต่อวัน และฟังเธอและพูดคุยกับเธออย่างเปิดเผย มันก็สื่อให้เห็นแล้วว่าเธอไม่ได้เป็นคนที่สำคัญที่สุดบนโลกนี้สำหรับเรา เธอจะเข้าใจว่าเราไม่ได้รักเธอเหมือนอย่างที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เรากระทำ

3) เธอต้องการคำสรรเสริญจากเขา สามีของสตรีผู้นั้นใน สุภาษิต 31 สรรเสริญภรรยาของตน คุณคิดว่านางเติบโตเป็นสตรีที่ดีได้อย่างไรล่ะ?

สุภาษิต 31:28-31 “ลูกๆของเธอตื่นขึ้นมาก็มขเมยเธอ สามีของเธอก็สรรเสริญเธอว่า "สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด"เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การทำงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง”

แล้วสามีควรสรรเสริญภรรยาของตนเพราะอะไรบ้าง? ความสวยของเธอเท่านั้นหรือ? ไม่ใช่เลย เธอควรได้ยินว่าเขารักเธอในแบบที่เธอเป็นอยู่ แต่ถ้าเธอได้ยินแต่เพียงเท่านั้น เธอก็จะเริ่มรู้สึกไม่มั่นคงเมื่อเธออายุมากขึ้นและความงามของเธอเริ่มโรยราไป หรือเธอมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นหลังจากการตั้งครรภ์

เราควรสรรเสริญความพยายามของคนอื่นๆนั้น ไม่ใช่ผลลัพธ์ และสรรเสริญอุปนิสัยของเขา ไม่ใช่พรสวรรค์ของเขา สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เขาสามารถควบคุมได้ การสรรเสริญแต่ผลลัพธ์อย่างเดียวจะทำให้เขาเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงและยึดติดกับการยอมรับ โดยอิงกับผลงานเป็นหลัก และการสรรเสริญพรสวรรค์ของเขาก็

อาจทำให้เขาหลงตัวเองไปกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เขาได้ แต่เมื่อคุณสรรเสริญความพยายามและอุปนิสัยของเขา คุณก็จะเสริมสร้างเขาและหนุนใจเขาในสองสิ่งที่เขาสามารถควบคุมได้

C) การตอบสนองความต้องการฝ่ายวิญญาณของเธอ

พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงต้องการให้สามีเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณของครอบครัว

ปฐมกาล 18:19 “เพราะว่าเรารู้จักเขา เขาจะสั่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา พวกเขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพื่อทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม เพื่อพระเยโฮวาห์จะประทานแก่อับราฮัมตามสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับเขา”

นางซาราห์ไม่ได้เป็นผู้ที่ต้องให้การต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงถือว่าอับราฮัม ผู้เป็นสามีและบิดา เป็นผู้ที่ต้องให้การต่อพระเจ้าในเรื่องการนำพาครอบครัวของเขาสำหรับเรื่องฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้าทรงถือว่าสามีและพ่อเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพฝ่ายวิญญาณของครอบครัวและการอบรมบุตรในเรื่องฝ่ายวิญญาณ เราต้องจำไว้ว่าเรารู้ได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไรจากพ่อฝ่ายเนื้อหาของเรานั้นถูกพิสูจน์แล้วแล้วแล้วว่ามุมมองของคนส่วนใหญ่ว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไรสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของพวกเขาที่มีต่อบิดาฝ่ายเนื้อหาของพวกเขา หากพวกเขาคิดว่าบิดาฝ่ายเนื้อหาของพวกเขาเป็นคนที่ห่างเหิน คุและไม่เอาใจใส่ พวกเขาก็มักคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นแบบนั้นเหมือนกัน แม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาได้รับความรอดแล้วก็ตาม! ดังนั้น ลองคิดถึงความรับผิดชอบที่เราในฐานะผู้ชายมีเวลาที่เราแต่งงานและมีลูกคู!

ผลลัพธ์ที่เป็นอันตรายมากที่สุดอย่างหนึ่งของกรณีที่ผู้ชายอเมริกันไม่ยอมเป็นผู้นำครอบครัวของตนก็คือ ผู้หญิงต้องรับหน้าที่เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณให้กับลูกๆของตน เด็กผู้ชายทั้งหลายจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าคริสตศาสนาไม่ได้เป็นแค่ศาสนาของผู้หญิงเท่านั้น เมื่อเด็กผู้ชายโตขึ้น โดยเห็นว่าแม่ต้องคอยชวนพ่อไปคริสตจักร เขาก็จะเข้าใจว่าคริสตจักรไม่ได้มีความสำคัญอะไรขนาดนั้นสำหรับผู้ชาย นั่นคือ คริสตจักรเป็นที่สำหรับพวกผู้หญิงเท่านั้น

ผู้ที่เป็นพ่อและสามีต้องเป็นผู้นำครอบครัวในการนมัสการพระเจ้า เขาต้องสอนจากพระคัมภีร์ เขาต้องพูดคุยกับลูกๆของตนเกี่ยวกับอุปนิสัยและแผนการของพระเจ้าในทุกสถานการณ์เท่าที่ทำได้ เด็กผู้หญิงก็ต้อง

ได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อของเธอว่าพระเจ้าทรงมีความสำคัญมากขนาดไหนสำหรับพวกเขา เด็กๆทุกคนควรได้รู้จักกับอุปนิสัยของพระเจ้าและเห็นมันถูกแสดงออกมาผ่านทางบิดาฝ่ายเนื้อหนังของพวกเขา

ดังนั้น ในฐานะผู้ชาย บทบาทของเราในชีวิตคือ การเป็นผู้เลี้ยงดู ซึ่งรวมถึงการตอบสนองความต้องการฝ่ายร่างกาย ฝ่ายอารมณ์และฝ่ายจิตวิญญาณของภรรยาและลูกๆของเราด้วย

2) บทบาทที่สองของสามีคือ ผู้ปกป้อง

เอเฟซัส 5:25 “ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”

สามีต้องรักภรรยาของตนมากพอที่จะยอมตายเพื่อเธอได้ สามีควรเต็มใจที่จะทนความเจ็บปวดหรือแม้กระทั่งความตายแทนเธอได้เพื่อปกป้องเธอจากอันตรายนั้นๆ

ทิกรานีสเป็นเจ้าชายองค์หนึ่งในประเทศอาร์เมเนีย ผู้ซึ่งดินแดนของตนถูกพิชิตโดยไซริส กษัตริย์แห่งเปอร์เซียราว 547 ปีก่อน ค.ศ. คราวนั้นทิกรานีสผู้นี้และภรรยาของตนถูกนำตัวไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ไซริส และถูกตัดสินให้รับโทษประหารชีวิต ทั้งนี้ ตามธรรมเนียมของสมัยนั้น มันคือการทรมานจนกว่าจะตาย กระนั้น ทิกรานีสได้วิงวอนต่อไซริสว่า หากต้องเป็นเช่นนั้นแล้ว เขาขอรับการทรมานเป็นสองเท่า นอกจากการถูกประหารชีวิตแล้ว หากภรรยาของเขาได้รับการไว้ชีวิตและถูกปล่อยตัวเป็นอิสระ ไซริสพอใจกับความจริงใจของชายผู้นี้เป็นอย่างมากจนถึงกับอภัยโทษให้แก่พวกเขาทั้งสองคน

ในปี 1987 เรือเฟอร์รี่ลำหนึ่งได้จมลงในน่านน้ำประเทศฟิลิปปินส์และคร่าชีวิตผู้คน 4000 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเด็ก ผู้รอดชีวิตส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อเรือเฟอร์รี่ลำหนึ่งของเอสโตเนียจมลงในทะเลบอลติก ผู้รอดชีวิตส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชายเช่นกัน เมื่อชายผู้รอดชีวิตเหล่านั้นถูกซักถามว่าทำไมพวกเขาไม่ช่วยชีวิตผู้หญิงและเด็ก พวกเขา ก็ตอบกลับมว่า “เฮ้ ใครดีใครอยู่ไม่ใช่เหรอ”, “ใครๆก็ต้องเอาตัวเองให้รอดก่อนอยู่แล้ว” และบางคนก็กล่าวว่า “ถ้าพวกผู้หญิงอยากได้ความเท่าเทียมกันนัก พวกหล่อนก็ได้แล้วไง”

ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา มีตัวอย่างอันน่าสลดใจหลายครั้งของการที่ผู้ชายไม่ได้ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่กำลังเดือดร้อน ยกตัวอย่างเช่น มีผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงนิวยอร์กถูกแทงซ้ำหลายครั้ง

นอกอพาร์ทเมนต์ของเธอขณะที่บรรดาเพื่อนบ้านของเธอยื่นมองมาครดินจากไปและกลับมาทำทารุณอีกหลายครั้ง

ครอบครัวจะเข้มแข็งได้ ผู้ที่เป็นพ่อและสามีต้องแสดงพลังกำลังและความเป็นผู้นำของตนออกมาเพื่อปกป้องภรรยาและลูกๆของตน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราต้องการผู้ชายที่ยอมสละชีวิตของตนเพื่อครอบครัวได้

เอเฟซัส 5:25 บอกว่า สามีต้องรักภรรยาของตนเหมือนอย่างที่เราที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร ดังนั้น ทุกสิ่งที่เราที่พระคริสต์ทรงเป็นสำหรับคริสตจักรและทุกสิ่งที่เราที่พระคริสต์ทรงกระทำเพื่อคริสตจักร สามีก็ต้องเป็นและทำเพื่อภรรยาของตนด้วย แล้วสัญญาหรือการปกป้องแบบไหนล่ะที่เราที่พระคริสต์ทรงให้ไว้แก่คริสตจักรของพระองค์?

เพลงสดุดี 91:4,5 “พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะวางใจอยู่ใต้ปีกของพระองค์ ความจริงของพระองค์เป็นโล่และเป็นดั่งของท่าน ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน หรือกลัวลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน”

พระราชบัญญัติ 31:8 “ผู้ที่ไปข้างหน้าคือพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย อย่างกลัวและอย่าขาดเลย”

ฮีบรู 13:5,6 “ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” เพื่อที่เราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า”

พระคริสต์จะทรงเสด็จนำหน้าเราไป ทรงอยู่กับเราตลอดไป และไม่มีวันทอดทิ้งเราเลย และภรรยาที่มีสิทธิ์ที่จะคาดหวังว่าสามีของเธอจะนำเธอผ่านพ้นได้ทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะอันตรายหรือไม่ และจะไม่วันทอดทิ้งเธอเลยในช่วงเวลาที่ยากลำบาก แต่การปกป้องก็ต้องเป็นมากกว่าแค่ฝ่ายร่างกายเท่านั้น เธอต้องการการปกป้องฝ่ายอารมณ์และฝ่ายวิญญาณด้วย

เธอมีสิทธิ์คาดหวังว่าสามีของเธอจะปกป้องเธอจากคำวิพากษ์วิจารณ์หรือการทำร้ายทางอารมณ์ทุกรูปแบบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขาจะไม่เป็นที่มาของคำวิพากษ์วิจารณ์หรือการทำร้ายนั้นเสียเอง เธอมีสิทธิ์

คาดหวังว่าสามีของเธอจะปกป้องเธอจากความกังวลเรื่องเงินทองด้วยเช่นกัน เธอควรที่จะไว้วางใจสามีของเธอได้ ในเรื่องการบริหารจัดการทรัพย์สินเงินทองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1 เปโตร 3:7 “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กินกับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นผู้รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน”

เราต้องอยู่กินกับภรรยาของเรา “โดยใช้ความรู้” กล่าวในอีกนัยหนึ่งก็คือ มันหมายถึง การทำความรู้จักกับความต้องการส่วนตัวของภรรยาของคุณ จุดแข็งของเธอ จุดอ่อนของเธอ สัญญาณที่ปราศจากคำพูดของเธอ การให้เกียรติ หมายถึง การปฏิบัติต่อเธอด้วยความนับถือและให้ความสำคัญ แต่คำว่า “ที่อ่อนแอกว่า” หมายความว่าอะไร? คำกรีกที่แปลเป็นที่อ่อนแอกว่า หมายความว่า “ที่ไร้กำลังหรือที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้” และขึ้นอยู่กับบริบท มันอาจหมายถึง ความอ่อนแอฝ่ายร่างกาย ความอ่อนแอฝ่ายศีลธรรม หรือความอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ หรือทั้งสามอย่างเลยก็เป็นได้

ผู้หญิงเป็นภานะที่อ่อนแอกว่าผู้ชายในเรื่องร่างกายไหม? มีชีวิตคู่ร้อยละเท่าไรที่สามีมีร่างกายที่แข็งแรงกว่าภรรยาของตน? ข้าพเจ้าขอเดาว่ามากกว่าร้อยละ 95 หรืออาจจะร้อยละ 99 เลยทีเดียว ดังนั้น ความอ่อนแอในที่นี้อาจหมายถึงความอ่อนแอฝ่ายร่างกายด้วย สามีต้องปกป้องภรรยาของตนฝ่ายร่างกาย เขาควรรับหน้าที่ในงานที่ไม่เหมาะกับผู้หญิง นั่นคือ การยกของหนักและงานที่ต้องใช้แรง

ความอ่อนแอนี้มีแง่มุมฝ่ายวิญญาณตามพระคัมภีร์ซึ่งเราไม่อาจเมินเฉยได้เลย ถึงแม้ว่ามันอาจทำให้บางคนไม่ชอบใจก็ตาม **1 ทิโมธี 2:13,14** กล่าวว่า “ด้วยว่าพระเจ้าทรงพระเมตตาสร้างอาดัมก่อน แล้วจึงทรงสร้างเอวา และอาดัมไม่ได้ถูกหลอกลวง แต่ผู้หญิงนั้นได้ถูกหลอกลวงจึงได้ละเมิด”

เพื่อทำความเข้าใจข้อแตกต่างนี้ เราต้องย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น อาดัมถูกสร้างขึ้นก่อน แล้วเอวาก็ถูกสร้างจากอาดัม นอกจากนี้ อาดัมยังได้รับตำแหน่งผู้นำด้วย ผู้ชายถูกสร้างขึ้นให้ถูกควบคุมโดยสมองของเขา และผู้หญิงถูกสร้างขึ้นให้ถูกควบคุมโดยหัวใจของเธอ คู่สมรสคู่ไหนๆที่เคยมีปากเสียงกันย่อมเคยประสบกับข้อแตกต่างที่สำคัญนี้ระหว่างวิธีรับมือกับปัญหาของผู้ชายและวิธีรับมือของผู้หญิง

เพราะว่าผู้หญิงถูกหลอกหลวงได้ง่ายกว่า สามีนึงต้องเป็นผู้ปกป้องเธอ ผู้หญิงถูกหลอกหลวงได้ง่ายกว่า เพราะความกระหายใคร่อยากในความรู้และความปรารถนาที่จะปกครองตนเอง โดยเฉพาะความปรารถนาที่จะมีอำนาจเหนือผู้ชาย พระเจ้าทรงรักเราและทรงต้องการให้เราได้รับสิ่งที่ดีที่สุด พระวจนะของพระองค์บอกเราว่า ผู้หญิงถูกหลอกได้ง่ายกว่า ดังนั้น การขอให้สามีคอยปกป้องเธอจึงไม่ใช่เรื่องน่าอายและไม่เป็นภาระแต่อย่างใด

จำแบบอย่างในพระคัมภีร์ที่สามีน้อมให้ภรรยาของตนนำและตัดสินใจได้ไหม? แล้วนางซาร่าห์กับอับราฮัมล่ะ? นางถูกหลอกให้เชื่อว่านางจำเป็นต้องจัดการปัญหาด้วยฝีมือของตนเอง นางไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงประทานบุตรชายให้แก่นางได้เพราะนางมีอายุเลยวัยที่จะมีบุตรได้แล้ว นางจึงขอให้อับราฮัม สามีของนางไปเข้าหานางฮาการ์ ผู้เป็นสาวใช้ของนาง และอิซมาเอลก็ถือกำเนิดขึ้นมา ลองคิดถึงผลลัพธ์ที่ตามมาของการตัดสินใจครั้งนั้นดูสิ คนอาหรับถือว่าเป็นลูกหลานของอิซมาเอล และกลายเป็นศัตรูคู่อาฆาตของคนอิสราเอลนับแต่นั้น เป็นต้นมา

มันอาจดูถูกและทำร้ายความภาคภูมิใจของคุณ แต่พระวจนะของพระเจ้าก็ชัดเจนในเรื่องนี้ ผู้ชายทั้งหลายเอ๋ย เราในฐานะสามีจำเป็นต้องเป็นผู้นำและปกป้องภรรยาของเราจากการถูกหลอกหลวง และสุขภาพสตรีทั้งหลายเอ๋ย พวกคุณต้องยอมให้สามีของคุณเป็นฝ่ายนำและปกป้องคุณจากการถูกหลอกหลวง นี่อาจไม่เป็นที่นิยม แต่มันคือพระคัมภีร์

3) บทบาทที่ 3 ของสามีในฐานะผู้นำ

ผู้นำคือผู้ที่ทำหน้าที่ตั้งเป้าหมายของกลุ่ม เขายังมีหน้าที่นำแผนการหนึ่งไปปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นด้วย และภายในครอบครัว พระเจ้าก็จะทรงให้สามีและพ่อมีหน้าที่รับผิดชอบต่อทิศทางที่ครอบครัวจะดำเนินไป ครอบครัวนั้นมีจุดสนใจที่เป็นฝ่ายโลกหรือฝ่ายวิญญาณ? ลูกๆเติบโตขึ้นเป็นคนแบบไหน? พระเจ้าจะทรงให้สามีและพ่อเป็นคนรับผิดชอบต่อการที่เขานำพาครอบครัวหรือไม่นำพาครอบครัว

มันเป็นเรื่องน่าเศร้าที่ผู้ชายมากมายเหลือเกิน เวลาที่ได้ยินว่าพวกเขาควรนำชีวิตคู่และครอบครัวของตน พวกเขากลับมีความคิดที่ผิดไปจากที่พระเจ้าทรงดำริไว้ ในหัวของพวกเขาก็เกิดความคิดว่าภรรยาของตนต้องเป็นทาสรับใช้พวกเขา ภรรยาคือผู้ที่คอยทำอาหารให้เขากินทุกมื้อ ดูแลบ้านช่อง ซักเสื้อผ้า และไม่ออกความเห็นในการตัดสินใจใดๆเลย

การเป็นผู้นำหมายถึง การรับใช้คนเหล่านั้นที่คุณมีหน้าที่นำ มันหมายถึง การตัดสินใจโดยคิดถึงถึงสิ่งที่ ดีที่สุดสำหรับคนเหล่านั้นที่คุณกำลังนำอยู่ และไม่คิดถึงความเห็นแก่ตัว จงอ่าน **เอเฟซัส 5:23** และ โปรดสังเกต ว่า “เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็น พระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น” เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงนำคริสตจักร สามีก็ต้องนำภรรยาของตนและทุ่มเท เพื่อเธอเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร สามีก็ต้องเป็นเช่นนั้นต่อ ภรรยาของตนเช่นเดียวกัน โดยนำเธอในแบบที่จะก่อให้เกิดผลดีที่สุดสำหรับเธอ ที่จะตอบสนองความต้องการ ของเธอ ได้ดีที่สุดและให้เธอมาก่อนเป็นอันดับแรก ไม่ใช่ตัวเขาเองและความต้องการของเขา

การเป็นผู้นำของครอบครัวหมายถึง การคว่ำสาขากทุกคนในครอบครัวได้รับการดูแลไหม เราต้องดูแล สวัสดิภาพฝ่ายร่างกาย อาหาร เสื้อผ้า ที่ปกออาศัย คือ ทุกสิ่งที่ปกติเราเรียกว่าสิ่งจำเป็นต่างๆ กระนั้นนี่ก็ไม่ใช่ด้าน ที่สามีทั้งหลายในปัจจุบันล้มเหลวมากที่สุด จุดที่สามีทั้งหลายล้มเหลวบ่อยครั้งที่สุด คือ จุดที่คุณอาจคิดว่าเป็น จุดที่คุณควรแข็งแกร่งมากที่สุด มันคือ การนมัสการของครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์ของครอบครัว การ อธิษฐานของครอบครัว การไปร่วมประชุมนมัสการกับคริสตจักรของครอบครัว การเป็นพยานในชุมชนของ ครอบครัว และการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยตรงของครอบครัว กระนั้นนี่ก็เป็นจุดที่สามีทั้งหลายล้มเหลว อย่างน่าเศร้ามากที่สุด บ่อยครั้งมากขนาดไหนที่ภรรยาเป็นผู้ที่ผลักดันในด้านเหล่านี้แต่เพียงผู้เดียว เธอเป็นผู้ที่ คอยกระตุ้นครอบครัวสำหรับกิจกรรมเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ

ในคริสตจักรหลายแห่ง ความเป็นผู้นำในเรื่องฝ่ายวิญญาณมักตกเป็นของภรรยาแทนที่จะเป็นของสามี และการสลับบทบาทนี้ก็นำมาซึ่งผลที่ตามมาอันเลวร้ายหลายประการ จงพิจารณาว่ามันทำอะไรกับผู้ที่เป็ลูก บ้าง? เด็กๆเรียนรู้ได้อย่างไร? พวกเขาเรียนรู้โดยการทำตามแบบอย่างเป็นส่วนใหญ่ พวกเขาเรียนรู้ว่าคริสตจักร เป็นที่สำหรับพวกผู้หญิง พวกเขาเรียนรู้ว่าพวกผู้ชายสามารถอยู่รอดได้โดยไม่ต้องมีคริสตจักร พวกเขาเรียนรู้ว่า คริสตศาสนาไม่ใช่ศาสนาที่มีความเป็นชายสักเท่าไร มันดีสำหรับพวกผู้หญิงและเด็กๆ แต่พวกผู้ชายจะเอา หรือไม่เอามันก็ได้ ราวกับว่าคริสตศาสนาไม่มีความเป็นชายเลยประมาณนั้น!

แต่คริสตศาสนาคือศาสนาที่มีความเป็นชาย มันมีพระผู้ช่วยให้รอดที่กล้าหาญพอที่จะยอมสิ้นพระชนม์ ด้วยความทุกข์ทรมาน พระองค์มิได้ทรงเกรงกลัวความตายเลย ทั้งๆที่กางเขนมีความน่าสะพรึงกลัว การทรมาน ร่างกายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง และความเจ็บปวดจากการถูกพระเจ้าปฎิเสศ แต่พระองค์ก็ทรงตั้งพระพักตร์มุ่งตรงไป

ยังกรุงเยรูซาเล็ม โดยไม่สะทกสะท้าน พระองค์ทรงมุ่งหน้าไปเพื่อแบกรับความผิดและโทษทัณฑ์และพระพิโรธของพระเจ้าแทนพลไพร่ของพระองค์ คนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์ก็พบกับชีวิตผ่านทางความตายของพระองค์

ความเป็นประมุขของสามีน้องสาวต้องสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นประมุขของพระคริสต์เหนือคริสตจักรในความรักของพระคริสต์ที่ทรงมีต่อคริสตจักรของพระองค์ หากสามีน้องสาวต้องการทราบว่า การเป็นประมุขเหนือภรรยาของตนนั้นต้องเป็นแบบไหน และมันสอดคล้องกับความเป็นประมุขของพระคริสต์เหนือคริสตจักรของพระองค์อย่างไร เขาก็สามารถพบได้ใน เอเฟซัส 1:22,23 ที่กล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงปราบลึงสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือลึงสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน”

กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่พระเยซูคริสต์นั้นก็ถูกมอบไว้แก่พระองค์เพื่อคริสตจักรของพระองค์ พระเยซูทรงแสดงความเป็นผู้นำเหนือคริสตจักรของพระองค์เพื่อพระพรของคริสตจักร เพื่อผลดีของคริสตจักร และเพื่อประโยชน์สุขของคริสตจักร และนั่นแหละคือความเป็นผู้นำแบบที่สามีน้องสาวเรียกให้แสดงออกมาเหนือภรรยาของตน พวกเขาคือศิษยาภิบาลของภรรยาเหมือนกับที่พระคริสต์ทรงเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรของพระองค์ มันคือ ความเป็นประมุขที่รับใช้ภรรยา คือ ความเป็นประมุขที่ห่วงใยในตัวเธอ พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรมากพอที่จะยอมสิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักรได้ ให้เราดูคุณสมบัติ 5 ประการของความเป็นผู้นำกัน

1) หัวใจของผู้รับใช้ ผู้นำต้องรับใช้คนเหล่านั้นที่เขากำลังนำอยู่ จุดสนใจของผู้นำ คือ การทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนเหล่านั้นที่เขารับผิดชอบในการนำ โดยตั้งเป้าหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขามากที่สุด และบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นในแบบที่จะส่งผลดีต่อพวกเขามากที่สุด หากเป้าหมายหลักของผู้นำคือ การรับใช้ตนเอง ไม่ว่าจะเป็แรงจูงใจของเขาในการเป็นผู้นำ (พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความเยอหยิ่งของเขาถูกกระตุ้นโดยการเป็นผู้นำ) หรือเป้าหมายที่เขาตั้งไว้ (คือ เป้าหมายที่เห็นแก่ตัว เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองแทนที่จะเป็นของครอบครัวเป็นหลัก) นั่นไม่ใช่ความเป็นผู้นำแบบคริสเตียนเลย พระคริสต์เอง ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกได้เสด็จมาเพื่อปรนนิบัติคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงนำ: ลูกา 22:24-27 พระคริสต์ทรงทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อคริสตจักรของพระองค์เสมอ

2) ความเคารพต่อสิทธิอำนาจ สิทธิอำนาจเป็นคำที่คนหัวดีทุกคนเกลียดชัง เราอาศัยอยู่ในสังคมที่ผู้ใหญ่มากถูกเลี้ยงดูมาให้รู้สึกว่าคุณควรได้ตามที่ตนเองต้องการเสมอไป แต่ใครก็ตามที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้นำของคริสเตียนก็มีความเคารพต่อสิทธิอำนาจทุกประการ โดยเฉพาะสิทธิอำนาจใดก็ตามที่อยู่เหนือเขา ไม่ว่าจะ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ข้าราชการของรัฐ หรือแม้กระทั่งใครบางคนที่ยุ่่น้อยกว่าเขาในพระคริสต์ที่เป็นผู้นำในพันธกิจหนึ่งในคริสตจักรของเขา เขาให้ความเคารพต่อสิทธิอำนาจที่ตำแหน่งนั้นมอบให้แก่คนๆนั้น พระคริสต์เองขณะทรงอยู่บนโลกนี้ ก็แสดงออกถึงความเคารพที่มีต่อสิทธิอำนาจเช่นกัน พระองค์ทรงยอมอยู่ใต้บังคับของพระเจ้าพระบิดาโดยไม่มีที่ติเลย

ยอห์น 4:34 “พระเยซูตรัสกับเขาว่า "อาหารของเราคือการกระทำตามพระทัยของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา และทำให้งานของพระองค์สำเร็จ”

พระองค์ยังทรงนบนอบเชื่อฟังพ่อแม่ฝ่ายโลกของพระองค์ด้วย:

ลูกา 2:51 “แล้วพระกุมารก็ลงไปกับเขา (โยเซฟและนางมารีย์) ไปยังเมืองนาซาเร็ธ อยู่ด้วยความปกครองของเขา มารดาก็เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ”

3) วิสัยทัศน์ สุภานิต 29:18 กล่าวว่า “ที่ใดๆที่ไม่มีนิมิต (วิสัยทัศน์) ประชาชนก็พินาศ แต่คนที่รักษาพระราชบัญญัติจะเป็นสุข” วิสัยทัศน์คือ แผนการหนึ่งที่ต้องตามพระคัมภีร์ที่จะบรรลุเป้าหมายที่อิงตามพระคัมภีร์ มันคือการคิดว่าต้องทำอะไรบ้างหรือต้องไปที่ไหน ผู้ตามจำเป็นต้องมีผู้นำที่คอยกำกับชี้นำพวกเขา

4) คุณสมบัติ ผู้นำจำเป็นต้องมีคุณสมบัติ มันหมายถึง การรู้ว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่และกำลังทำงานให้สำเร็จ ลุดวงได้อย่างถูกต้อง พวกเราหลายคนไม่ได้ถูกเลี้ยงดูมาภายใต้แบบอย่างของพ่อแม่ที่ดีเลิศ และในขณะที่เดียวกัน เราได้รับแนวคิดที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์และเป็นอันตรายมาจากสังคมและวัฒนธรรมของเราซึ่งเราจะนำเข้ามาในชีวิตคู่ของเรา เราจึงจำเป็นต้องปรับความคิดของเราเกี่ยวกับชีวิตคู่เสียใหม่ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเราให้สอดคล้องตามแบบแผนของพระเจ้า

5) **อุปนิสัยที่ดี** เราอาจหลอกเพื่อนๆและเพื่อนบ้านของเราให้คิดว่าเราเป็นคนดีได้ แต่ภรรยาของเราจะรู้ตัวตนที่แท้จริงของเราในไม่ช้า และที่ทำงาน ผู้ที่อยู่ได้บังคับบัญชาไม่ต้องใช้เวลานานเลยในการที่จะทราบถึงความบกพร่องของหัวหน้าและทราบว่าเขามีหรือไม่มีอุปนิสัยที่ดี อุปนิสัยที่ดีของผู้นำที่คตินั้นมีอะไรบ้าง?

a) **ความซื่อสัตย์** คือ คุณลักษณะที่สำคัญสูงสุด หากคนอื่น โดยเฉพาะภรรยาและลูกๆของเราไม่สามารถเชื่อคำพูดของเราได้ พวกเขาจะลำบากใจในการติดตามเรา มีคนเคยกล่าวไว้ว่า อุปนิสัยที่ดีทั้งหมดของคนๆหนึ่งจะถูกตัดสิน โดยความซื่อสัตย์ของเขา ดังนั้น เราจึงต้องเริ่มเป็นคนที่มีซื่อสัตย์อย่างหาที่ติไม่ได้ โดยเฉพาะกับอะไรก็ตามที่เรากล่าวแก่ภรรยาหรือลูกๆของเรา แต่เราจำเป็นต้องเป็นคนที่เปิดเผยและจริงจังและไม่พยายามทำตัวน่าเลื่อมใสเกินกว่าที่เราเป็นจริงๆ หรือพยายามที่จะเป็นใครที่ไม่ใช่ตัวเรา ภรรยาและลูกๆของเราจะดูออกทันที และใครก็ตามที่ทำงานร่วมกันกับเราสักกระยะหนึ่งก็จะมองเราออกเช่นกัน

หากเราจริงจังต่อภรรยาและลูกๆของเรา พวกเขาจะยอมให้เราทำผิดได้และคิดผิดได้โดยไม่สูญเสียความเคารพในตัวเราไป เราจำเป็นต้องเรียนบทเรียนนั้นไว้แต่เนิ่นๆแทนที่จะเรียนรู้มันในภายหลัง เพราะว่าถ้าเราพยายามซ่อนความผิดพลาดของเราและปกปิดความบาปของเราไว้ พวกเขาจะมองเห็นมันและสูญเสียความเคารพที่มีต่อตัวเรา แต่ถ้าเรายอมรับความผิดพลาดและความบาปของเรากับพวกเขา และจริงจังและเปิดเผยเกี่ยวกับมัน เราก็จะได้รับความเคารพจากภรรยาของเราและได้ใจลูกๆของเรา ถ้าเราสัญญากับลูกๆของเราว่าเราจะทำอะไรกับพวกเขาและผิดคำพูด พวกเขาจะเติบโตขึ้น โดยเพิกเฉยต่อคำแนะนำของเรา พวกเขาจะเติบโตขึ้น โดยรู้ว่าพวกเขาไม่อาจเชื่อคำพูดของเราได้ และเนื่องจากลูกๆของเราเห็นพระเจ้าได้จากพ่อของพวกเขา พวกเขาจะลำบากใจในการเชื่อและไว้วางใจพระเจ้า และถ้าเราผิดสัญญากับภรรยาของเราที่จะซ่อมหรือเรียกคนให้มาซ่อมอะไรสักอย่าง เธอจะหมดความไว้วางใจในคำพูดของเราได้ในไม่ช้า ดังนั้น ทั้งหมดแล้วก็คือ เราไม่ควรรับปากใครเว้นเสียแต่ที่เราเต็มใจที่จะรักษาคำพูดหรือที่จะชดใช้ความเสียหาย

b) **ความกล้าหาญ** เมื่อชายใดกล่าวว่าคุณอื่นจะคิดไม่ดีหรือพูดถึงการกระทำของเขาในแง่ลบ ความเป็นผู้นำของเขาก็กลายเป็นหมั่นไปเสียแล้ว ประเทศอเมริกาทุกวันนี้ถูกแข่งสาปเพราะพวกผู้ชายไม่กล้าเป็นผู้นำที่บ้าน มีผู้ชายมากมายเหลือเกินที่ความปรารถนาสูงสุดของพวกเขาคือ การรักษาความสงบสุขภายในครอบครัวไว้ โดยยอมทำทุกอย่าง ภรรยาอยากได้อะไรก็ต้องได้ ลูกอยากได้อะไรก็ต้องได้ คุณจะยืนหยัดเพื่อนำครอบครัวตามหลักการถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจไหม? คุณพร้อมที่จะสูญเสียความนิยมภายในครอบครัวเพื่อเห็นแก่การ

ปกป้องพวกเขาให้พ้นจากเพื่อนที่ไม่ดีและสิ่งแวดลอมที่เป็นอันตรายไหม? การทำให้พระเจ้าพอพระทัยมีความสำคัญต่อคุณมากกว่าการทำให้คนอื่นหรือภรรยาหรือลูกๆพอใจไหม? เครื่องหมายที่แน่นอนอย่างหนึ่งของผู้นำคือ ความยินยอมพร้อมใจที่จะทำสิ่งที่จะทำให้เขาถูกโจมตีจากคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เข้าใจเหมือนกับเขาว่าการทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้นหมายถึงอะไร ผู้นำครอบครัวคือ คนที่กล้าหาญเพราะว่าเขายำเกรงพระเจ้า

c) วินัยในตนเอง เราไม่อาจเป็นผู้นำที่ทำอะไรสำเร็จได้หากเราไม่มีวินัยในตนเอง ก่อนอื่นเลย เราจำเป็นต้องมีวินัยที่จะหาเวลาเฟียเดี่ยวนทุกวัน โดยเฉพาะในชีวิตคู่เมื่อความรับผิดชอบของเราเพิ่มพูนมากขึ้น เราต้องมีวินัยในการใช้เวลาและเงินทองของเรา เพราะว่าเมื่อเราแต่งงาน เวลาว่างของเราก็จะลดลงไปอย่างมาก ขณะที่ความรับผิดชอบของเราทวีมากขึ้น เหตุผลข้อที่สองที่เราต้องมีวินัยในตนเองก็คือ เพราะว่ามันแสดงให้คนเหล่านั้นที่เรานำอยู่เห็นว่าเราควบคุมตัวของเรา คำพูดของเรา เวลาของเรา และลำดับความสำคัญของเราได้ โดยพื้นฐานแล้วเราต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ตาม อาจารย์เปาโลเป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ของการเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง: 1 โครินธ์ 9:27; 1 โครินธ์ 11:1 การมีวินัยในตนเองของเขาทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดี

d) ความจงรักภักดี ความจงรักภักดีก่อให้เกิดความจงรักภักดี ความจงรักภักดีของเราที่มีต่อคนเหล่านั้นที่เรากำลังนำอยู่ก็ก่อให้เกิดความจงรักภักดีในตัวเขาที่มีต่อเรา แต่เราก็ควรมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าและต่อคนเหล่านั้นที่ปกครองเราด้วย เพราะว่ามันจะผลักดันให้ผู้อื่นทำตามเรา แต่เราไม่ควรตามคนหรือตามอุดมคติใดโดยไม่ลืมหูลืมตาเด็ดขาด ยกเว้นคนหรืออุดมคติที่เป็นตามพระกัมภีร์เท่านั้น ดังนั้น เราจึงไม่อาจคาดหวังว่าภรรยาและลูกๆของเราจะจงรักภักดีต่อเราอย่างไม่ลืมหูลืมตาได้หากเรายังไม่คู่ควรต่อความจงรักภักดีของเขา โดยการเป็นคน ที่พวกเขาสามารถให้ความเคารพได้และโดยการจงรักภักดีต่อพวกเขา ก่อน ความจงรักภักดีในตัวผู้นำย่อมก่อให้เกิดความจงรักภักดีในตัวผู้ตาม

e) การสื่อสารอย่างเปิดเผย นี่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นผู้นำ เพราะว่าถ้าผู้นำไม่สามารถสื่อสารแผนการและเป้าหมายของเขากับคนเหล่านั้นที่เขา กำลังนำอยู่ได้ ความสับสนและความวุ่นวายก็จะตามมา มันไม่ยุติธรรมสำหรับภรรยาหรือลูกน้องที่จะต้องคอยเดาว่าผู้นำของพวกเขาคาดหวังให้พวกเขาทำอะไร แต่การสื่อสารอย่างเปิดเผยก็ต้องอาศัยการรับฟังคนเหล่านั้นที่คุณกำลังนำอยู่ด้วย เพื่อที่จะเข้าใจความต้องการของพวกเขาให้ดีที่สุด และเพราะว่าพวกเขาอาจมีความเข้าใจหรือมุมมองที่อาจเป็นประโยชน์จริงๆก็ได้ ภรรยาของเราอาจเป็นแหล่งคำแนะนำ คำหนุนใจ และคำเตือนสติชั้นยอดก็ได้ ในฐานะสามีเราต้องรับฟังภรรยาของเราและเป็น

นักสื่อสารที่เปิดเผย และเราต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงให้เราเป็นคนรับผิดชอบต่อการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป ด้วย

ก) ความรัก นี่คือความรักแบบอาคาเป: โปรดจำไว้ว่านี่เป็นการทำสิ่งที่จำเป็นเพื่อคนที่เรารัก ไม่ว่าเราจะต้องเสียอะไรก็ตาม และไม่หวังผลตอบแทน ผู้นำต้องมีความห่วงใยที่ปราศจากความเห็นแก่ตัวต่อคนเหล่านั้น ที่เขากำลังนำ ถ้าสามีไม่สนใจความต้องการของภรรยา หรือศิษยาภิบาลไม่สนใจความต้องการของคริสตจักร หรือเจ้านายไม่สนใจความต้องการของพนักงานของตน พวกเขาจะเห็นว่าเขาไม่สนใจใยดีและห่วงใย ความจงรักภักดี ความทุ่มเทพยายาม และพันธะของตนส่วนหนึ่ง ไว้จากเขา

4) บทบาทที่ 4 ของสามีคือ ผู้เลี้ยงดูและผู้ทะนุถนอม

เอเฟซัส 5:28,29 “เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงกระทำแก่คริสตจักร”

เอาล่ะ การทะนุถนอมหมายถึงอะไร? คำภาษากรีกที่แปลว่า ทะนุถนอม คือ *thalpo* ซึ่งแปลว่า “รักสุดๆ รู้สึกหรือแสดงความรักต่อสิ่งนั้น เก็บรักษาหรือประคับประคองด้วยความอ่อนโยน ความห่วงใย และความรัก ปลอดภัย” มันเป็นคำกริยาแสดงการกระทำที่ถูกใช้เพื่อบรรยายถึงวิธีการปฏิบัติต่อใครสักคน และการแสดงความรักของคุณต่อคนๆ นั้น มันเป็นคำตามพระคัมภีร์ที่แสดงออกถึงวิธีที่พระเจ้าทรงต้องการให้สามีปฏิบัติต่อภรรยาของตน

อาจารย์เปโตรก็พูดถึงแนวคิดนี้โดยใช้คำที่แตกต่างออกไป แต่การเลือกใช้คำของเขาก็ทำให้เราเข้าใจมากขึ้นว่าการทะนุถนอมภรรยาหมายถึงอะไร: 1 เปโตร 3:7 “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน”

คำภาษากรีกที่แปลว่า “ให้เกียรติ” มีความหมายว่า “เชิดชูหรือมองด้วยความเคารพ” ดังนั้น เราจึงต้องมองภรรยาของเราด้วยความเคารพและปฏิบัติต่อเธออย่างอ่อนโยนเพราะว่าเธอเป็นผู้หญิง สามีไม่ควรคาดหวังว่าภรรยาของตนจะทำตัวเหมือนผู้ชาย เมื่อสามีถือว่าภรรยาของตนว่าไม่มีความเป็นผู้หญิงเอาเสียเลย เขาก็ควร

ถามตัวเองว่าเขาปฏิบัติต่อเธอเหมือนผู้ชายหรือไม่? บางทีสาเหตุที่ทำให้เธอทำตัวไม่เหมือนผู้หญิงก็อาจเป็นเพราะว่าสามีของเธอไม่ได้ปฏิบัติต่อเธอเหมือนเป็นผู้หญิงมากนักก็ได้ เธอแค่กำลังตอบสนองเขาเท่านั้น

เขาต้องอ่อนโยนและเห็นอกเห็นใจเธอในบทบาทดังกล่าว ขณะที่เขาช่วยเธอและนำเธอในการปฏิบัติตามบทบาทของเธออย่างเหมาะสมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าลูกๆของเธอ การแสดงความเห็นอกเห็นใจ เขาต้องพยายามเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ของเธอและดูว่าเธอกำลังเผชิญกับอะไรโดยมองจากสายตาของเธอ นั่นเป็นเรื่องที่ยาก แต่นั่นแหละคือความหมายของการเข้าใจผู้อื่น

สามีอาจไม่ค่อยเข้าใจว่าการมีรอบเดือนของผู้หญิงนั้นมีความหมายว่าอะไร นี่เป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้ชาย เขาไม่เข้าใจปัญหานั้นเพราะเขาไม่เคยมีปัญหานั้น กระนั้น เขาต้องพยายามทำความเข้าใจให้ได้และปฏิบัติต่อเธออย่างอ่อนโยนในช่วงเวลาดังกล่าว และภรรยาที่ช่วยได้โดยอธิบายให้เขาฟัง ผู้ชายอาจไม่ค่อยเข้าใจว่าการอยู่บ้านกับลูกทั้งวันทุกวัน และการเปลี่ยนผ้าอ้อมในตอนเช้า กลางวัน เย็น และระหว่างนั้นหมายความว่าอะไร บางครั้งสามีก็ควรลองเปลี่ยนผ้าอ้อมลูกเป็น โหลๆบ้าง เพื่อที่เขาจะได้เข้าใจมากขึ้นอีกนิด บางครั้งเขาก็ควรอยู่บ้านกับลูกๆและปล่อยให้ภรรยาออกไปนอกบ้านบ้าง เพื่อที่เขาจะได้เข้าใจมากขึ้นอีกนิด

โคโลสี 3:19 ก็ช่วยให้เราเข้าใจมากขึ้นอีก โดยกล่าวว่า **“ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตนและอย่ามีใจขมขื่นต่อนาง”** มันอาจง่ายที่สามีจะมีใจขมขื่นต่อภรรยาของตนเมื่อเขารำพึงกับตัวเองว่า “ทำไมหล่อนไม่ทำแบบที่ฉันต้องการนะ? ทำไมหล่อนไม่หัดทำผมให้เร็วขึ้นกว่าเดิม หรือแต่งหน้าให้เร็วขึ้นกว่าเดิมนะ? แล้วทำไมหล่อนถึงเจ้าอารมณ์นักนะ? ทำไมหล่อนถึงพูดมากขนาดนี้นะ?” หรือ “ทำไมหล่อนถึงไม่นบถนอบเชื่อฟังอย่างที่ควรเป็นนะ?”

สามีอาจเริ่มมีใจขมขื่นเพราะสิ่งเหล่านี้และเรื่องอื่นๆได้ คุณจะเริ่มเอาชนะปัญหาเรื่องการมีใจขมขื่นได้เมื่อคุณเริ่มเข้าใจเธอ คุณไม่ควรมีใจขมขื่นต่อเธอเมื่อใดก็ตามที่เธอทำอะไรผิดเพียงเพราะคุณมีหน้าที่ควบคุมทุกอย่าง แทนที่จะทำเช่นนั้น คุณควรถามตัวเองว่า “ฉันทำอะไรผิดไป? ฉันต้องแก้ไขอะไรบ้าง?”

และนี่อาจเป็นกฎข้อหนึ่งในชีวิตคู่เลยทีเดียวนะ คือ ให้เรามองที่ตัวเราเองเสมอ พยายามมองเข้าไปข้างในเพื่อดูว่ามีปัญหาอะไรไหม วิธีที่ง่ายซึ่งเป็นแนวโน้มที่ขาดอุปนิสัยที่ดีคือ การโทษคนอื่นเสมอเวลาที่เกิดปัญหา

แต่เราทุกคนก็รู้ว่าทั้งสองฝ่ายต่างก็มีส่วนผิดด้วยกันทั้งคู่ ดังนั้น ทำไมเราถึงโทษคนอื่นเสมอเวลาที่เกิดปัญหาใน ความสัมพันธ์ของเราล่ะ?

แต่ในฐานะสามี เราต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบในท้ายที่สุดเสมอว่าชีวิตคู่และครอบครัวของเรากำลังดำเนิน ไปในทางใด ดังนั้น ถ้ามันเกิดปัญหา มันก็เป็นความผิดของเรานั่นเอง! และมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ยอมรับได้ตามพระ คัมภีร์ด้วยที่เราจะโทษภรรยาของเราเวลาที่ชีวิตคู่ของเราเกิดปัญหา

มันต้องเริ่มต้นที่ตัวเราเสมอ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ปัญหาส่วนใหญ่ในชีวิตคู่เกิดจากการที่สามีและ ภรรยาไม่ได้ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบในชีวิตคู่นั้นๆ และเมื่อภรรยาไม่มีความสุขในชีวิตคู่ มันก็ เป็นเพราะว่าสามีของเธอไม่ได้ทะนุถนอมเธอ ไม่ได้ปฏิบัติต่อเธอในแบบที่จะทำให้เธอรู้สึกว่าเป็นที่รัก มันคงปลอดภัย และได้รับการเติมเต็ม

เขาไม่ได้ให้เกียรติเธอและไม่ได้ปฏิบัติต่อเธอด้วยความเคารพอย่างสูง แล้วเธอก็จะตอบสนองเขาโดย การไม่ให้สิ่งที่เขาต้องการมากที่สุด นั่นคือ ความเคารพจากเธอ เธอจะบ่นแทน และสถานการณ์ก็จะเริ่มเลวร้าย ลงเรื่อยๆ และส่วนใหญ่แล้วสามีก็จะเห็นแต่การที่ภรรยาไม่ได้ให้ความเคารพเขา และจะไม่หยุดพิจารณาตัวเอง ว่าที่ผ่านมาเขาได้ปฏิบัติต่อเธออย่างไรบ้าง เขาไม่ทันเห็นว่าที่เธอไม่ให้ความเคารพเขานั้นมีต้นตอมาจากการที่ เขาเลิกปฏิบัติต่อเธอในแบบที่ทำให้เธอรู้สึกว่าคุณเธอได้รับความรัก

นั่นแหละคือการทะนุถนอม นั่นคือ เราต้องรักภรรยาของเราในแบบที่เธอต้องการถูกรัก ไม่ใช่ในแบบที่ เราคิดว่าเราควรรักเธอ แต่ในแบบที่เธอต้องการถูกปฏิบัติเพื่อที่เธอจะรู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก และได้รับการเติมเต็ม เราต้องเข้าใจความต้องการของเธอว่าเธอคาดหวังว่าจะได้รับการปฏิบัติอย่างไรจากชายที่ควรรักเธอและ ตอบสนองตามความคาดหวังดังกล่าว

ดังนั้น ในฐานะสามี คำถามแรกที่เราต้องถามตัวเองเวลาที่ภรรยาของเราไม่ได้ประพฤติตัวเหมือนอย่างที่ เราคิดว่าเธอควรประพฤติก็คือ “เรากำลังทำอะไรผิด?” เรากำลังปฏิบัติต่อเธอในแบบที่เธอรู้สึกว่าคุณได้รับความรัก ไหม? เรากำลังทะนุถนอมเธอและปฏิบัติต่อเธออย่างให้เกียรติไหม? เราเข้าใจความคาดหวังของเธอว่าเธอคิดว่า เธอควรได้รับการปฏิบัติอย่างไรไหม? เรากำลังตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของเธอไหม? เธอ รู้สึกว่าคุณเธอได้รับความเคารพอย่างสูงไหม?

ข้าพเจ้าขอถามหน่อยว่า คุณแคร์ภรรยาของคุณมากพอๆกับที่คุณแคร์ร่างกายของคุณไหม? ถ้าเธอมีปัญหาอะไร คุณแคร์เธอจริงๆไหม? คุณสละเวลาเพื่อรับฟังเธอไหม? เมื่อเธอเป็นกังวลด้วยเรื่องอะไรสักอย่าง คุณก็เป็นกังวลด้วยไหม? เมื่อเธอไม่มีความสุข คุณก็ยังมีความสุขอยู่ได้ไหม? ความสัมพันธ์ที่แนบชิดที่สุดท่ามกลางมนุษย์ด้วยกันคือ ความสัมพันธ์ของสามีและภรรยา แน่แน่นอนที่ความรักจะร้องขอการดูแลและความเอาใจใส่เพื่อรักษาความสัมพันธ์นั้นให้แนบชิดและนุ่มนวลต่อไป

แล้วความรักคืออะไรกันแน่? อาจารย์เปาโลแสดงให้เห็นว่ามันคืออะไร ความรักคือ การให้ โดยเสียสละตัวเองเพื่อผู้อื่น มันไม่ใช่การรับ เหมือนอย่างที่คนเราพูดกันทุกวันนี้ มันไม่ใช่ความรู้สึกและความปรารถนา มันไม่ใช่อะไรที่เราไม่สามารถควบคุมได้ มันเป็นสิ่งที่เราทำเพื่อคนอื่น ความรักคือ ทำที่หนึ่งที่ออกมาเป็นอะไรที่สัมผัสได้และเกิดขึ้นจริง มันต้องอาศัยการลงมือกระทำ

ใน เอเฟซัส 5:25 พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร ยอห์น 3:16 กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา...” ใน กาลาเทีย 2:20 เราอ่านว่า “ผู้ใดที่ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า”¹ ยอห์น 3:16-18 กล่าวว่า “ดังนั้นแหละเราจึงรู้จักความรักของพระเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงยอมพลีดวงชีวิตของพระองค์เพื่อเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายก็ควรจะพลีดวงชีวิตของเราเพื่อพี่น้อง แต่ถ้าผู้ใดมีทรัพย์สมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสน และยังใจจิตใจดำไม่สงเคราะห์เขา ความรักของพระเจ้าจะดำรงอยู่ในผู้นั้นอย่างไรได้ ลูกเล็กๆทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลึนเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและความจริง”

ความรักไม่ใช่ความรู้สึกก่อน แต่เป็นการให้ตัวเองแก่ผู้อื่นก่อน ความรู้สึกจะตามมาทีหลัง เห็นได้ชัดว่าฮอลดีวูดบิดเบือนความรักไปเสียแล้ว จอห์นที่ศกนั้นก็บิดเบือนความรัก เพลงทุกวันนี้ก็บิดเบือนความรัก ความรักถูกบัญชาออกมา พระคริสต์ทรงบัญชาว่า “จงรักศัตรูของท่าน” คุณไม่สามารถนั่งอยู่เฉยๆเพื่อที่จะรู้สึกดีกับศัตรูของคุณได้ ความรักไม่ได้เกิดขึ้นด้วยวิธีนั้น แต่เมื่อคุณให้อาหารศัตรูรับประทานและให้อะไรเขาดื่ม อะไรบางอย่างก็จะเริ่มเกิดขึ้นกับความรู้สึกของคุณในไม่ช้า เมื่อคุณลงทุนลงแรงในตัวผู้อื่น คุณก็จะเริ่มรู้สึกต่อเขาแตกต่างไปจากเดิม “ทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”

ในภาษากรีกของพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงใช้คำสองคำแทนคำว่าความรัก นั่นคือ อากาเป และ ฟิโลส ความรักแบบฟิโลส หมายถึง “ไมตรีจิตที่อิงตามความรู้ ประสบการณ์ และความสัมพันธ์ระยะยาวของทั้งสองฝ่าย เช่น ความรักระหว่างพี่น้อง” ความรักที่ลึกซึ้งและการร่วมเป็นร่วมตายได้พัฒนาขึ้นระหว่างพวกทหารที่ร่วมรบด้วยกันในหน่วยเดียวกันเป็นตัวอย่างหนึ่งของความรักแบบฟิโลส พระเจ้าไม่ได้บัญชาผู้เชื่อให้แสดงความรักแบบฟิโลส เพราะมันจะพัฒนาได้โดยการมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดตามธรรมชาติเท่านั้น สามิและภรรยาสามารถพัฒนาความรักแบบนี้ได้ตามกาลเวลาภายในชีวิตคู่ตามพระคัมภีร์

ความรักแบบอากาเปไม่ได้ถูกบรรยายในแวดวงชาวโลกทุกวันนี้ เนื่องจากไม่มีใครรู้จักมันในชีวิตปกติประจำวัน วิถีกรรมทั้งหลาย และการที่คนๆหนึ่งยอมสละอะไรบางอย่างที่เขามีสิทธิ์พึงมี (เช่น ชีวิตของเขา สุขภาพ เงินที่ลงแรงได้มา ทรัพย์สิน หรือตำแหน่งของเขา) เป็นลักษณะเฉพาะตัวของความรักแบบอากาเป พระเจ้าทรงบัญชาให้ผู้ชายตามพระคัมภีร์แสดงความรักแบบนี้ต่อภรรยาของตน

ผู้ชายจะแสดงความรักแบบอากาเปในชีวิตคู่ของเขาได้อย่างไร? ก่อนอื่น เราต้องคิดแบบที่พระเจ้าทรงดำริต่อภรรยาของเรา คิดว่าเราทำอะไรหรือพูดอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเธอบ้าง คิดว่าเธอต้องการอะไร เพื่อที่จะรู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก และได้รับการเติมเต็ม ทั้งสามสิ่งนี้เป็นความต้องการด้านอารมณ์ที่สำคัญที่สุดของเธอ คือ การที่เธอรู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก และได้รับการเติมเต็ม เมื่อเราพยายามมองชีวิตของเธอด้วยมุมมองของเธอ เมื่อเราศึกษาว่าเราจะตอบสนองความต้องการของเธอทั้งสามด้านได้อย่างไร เพื่อช่วยเธอให้รู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก และได้รับการเติมเต็ม เราก็กำลังเริ่มรักเธอตามแบบของพระคัมภีร์แล้ว

เราสามารถแสดงความรักแบบนี้ให้เธอเห็นได้โดยยอมสละอะไรบางอย่างที่เรามีสิทธิ์พึงมี เพื่อที่จะให้สิ่งที่เธอต้องการแก่เธอ นั่นอาจหมายถึงการสละการดูแลลูกในบ่ายวันอาทิตย์ หรือการจับลับ เพื่อพาเธอและลูกๆ ไปเยี่ยมพ่อแม่ของเธอ (หรือสถานที่บางแห่งที่มีความสำคัญสำหรับเธอจริงๆ แต่ไม่จำเป็นต้องสำคัญสำหรับคุณ) หรือการยอมใช้เวลา 30 นาทีต่อวันอยู่ตามลำพังกับเธอเพื่อที่จะพูดคุยกับเธอเท่านั้นโดยไม่ทำอะไรมาถึงความสนใจของคุณไป เราต้องจำไว้ว่า สำหรับผู้หญิงแล้ว การสื่อสารสร้างรากฐานสำหรับความสัมพันธ์ของเธอ ถ้าความสัมพันธ์ของคุณกับเธอมีการสื่อสารน้อยมาก เธอก็จะคิดในใจว่าพวกคุณทั้งคู่ก็มีความสัมพันธ์กันน้อยมากหรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลยด้วยซ้ำ **เอเฟซัส 5:25 “ฝ่ายสามิก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”** คำพูดนี้เป็นคำบัญชา ไม่ใช่ข้อเสนอแนะ

บทที่ 6— บทบาทของภรรยา

เพื่อยืนยันบทบาทของภรรยา ให้เราเริ่มต้นที่เมื่อแรกเริ่ม ในปฐมกาล บทที่ 2 และดูว่าพระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นมาทำไม ข้าพเจ้าอยากให้คุณข้อ 18 ที่พระเจ้าตรัสว่า “ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราจะสร้างผู้อุปถัมภ์ให้เขา” ดังนั้น ตามที่ข้อพระคัมภีร์นี้บอก พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นเพราะเหตุใด? เธอทำสิ่งใดในความสัมพันธ์ของชีวิตคู่? ผู้หญิงได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นผู้อุปถัมภ์สำหรับผู้ชาย และนั่นหมายความว่าอะไร? มันหมายความว่า ผู้ช่วยเหลือที่เหมาะสมนั่นเอง

พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นมาเพราะว่าผู้ชายต้องการความช่วยเหลือของเธอ นางถูกสร้างขึ้นให้เป็นผู้ช่วยเหลือที่เหมาะสมที่จะอยู่เคียงข้างเขาเพื่อช่วยเหลือเขาในทุกโอกาส แนวคิดเรื่องผู้หญิงเป็นผู้ช่วยเหลือนี้เป็นแนวคิดสำคัญที่ได้สูญหายไปในชีวิตคู่สมัยใหม่ทั้งหลายแล้ว มันเป็นกุญแจสำคัญดอกหนึ่งที่ได้อันตรายไปจากระบบความคิดร่วมสมัยแล้ว ผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตัวเองเป็นผู้ช่วยเหลืออีกต่อไปแล้ว ผู้หญิงหลายคนกลับคิดว่าตัวเองเป็นผู้ที่ควรได้รับความช่วยเหลือหรือเป็นใครสักคนที่ยืนอยู่ในตำแหน่งเดียวกับสามีของเธอ เธออาจมีความคิดหลายอย่างเกี่ยวกับบทบาทของเธอ แต่ท่ามกลางความคิดเหล่านั้น เธออาจไม่ได้เชื่อว่าตัวเองเป็นผู้ช่วยเหลือเลยก็ได้ กระนั้น นั่นก็เป็นคำตรัสของพระเจ้าที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับบทบาทของเธอ

ผู้หญิงถูกสร้างมาเพื่อช่วยเหลือสามีของเธอ แต่นั่นก็ไม่ได้แปลว่าเธอเป็นทาสรับใช้ของเขา เธอเท่าเทียมกับเขาทุกประการ และพระเจ้าจะทรงปูนบำเหน็จให้กับความนบนอบเชื่อฟังของเธอมากพอๆกับที่พระองค์ทรงปูนบำเหน็จให้กับความเป็นผู้นำตามทางของพระเจ้าของสามีของเธอ เพียงเพราะบทบาทของเธอแตกต่างและบทบาทของเธอคือการนบนอบเชื่อฟัง มันก็ไม่ได้หมายความว่าเธอมีความสำคัญน้อยกว่าหรือมีค่าน้อยกว่าแต่อย่างใด บทบาทของพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความแตกต่างกันทั้งสิ้น กระนั้นแต่ละพระองค์ก็ทรงเท่าเทียมกัน และแต่ละพระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าเหมือนกัน ยอห์น 5:23 “เพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตรเหมือนที่เขถวายเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ถวายเกียรติแด่พระบุตร ผู้นั้นก็ไม่ถวายเกียรติแด่พระบิดาผู้ทรงใช้พระบุตรมา” ขณะที่ยังทรงอยู่บนโลกนี้ พระคริสต์ได้ทรงขอมนบนอบเชื่อฟังพระบิดา กระนั้น แต่ละพระองค์ก็ต้องได้รับเกียรติเท่าเทียมกัน กับภรรยาของเราก็เป็น

เช่นเดียวกัน ในฐานะมนุษย์พวกเราทุกคนมีคุณค่าเท่าเทียมกันหมด แต่ขณะที่อยู่บน โลกนี้เรามีบทบาทที่พระเจ้าทรงประทานให้แตกต่างกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตคู่

ผู้ชายมีลักษณะเฉพาะตัวต่างๆที่จำเป็นต่อการเป็นผู้นำ ผู้เลี้ยงดูและผู้ปกป้องครอบครัว แต่โดยธรรมชาติแล้วเขาไม่ใช่ผู้ทะนุถนอมที่เก่งนัก ผู้หญิงก็มีลักษณะเฉพาะตัวเหล่านั้นที่เติมเต็มทั้งคู่ในฐานะทีม เพื่อที่จะเป็นพ่อแม่ ผู้ชายและผู้หญิงกลายเป็นเนื้อหนังอันเดียวกันและพวกเขาก็รวมตัวกันเป็นหน่วยที่สมบูรณ์ เมื่อเขาทั้งสองรวมตัวกันในด้านร่างกาย ด้านความคิด และด้านอารมณ์ มันก็เกิดความสำเร็จที่ไม่เคยมีมาก่อน พวกเขาได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว และเขาทั้งสองก็เป็นหน่วยที่สมบูรณ์และใช้งานได้ดีกว่าผู้ชายหรือผู้หญิง โดยลำพัง ผู้ชายต้องการผู้หญิงเพื่อเติมเต็มเขาและนั่นจึงเป็นเหตุที่ว่าทำไมมันถึงไม่เหมาะที่เขาจะอยู่คนเดียว

คราวนี้ ให้เราย้อนกลับไปดู เอเฟซัส 5:22-24 และพุ่งเป้าไปที่ว่าอะไรเป็นบทบาทของภรรยาในชีวิตคู่ตามที่พระวาระของพระเจ้าบอก เมื่อเกิดปัญหาร้ายแรงขึ้นในชีวิตคู่ มันก็เกิดปัญหาซึ่งเป็นความล้มเหลวในเรื่องบทบาทของสามีและภรรยาเช่นกัน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ บทบาทของสามีและภรรยาซึ่งอาจารย์เปาโลได้สรุปย่อไว้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นแล้วไม่ได้รับการปฏิบัติตาม ข้าพเจ้าบอกกล่าวอีกครั้งหนึ่งเพราะว่ามันเป็นเรื่องที่สำคัญจริงๆ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในชีวิตคู่ได้ก็ตาม มันก็มักเป็นเพราะความล้มเหลวของแต่ละฝ่ายในการปฏิบัติตามบทบาทของตนที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้ เมื่อบทบาทเหล่านั้นไม่ได้รับการปฏิบัติตาม มันก็ยากที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะว่าความล้มเหลวนั้นในการไม่ปฏิบัติตามบทบาทที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาได้ กลายเป็นต้นตอของปัญหาที่เพิ่มพูนยิ่งขึ้นอีก

1) บทบาทแรกของภรรยา คือ นบনอบเชื้อฟ้าง

เอเฟซัส 5:22-25 “ฝ่ายภรรยาจงยอมฟ้างสามีของตนเหมือนยอมฟ้างองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟ้างพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟ้างสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างฟ้างพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”

เราสามารถสรุปย่อคำพูดของอาจารย์เปาโลได้โดยถามคำถามสองข้อ: สามีทั้งหลาย คุณรักภรรยาของคุณมากพอที่จะยอมตายเพื่อเธอไหม? และภรรยาทั้งหลาย คุณรักสามีของคุณมากพอที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อเขาได้

ใหม่? หากสามีต้องรักภรรยาของตนเหมือนกับที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร นั่นเขาก็ต้องเรียนรู้ที่จะรักเธอให้มากพอที่จะยอมสละชีวิตของเขาเพื่อเธอได้ ในทางกลับกัน ภรรยาที่ควรรักสามีของตนให้มากพอที่จะยอมมีชีวิตอยู่เพื่อเขาได้ เธอต้องยอมสละชีวิตของเธอเพื่อที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือของเขา นี่เกี่ยวข้องกับสามีชีวิตอยู่เพื่อเขา เหมือนอย่างที่คริสตจักรต้องอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ และทั้งสองข้อก็เป็นข้อกำหนดที่ใหญ่มากๆ แลผมปฏิบัติไม่ยากด้วย กระนั้น มันก็เป็นข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเจ้าทรงคาดหวังว่า ภรรยาจะรักสามีของตนมากพอที่เธอจะยอมอยู่ได้บังคับกับเขาในแบบเดียวกับที่คริสตจักรต้องยอมอยู่ได้บังคับกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

อาจารย์เปาโลได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้าให้เขียนข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ใน เอเฟซัส 5 ดังนั้น หากมันทำให้ผู้หญิงบางคนโกรธ โปรดคิดให้ดีกว่าพวกหล่อนกำลังโกรธผู้ใดอยู่ พวกหล่อนไม่ได้โกรธแค่อาจารย์เปาโลที่เขียนข้อพระคัมภีร์ตอนนี้หรือโกรธข้าพเจ้าที่สอนพวกหล่อน แต่พวกหล่อนกำลังโกรธพระเจ้าผู้ทรงคล้อยใจและควบคุมอาจารย์เปาโลขณะที่เขาเขียนคำพูดเหล่านี้ พวกหล่อนกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับพระเจ้า

หากพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เราก็ไม่ควรมีปัญหาเกี่ยวกับตอนใดๆ ในพระวจนะของพระองค์ จงระลึกถึง ยอห์น 10:27 “แกะของเรายอมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา” ถ้าเราเป็นของพระคริสต์ เราก็จะฟังพระวจนะของพระองค์และพยายามปฏิบัติตามและเชื่อฟังมัน

และในคำพูดสามประโยคนี้อาจารย์เปาโลบอกผู้หญิงทั้งหลายว่า ถ้าพวกเธอตั้งใจที่จะติดตามพระคริสต์ในชีวิตคู่ของพวกเธอๆ ก็ต้องยอมอยู่ได้สิทธิอำนาจและการปกครองของสามีของพวกเธอในชีวิตคู่ของพวกเธอ คำพูดประโยคแรกในข้อ 22 ที่ว่า “ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า” เป็นคำพูดที่หนักแน่น กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เขากำลังบอกเราว่า ผู้หญิงที่รอดแล้วจะยอมเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ฉันใด เธอก็ควรพยายามเชื่อฟังสามีของเธอฉันนั้น เธอต้องเชื่อฟังสามีของเธอราวกับว่าเขาเป็นพระคริสต์

คำพูดประโยคถัดมาในข้อ 23 ที่ว่า “เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร” บอกเราว่าคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ที่แท้จริงมีพระคริสต์เป็นศีรษะของมันและยอมให้พระองค์ปกครองเหนือมันฉันใด ภรรยาที่ต้องยอมให้สามีของเธอเป็นศีรษะของเธอฉันนั้น

และสุดท้ายข้อ 24 บอกว่า “เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น” เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสน อาจารย์เปาโลได้กล่าวไว้ในแบบที่เราไม่มีทางหลงไปจากจุดประสงค์และความหมายที่ชัดเจนของคำพูดของเขาได้ อาจารย์เปาโลซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ภรรยาเชื่อฟังสามีของตนในชีวิตคู่

ดังนั้น สำหรับผู้หญิงที่ได้รับความรอดแล้ว ถ้าพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตของเธอ น้ำพระทัยที่ระบุไว้อย่างชัดเจนแล้วของพระเจ้าสำหรับเธอก็คือ ให้เธอยอมเชื่อฟังสามีของเธอในชีวิตคู่ นั่นๆ อาจารย์เปโตรก็กล่าวคำพูดนี้ซ้ำใน 1 เปโตร 3:1 “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่าน” ข้าพเจ้าทราบว่สิ่งที่พระเจ้าทรงขอจากผู้หญิงที่แต่งงานแล้วทั้งหลายเป็นเรื่องที่ขัดต่อธรรมชาติมนุษย์ การยอมเชื่อฟังคนอื่นเป็นเรื่องที่ขัดต่อแรงกระตุ้นตามธรรมชาติของเรา เนื้อหนังของเราพยายามต่อต้านมันจนสุดกำลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่คุณได้รู้จักคนอื่นๆ ที่คุณควรเชื่อฟังเขาและเห็นความบกพร่องของเขา มันแค่เป็นงานที่หนักหนาสาหัสเหลือเกินก็เท่านั้น หลังจากที่คุณแต่งงานไปแล้วสักพักและคุณรู้ว่าสามีของคุณเป็นคนบาปที่น่าสมเพชคนหนึ่งและคุณได้เห็นความบกพร่องและความอ่อนแอของเขาหลายอย่าง คุณก็ยังไม่อยากเชื่อฟังเขาและอยากควบคุมเขาแทนมากขึ้นเท่านั้น

เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาผู้หญิงคนแรก พระองค์ก็ทรงประกาศคำตัดสินที่มีบทลงโทษสองประการ บทลงโทษที่สองสำหรับความบาปของหญิงนั้นมีสองประการ: **ปฐมกาล 3:16 “...เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า”** ความหมายของคำพูดนี้สื่อให้เห็นถึงความต้องการควบคุมที่แรงกล้า ดังนั้น ความหมายของปฐมกาล 3:16 ก็ดูเหมือนถูกเข้าใจดังต่อไปนี้: “เจ้า (ผู้หญิง) จะ “ปรารถนาที่จะควบคุม” สามีของเจ้า แต่เขาจะ “ปกครอง” (มีอำนาจเหนือ) เจ้า” ภรรยาถูกแช่งสาปด้วยการถูกปกครองโดยสามีของเธอขณะที่เธอเองก็มีความต้องการที่จะควบคุมเขาอย่างแรงกล้าด้วย! ไม่มีผู้หญิงคนไหนต้องการให้คนอื่นมามีอำนาจเหนือเธอ เธอไม่เพียงรู้สึกว่เธอไม่ต้องการให้ใครมาปกครองเธอเท่านั้น แต่เธอยังรู้สึกถึงความปรารถนาอันแรงกล้านี้ที่จะควบคุมสามีของเธอด้วย ขณะที่แรงผลักดันตามธรรมชาติของสามี (และความรับผิดชอบของเขา) คือ การปกครองภรรยาของเขา แต่แรงผลักดันตามธรรมชาติของเธอคือการควบคุมเขา หากปราศจากพระคุณของพระเจ้าแล้ว เราคงมีหวังที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตคู่เพียงน้อยนิด

แล้วการยอมเชื่อฟังเกี่ยวข้องกับอะไรล่ะ? พระคัมภีร์กำลังพูดถึงเรื่องอะไรกันแน่เวลาที่มันใช้คำว่า ยอมเชื่อฟัง? มันเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเข้าใจว่า การยอมเชื่อฟังหมายถึงอะไร เพราะว่าเราหลีกเลี่ยงมันไม่ได้และมันเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้คุณกระทำหากคุณตั้งใจที่จะเป็นภรรยาในอนาคต อาจารย์เปาโลกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกถึงความจำเป็นที่ภรรยาต้องยอมเชื่อฟังสามีของเธอ แล้วทำไมเขาถึงกล่าวมันซ้ำแล้วซ้ำอีกล่ะ? เพราะว่าผู้คนยังไม่ยอมฟังไง นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมอาจารย์เปาโลถึงได้รับการคล้อยใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้กล่าวคำพูดนี้สามครั้งในข้อพระคัมภีร์สามข้อในสามวิธีที่แตกต่างกัน เราจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงมันได้เลย เราต้องทนอยู่กับมัน และหากคุณเป็นภรรยา คุณก็ต้องทนอยู่กับมัน และอยู่โดยมัน ดังนั้น ให้เราทำความเข้าใจเกี่ยวกับมันอย่างชัดเจนกันดีกว่า

การยอมเชื่อฟังเป็นหลักการทั่วไปอย่างหนึ่งที่แทรกซึมอยู่ในคริสตศาสนาทั้งหมด อันที่จริงแล้ว คริสตศาสนาก็เกี่ยวข้องกับ การยอมเชื่อฟังทั้งสิ้น ไม่มีใครที่ได้รับความรอดโดยไม่ยอมเชื่อฟังพระคริสต์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และทันทีที่ได้รับความรอด การดำเนินชีวิตคริสเตียนก็เกี่ยวข้องกับการยอมเชื่อฟังทั้งสิ้น ไม่ว่าเราจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง พระเจ้าก็ทรงแต่งตั้งสิทธิอำนาจต่างๆ ให้อยู่เหนือเราตลอดทั้งชีวิตของเรา ซึ่งพระองค์ทรงคาดหวังและบัญชาเราให้ยอมเชื่อฟัง ในฐานะลูกเราได้รับบัญชาให้ยอมเชื่อฟังพ่อแม่ของเรา เอเฟซัส 6:1 “ฝ่ายบุตรจงนบনอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก”

เราได้รับบัญชาให้ยอมเชื่อฟังสิทธิอำนาจของรัฐทั้งหลาย เช่น ตำรวจ เป็นต้น โรม 13:1-3 “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจ เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ขัดขืนอำนาจนั้นก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืนนั้นจะนำพระอาชญามาสู่ตนเอง”

ในฐานะพนักงาน เราได้รับบัญชาให้ยอมเชื่อฟังเจ้านายของเรา เอเฟซัส 6:5 “ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่ เป็นนายฝ่ายเนื้อหนังด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใจจริงเหมือนกระทำแก่พระคริสต์”

และในฐานะสมาชิกของคริสตจักร เราก็ได้รับบัญชาให้ยอมอยู่ใต้บังคับสิทธิอำนาจของศิษยาภิบาลและเชื่อฟังเขา ฮีบรู 13:7,17 “ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาทะของ

พระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาผลปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา...ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่ต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ทำดั่งนั้นก็จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย”

ดังนั้น ตลอดชีวิตที่ได้รับความรอดแล้วของเรานั้น พระเจ้าจึงทรงคาดหวังให้พวกเราทุกคนยอมเชื่อฟังมนุษย์คนอื่นๆ และที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ คนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำก็จะไม่ได้รับบำเหน็จมากไปกว่าคนเหล่านั้นที่พวกเขาพาแต่อย่างใด ตราบใดที่พวกเขาทั้งคู่ต่างสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ภายในบทบาทของตน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราจะได้รับบำเหน็จตามความสัตย์ซื่อของเราต่อพระคริสต์ ไม่ใช่ตามบทบาทที่เรามี สิ่งสำคัญก็คือ เราปฏิบัติตามบทบาทนั้นอย่างสัตย์ซื่อขนาดไหน และด้วยท่าทีแบบใด ไม่ใช่ว่าบทบาทนั้นคืออะไรจริงๆแล้ว การยอมอยู่ใต้บังคับและการเชื่อฟังสิทธิอำนาจคือ การเป็นเหมือนพระคริสต์ และความปรารถนาที่จะกบฏต่อสิทธิอำนาจและไม่ยอมอยู่ใต้บังคับหรือเชื่อฟังก็คือ การเป็นเหมือนซาตาน

การยอมเชื่อฟังสิทธิอำนาจที่อยู่เหนือเราเป็นวิธีหนึ่งของชีวิตหากเราได้รับความรอดแล้ว และเมื่อใดก็ตามที่เรายอมเชื่อฟังสิทธิอำนาจของมนุษย์ มันก็มีความเป็นไปได้ที่คนๆนั้นจะใช้สิทธิอำนาจของตนในทางที่ผิด เช่น เจ้านายที่ทารุณและไม่เป็นธรรมหรือสามีที่ไร้เหตุผลและเห็นแก่ตัว

ดังนั้น ปฏิกริยาของผู้หญิงคนหนึ่งต่อพระบัญชาที่ให้เธอยอมเชื่อฟังสิทธิอำนาจของสามีของเธอจึงมักเป็นความโกรธเกรี้ยว ความหวาดกลัว หรือแม้กระทั่งความตกใจที่พระเจ้าจะทรงหมายความอย่างนั้นจริงๆได้! เพราะเหตุใดนะหรือ? ก็เพราะความปรารถนาของเธอที่จะควบคุมสามีของเธอและการตระหนักรู้ว่าชีวิตบนโลกนี้ของเธอขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนอื่นนั่นเอง ความไม่เห็นพ้องและความแคลงใจที่คลานเข้าสู่สมองของเธอ เธอมองเห็นได้ว่าการยอมเชื่อฟังกฎของคนอื่นจะทำให้เธอถูกโจมตีได้ง่าย ไม่ใช่เพราะความผิดพลาดของเธอเท่านั้น แต่เพราะการปฏิบัติไม่ใช่ออย่างจริงจังของเขาอีกด้วย

มันเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะกลัวว่าผู้ชายของเธออาจใช้ประโยชน์จากตำแหน่งของการมีสิทธิอำนาจเหนือเธออย่างไม่เป็นธรรม มันเป็นเรื่องธรรมดาด้วยเช่นกันที่เธอจะพยายามรักษาอำนาจควบคุมสำหรับการตัดสินใจใดๆที่ส่งผลกระทบต่อตัวเธอ ดังนั้น แล้วผู้หญิงจะกล้าเชื่อมั่นให้ผู้ชายหน้าไหนเป็นผู้นำเธอได้

อย่างไร? เพราะว่า การปกป้องของผู้หญิงตามพระคัมภีร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอุปนิสัยที่ดีของสามีเพียงเท่านั้น แต่การปกป้องของเธอได้รับการรับรองโดยอุปนิสัยที่ดีของพระเจ้าด้วย และเมื่อผู้หญิงคนไหนยอมเชื่อฟังสามีของเธอ ก็กำลังสำแดงความเชื่อมั่นในพระเจ้าของเธอให้ปรากฏ

1 เปโตร 3:5 “บรรดาสตรีบริสุทธิในครั้งโบราณนั้นเช่นกัน ผู้ซึ่งวางใจในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นกันและเชื่อฟังสามีของตน”

ผู้หญิงคนไหนที่ยืนกรานที่จะอยู่นอกการนำของสามีของเธอ ก็ทำให้ตัวเองตกอยู่ในสภาพที่ปราศจากการปกป้องของพระเจ้า ในจุดที่ถูกโจมตีได้ง่ายนี้ เธออาจทึกทักว่าเธอปลอดภัยจากความผิดพลาดและการปฏิบัติไม่ดีและเห็นแก่ตัวของสามีเธอ แต่เธอก็อาจได้รับผลร้ายจากความอ่อนแอที่เธอมีอยู่เป็นปกติวิสัยด้วย เธออาจถูกล่อลวงได้ง่ายโดยความปรารถนาที่จะควบคุมของเธอและความปรารถนาที่จะได้ความรู้ของเธอ (จงระลึกว่านั่นเป็นสองสิ่งที่ซาตานใช้ทดลองเอวาเพื่อทำให้นางรับประทานผลจากต้นไม้แห่งความรู้ที่ชั่ว นั่นคือ ความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนพระเจ้า หรือความปรารถนาที่จะควบคุมและปกครองตนเอง และความปรารถนาที่จะได้ความรู้)

ผลที่ตามมาก็คือ ผู้หญิงที่ยืนกรานที่จะอยู่นอกการนำของสามีของเธอไม่เพียงแต่ที่จะถูกซาตานหลอกได้ง่ายเท่านั้น แต่เธอยังอาจถูกหลอกโดยหลักเหตุผลอันน่าเชื่อถือของคนเหล่านั้นที่จะมาล่อลวงเธอให้หลงไปจากความจริงเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงของเธออีกด้วย กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เธออาจถูกชักจูงได้ง่ายโดยพวกสนับสนุนสิทธิสตรี หรือพวกเฟมินิสต์ที่บอกเธอว่าเธอไม่จำเป็นต้องยอมอยู่ใต้บังคับใครหน้าไหน และเธอสามารถเป็นพระเจ้าของตัวเองได้

เมื่อผู้หญิงคนไหนเชื่อฟังพระเจ้าโดยยอมให้สามีของเธอ นำเธอ พระเจ้าเองก็จะทรงเป็นโล่อันแข็งแกร่งที่คอยป้องกันเธอจากตัวเธอเองและจากการหลอกลวงและอันตรายจากภายนอก กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เมื่อผู้หญิงคนไหนเลือกที่จะฝากตัวเองไว้กับพระเจ้าและยอมเชื่อฟังสามีของเธอ ตามที่ 1 เปโตร ได้กล่าวไว้ พระเจ้าก็จะทรงปกป้องเธอ พระองค์จะทรงนำสามีของเธอ และหากพระองค์ทรงยอมให้สามีผู้นั้นตัดสินใจผิดพลาดหรือปฏิบัติไม่ดีต่อเธอในรูปแบบใดก็ตาม เธอก็วางใจได้ว่านั่นก็เป็นพระประสงค์ของพระองค์สำหรับชีวิตเธอ

เหมือนกันและเธอจะได้รับพระพรเพราะเรื่องนี้ในบั้นปลาย และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เธอต้องเผชิญกับสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงทราบว่าเธอรับไม่ไหว

กิจการ 5:29 บอกเราว่า การเชื่อฟังพระเจ้าต้องมาก่อน หากเกิดความขัดแย้งระหว่างพระบัญชาของพระเจ้าและคำสั่งของมนุษย์ ภรรยาที่มีใจเชื่อฟังตามพระคำก็จะมีใจที่จะปฏิบัติตาม แต่เธอก็ตระหนักด้วยว่า เธอยังต้องให้การต่อพระเจ้าสำหรับความบาปส่วนตัวอยู่ เธอจึงอาจเลือกที่จะไม่เชื่อฟังก็ได้ หากคำสั่งของสามีเธอฝ่าฝืนต่อพระบัญชาข้อหนึ่งข้อใดของพระเจ้าโดยตรง อย่างไรก็ตาม ภรรยาที่มีใจเชื่อฟังตามพระคำก็จะมีรักษาทำที่ที่เหมาะสมในเรื่องความเคารพต่อการนำของสามีของเธอและสิทธิโดยรวมของเขาในการนำเธออยู่ต่อไป

ผู้ชายส่วนใหญ่ที่ได้รับความรอดแล้ว เมื่อภรรยาของตนมีท่าทีที่ขอมเชื่อฟังอย่างแท้จริง ย่อมไม่ยอมเอาเปรียบเธอ เขาอยากปกป้องเธอและเขาอยากให้ความต้องการของเธอมาก่อนมากกว่าเดิม การขอมเชื่อฟังของภรรยาจะส่งสารไปถึงผู้ที่เป็นสามีว่าเธอไว้วางใจเขา (ถึงแม้ว่าความไว้วางใจของเธอจริงๆแล้วอยู่ในพระเจ้ก็ตาม) และมันจะปลุกฝังความปรารถนาในจิตใจของเขาที่จะไม่เอาเปรียบเธอ แต่จะปกป้องเธอ การขอมเชื่อฟังของเธอถึงส่วนที่ดีที่สุดของเขาออกมาและทำให้เขากลายเป็นสามีที่ดีขึ้น แต่เมื่อเธอมีท่าทีที่มักกบฏ มันก็สื่อสารออกไปว่าเธอไม่ไว้วางใจสามีของเธอ และเธอเป็นคนเห็นแก่ตัวและไม่ฟังพวไคร จากนั้นการตอบสนองของสามีเธอก็อาจมีความเห็นแก่ตัวและเขาอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจในเชิงเอาเปรียบเธอก็ได้ เขาจะไม่ให้ความต้องการของเธอมาก่อนเป็นอันดับแรก

มีอยู่สามด้าน โดยเฉพาะที่ผู้หญิงมีอิทธิพลในแง่บวกอย่างมากเมื่อเธอปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้า และอิทธิพลในแง่ลบเมื่อเธอไม่ปฏิบัติตาม

1) อิทธิพลด้านแรกของผู้หญิงคือ อิทธิพลต่อลูกๆของเธอ พวกคุณทุกคนเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า “อันมือไกวเปลไซร์แต่โรมา คือหัตถ์ครองพิภพจบสากล” เหตุผลที่คำกล่าวนี้มีน้ำหนักก็คือ อิทธิพลอันมหาศาลที่คุณแม่คนหนึ่งมีต่ออุปนิสัยที่ดีและศักยภาพของลูกๆของเธอ

ผลที่มาจากการทำงานนอกบ้านคือ คุณแม่หลายท่านในปัจจุบันกำลังมอบหมายความรับผิดชอบในการฝึกสอนบุตรให้แก่สถานรับเลี้ยงเด็กและโรงเรียนทั้งหลาย และโลกก็สอนมาตรฐานต่างๆของมันซึ่งส่วน

ใหญ่แล้วขัดต่อหลักการแบบคริสเตียนโดยตรง เห็นได้ชัดว่าสถานการณ์นี้ได้นำไปสู่ความฟอนเฟะของมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมเราและมันเป็นเหตุผลหลักประการหนึ่งที่ทำให้สังคมเราทุกวันนี้ยุ่งเหยิงขนาดนั้น

2) อิทธิพลด้านที่สองที่ผู้หญิงมีคือ อิทธิพลในฐานะผู้สอนของผู้หญิงคนอื่นๆ

ทิตัส 2:3,4 “ส่วนผู้หญิงที่สูงอายุก็เหมือนกัน ให้เขามีการประพฤติอย่างบริสุทธิ์ อย่าให้เป็นคนโล้ความเท็จ ไม่เป็นคนที่สนใจเหล้าองุ่นมาก แต่ให้เป็นผู้สอนสิ่งที่ดีงาม เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาวๆให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้รักสามีและรักบุตรของตน”

การที่ผู้หญิงที่มีอาวุโสมากกว่าสอนผู้หญิงที่อ่อนวัยกว่าเป็นอิทธิพลอย่างหนึ่งที่เราต้องการอย่างมากในปัจจุบัน หลายชั่วอายุคนที่ผ่านมาการสอนเรื่องความเป็นผู้หญิงตามพระคัมภีร์แก่บุตรสาวทั้งหลายของเราได้ถูกละเลยไปแม้กระทั่งภายในครอบครัวของคริสเตียนเอง เพราะคุณแม่ทั้งหลายไม่รู้หลักการต่างๆของพระคัมภีร์หรือไม่ก็มัวแต่ยุ่งกับการไล่ตามเป้าหมายของตนนอกบ้านจนไม่มีเวลาฝึกสอนบุตรสาวของตน ผลที่ตามมาก็คือ การฝึกสอนการใช้ชีวิตคู่แห่งเดียวที่ผู้หญิงยุคใหม่จำนวนมากได้รับคือ จากนิตยสารต่างๆ ภาพยนตร์ฮอลลีวูด รายการโทรทัศน์ และจากเพื่อนฝูงของพวกเธอ คำแนะนำของโลกนี้มักส่งเสริมให้พวกเธอใช้ชีวิตในแบบที่ขัดต่อพระวอนะของพระเจ้า ซึ่งรวมถึงการสลับสับเปลี่ยนบทบาท และการนอกใจสามีเป็นทางเลือกหนึ่ง และการขอหย่าหากสิ่งต่างๆไม่เป็นไปตามที่พวกเธอต้องการ

ข้อ 4-5 “เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาวๆให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้รักสามีและรักบุตรของตน ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือน เป็นคนดี และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวอนะของพระเจ้าได้”

สตรีทั้งหลายที่รักพระเจ้าสามารถช่วยชีวิตคู่หลายๆคู่ได้อย่างมหาศาลโดยการเป็นพี่เลี้ยงและสอนพวกผู้หญิงสาวๆในคริสตจักรของตนเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงตามพระคัมภีร์และชีวิตคู่ก่อนที่พวกเธอจะเข้าสู่ชีวิตคู่ และหลีกเลี่ยงปัญหามากมายที่คู่สมรสหนุ่มสาวสมัยนี้เจอ

3) อิทธิพลด้านที่สามที่ผู้หญิงมีคือ อิทธิพลเหนือสามีของเธอ ภรรยามีส่วนสำคัญในทุกสิ่งที่สามีของเธอทำสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เมื่อคุณเข้าใจเรื่องนั้น คุณก็เริ่มมองเห็นแล้วว่าบทบาทของคุณในการมีอิทธิพลต่อเขาเป็น

เรื่องมาก่อนข้างสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า: เพราะว่าพระเจ้าทรงถือว่าพวกคุณทั้งสองเป็นคนๆเดียวกัน
อิทธิพลของภรรยาเป็นที่รู้สึกได้ในสี่ด้านพื้นฐานของชีวิตสามีเธอ

a) อิทธิพลต่อความรู้สึกด้านความเป็นชายและความเต็มใจที่จะนำของสามี

ภาพประกอบ: เช้าวันเสาร์หนึ่ง สามีและภรรยากำลังเปิดท้ายขายของ ผู้คนกำลังดูข้าวของอยู่และฝ่าย
สามีกำลังหลบมุมยืนคุยกับเพื่อนคนหนึ่ง ลูกค้านั่งหนึ่งเดินเข้าไปหาสามีและขอลดราคาโต๊ะตัวหนึ่ง พอได้ยิน
ว่าสามีของเธอตกลงลดราคาสิบดอลลาร์ ฝ่ายภรรยาก็ตะโกนข้ามลานมาว่า “คุณยอมลดราคาขนาดนั้นทำไม? โธ่
จิม ทำไมคุณถึงโง่ขนาดนี้!” จิมมองหน้าเพื่อนและก้มหน้าด้วยความอับอาย ความเป็นชายของเขาถูกทำร้าย
และความปรารถนาที่จะนำของเขาจึงลดลงไปด้วย ฝ่ายภรรยาช่างไม่รู้เลยว่าเธอได้ช่วยสามีของเธอให้หมดความ
สนใจในการตัดสินใจใดๆอีกต่อไป จิมใช้ชีวิตปกติยกเว้นไว้ก่อนตลอดทั้งวันที่เหลือและโยนคำถามทุกข้อไปให้
ภรรยาของเขา สุดท้ายเขาก็เข้าบ้านไปนั่งดูโทรทัศน์และปล่อยให้เธอจัดการอยู่คนเดียว พอถึงเวลาปิดท้ายเก็บ
ข้าวของ เธอก็รู้สึกหมดแรงและอ่อนล้าเพราะว่าเธอต้องจัดการทุกอย่างด้วยตัวเอง ภรรยาของจิมทำลาย
จุดประสงค์ของการเป็นผู้อุปถัมภ์ไปอย่างไม่ฉลาดเลยเมื่อเธอทำให้สามีของเธออับอาย แทนที่จะส่งเสริมเขาให้
รู้จักตัดสินใจและเป็นฝ่ายนำ เธอกลับช่วยเขาให้ถอยหนีออกไปจากการตัดสินใจ ข้าพเจ้าสงสัยว่าการเสียเงินไป
สิบดอลลาร์มันคุ้มไหมกับการทำลายความเป็นชายของจิม

เรื่องราวนี้เป็นแบบอย่างที่เราพบเห็นได้ทั่วไปเหลือเกินของอิทธิพลในแง่ลบที่ภรรยายุคใหม่จำนวนมาก
กระทำต่อความเป็นชายของสามีของตน ภรรยาที่ไม่ประพฤติตนตามพระคัมภีร์ไม่รู้ตัวว่าเธอสามารถทำร้าย
ความเป็นชายของสามีเธอทางความคิดและทางอารมณ์ได้เมื่อเธอปฏิบัติต่อเขาเหมือนเขาเป็นเด็ก บ่นเกี่ยวกับการ
ตัดสินใจของเขา หรือตำหนิเขาในที่สาธารณะ และภรรยาประเภทนี้ก็มีอีกโทษเขาสำหรับความอ่อนแอต่างๆ
ที่เธอกำลังคอยขย้ำเขาอยู่ด้วยคำพูดและการกระทำของเธอเอง

ภรรยาไม่ควรย่อทรชนกว่าคุณภาพของการเป็นผู้นำของสามีเธออยู่ในสัดส่วนที่สัมพันธ์กับสุขภาพ
ของความเป็นชายของเขาโดยตรง เมื่อเธอทำร้ายความเป็นชายของสามีเธอ เขาก็จะเริ่มสูญเสียความปรารถนา
และความมั่นใจที่จะเป็นสามีที่มีความรับผิดชอบ ในทางกลับกัน หากเธอปกป้องและสนับสนุนความเป็นชาย
ของเขา เขาก็จะได้รับการหนุนใจให้เป็นผู้นำ ผู้เลี้ยงดู และผู้ปกป้องที่ดียิ่งขึ้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาภรรยา

สำหรับวิธีที่เธอเสริมสร้างและหนุนใจสามีของเธอ หรือสำหรับวิธีที่เธอทำลายเขาและทำให้เขาท้อใจในฐานะผู้นำ พวกเขาทั้งสองคนเป็นทีมๆหนึ่งและทุกสิ่งที่เขาทำสำเร็จ เธอก็มีส่วนด้วย กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือความสำเร็จของเขาเป็นความสำเร็จของเธอด้วยเหมือนกันในสายพระเนตรของพระเจ้า เพราะว่าเธอเป็นผู้ช่วยของเขา พวกคุณทั้งสองจึงเป็นคนๆเดียวกัน

พระเจ้าทรงออกแบบมาให้พวกคุณทั้งสองเป็นทีมๆหนึ่ง และการที่คุณไม่ได้อยู่กองหน้าไม่ได้หมายความว่าบทบาทของคุณไม่สำคัญ เพราะว่าถ้าคุณไม่ทำส่วนของคุณให้ดี สามีของคุณก็ไม่อาจทำส่วนของเขาให้ดีได้ด้วย หากเขาทำอะไรสำเร็จไม่ได้มากนักเพื่อพระเจ้าหรือมากนักในอาชีพที่เขาเลือก คุณก็อาจอยากมองตัวเองในกระจกและตรวจสอบวิธีที่คุณเสริมสร้างเขาหรือวิธีที่คุณทำลายเขา

b) อิทธิพลต่อความคิดริเริ่มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตของสามีเธอ

สามีที่ภรรยาของตนเชื่อมั่นในความสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ของเขาและชื่นชมในความพยายามของเขาก็เสริมสร้างความมุ่งมั่นของเขาที่จะประสบกับชัยชนะในสมรรถมีต่างๆของชีวิต ในทางกลับกันภรรยาที่ไม่ยอมปฏิบัติตามหน้าที่ผู้ช่วยตามที่พระเจ้าทรงออกแบบมาก็ปล่อยให้สามีของเธอสู้รบในสมรรถมีของเขาเพียงลำพัง เมื่อปราศจากผู้ช่วยที่เหมาะสมกับเขาก็อาจถูกโจมตีได้ง่ายจากปัญหานั้นๆที่รุมเร้า รวมถึงความท้อใจและการขาดความมั่นใจด้วย แทนที่ผู้อุปถัมภ์ของเขาจะช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของชีวิต การขาดแรงสนับสนุนจากเธอก็กลับช่วยเพิ่มความทุกข์ทรมานให้แก่เขา แทนที่จะเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่เขา เธอกลับทำลายความตั้งใจของเขาเสีย แทนที่จะคลายความสงสัยของเขา คำวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งเต็มไปด้วยความไม่เชื่อมั่นกลับเพิ่มพูนความรู้สึกไม่มั่นคงของเขาและทำลายความมุ่งมั่นของเขาเสีย

c) อิทธิพลต่อการตัดสินใจใหญ่ๆที่ต้องใช้ความเป็นผู้นำ

ผู้หญิงบางคนเริ่มสับสนเล็กน้อยเกี่ยวกับบทบาทของตนในการตัดสินใจ เราไม่ได้กำลังพูดว่าภรรยาไม่ควรตัดสินใจอะไรเลย เธอจำเป็นต้องตัดสินใจเป็นร้อยๆครั้งในแต่ละวัน แต่มีความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจระดับผู้นำและการตัดสินใจในเรื่องการนำไปใช้ทั้งหลาย

การตัดสินใจระดับผู้นำเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อทั้งครอบครัวและต่อทิศทางที่มันกำลังมุ่งไป เหล่านี้เป็นการตัดสินใจที่พระเจ้าจะทรงให้สามีเป็นคนรับผิดชอบในฐานะผู้นำครอบครัวของตน

ตัวอย่างบางอันของการตัดสินใจระดับผู้นำที่สามีมักกระทำคงเป็น การกำหนดว่าครอบครัวควรจะอาศัยอยู่ที่ไหน ควรไปร่วมประชุมมีสการกับคริสตจักรไหน งานไหนที่เขาควรทำและควรเปลี่ยนงานเมื่อไร การตั้งงบประมาณ และการตั้งมาตรฐานครอบครัวสำหรับการอบรมเลี้ยงดูบุตร หน้าที่ต่างๆเหล่านี้อยู่ในบทบาทและความรับผิดชอบของสามีในฐานะผู้นำ ผู้เลี้ยงดู และผู้ปกป้อง

การตัดสินใจเรื่องการนำไปใช้เกี่ยวข้องกับวิธีการนำนโยบายของผู้นำไปปฏิบัติอย่างประสบผลสำเร็จ โดยยังอยู่ในแนวทางต่างๆที่ตั้งไว้ ตัวอย่างของการตัดสินใจเรื่องการนำไปใช้ของภรรยา ได้แก่ การกำหนดวิธีการบริหารจัดการภายในบ้าน การหาวิธีต่างๆในการนำนโยบายไปใช้และอยู่ได้ภายในงบประมาณที่ตั้งไว้ และการอบรมเลี้ยงดูบุตรตามมาตรฐานที่ตั้งไว้แล้ว トラบใดที่การตัดสินใจต่างๆของภรรยาอยู่ในแนวทางที่สามีเธอได้ตั้งไว้ เธอก็มีอิสระในการตัดสินใจต่างๆอย่างมหาศาล

และถึงแม้ว่าสามีเป็นคนรับผิดชอบสำหรับการตัดสินใจระดับผู้นำต่างๆ แต่ภรรยาก็ควรระลึกว่าเธออยู่ในตำแหน่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเหล่านั้นเสมอ อย่างไรก็ตาม ภรรยา มักใช้อิทธิพลของเธอกับสามีของเธออย่างรุนแรงเมื่อใดก็ตามที่เธอรู้สึกว่าเป็นผู้นำของสามีเธอนั้นอ่อนด้อยและการตัดสินใจของเขาไม่ฉลาด แต่อิทธิพลนี้กลับจู่ครั้งบทบาทที่ถูกต้องของการเป็นผู้อุปถัมภ์และมีแต่จะก่อให้เกิดความเป็นผู้นำที่แยกไป ความไว้วางใจของคุณอยู่ที่ไหน? มันอยู่ในพระเจ้าที่จะนำพาสามีของคุณและปกป้องคุณจากการตัดสินใจที่แย่มากและไม่ฉลาดของเขาหรืออยู่ในตัวคุณเองที่จะนำสามีของคุณ? สายตาของคุณจับจ้องอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะนำพาและปกป้องคุณ หรืออยู่ที่สามีของคุณและความผิดพลาดทั้งหลายเหล่านี้ที่เขาอาจก่อให้เกิดขึ้นได้?

ภาพประกอบของความคิดแนวนี้นี้ตามพระคัมภีร์คือ นางเรเบคาห์ จงระลึกว่า พระเจ้าได้ตรัสแก่นางเรเบคาห์แล้วขณะที่เธอตั้งครรถ์ลูกแฝดว่า เอชวา ลูกชายคนโตจะปรนนิบัติยาโคบ ลูกชายคนรอง พระสัญญาข้อนั้นขัดแย้งกับระบบการให้บุตรชายคนโตเป็นประมุขของครอบครัว แต่อิสอัค โปรดปรานเอชวามากกว่าและตั้งใจที่จะให้พรเขาตอนที่นางเรเบคาห์แอบได้ยิน นางเรเบคาห์ไม่เชื่อใจพระเจ้าว่าจะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับนางก่อนหน้านั้นผ่านทางตัวสามีของนางได้ นางจึงยุยาโคบบุตรชายคนโปรดของนางให้หลอกหลวงบิดาของเขาเพื่อขโมยพรที่ควรตกเป็นของเอชวา อิทธิพลของนางเรเบคาห์ส่งผลร้ายต่อครอบครัวของนาง เอชวาเต็มไปด้วยความเกลียดชังต่อยาโคบน้องชายและอยากฆ่าเขาจนยาโคบต้องหนีออกนอกประเทศเพื่อรักษาชีวิต

ของตน อะไรเป็นผลลัพธ์ของการที่นางเรเบคาห์พยายามใช้อิทธิพลกับสามีของนางและไม่ไว้วางใจพระเจ้า? ครอบครัวดังกล่าวต้องเห็นห่างต่อกันเป็นเวลาถึง 20 ปีเพราะอิทธิพลของนาง

เมื่อทางออกของปัญหาดูเหมือนต้องใช้เวลานาน ภรรยาที่จำเป็นต้องระมัดระวังที่จะไม่ใช้อิทธิพลของเธอในการชักจูงสามีของเธอ ผู้หญิงมักต้องการตัดสินใจและแก้ปัญหาเดี๋ยวนี้นี้! และแก้ตามวิธีของเธอด้วย! แต่ถ้าเธอพยายามบังคับสามีของเธอให้ตัดสินใจโดยไม่คิดหน้าคิดหลังให้ดีเสียก่อน เธอก็อาจทำให้เรื่องบานปลายไปกันใหญ่ก็ได้

ภาพประกอบที่เหมาะสมที่สุดคือ เรื่องของนางซาราห์ ภรรยาของอับราฮัม ผู้ที่เริ่มอดรนทนไม่ไหว ขณะที่นางรอคอยให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น อับราฮัมกำลังรอคอยพระสัญญาของพระเจ้าเรื่องบุตรชายคนหนึ่ง และนางซาราห์ก็ควรที่รอคอยเช่นกัน แต่นางซาราห์กลับเชื่อว่าตัวนางเองคงเป็นหมันตลอดไปแน่ๆ อับราฮัมกับพระเจ้าไม่รู้หรือไม่ว่านางไม่สามารถตั้งครรภ์ได้แล้ว? นางจึงเร่งให้อับราฮัมรีบๆ มีบุตร โดยนางฮาการ์ สาวใช้ของนาง เพื่อให้คำพยากรณ์ของพระเจ้าสำเร็จ ราวกับว่าพระเจ้าทรงต้องการความช่วยเหลือของนาง นางก็เหมือนกับนางเรเบคาห์ที่คิดว่าแผนการของพระเจ้าจำเป็นต้องอาศัยการแทรกแซงของนาง ผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของพวกเขาเมื่ออับราฮัมปฏิบัติตามการชี้แนะของภรรยาของเขานั้นมากมายมหาศาลและยังคงอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้ในความขัดแย้งระหว่างคนอิสราเอลและคนอาหรับ

ขณะที่มีการแลกเปลี่ยนความเห็นกันในครอบครัว ท่าทีที่ยอมเชื่อฟังของภรรยาควรปรากฏชัดเจนเสมอ ภรรยาอาจกล่าวอะไรประมาณนี้ “ฉันจะคล้อยตามการตัดสินใจใดๆ ของคุณก็เถอะ แต่ฉันเป็นห่วงจริงๆ เกี่ยวกับ ... หรือฉันอยากให้เป็นแบบ... คราวนี้คุณก็รู้แล้วฉันรู้สึกยังไงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ฉันจะปล่อยให้คุณเป็นคนตัดสินใจและให้คุณเป็นคนนำละกัน” เมื่อภรรยาเสนอไปเช่นนั้น สามีก็ย่อมอยากที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อภรรยาของเขาอยู่แล้ว

เนื่องจากมันเป็นแผนการของพระเจ้าที่ภรรยาควรยอมเชื่อฟังสามีของเธอ การยอมเชื่อฟังตามพระคัมภีร์ของเธอก็จะได้รับพลังมหาศาลหนุนหลังด้วย นี่ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าจะทรงป้องกันมิให้สามีตัดสินใจในระดับผู้นำผิดๆ เสมอไป แต่พระเจ้าจะทรงใช้วิจารณญาณที่ผิดๆ ของสามีเป็นแบบฝึกหัดอันหนึ่งเพื่อช่วยปรับปรุงความเป็นผู้นำของเขาในอนาคตต่อไป

ภรรยาสามารถวางใจได้โดยทราบว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสำหรับเธอขณะที่พระองค์กำลังทรงฝึกฝนสามีของเธออยู่ ดังนั้น ภรรยาที่ยอมเชื่อฟังจึงไม่ได้ปราศจากเกราะป้องกัน แต่ภรรยาที่ไม่ยอมเชื่อฟังต่างหากที่อยู่นอกการปกป้องของพระเจ้า ภายในป้อมปราการอันแข็งแกร่งของชีวิตคู่ตามพระคัมภีร์ ภรรยาที่ยอมเชื่อฟังก็ได้รับการปกป้องและการเลี้ยงดูสำหรับวันนี้และสำหรับวันพรุ่งนี้ด้วย

นั่นแหละคือภรรยาที่มีความเชื่อในพระบัญชาของพระเจ้าสำหรับการยอมเชื่อฟังตามพระคัมภีร์ เมื่อเธอยอมเชื่อฟังพระเจ้าโดยยอมเชื่อฟังสามีของเธอ เธอก็อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเธอตรงกลางเป๊ะ และพระองค์จะทรงอวยพรเธอสำหรับความเชื่อฟังของเธอ และจะทรงปกป้องเธอในตำแหน่งที่ดูเหมือนถูกโจมตีได้ง่ายดังกล่าว

2) บทบาทที่สองของภรรยาคือ ยำเกรงสามีของเธอ

เอเฟซัส 5:33 “ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน”

แง่มุมที่สองของบทบาทของภรรยาในฐานะผู้ช่วยหรือผู้เติมเต็มก็คือ เธอต้องยำเกรงหรือให้ความเคารพต่อสามีของเธอ เหตุใดพระเจ้าจึงทรงยื่นกรานที่จะให้ภรรยายำเกรงสามีของตน? ในภาษากรีก คำๆ นี้ (reverence) หมายความว่า เธอต้องแสดงความเคารพและความเสน่หากับเขา ดังนั้น การยำเกรงจึงเป็นความเคารพที่ระคนด้วยความเสน่หาและความรักนั่นเอง พระเจ้ากำลังขอให้ภรรยาทำอย่างนั้นไม่ว่าสามีของเธอจะสมควรได้รับมันหรือไม่ก็ตาม เหมือนกับที่พระองค์ทรงบัญชาให้สามีรักภรรยาของตนไม่ว่าเธอจะน่ารักหรือไม่ก็ตาม พระบัญชาเหล่านี้ไม่มีข้อแม้

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอถามอีกครั้งว่า เหตุใดพระเจ้าจึงทรงยื่นกรานให้ภรรยายำเกรงสามีของตน? เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่าเขาต้องการมัน หากเธอต้องเป็นผู้ช่วยของเขา เธอก็ไม่จำเป็นต้องทำสิ่งเหล่านั้นที่จะช่วยเขาให้เป็นทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาเป็นอย่างนั้นหรือ? และหากเธอต้องเป็นผู้เติมเต็มเขา เธอก็ไม่จำเป็นต้องจัดเตรียมสิ่งเหล่านั้นที่จะช่วยเติมเต็มเขาและช่วยเขาให้สามารถเป็นคนที่พระเจ้าทรงวางแผนให้เขาเป็นอย่างนั้นหรือ? ความยำเกรงเป็นสิ่งที่เขาต้องการเพื่อช่วยเขาให้กลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงต้องการและวางแผนให้เขาเป็น

ภรรยา มักไม่ค่อยตระหนักว่าคุณภาพแห่งความเป็นผู้นำของสามีของเธอมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับ สุขภาพความเป็นชายของเขา เมื่อเธอทำลายความเป็นชายของสามีเธอ เขาก็จะเริ่มหมดความปรารถนาและความ มั่นใจที่จะเป็นสามีที่รับผิดชอบและเป็นผู้นำที่สามารถ ในทางกลับกัน หากเธอปกป้องและส่งเสริมความเป็น ชายของเขาโดยเข้มงวดตามที่พระเจ้าทรงบัญชา เขาก็จะได้รับการหนุนใจให้เป็นผู้ นำ ผู้เลี้ยงดู และผู้ปกป้องที่ ดียิ่งขึ้น และเธอก็จะเป็นคนที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด

ผู้นำที่คุณช่วยเขาให้เป็นสะท้อนถึงตัวคุณในสายพระเนตรของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงให้คุณเป็นคน รับผิดชอบ อันที่จริงแล้ว พระเจ้าจะทรงพิพากษาคุณในฐานะภรรยาสำหรับวิธีที่คุณเสริมสร้างและส่งเสริมสามี ของคุณ หรือสำหรับวิธีที่คุณทำลายเขาและทำให้เขาท้อใจในฐานะผู้นำ พวกคุณทั้งสองคนเป็นทีมๆหนึ่งและทุก สิ่งที่สามีคุณทำสำเร็จคุณก็มีส่วนในมันด้วย กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ความสำเร็จของเขาก็เป็นของคุณด้วยในสาย พระเนตรของพระเจ้า เพราะว่าคุณเป็นผู้ช่วยของเขาและผู้เติมเต็มของเขา นั่นคือ พวกคุณทั้งสองเป็นคนๆ เดียวกัน

พระเจ้าทรงออกแบบมาให้พวกคุณทั้งสองเป็นทีมๆหนึ่ง และการที่คุณไม่ได้อยู่กองหน้าไม่ได้ หมายความว่าบทบาทของคุณไม่สำคัญ เพราะว่าถ้าคุณไม่ทำส่วนของคุณให้ดี สามีของคุณก็ไม่อาจทำส่วนของ เขาให้ดีได้เช่นกัน ดังนั้น หากเขาทำอะไรสำเร็จไม่ได้มากนักเพื่อพระเจ้าหรือมากนักในอาชีพที่เขาเลือก บางที คุณก็อาจมีส่วนรับผิดชอบเพราะการไม่ทำส่วนของคุณในฐานะผู้ช่วยและผู้เติมเต็ม โดยการเข้มงวดเขาและ เสริมสร้างเขาให้เป็นผู้ นำที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาเป็น

ในทางกลับกัน ภรรยาที่ไม่ยอมปฏิบัติตามบทบาทผู้ช่วยของสามีเธอตามที่พระเจ้าทรงออกแบบมา และ ไม่ยอมเข้มงวดเขา ก็ปล่อยให้เขาถูกโจมตีได้ง่ายจากความท้อแท้ใจและการขาดความมั่นใจ แทนที่ผู้อุปถัมภ์ของ เขาจะช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของชีวิต ความเมินเฉยของเธอลับช่วยเพิ่มความทุกข์ทรมานให้แก่เขา แทนที่ จะเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่เขา การขาดแรงสนับสนุนจากเธอลับบั่นทอนความตั้งใจของเขา แทนที่จะคลาย ความสงสัยของเขา คำวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งเต็มไปด้วยความไม่เชื่อมั่นกลับเพิ่มพูนความรู้สึกไม่มั่นคงของเขาและ ทำลายความมุ่งมั่นของเขาเสีย

3) บทบาทที่สามของภรรยา ก็คือ เธอได้รับบัญชาให้เป็นผู้ดูแลบ้านช่อง

ข้าพเจ้าตระหนักว่าในยุคสมัยนี้แนวคิดนี้ไม่ได้ทำให้สาว ๆ ทั้งหลายรู้สึกรู้สึอะไรเท่าไร แต่นี่ก็เป็นแง่มุมที่สำคัญของบทบาทของภรรยาในฐานะผู้ช่วยของสามีเธอ กรุณาอ่าน **ทิตัส 2:3-5** อีกหน

ภรรยาและคุณแม่สมัยนี้หลายท่านไม่เห็นความสำคัญของการปรนนิบัติรับใช้ที่บ้าน พวกเธอเชื่อว่าสิ่งเล็กน้อยที่พวกเธอทำที่บ้านเป็นคุณูปการเล็กน้อยต่อมนุษยชาติและมักต้องการทำอะไรที่สำคัญ “มากกว่านี้” กับชีวิตของตนเอง หลายคนคิดคิดว่าสงครามครูเสดอันสูงส่งที่มองเห็นได้เป็นสิ่งเดียวที่พระเจ้าทรงเห็นคุณค่า พวกเธอคิดว่ามีแต่คนเหล่านั้นที่อุทิศชีวิตของตนไว้กับการรับใช้คนนับล้านๆ อย่างแม่ชีเทเรซาเท่านั้นที่เป็นแบบอย่างของการได้ “อยู่ในการรับใช้” น่าเสียดายที่ความเข้าใจผิดนี้ได้ดึงการปรนนิบัติรับใช้ออกไปจากบ้านและลดทอนคุณค่าของผู้คนที่อยู่ใกล้ชิดกับบ้านมากที่สุด อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ก็นำเราไปถึงความรู้ที่ว่า การเป็นผู้อุปถัมภ์และแม่เป็นรับการรับใช้ที่มีค่า และเป็นรับการรับใช้ที่ภรรยาทุกคนถูกเรียกให้มา มันเป็นเรื่องที่ชัดเจนมากว่าการรับใช้แรกของพวกเขาเธอคือ สามีและลูกๆ

สตรีท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “การรับใช้หลักของดิฉันคือ สามีของดิฉัน เพื่อที่จะนำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เขาต้องการบ้านที่เขาสามารถพักผ่อนและหลบหนีจากความตึงเครียดต่างๆของการทรงเรียกของเขาได้ เมื่อเขาต้องห่างบ้านไป สามีของดิฉันก็ต้องแน่ใจว่า “ไฟที่บ้าน” ยังลุกโชนต่อไปโดยไม่ทำให้บ้านพังทลายลงมา เมื่อเขาไม่อาจแน่ใจในเรื่องนี้ได้ เขาก็ไม่สามารถทุ่มเทความคิดและแรงกายลงไปในงานของเขาได้อย่างเต็มที่ นี่หมายความว่า ในฐานะผู้อุปถัมภ์ของเขาดิฉันต้องทำหลายสิ่งเพื่อทำให้เขามั่นใจว่าทุกอย่างที่บ้านเรียบร้อยดีและจัดเตรียมบรรยากาศที่เต็มไปด้วยการพักผ่อนที่เขาต้องการยามที่เขาอยู่บ้าน คนมากมายได้รับความช่วยเหลืออย่างมากจากการรับใช้ของสามีดิฉัน งานที่ดิฉันทำก็ช่วยเหลือคนเหล่านั้นด้วยในแบบทางอ้อมมากกว่า ถึงแม้ว่างานของดิฉันเป็นงานอยู่เบื้องหลังเสียส่วนใหญ่ แต่สามีของดิฉันจะไม่มีแรงผลักดัน เวลา หรือพลังงานที่จะทำงานของเขาได้เลยหากดิฉันไม่ทำส่วนของดิฉัน ดังนั้น ฉันช่วยให้สามีของดิฉันทำงานของเขาได้อย่างสบาย โดยการดูแลสิ่งต่างๆที่จะช่วยเหลือเขา การรับใช้อีกอย่างหนึ่งคือ ลูกๆของเรา ถึงแม้ว่าตอนนี้พวกเขาโตกันหมดแล้ว แต่สามีของดิฉันและตัวดิฉันต่างก็มีความปรารถนาเล็กๆที่จะช่วยให้ลูกๆทั้งสามคนของเราเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ พระเจ้าทรงฝากชีวิตอันมีค่าทั้งสามชีวิตนี้ไว้ให้เราดูแล และเราทั้งคู่ต้องรับผิดชอบในการ “ฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป...” พระเจ้าทรงทำให้ดิฉันเห็นว่าการฝึกฝนและการปรนนิบัติลูกๆของดิฉันจริงๆแล้วเป็นการปรนนิบัติมนุษยชาติทั้งสิ้นด้วย เพราะว่าการปล่อยให้คนสามคนออก

ไปสู่โลกในฐานะผู้ใหญ่ที่ไม่ได้รับการสั่งสอนก็เป็นความบาปที่กระทำต่อพระเจ้า อีกทั้งยังเป็นความอยุติธรรมอันน่าเกลียดต่อลูกๆของดิฉันเองและต่อมนุษยชาติทั้งสิ้นด้วย ดิฉันมีความยินดีที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้จากการที่ลูกๆของเราเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ ยำเกรงพระเจ้า รักพระเจ้า และปรนนิบัติพระเจ้า ไม่มีการรับใช้นอกบ้านอันใดที่จะทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งมีความยินดีอันยั่งยืนนานยิ่งไปกว่าการได้เห็นลูกๆที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วของเธอดำเนินกับพระเจ้าผู้ทรงประทานชีวิตให้แก่พวกเขาด้วยความเต็มใจ”

คุณเคยคิดถึงข้อกำหนดต่างๆสำหรับการเป็นศิษยาภิบาลหรือผู้ช่วยบ้างไหม? ที่ว่าเขาไม่เพียงต้องเป็นสามีของหญิงคนเดียวเท่านั้น แต่ภรรยาของเขาต้องเป็นคนสัตย์ซื่อในสิ่งทั้งปวงด้วย? 1 ทิโมธี 3:11 “ฝ่ายภรรยาของเขาก็เหมือนกัน ต้องเป็นคนสง่าผ่าเผย ไม่ใส่ร้ายผู้อื่น เป็นคนรู้จักประมาณตน และเป็นคนสัตย์ซื่อในสิ่งทั้งปวง” ลองคิดดู ไม่มีผู้ชายคนไหนที่เป็นศิษยาภิบาลได้โดยไม่มีภรรยา และไม่ใช้ภรรยาแบบไหนก็ได้เท่านั้น แต่ต้องเป็นคนที่สัตย์ซื่อในสิ่งทั้งปวง เขาต้องครอบครองบ้านเรือนของตนได้ดี บังคับบัญชาบุตรทั้งหลายของตนด้วยความสง่าผ่าเผยทุกอย่าง คุณคิดว่าเขาจะทำอย่างนั้นได้โดยปราศจากภรรยาที่ดีและรักพระเจ้าฉันหรือ? ไม่มีทาง! การรับใช้ของเขาไม่อาจดำรงอยู่ได้โดยปราศจากเธอ ดังนั้น ถ้าเธอมีความสำคัญต่อการรับใช้ของเขา พระเจ้าจะทรงปูนบำเหน็จเธอน้อยลงหากเธอแค่สัตย์ซื่อเพราะเธอมีบทบาทที่แตกต่างนั้นหรือ? ข้าพเจ้าไม่คิดเช่นนั้น

4) บทบาทที่ 4 ของภรรยาถูกพบใน 1 โครินธ์ 7 ข้อพระคัมภีร์บทนี้อธิบายบทบาทนี้ในตัวเองอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงจะไม่ใช้เวลากับมันมากนัก แต่มันแค่หมายถึงการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายของอีกฝ่าย และสุขภาพสตรีทั้งหลายเอ๋ย จงตระหนักว่าพระเจ้าทรงประทานแรงขับในด้านนี้ให้แก่เขามากกว่าที่ทรงประทานให้แก่คุณ 1 โครินธ์ 7:3-5

คราวนี้ให้เราปิดท้ายบทเรียนเกี่ยวกับบทบาทของภรรยาในชีวิตคู่ด้วยตัวอย่างหนึ่งของสตรีที่เป็นแม่แบบของความเป็นผู้หญิงตามพระคัมภีร์กันดีกว่า และแน่นอนที่นางคือสตรีผู้นั้นใน สุภาษิต 31 สตรีคริสเตียนทั้งหลายแม้กระทั่งในสังคมทุกวันนี้ก็ยังสามารถดูสตรีของ สุภาษิต 31 ไว้เป็นแม่แบบของพวกเธอได้สำหรับความเป็นผู้หญิงตามพระคัมภีร์

สำหรับผู้หญิงคนหนึ่งของสุภายิต 31 นางมีของประทานหลายอย่างที่นางได้พัฒนาขึ้นและใช้เพื่อถวายเกียรติแก่พระเจ้าสำหรับครอบครัวของนาง คริสตจักรของนาง และชุมชนของนาง นางไม่ได้ถูกห้ามปรามเลย นางใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ มีความหมาย และเกิดผลมาก สามีนางไว้วางใจอย่างมากโดยปราศจากความกลัว

ในข้อ 12 นางเน้นสามีนางเป็นหลัก นางตระหนักว่าหน้าที่ของนางคือ ช่วยเหลือเขา นางเป็นห่วงเป็นใยเขา นางรักเขาและนางทำแต่ความดีแก่เขาตลอดวันคืนแห่งชีวิตของนาง นางเต็มใจที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อเขา และเพื่อครอบครัวของนาง นางเต็มใจที่จะทำงานที่ต้องออกแรงภายในบ้านและนางก็สนุกไปกับมันด้วย นางตระหนักว่าการทำงานบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการมีชีวิตอยู่ในโลกของพระเจ้า นางไม่ได้จมอยู่กับการสงสารตัวเอง “สามีนางฉันได้ออกไปนอกบ้านและได้เจอกับผู้คนน่าสนใจที่ทำงาน”

ในข้อ 14 นางถูกเปรียบเทียบกับกำปั้นของพ่อค้าที่นำอาหารของนางมาจากแคนไกล ในอดีตและแม้กระทั่งในสถานที่หลายแห่งของโลกทุกวันนี้มีผู้หญิงที่ต้องออกไปนอกบ้านทุกวันและใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการหาอาหารมาให้ครอบครัวของตน พวกเขาต้องออกล่าหาอาหารที่คุ้มค่าที่สุดและมีคุณค่าที่สุดในที่ต่างๆ และเนื่องจากทั้งหมดนี้ต้องใช้เวลา พวกเขาจึงต้องตื่นแต่เช้ามืดเพื่อ “จัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ”

ในข้อ 16 นางพิเคราะห์คู่วัยรุ่นและชื่อมันไว้ สตรีผู้นี้จับงานด้านอสังหาริมทรัพย์เป็นลำโพงพิเศษ ในฐานะผู้จัดการที่ดี เห็นได้ชัดว่าสามีนางเห็นชอบด้วยว่านางอาจรับมือกับเรื่องพวกนั้นได้ด้วยตนเอง สตรีผู้นี้ไม่ได้ดูเหมือนว่าถูกบีบคั้นอย่างแน่นนอน ความสามารถเชิงธุรกิจของนางถูกใช้เพื่อประโยชน์สุขของครอบครัวของนาง

ข้อ 25-26 บอกว่า “กำลังและเกียรติยศเป็นเครื่องนุ่งห่มของเธอ เธอจะปลื้มปีติในอนาคต เธออำปากกล่าวด้วยสติปัญญา และกฎเกณฑ์แห่งความกรุณาอยู่ที่ลิ้นของเธอ” สตรีผู้นี้ไม่ได้ทำงานบ้านหนักจนสายตัวแทบขาด และเธอไม่ได้เป็นแค่นักธุรกิจหญิงที่เก่งกาจเท่านั้น แต่นางยังมีสมองที่ปราดเปรื่องด้วย และนางก็รู้จักใช้ความเฉลียวฉลาดของนางกับชีวิตของผู้คนทั้งหลายด้วยสติปัญญา นางใช้สิ่งที่นางรู้อย่างชาญฉลาดเพื่อที่ว่านางจะได้เป็นพระพรและเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

ข้อ 27-31 บอกว่า “เธอดูแลการงานในครัวเรือนของเธอ และไม่รับประทานอาหารแห่งความเกียจคร้าน ลูกๆของเธอตื่นขึ้นมาก็ชมเชยเธอ สามีนางเธอก็สรรเสริญเธอว่า 'สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่ง

กว่าเขาทั้งหมด" เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ จึงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การทำงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง"

หากคุณต้องการเถียงก็ตามใจคุณ แต่ผู้หญิงคนนี้มีความสุข นางได้รับการเติมเต็มและนางมีเป้าหมายข้อเท็จจริงเหล่านั้นถูกสะท้อนให้เห็นในข้อพระคัมภีร์ทุกข้อ นางเป็นผู้หญิงตามความหมายของคำดังกล่าวทุกกระเบียดนิ้ว ของประทานทุกอย่างที่นางได้รับจากพระเจ้าถูกพัฒนาและถูกนำไปใช้ ภาพของพระคัมภีร์คือ ภาพของผู้หญิงที่ได้รับอิสระซึ่งยอมเชื่อฟังสามีของนางด้วยความยินดีและมีชีวิตที่เบิกบานเพื่อเขา นางมีส่วนในโครงการอันน่าตื่นเต้นของการได้ค้นพบทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงหมายมั่น ไว้ให้ผู้หญิงเป็นเมื่อพระองค์ทรงสร้างนางไว้เป็นผู้ช่วยของสามีนาง นางไม่ได้เป็นผู้ช่วยของเขาแค่ในงานที่ต้องออกแรงเท่านั้น เช่น การทำงานบ้าน แต่นางยังมีส่วนในการคิดแก้ปัญหาต่างๆและการตัดสินใจด้วย นางมีส่วนช่วยเหลือในทุกเรื่องเท่าที่ทำได้จริงๆ สามีของนางใช้ความช่วยเหลือของนางจนสุดขีด แต่เมื่อมาถึงการตัดสินใจชี้ขาดและเธอพูดว่า “ฉันไม่คิดว่าเราควรย้ายนะคะ” และเขาพูดว่า “ผมคิดว่าเราควรย้ายนะ” เขาก็ต้องเป็นคนตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวและเธอควรยินยอมที่จะคล้อยตาม

นั่นแหละคือการยอมเชื่อฟัง มันไม่ได้หมายถึงการไม่มีโอกาสได้พูด ได้แนะนำ หรือแม้กระทั่งได้ชักจูงในอากัปกิริยาที่นบอบ มันหมายความว่า สามีเป็นผู้แบกรับความรับผิดชอบต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าสำหรับครอบครัวและเธอก็ต้องยอมให้มันเป็นแบบนั้นด้วย ใครสักคนต้องเป็นคนตัดสินใจ ใครสักคนต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจต่างๆของครอบครัว เมื่อทุกคนต้องรับผิดชอบ มันก็ไม่มีใครเลยที่รับผิดชอบจริงๆ พระเจ้าทรงให้สามีเป็นผู้ที่ต้องให้การต่อพระองค์และมันเป็นหน้าที่ของสามีที่จะสอดส่องดูแลทุกอย่างและแน่ใจว่าทุกสิ่งดำเนินไปตามวิธีที่พระเจ้าตรัสไว้ และมันเป็นหน้าที่ของภรรยาของเขาที่จะช่วยเขาให้กระทำเช่นนั้นได้

การเป็นผู้ดูแลบ้านช่องเป็นความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง ไม่ใช่แค่งานจิปาละมากมายเท่านั้น การรับใช้แรกของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วคือที่บ้าน ผู้หญิงเหล่านั้นที่ไม่เต็มใจเสียสละสิ่งที่จำเป็นก็ควรอยู่เป็นโสดต่อไป

บทที่ 7 ---- ความขัดแย้ง: จงคาดหวังมันและวิธีรับมือกับมัน

เอเฟซัส 4:29-32

เราได้เริ่มต้นบทเรียนนี้ด้วยหัวข้อเกี่ยวกับความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและการไม่คาดหวังอะไรเมื่อเข้าสู่ชีวิตคู่ และทำไมการพยายามที่จะไม่เข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับการคาดหวังอะไรจึงเป็นเรื่องที่สำคัญนัก? เพราะว่าการที่ความคาดหวังเหล่านั้นจะไม่ได้รับการตอบสนองเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้นั่นเอง! ความคาดหวังที่ไม่ได้รับการตอบสนองจะนำไปสู่ความผิดหวังและความขัดแย้ง

ผู้ชายที่เข้าสู่ชีวิตคู่โดยคิดว่าผู้หญิงที่เขาแต่งงานด้วยจะเป็นภรรยาที่ยอมเชื่อฟังอย่างไร้ที่ติที่จะเคารพเขาและเชื่อฟังทุกคำพูดของเขาก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่ความเป็นจริงอันไม่น่าอภิรมย์และน่าตกใจ และผู้หญิงที่เข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับความคาดหวังที่ว่าผู้ชายที่เธอแต่งงานด้วยจะรักเธอตลอดไปมากกว่าวัตถุสิ่งของใดๆบนโลกนี้และให้เกียรติเธอและปฏิบัติต่อเธอด้วยความสุภาพอ่อนโยนที่สุดก็จะพบกับความผิดหวังขั้นรุนแรง

ถ้าคุณตัดสินใจที่จะแต่งงานกับใครสักคนที่ยังไม่รอดหรืออาจรอดแล้ว แต่เขาไม่มีอุปนิสัยที่เหมาะสมที่คุณจะแต่งงานด้วยและไม่ปฏิบัติตามบทบาทของเขา คุณก็จะพบกับความผิดหวังและความท้อใจอย่างแน่นอน แต่แม้กระทั่งหากคุณแต่งงานกับผู้ที่เป็น้ำพระทัยที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ ก็เป็นใครสักคนที่ไม่เพียงแต่ได้รับความรอดแล้วเท่านั้น แต่ยัง “พร้อม” สำหรับการแต่งงานตรงที่ว่าเขามีอุปนิสัยที่จะปฏิบัติตามบทบาทและความรับผิดชอบของเขาได้ด้วย คนๆนั้นก็ยังเป็นมนุษย์เดินดินอยู่ และเขาก็ยังเป็นคนบาปคนหนึ่งอยู่ และเขาก็จะทำให้คุณผิดหวังซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในชีวิตจริง ธรรมชาติบาปต่างๆจะปะทะกันและถูกบังคับให้ต้องรับมือกับความผิดหวังและความไม่เข้าใจกัน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ ความขัดแย้งนั่นเอง! ธรรมชาติบาปของเราจะนำไปสู่ความขัดแย้งในชีวิตคู่ของเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เราจำเป็นต้องฟังความสนใจของเราไปที่ว่า เรากำลังปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามบทบาทและความรับผิดชอบของเราในชีวิตคู่อย่างไร เราจำเป็นต้องสลัดทิ้งความคาดหวังของเราเกี่ยวกับคู่สมรสของเราและพุ่งเป้าไปที่ความคาดหวังของเราหรือผลงานของเราเพียงอย่างเดียว เราจำเป็นต้องมองไปที่วิธีที่เราปฏิบัติต่อเขา ไม่ใช่วิธีที่เขาปฏิบัติต่อเรา แน่แน่นอนที่มันเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยง่ายแต่ทำยาก แต่นั่นต้องเป็นเป้าหมายของเรา

ชีวิตคู่คือ การรวมกันเป็นหนึ่งในคนบาปสองคน คนหนึ่งคือสามีที่สร้างปัญหาจริงๆในชีวิตของภรรยา เขา ส่วนอีกคนคือภรรยาที่สร้างปัญหาจริงๆในชีวิตของสามีเธอเช่นกัน ดังนั้น ข้าพเจ้าใคร่อยากที่จะคู่อื่นๆบางประการสำหรับวิธีการรับมือกับความขัดแย้ง ความผิดหวัง และความเข้าใจผิดๆในชีวิตคู่

1) ทำความเข้าใจคู่สมรสของคุณ

เพื่อที่ภรรยาจะอยู่ร่วมกับสามีได้ในเชิงปฏิบัติ เธอต้องพยายามเข้าใจเขาอย่างที่เขาเป็นจริงๆ ไม่ใช่อย่างที่เราอยากให้เป็น กับสามีก็เหมือนกัน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ การมีความคาดหวังที่ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงว่าอีกฝ่ายจะประพฤติตัวอย่างไร

ยกตัวอย่างเช่น ความผิดหวังหลายอย่างที่ภรรยาประสบในชีวิตคู่เกิดจากความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็
แรงผลักดันของผู้ชายและของผู้หญิง เราได้กล่าวไปแล้ว แต่ผู้หญิงส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับ
“ความสัมพันธ์” อย่างมาก ด้วยเหตุนี้ ช่วงของการจีบกัน และการตกลงปลงใจหรือการหมั้นหมายก่อนแต่งงาน
จึงเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดในชีวิตของผู้หญิง เพราะว่าเธอและสามีในอนาคตของเธอได้ใช้เวลาด้วยกัน
เยอะ และในช่วงเวลานี้เองสามีในอนาคตของผู้หญิงจึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางแห่งชีวิตของเธอ

เธอมักก็ทักว่าคู่หมั้นของเธออยากให้เป็นจุดศูนย์กลางในชีวิตของเขาเช่นเดียวกัน และอันที่จริง
แล้วในช่วงของการจีบและตกลงปลงใจ เธอก็เป็นจุดศูนย์กลางในชีวิตของเขาจริงๆ เขาสนใจแต่เธอ อยากรู้จัก
เธอ พยายามเอาชนะใจเธอ และตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ของเธอ เพราะว่ามันเป็นเป้าหมายของเขา
ด้วยเหตุนี้ หลังจากงานแต่งงาน การไล่ตามของสามีเธอก็ลดฮวบไปหรือหยุดไปเลย เธออาจรู้สึกสับสนหรือ
เจ็บปวดเพราะว่าเขาไม่ได้ทำสิ่งที่เขาเคยทำสมัยเมื่อจีบอีกต่อไปแล้ว เธออาจเริ่มรู้สึกว่าสามีของเธอไม่ได้รักเธอ
อีกต่อไปแล้วก็ได้ แต่ภรรยาสามารถเอาชนะความผิดหวังมากมายของเธอได้เมื่อเธอยอมรับว่าแรงขับของสามี
ของเธอในความสัมพันธ์ของเขาทั้งสองไม่ได้เหมือนและจะไม่วันเหมือนกับของเธอเด็ดขาด

ไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้รักเธออีกต่อไปแล้ว หรือว่าเขารักเธอน้อยลงหลังจากแต่งงาน มันเป็นแค่สิ่งที่
ผลักดันเขาคือ “เป้าหมาย” มากกว่าเป็น “ความสัมพันธ์”

ตรงข้ามกับความปรารถนาของผู้หญิงที่จะทำให้ผู้ชายของเธอเป็นจุดศูนย์กลางแห่งชีวิตของเธอ แรงขับ
หลักของผู้ชายคือ “การบรรลุเป้าหมาย” ในการเลี้ยงดู การปกป้อง และการนำครอบครัวของเขา อย่างไรก็ตาม

ความรับผิดชอบดังกล่าวก็เป็นงานที่หนักหนาสาหัส เปล่าเปลี่ยว และน่าท้อใจสุดๆ ดังนั้น เป้าหมายของผู้ชายในช่วงจีบก็คือ การหาและการได้มาซึ่งผู้อุปถัมภ์และเพื่อนร่วมชีวิตที่ทำให้การสนับสนุน เขาต้องการภรรยาที่จะมาบรรเทาความเปล่าเปลี่ยวของเขาและสนับสนุนความรับผิดชอบของเขา ผู้ชายชอบผู้หญิงที่สนับสนุนความฝันของเขาสำหรับอนาคตและเป็นผู้ที่ห่วงใยเขาในช่วงเวลาที่เขารู้สึกท้อแท้

แต่พอผู้ชายแต่งงานไปแล้ว เป้าหมายหลักของเขาในการเอาชนะใจผู้หญิงที่เขาเลือกก็เสร็จสิ้นลงและสามีก็พร้อมที่จะก้าวต่อไปเพื่อพิชิตเป้าหมายหลักของเขา นั่นคือ การเลี้ยงดูและปกป้องครอบครัวของเขา นอกจากนี้ เขาก็คาดหวังว่าภรรยาของเขาจะก้าวต่อไปเพื่อกลายเป็นผู้อุปถัมภ์ของเขาด้วย นั่นคือ ช่วยทำให้งานของเขาเปล่าเปลี่ยวน้อยลงและยากน้อยลง เขาอาจรู้สึกงงวยก็ได้เมื่อเขาค้นพบว่าภรรยาของเขาอยากสานต่อกิจกรรมต่างๆที่พวกเขาเคยทำสมัยจีบกัน ซึ่งหมายถึงการใช้เวลาคุยกันเป็นชั่วโมงๆ แทนที่จะก้าวต่อไปสู่เป้าหมายอื่นๆในการดำเนินชีวิต

ข้อเท็จจริงข้อนี้อาจไม่ถูกใจผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิงสูงและชอบเรื่องรักๆใคร่ๆ แต่ผู้ชายถูกกระตุ้นโดย “เป้าหมาย” มากกว่าโดย “ความสัมพันธ์” ไม่ใช่ผู้ชายจะไม่มีความปลอดภัยด้านอารมณ์เอาเสียเลย แต่ว่าการพัฒนาความสัมพันธ์อันใกล้ชิดแค่ไม่ใช่เป้าหมายที่ผู้ชายชอบพิชิตเป็นหลักก็เท่านั้น

2) การแก้ปัญหาผ่านการสื่อสาร เพียงแค่การเข้าใจอีกฝ่ายไม่ได้กำจัดความผิดหวังที่คุณจะรู้สึกเสมอไป และหากมีปัญหาที่ไม่ได้หมดไปพร้อมกับการเข้าใจอีกฝ่าย มันก็มักเป็นเพราะว่าอีกฝ่ายไม่ได้ปฏิบัติตามบทบาทและความรับผิดชอบที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เขา ผู้หญิงอาจรู้สึกเหมือนกับว่ามีอะไรขาดหายไปในชีวิตคู่ของเธอและเธออาจมีความต้องการด้านอารมณ์บางประการที่เธออยากให้สามีของเธอตอบสนอง เธอมีสิทธิ์ตามพระกัมภีร์ทุกประการที่จะคาดหวังให้เขาตอบสนองความต้องการเหล่านี้ของเธอ หรือผู้ชายอาจรู้สึกว่ามิอะไรขาดหายไปในชีวิตคู่ของเขาและเขาอาจมีความต้องการด้านร่างกายหรือด้านอารมณ์ที่ภรรยาของเขาไม่ได้ตอบสนองเขาด้วยเช่นกัน

และนั่นเป็นจุดที่การสื่อสารกลายเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาและนำพาชีวิตคู่ไปสู่ระดับที่มันควรจะอยู่ อันเป็นที่ซึ่งความต้องการของแต่ละฝ่ายได้รับการตอบสนองและทั้งคู่ได้รับการเติมเต็ม แต่การสื่อสารนี้เกิดขึ้นอย่างไรและอะไรถูกสื่อสารออกไปเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งคู่ คุณไม่ต้องการให้มันลดระดับลงจน

กลายเป็นการเถียงกัน โวยวายและคุณยอมไม่อยากแค่นับอีกฝ่ายไปเรื่อยๆ โดยไม่มีความเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง
อะไรเกิดขึ้นในตัวของคุณฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างแน่นอน

มันคงเป็นประสบการณ์ที่น่าสะเทือนใจอย่างมากๆ ที่ผู้หญิงจะพูดคุยเกี่ยวกับความต้องการทางอารมณ์
ของเธอที่ไม่ได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตาม เราต้องจำไว้ว่าผู้หญิงจะไม่สื่อสารกับผู้ชายได้อย่างเหมาะสม
เมื่อเธอตกอยู่ในสภาวะอารมณ์ที่แปรปรวน ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะป้องกันตัวเองและโต้เถียงกับเธอแทนที่จะรับ
ฟังเธอ หรือแม้กระทั่งลดความสำคัญของคำพูดของผู้หญิงเมื่อเธอตกอยู่ในสภาวะอารมณ์ที่แปรปรวน หรือเขา
อาจไม่รับฟังเธอเลยก็ได้ เพราะว่าเขาอาจตีความการสื่อสารของเธอเกี่ยวกับความต้องการที่ไม่ได้รับการ
ตอบสนองของเธอไปก่อนเลยว่าเธอกำลังกล่าวหาว่าเขาล้มเหลว

3) การเตรียมตัวสำหรับการสื่อสาร ก่อนที่คุณจะพยายามสื่อสารกับคู่สมรสของคุณเกี่ยวกับปัญหาในชีวิตคู่ของคุณ
คุณต้องเตรียมตัวของคุณเองทั้งด้านความคิดและด้านจิตวิญญาณ อย่าลืมหลักการอันดับหนึ่งของการ
แต่งงานเด็ดขาด นั่นคือจงพยายามพุ่งความสนใจไปที่คุณปฏิบัติตัวและปฏิบัติต่อคู่สมรสของคุณอย่างไร และ
ไม่ใช่ที่คู่สมรสปฏิบัติตัวหรือปฏิบัติต่อคุณอย่างไร

แต่อาจมีหลายครั้งที่ในชีวิตคู่ของคุณเมื่อความต้องการต่างๆ ของคุณไม่ได้รับการตอบสนองคุณก็จะ
รู้สึกเป็นทุกข์จริงๆ คู่สมรสของคุณช่างเพิกเฉยต่อบทบาทและความรับผิดชอบของเขาที่พระเจ้าได้ทรงประทาน
ให้เหลือเกินและคุณเริ่มรู้สึกว่าทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว นั่นอาจเกิดขึ้นในวันแต่งงานของคุณหรืออาจใช้เวลา
เป็นปีๆ ก็ได้

แล้วคุณจะเตรียมตัวที่จะสื่อสารความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองของคุณแก่คู่สมรสของคุณอย่างไร?

1) จงสำรวจและตัดสินใจชีวิตของคุณเอง ถึงแม้ว่าคู่สมรสของคุณเพิกเฉยต่อความรับผิดชอบของเขาอย่าง
น่าเกลียด แต่จงพิจารณาคำถามนี้: ตัวเราเองเพิกเฉยต่อความรับผิดชอบของเราไหม? เขาเป็นคู่สมรสที่ไม่เอา
ไหนเพราะฉันก็เป็นด้วยไหม? ภรรยาของคุณไม่ได้ตอบสนองคุณด้านร่างกายและไม่ได้ให้ความเคารพที่คุณคิด
ว่าคุณต้องการเพราะว่าคุณไม่ได้รักเธอโดยปราศจากความเห็นแก่ตัวและไม่ได้ทะนุถนอมเธอในแบบที่เธอรู้สึก
ว่าเป็นที่รักใช่ไหม? สามีมของคุณไม่ได้รักคุณอย่างที่คู่สมรสที่คุณอยากที่จะถูกรัก และเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเขารัก

คุณเพราะว่าคุณไม่ได้ให้ความสนิทสนมด้านร่างกายแก่เขาและไม่ได้ยำเกรงเขาใช่ไหม? การประณามคนอื่น แม้ว่าเขาจะเป็นฝ่ายผิดไม่ได้ทำให้คุณเป็นฝ่ายถูกแต่อย่างใด

คำถามที่เราต้องถามตัวเองคือ “ฉันกำลังดำเนินชีวิตของฉันตามคำสอนในพระคัมภีร์สำหรับบทบาทของฉันหรือไม่? ฉันกำลังปรนนิบัติคู่สมรสของฉันหรือไม่?” ภรรยาควรถามตัวเองว่า “ฉันกำลังปรนนิบัติในฐานะผู้อุปถัมภ์แท้ และให้เกียรติความเป็นผู้นำของสามีฉันและสนับสนุนความเป็นชายของเขาหรือไม่?” สามีควรถามตัวเองว่า “ฉันกำลังรักเธอเหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และตอบสนองความต้องการของเธอทั้งด้านร่างกายและด้านอารมณ์หรือไม่?”

2) **จงเตรียมพร้อมฝ่ายวิญญาณ** จงถามตัวเองว่า “พระเจ้าและพระวจนะของพระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของฉัน และฉันกำลังดำเนินอยู่กับพระองค์หรือไม่? ฉันมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าในชีวิตของฉันตอนนี้หรือไม่?” จงแน่ใจว่าคุณมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า และความมุ่งหมายต่างๆของคุณนั้นถูกต้องและไม่เห็นแก่ตัวในการเข้าหาคู่สมรสของคุณ

3) **จงอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเตรียมจิตใจคู่สมรสของคุณและทรงนำพาในการสนทนาครั้งนี้** เพื่อที่ว่า คุณจะได้รับการแลกเปลี่ยนความเห็นที่เสริมสร้างและแก้ปัญหาได้ จงอธิษฐานเผื่อคู่สมรสและชีวิตคู่ของคุณก่อนที่คุณจะพยายามแก้ปัญหาด้วยคำพูดของคุณ

4) **การสื่อสารกับคู่สมรสของคุณ** สิ่งเหล่านี้เป็นหลักการและข้อแนะนำสำหรับภรรยาที่จะสื่อสารกับสามีของเธอเกี่ยวกับความต้องการของเธอที่ไม่ได้รับการตอบสนอง แต่มันก็สามารถถูกปรับใช้กับสามีในการสื่อสารกับภรรยาของเขาได้เช่นกัน เมื่อคุณได้เตรียมตัวฝ่ายวิญญาณแล้ว จงเตรียมตัวด้านความคิดของคุณด้วย จงทบทวนในหัวถึงสิ่งที่คุณจำเป็นต้องพูดออกไปและวิธีที่คุณต้องพูดมันออกไป จงพยายามปฏิบัติตามข้อแนะนำต่อไปนี้:

1) **จงเอาใจเขามาใส่ใจเรา** จงเลือกจังหวะเหมาะสมๆพอๆกับที่คุณจะเลือกใช้คำพูดของคุณ อย่าพยายามพูดคุยกับคู่สมรสของคุณในขณะที่เขากำลังเหนื่อย หรือกังวล หรือเจ็บป่วยอยู่ หรือทันทีที่เขาเพิ่งกลับจากที่ทำงานหรือทันทีที่เขาเพิ่งกลับจากไปซื้อกับข้าว จงรอจนกว่าเขาจะผ่อนคลายและอยู่ในสภาพอารมณ์ที่ดี

2) **จงเตรียมตัวเขาสำหรับการเปิดอกคุยกัน** จงขอให้เขาเจียดเวลาเพื่อพูดคุยถึงปัญหาที่คุณกำลังเผชิญอยู่ หากเขาดูเหมือนลังเลที่จะพูดคุยในช่วงเวลาที่เลือก จงขอให้เขาบอกคุณว่าเขาสะดวกคุยเมื่อไร หากเขายังลังเลอยู่ จงบอกให้เขารู้ว่ามันสำคัญสำหรับคุณ

3) **จงนำเสนอความต้องการของคุณแทนที่จะกล่าวหาเขา** ดังที่ศิษยาภิบาลของเราเคยแนะนำไปแล้วในคำเทศนาหนึ่งของเขาในหัวข้อชีวิตคู่ อย่ากล่าวแก่คู่สมรสของคุณเด็ดขาดว่า “คุณไม่เลย...” หรือ “คุณเอาแต่...” มันจะทำให้เขารู้สึกราวกับว่าตัวเองล้มเหลวและทำให้เขาป้องกันตัวเอง ตัวอย่างหนึ่งของภรรยาที่นำเสนอความต้องการของเธอรวมถึง “ฉันคิดถึงสมัยตอนที่เราเปิดอกคุยกันจังเลย ช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมานี้ฉันรู้สึกหงาจริงๆ และฉันอยากเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคุณมากกว่านี้” การกล่าวหาที่รวมถึง “คุณไม่พูดคุยกับฉันอีกแล้ว คุณตัดฉันออกไปจากชีวิตของคุณเพราะคุณมันตายด้านแล้ว”

โปรดสังเกตคำพูดที่ปราศจากอคติ “ฉันต้องการ” ที่ออกมาผ่านตัวอย่างแรกและคำพูดกล่าวหา “คุณมันแย่” ที่ออกมาผ่านตัวอย่างที่สอง สามีน่าจะตอบสนองต่อคำขอที่สุภาพด้วยการตอบสนองความต้องการดังกล่าว แต่เขาจะโกรธและป้องกันตัวเองอย่างแน่นอนถ้าเขารู้สึกว่าเขากำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยผู้หญิงที่เขาอยากเอาใจ

4) **จงช่วยคู่สมรสของคุณให้ตอบสนองคำขอของคุณโดยการให้ข้อเสนอแนะที่เฉพาะเจาะจงแก่เขา** และสำหรับผู้ที่เป็นสามี จงทำให้ข้อเสนอแนะเหล่านั้นมุ่งเน้นไปยังเป้าหมายเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น จงถามเขาว่า เขาสามารถออกไปเที่ยวกับคุณสองต่อสองทุกสัปดาห์ได้ไหม หรือเขาหาเวลาพูดคุยกับคุณ 30 นาทีต่อวันได้ไหม จงทำให้ข้อเสนอแนะของคุณเฉพาะเจาะจงมากๆ ในสิ่งที่จะช่วยสร้างความอบอุ่นที่คุณต้องการในชีวิตคู่ของคุณ สำหรับผู้ที่เป็นสามี มันช่วยให้เขามีเป้าหมายที่เขาสามารถบรรลุได้ แทนที่จะเผชิญหน้าเขาด้วยข้อกล่าวหาที่ทำให้เขารู้สึกเหมือนว่าเขาไม่เอาใจใส่เธอหรือได้ตอบและทำให้เธอเสียใจ

5) **จงฟังให้มากพอๆกับที่พูด** นี่ก็เป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ การฟังเป็นส่วนที่สำคัญเหลือเกิน แต่มันก็มักเป็นส่วนที่ถูกเพิกเฉยบ่อยครั้งด้วยในการสนทนา เราทุกคนต่างต้องการให้คนอื่นฟังเรา แต่พวกเราน้อยคนเหลือเกินที่เต็มใจฟังสิ่งที่คนอื่นกำลังกล่าวแก่เรา:

ประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลท์ เหนื่อยหน่ายกับการต้องขี้มตลอดเวลาขณะที่อยู่ในงานเข้าสังคมที่สำคัญงานหนึ่งและตัดสินใจที่จะค้นหาว่ามีใครตั้งใจฟังสิ่งที่เขากำลังกล่าวบ้างไหม ขณะที่แต่ละคนเดินเข้ามาหาเขาพร้อมยื่นมือมาทักทาย เขาก็ฉีกยิ้มออกไปและพูดว่า “ผมฆ่าคุณย่าของผมเมื่อเช้านี้” ผู้คนมักตอบกลับมาโดยอัตโนมัติพร้อมกับความเห็นประมาดว่า “เยี่ยมไปเลยครับ!” หรือ “สร้างสรรค์ผลงานจีนเยี่ยมต่อไปนะครับ!” ไม่มีใครฟังสิ่งที่เขากำลังกล่าวเลย ยกเว้นนักการทูตจากต่างประเทศท่านหนึ่ง เมื่อท่านประธานาธิบดีกล่าวว่า “ผมฆ่าคุณย่าของผมเมื่อเช้านี้” นักการทูตผู้นั้นก็ตอบกลับมาเบาๆว่า “ผมแน่ใจว่าเธอคงนึกไว้อยู่แล้วแหละครับว่าจะต้องโดนแบบนี้”

ดังนั้น ประตุแห่งการสื่อสารจำเป็นต้องเปิดได้สองทางเสมอ เราจึงจำเป็นต้องพร้อมที่จะฟังสิ่งที่คู่สมรสของเราบอกเกี่ยวกับพฤติกรรมของเราและความต้องการของเขาไม่ได้รับการตอบสนองอย่างไร และเราต้องเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างเกี่ยวกับตัวเราเอง

เราอาจพบว่าเมื่อเราพูดคุยกับคู่สมรสของเราเกี่ยวกับความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองของเรา เรายังอาจมีเรื่องร้องเรียนหนึ่งหรือสองเรื่องซึ่งเขาก็เก็บเงียบไว้เหมือนกัน และเมื่อคุณแสดงให้เขาเห็นว่าคุณเต็มใจรับฟังเขาและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของเขาจริงๆ เขาก็จะมีความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของคุณมากขึ้นกว่าเดิม

คุณอาจพบว่าเมื่อคุณบอกสามีของคุณว่าเขาไม่คุยกับคุณเลย เขาก็จะบอกว่าคุณนั้นเป็นเพราะว่าคุณไม่ได้ให้เวลาเขาผ่อนคลายเลยหลังจากที่เขาเพิ่งกลับจากที่ทำงาน สามีของคุณอาจเปิดเผยว่าคุณมักขัดจังหวะเขาหรือไม่ก็เปลี่ยนหัวข้อไปคุยเรื่องที่คุณชอบ และลงลึกรายละเอียดที่น่าสนใจสำหรับคุณเพียงคนเดียวเท่านั้น มีหลายสิ่งที่คุณอาจบอกคุณซึ่งจะทำให้พวกคุณทั้งคู่ได้ใกล้ชิดกันมากกว่าเดิมเมื่อคุณเปิดประตูสำหรับการสื่อสารสองทาง

แต่เมื่อเขาบอกอะไรบางอย่าง เราก็จำเป็นต้องฟังเขา และในชีวิตคู่ สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดที่คุณจะทำได้ก็คือ ฟังคู่สมรสของคุณพูดเกี่ยวกับว่าเขาคิดว่าชีวิตคู่ของคุณกำลังดำเนินไปทางไหน และสิ่งที่เขาพูดเกี่ยวกับด้านต่างๆที่คุณสามารถปรับปรุงได้เพื่อตอบสนองความต้องการของเขา เขาอาจบอกอะไรบางอย่างที่หากเราเปลี่ยนแปลงอะไรเล็กๆน้อยๆเพื่อแก้ไขมัน มันก็จะทำให้เขามีความสุขและช่วยเขาให้กลายเป็นคู่สมรสที่เราคิดว่าเราอยากให้เป็น การรับฟังและการตอบสนองของเราต่อความต้องการของเขามีความสำคัญพอๆกัน แต่ไม่

มากไปกว่าการที่เราสื่อสารความต้องการของเราให้เขารู้ ดังนั้น ถ้าเราต้องจำสิ่งที่เขาบอกเรา เราก็อาจต้องจดบันทึกลงไปเมื่อเขาบอกอะไรเราบางอย่าง ใจแล้ว จงจดบันทึก!

เพราะว่าเราอาจคิดว่าเขาเป็นฝ่ายผิดอยู่คนเดียว และเขาเป็นฝ่ายที่เพิกเฉยต่อความต้องการของเรา เหลือเกิน แต่ส่วนใหญ่แล้ว คนที่บ่นขึ้นมา (ซึ่งในตัวอย่างนี้ก็คือเรา) คือ คนที่ต้องแก้ไขตัวเองมากที่สุด

จงจำไว้ว่า มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะมองไม่เห็นความผิดของตัวเอง ดังนั้น ถ้าเราจะยกปัญหาบางอย่างที่เราเกี่ยวข้องกับวิธีที่คู่สมรสของเรากำลังปฏิบัติต่อเราขึ้นมา เราก็ควรเตรียมพร้อมที่จะรับฟังคำพูดทุกคำ และความคิดทุกอย่างที่เขาพยายามสื่อถึงเรา สิ่งที่เขากล่าวและวิธีที่เราตอบสนองต่อมันสามารถช่วยชีวิตคู่ของเราให้รอดได้จริงๆ

5) จงใช้เวลาในการสื่อสาร นี่คือการอดทนและการมีขันตินาน หลังจากที่เราได้สื่อสารปัญหาของเราถึงคู่สมรสของเราแล้ว แนวโน้มโดยธรรมชาติของเราคือ เรามักคาดหวังว่าความเปลี่ยนแปลงบางอย่างจะเกิดขึ้นในทันที เราต้องการความพึงพอใจทันที แต่เรื่องอย่างนี้ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนัก เรากำลังพูดถึงแบบแผนพฤติกรรมที่ติดตัวมาชั่วชีวิตของคนๆหนึ่งที่จำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ถ้าเขากลับไปทำตัวเหมือนเดิมอีกและล้มแผนการที่พวกคุณทั้งคู่ได้ตกลงกันไว้ เขาก็ต้องได้รับการเตือนความจำ ไม่ใช่บ่น แต่จงเตือนความจำเขา

ดังนั้น เราต้องเข้าหาเขาในแบบเดียวกันพร้อมกับแนวทางเดียวกับคราวก่อนๆ และหลีกเลี่ยงการหันไปพึ่งเทคนิคการบ่น การดูถูก หรือการทำให้เขาอับอายเพื่อที่จะได้ตามที่เรากำลังต้องการ และเราไม่ควรเปรียบเทียบการกระทำของเขากับของสามีหรือภรรยาคนอื่นๆ

นิสัยเป็นเรื่องที่แก้ยาก มีคนกล่าวว่าต้องพยายามถึงสามสิบครั้งกว่าจะแก่นิสัยหนึ่งได้ จงใช้เวลาแก่คู่สมรสของคุณในการทำสิ่งที่คุณขอให้เขาทำ นอกจากนี้ จงใส่ใจอย่างใกล้ชิดและแสดงความชื่นชมเมื่อเขาตั้งใจทำสิ่งที่คุณขอให้เขาทำ คำชมเชยของคุณจะยิ่งทำให้เขานำพฤติกรรมแบบเดียวกันนั้นออกมา และความชื่นชมของคุณจะสาธิตให้เห็นว่าคุณไม่ได้แค่ต้องการควบคุมเขาเท่านั้น แต่ความต้องการของคุณนั้นเป็นของจริงด้วย หากคุณไม่สังเกตความพยายามของเขาที่จะเอาใจคุณ หรือคุณเอาแต่จ้องจับผิดเวลาที่เขาพลาด เขาก็จะล้มเลิกความพยายามของเขาในที่สุด

6) เมื่ออะไรๆไม่ดีขึ้น ในชีวิตคู่ทุกคู่ ภรรยาหรือสามีต้องยอมรับว่ามีบางสิ่งเกี่ยวกับคู่สมรสของตนที่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง อย่างน้อยก็ตลอดระยะเวลาที่ยาวนานมากๆช่วงหนึ่ง ในกรณีเหล่านั้นการย่ำเตือนบ่อยๆอาจฟังดูเหมือนการบ่นเรื่องจริงและมักไม่ก่อให้เกิดผลอะไรนอกจากการตอกลิ้มระหว่างพวกเขาทั้งสอง ดังนั้น ท่าทีของเขาต่อเรื่องกวนใจต่างๆที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องกลายเป็นท่าทีของการยอมรับและให้อภัย และระลึกว่าพระคริสต์ได้ทรงยกโทษเราและทรงยอมรับเราแล้ว

บางครั้งการนำหลักการต่างๆตามพระคัมภีร์ไปปฏิบัติก็หมายความว่า ภรรยาต้องรับมือกับสามีของตนเมื่อเขาทำตัวไม่เป็นผู้ใหญ่ เธอต้องดำเนินตามการนำของเขาต่อไปถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ดำเนินกับพระเจ้าอยู่ก็ตาม นอกจากนี้ เธอต้องทนทุกข์ไปพร้อมกับเขาด้วยในช่วงเวลาแห่งผลที่ตามมาอันไม่พึงประสงค์ซึ่งเกิดจากความไม่เป็นผู้ใหญ่และความบาปของเขา

เจ้าสาวส่วนใหญ่สมัยนี้เชื่อว่าชีวิตคู่คือ ความสัมพันธ์แบบห้าสิบห้าสิบ และพวกเธอสัญญาว่าจะ “รักให้เกียรติ และเชื่อฟัง” โดยไม่เฉลียวใจสักนิดว่าพวกเธอต้องเจอกับอะไร หลักการตามพระคัมภีร์สำหรับชีวิตคู่ไม่ใช่ข้อตกลงแบบห้าสิบห้าสิบ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันคือพันธะเต็มร้อยในส่วนของเรา ถึงแม้ว่ามันง่ายที่สุดเมื่ออีกฝ่ายทำส่วนของเขาหรือของเธอ แต่พวกเราแต่ละคนก็ยังต้องรับผิดชอบต่อพระพักตร์พระเจ้าในการให้พันธะเต็มร้อยอยู่ดี ภรรยาผู้เป็นคริสเตียนควรปฏิบัติตามบทบาทของเธอในฐานะผู้ช่วยของสามีของเธอแม้ในยามที่สามีของเธอไม่ได้ตอบสนองความต้องการของเธอเสมอไปก็ตาม (และสามีควรปฏิบัติตามบทบาทของเขาในการรักภรรยาของตนและเสียสละตนเองเพื่อเธอแม้ในยามที่เธอไม่ได้ตอบสนองความต้องการของเขาเช่นกัน)

ไม่มีอะไรอย่างการอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขไปตลอดชั่วกัลปาวสานโดยปราศจากปัญหาและความขัดแย้งในชีวิตคู่ คนบาปสองคนที่เสื่อมทรามและเห็นแก่ตัวที่อาศัยอยู่ด้วยกันจะมีความขัดแย้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เพียงเพราะเกิดความขัดแย้งในชีวิตคู่ของคุณก็ไม่ได้หมายความว่าพวกคุณทั้งสองคนไม่ได้รักกันและชีวิตคู่ของพวกคุณจบสิ้นแล้ว

จงคิดว่าความขัดแย้งเป็น โอกาสที่จะปรับปรุงชีวิตคู่ของคุณ มันเป็นโอกาสสำหรับการเจริญเติบโต เราแค่ต้องเข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับความคาดหวังที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง และเข้าใจว่าทุกสิ่งจะไม่สมบูรณ์แบบ ทั้งคุณและคู่สมรสของคุณจะก่อความผิดพลาดและล้มเหลวในทางใดทางหนึ่งในการปฏิบัติตามบทบาท

และความรับผิดชอบต่อกันและกัน และความขัดแย้งจะเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามมา จงคาดหวังมันและเตรียมพร้อมที่จะรับมือมันอย่างถูกวิธี อย่ายอมให้ความขัดแย้งมาทำลายชีวิตคู่ของคุณ แต่จงใช้มันเพื่อทำให้ชีวิตคู่ของคุณแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

บทที่ 8 ---- บทสรุป

ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะใช้บทสุดท้ายนี้เพื่อทบทวนบางประเด็นที่ข้าพเจ้าอยากให้คุณได้เข้าใจ

1) สำหรับผู้ที่รอดแล้ว ชีวิตคู่คืองานรับใช้อย่างหนึ่ง หากเราได้รับความรอดแล้ว เราก็ไม่ได้เป็นเจ้าของตัวเราเองอีกต่อไป แต่เราเป็นของพระคริสต์ พระองค์ทรงซื้อเราไว้แล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง พระองค์ทรงเป็นเจ้าของเราและทุกสิ่งที่เราทำก็มีค่าต่อพระองค์ งานฝ่ายโลกของเรา งานรับใช้ต่างๆที่เรามีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในคริสตจักรท้องถิ่นของเรา ทุกสิ่งเลย รวมถึงชีวิตคู่ของเราและการอบรมเลี้ยงดูลูกๆของเราด้วย นั่นคือ เราทำทุกสิ่งเพื่อพระองค์

โรม 14:8 “ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราตายก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตายไปก็ตาม เราก็เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ดังนั้น เราจึงแต่งงานหากมันเป็นพระประสงค์ของพระองค์เท่านั้น เราแต่งงานกับผู้ที่พระองค์ทรงต้องการให้เราแต่ง เราไม่ได้ตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวด้วยตัวเราเอง และเราแต่งงานในเวลา que พระองค์ทรงต้องการให้เราแต่ง และนอกเหนือจากนั้นอีกก็คือ ทุกวันของชีวิตคู่ดังกล่าว เราปรนนิบัติพระองค์ภายในชีวิตคู่นั้น โดยมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์และเชื่อฟังพระองค์โดยปฏิบัติตามบทบาทของเราตามที่พระวาระของพระองค์ได้บอกไว้

เราไม่ได้แข่งกับพระบัญชาต่างๆของพระองค์ที่ทำให้เรารักภรรยาของเราและเสียสละตัวเราเองเพื่อเธอ หากเราเป็นสามีคนหนึ่ง ในแบบเดียวกัน เราไม่พูดในใจเราว่าการยอมเชื่อฟังสามีของฉันทันเป็นสิ่งที่ล้ำสมัยเกินไปแล้วสำหรับสมัยนี้หากเราเป็นภรรยาคนหนึ่ง จงฟังให้ดี ถ้าพระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ เอเฟซัส 5:22-33 อยู่

ในพระคัมภีร์ มันก็คงไม่ได้อยู่ที่นั่นแน่ๆ! คุณคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงสามารถควบคุมสิ่งที่ถูกเขียนไว้ในพระคัมภีร์ของพระองค์อย่างนั้นหรือ? มันอยู่ที่นั่นเพราะพระองค์ทรงใส่มันไว้ที่นั่น

ดังนั้น ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว เราก็ไม่ประพฤติดัวหรือปฏิบัติต่อคู่สมรสของเราในแบบวิถีเดิมๆที่เราอยากทำ ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว เราก็มีชีวิตอยู่ทุกวันเพื่อพระคริสต์ และในชีวิตคู่นั้นก็หมายถึง การปรนนิบัติคู่สมรสของเราตามแบบที่พระวามะของพระองค์ได้บรรยายไว้ให้เราปฏิบัติ

กาลาเทีย 2:20 “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า”

และเราได้ทบทวนบทบาทและความรับผิดชอบของสามีและภรรยาไปแล้วเรียบร้อย แต่ถ้าเราไม่ยินยอมหรือไม่สามารถปฏิบัติตามสิ่งเหล่านั้นได้ เราก็ไม่ควรคิดที่จะแต่งงานจริงๆ มันยุติธรรมต่อคนที่เราจะแต่งงานด้วยไหมที่จะปล่อยให้เขาคิดว่าเขากำลังจะแต่งงานกับลูกของพระเจ้าที่ยินยอมปฏิบัติตามบทบาทที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ในเมื่อคุณไม่ยินยอมจริงๆ? คุณ ไม่ได้กำลังหลอกลวงคู่สมรสในอนาคตของคุณอยู่หรือถ้าคุณไม่ยินยอมหรือไม่สามารถปฏิบัติตามบทบาทของคุณได้?

ถ้าคุณเป็นผู้ชายและคุณไม่ตั้งใจที่จะเสียสละตัวเองเพื่อภรรยาในอนาคตของคุณ ถ้าคุณกำลังมีแผนที่จะเป็นคนที่เห็นแก่ตัวต่อไปเหมือนเดิม ถ้าคุณไม่ตั้งใจที่จะใช้เวลาแก่เธอทุกวันเพื่อพูดคุยกับเธอและรับฟังเธอ เพื่อตอบสนองความต้องการของเธอ คุณก็จะอย่าโกหกเธอและเสแสร้งว่าคุณเป็นอะไรที่คุณไม่ได้เป็น หรือถ้าคุณรู้ว่าคุณยังไม่พร้อมและไม่สามารถทำสิ่งเหล่านั้นได้ ก็จงอย่าเสแสร้งว่าคุณพร้อมและสามารถ มันไม่ยุติธรรมต่อเธอเลย

และถ้าคุณเป็นผู้หญิงและคุณไม่ตั้งใจจริงๆที่จะยอมเชื่อฟังสามีในอนาคตของคุณ ถ้าคุณมีแผนที่จะเป็นคนที่ขี้บ่นและเป็นคนที่ชอบหลอกใช้คนอื่นต่อไป คุณก็จะอย่าโกหกเขาและเสแสร้งว่าคุณเป็นอะไรที่คุณไม่ได้เป็นเลย และถ้าคุณรู้ว่าคุณยังไม่พร้อมและไม่สามารถที่จะยอมเชื่อฟังสามีได้ ก็จงอย่าเสแสร้งว่าคุณพร้อมและสามารถเลยเพราะว่านั่นก็ไม่ยุติธรรมต่อเขาด้วยเหมือนกัน

ดังนั้น ชีวิตคู่จึงเป็นงานรับใช้อย่างหนึ่ง และมันไม่ใช่อะไรที่เราจะเข้าไปโดยหวังว่าความต้องการของเราจะได้รับการตอบสนอง การมีความคาดหวังที่เห็นแก่ตัวแบบนี้จะคร่ำชีวิตคู่ของคุณ มันไม่ยุติธรรมต่อคนๆ นั้นที่คุณจะแต่งงานด้วยถ้าเขาจะเข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับความคิดที่ว่าเขาจะต้องปรนนิบัติคุณและคุณจะเข้าสู่ชีวิตคู่พร้อมกับความคิดที่ว่า “ใช่เลย เขาจะต้องปรนนิบัติฉัน แต่ฉันจะไม่ปรนนิบัติเขากลับเด็ดขาด!”

2) ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว ชีวิตคู่ก็ไม่ใช่ของแถม ไม่ใช่ว่าลูกของพระเจ้าทุกคนถูกเรียกให้แต่งงาน ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว เราก็ไม่อาจทึกทักได้ว่าเราจะได้แต่งงาน

โรม 14:23 “...ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆก็ตามที่มีได้กระทำด้วยความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น”

ดังนั้น ประเด็นของข้าพเจ้าก็คือ ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตาม เราต้องทำด้วยความเชื่อ ก่อนที่เราจะแต่งงาน เราต้องแน่ใจจริงๆว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เราจะแต่งงาน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราแต่งงานก็ต่อเมื่อมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเราและเราแต่งงานกับคนที่พระองค์ทรงต้องการให้เราแต่งงานด้วยเท่านั้น การกระทำใดๆก็ตามที่มีได้กระทำด้วยความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น สำหรับผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว การตัดสินใจใหญ่ๆ ใดๆของเราที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น เพราะว่าเราตัดสินใจโดยไม่คำนึงถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า เรากำลังดึงบังเหียนไปจากพระหัตถ์ของพระองค์และกระทำสิ่งที่ตัวเองพึงพอใจ เรากำลังถอดพระองค์จากบัลลังก์แห่งชีวิตของเราที่เราได้ยกให้แก่พระองค์ตอนที่เราได้ขอให้พระองค์ทรงโปรดช่วยเราให้รอด และเรากำลังครองบัลลังก์นั้นอีกครั้งเหมือนกับที่เราทำสมัยที่เรา ยังไม่ได้รับความรอด นั่นจึงเป็นเหตุที่ว่าทำไม “การกระทำใดๆก็ตามที่มีได้กระทำด้วยความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น”

ถ้าเราได้รับความรอดแล้ว การกระทำใดๆก็ตามที่มีได้กระทำด้วยความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น เราต้องปล่อยให้การตัดสินใจเรื่องที่ว่าเราจะแต่งงานหรือไม่ไว้กับพระเจ้า เราต้องปล่อยให้การตัดสินใจเรื่องที่ว่าเราจะแต่งงานกับใครไว้กับพระเจ้า และเราต้องปล่อยให้การตัดสินใจเรื่องที่ว่าเราจะแต่งงานเมื่อไรไว้กับพระเจ้า มีปัจจัยอยู่มากมายที่ประกอบกันเป็นจังหวะเวลาที่เหมาะสมสำหรับชีวิตคู่ คู่สมรสทั้งสองฝ่ายจะต้องมีอุปนิสัยที่สามารถปฏิบัติตามบทบาของตนได้ พวกเขาทั้งคู่ต้องมีความพร้อมเสียก่อน

3) อุปนิสัยมีความสำคัญมากที่สุด เหตุผลหลักที่ก่อให้เกิดปัญหาในชีวิตคู่และการหย่าร้างทุกวันนี้คือ การขาดอุปนิสัยในส่วนของกลุ่มสมรสทั้งสองฝ่าย ถึงแม้ว่าพวกเขาทั้งคู่จะได้รับความรอดแล้วและอยู่ในคริสตจักรที่ดีก็ตาม พวกเราส่วนใหญ่ถูกเลี้ยงดูมาในวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับอุปนิสัยที่แย่มากๆ ไม่ว่าเราจะอยากยอมรับมันหรือไม่ก็ตาม เห็นได้ชัดว่าพวกเราทุกคนต่างเป็นคนที่หลงหายก่อนที่เราได้รับความรอด และพวกเราส่วนใหญ่ก็หลงหายจนกระทั่งช่วงวัยรุ่นปลายๆหรือยี่สิบต้นๆ นั่นเป็นช่วงเวลาที่ยะยะพอที่จะพัฒนาอุปนิสัยที่แย่ๆได้มากมาย

เราทุกคนต่างมีจุดบอดต่อด้านต่างๆที่เป็นอุปนิสัยที่แย่ๆของตัวเอง ปกติแล้วเรามักเป็นคนสุดท้ายที่รู้ว่าตัวเรานั้นมีปัญหา และนั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของปัญหา เราเข้าสู่ชีวิตคู่โดยไม่แม้แต่จะรู้ตัวเลยว่าเรามีปัญหาในอุปนิสัยบางด้านของเราเอง แต่พอแต่งงานไปแล้วชั่วระยะเวลาหนึ่ง คู่สมรสของเราก็จะเห็นมันและพยายามทำให้เรามองเห็นมันด้วย และมันก็เหมือนกับการตบหน้าเรา เราไม่เคยรู้เลยว่าเรามีปัญหา แต่ในชีวิตคู่อุปนิสัยที่ไม่ดีบางอย่างก็อาจส่งผลร้ายต่อชีวิตคู่เรื่อยๆถึงขั้นหย่าเลย

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านดูอุปนิสัยที่ไม่ดี 3 ด้านซึ่งอาจส่งผลร้ายต่อชีวิตคู่หนึ่งๆถึงขั้นหย่าเลย:

1) ความเห็นแก่ตัว

2 ทิโมธี 3:1-5 “แต่จงเข้าใจข้อนี้ด้วย คือว่าในวันสุดท้ายนั้น จะเกิดเหตุการณ์ก่อกบฏ เหตุว่าคนจะเป็นคนรักตัวเองเป็นคนเห็นแก่เงิน เป็นคนอวดตัว เป็นคนจองหอง เป็นคนพุดหมิ่นประมาท เป็นคนไม่เชื่อฟังคำบิดามารดา เป็นคนอกตัญญู เป็นคนไร้ศีลธรรม เป็นคนไม่รักซึ่งกันและกัน เป็นคนไม่ทำตามลัทธิ เป็นคนหาความใส่เขา เป็นคนไม่มีสติจริงใจ เป็นคนดูร้าย เป็นคนซังกะตูด เป็นคนทรยศ เป็นคนมั่วทะลุม เป็นคนหัวสูง เป็นคนรักความสนุกสนานยิ่งกว่ารักพระเจ้า เขามีสภาพทางของพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย คนอย่างนี้ท่านจงผินหน้าหนีจากเขาเสียด้วย”

เรามีแนวโน้มที่จะอ่านพระธรรมตอนนี้และคิดว่ามันเขียนเกี่ยวกับคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดในยุคสุดท้ายนี้ และมันไม่ได้หมายรวมถึงเราด้วย แต่เราเติบโตมาในยุคสุดท้ายนี้ และก่อนที่เราได้รับความรอด เราก็มีอุปนิสัยแย่ๆเหล่านี้มากมายที่ไม่ได้จางหายไปหลังจากที่เราได้รับความรอด ดังนั้น อุปนิสัยที่ไม่ดีเหล่านี้มากมายจึงยังอยู่ในตัวเรา ไม่ว่าเราจะยอมรับมันหรือไม่ก็ตาม และที่อยู่บนสุดของรายการคือ “เป็นคนรักตัวเอง”

ความเห็นแก่ตัวเป็นสิ่งที่แพร่ระบาดไปทั่วสังคมเราทุกวันนี้มากมายเหลือเกิน เราสนใจแต่ตัวเราเองและหมกมุ่นอยู่กับตัวเราเองเหลือเกิน ความเห็นแก่ตัวจะคร่าชีวิตคู่ของเรา และพวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้ตัวเลยว่าเราเห็นแก่ตัวมากขนาดไหนจนกระทั่งเราต้องตกไปอยู่ในจุดที่เราจำเป็นต้องให้จริงๆ ซึ่งนั่นแหละคือสิ่งที่ชีวิตคู่เป็นจริงๆ

2) เรื่องเงินๆทองๆ เป็นด้านที่สองที่อุปนิสัยที่ไม่ดีอาจส่งผลร้ายต่อชีวิตคู่หนึ่งๆถึงขั้นหย่าร้าง โปรดสังเกตุอุปนิสัยที่สองที่ระบุไว้ใน 2 ทิโมธี 3:2 “เป็นคนเห็นแก่เงิน” ความอยากได้อะไรของเรและการขาดการควบคุมการใช้จ่ายของเราอาจก่อให้เกิดหนี้มหาศาลซึ่งสร้างความตึงเครียดอย่างมากให้แก่ชีวิตคู่ของเรา สาเหตุหนึ่งที่ใหญ่ที่สุดของปัญหาในชีวิตคู่คือ ปัญหาเรื่องเงิน แต่ส่วนใหญ่แล้ว ปัญหาเรื่องเงินมักเกิดจากการขาดอุปนิสัยที่ดีซึ่งถูกสำแดงโดยการไม่ตั้งงบประมาณและการไม่ยึดติดกับงบประมาณ และการไม่สามารถควบคุมการซื้อเพราะแรงกระตุ้นได้

ข้าพเจ้ามีภาพประกอบจากหนังสือของ แลร์รี เบอร์เก็ดต์ ที่มีชื่อว่า “ชีวิตปลอดหนี้” (Debt Free Living) “เมล็ดพันธุ์แห่งการล่มสลายทางการเงินได้ถูกปลูกในช่วงต้นๆของชีวิตคู่ของพอลและจูดี ตอนที่พวกเขาแต่งงานกัน จูดีอายุ 21 และพอลอายุ 22 ทั้งคู่ไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องเงินๆทองๆมากนัก และพวกเขาก็ไม่ได้รับคำแนะนำที่มีรายละเอียดจากพ่อแม่ของพวกเขาเกี่ยวกับชีวิตคู่ด้วย พวกเขาคิดว่าศิษยาภิบาลของพวกเขาจะให้คำแนะนำที่พวกเขาต้องการได้ และศิษยาภิบาลผู้นั้นก็ใช้เวลาหลายชั่วโมงในการให้คำปรึกษาแก่พวกเขาเกี่ยวกับการสื่อสาร คุณค่าฝ่ายวิญญาณ และเรื่องทางเพศ แต่คำปรึกษาเรื่องการเงินเรื่องเดียวที่พวกเขาได้รับก็คือเมื่อศิษยาภิบาลถามพอลว่าเขาจะสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ไหม ซึ่งพอลตอบว่า “ได้ครับ ผมจะหาเงินได้สิบลดอลลาร์ห้าสิบเซ็นต์ต่อชั่วโมงที่โรงงานประกอบรถยนต์ เราจะมีเงินเยอะเลย” เนื่องจากนั่นเป็นจำนวนเงินที่มากกว่าที่ตัวศิษยาภิบาลเองหาได้ เขาจึงไม่ถามอะไรต่อ

แผนการเรื่องการเงินของพวกเขา นั้นเรียบง่าย พวกเขาจะเลื่อนเวลาการมีลูกออกไปอีกห้าปี จูดีจะใช้เวลาดังกล่าวเพื่อเรียนให้จบและตั้งตัวในอาชีพการงานของเธอ หลังจากนั้น พวกเขาจึงค่อยเริ่มมีครอบครัว แต่หลังจากที่อาศัยอยู่ในห้องเช่าหนึ่งเป็นเวลาห้าเดือน พอลก็ตัดสินใจว่า มันไม่มีเหตุผลเลยที่จะเสียเงินไปกับค่าเช่าห้อง แต่ธนาคารจะไม่ยอมออกเงินกู้เพื่อซื้อบ้านที่พวกเขาได้เลือกไว้ตามเกณฑ์รายได้ของเขาคนเดียวเท่านั้น ดังนั้น ในช่วงปิดเทอมฤดูร้อนจูดีจึงรับงานเป็นพนักงานต้อนรับให้กับร้านทันตกรรมแห่งหนึ่งในละแวกนั้น

เมื่อรวมรายได้ของพวกเขาเข้าด้วยกัน พวกเขาจึงเซ็นสัญญาซื้อบ้าน (ผิคมหันต์) พวกเขาไม่มีปัญญาชำระเงินค่างวด พ่อของพอลจึงร่วมลงนามเพื่อขอกู้เงินจากสหภาพสินเชื่อของเขา (ผิคมหันต์) เงินที่ต้องผ่อนชำระกับธนาคารเป็นรายเดือนต้องเอาเงินที่พอลนำกลับมาบ้านออกไปเกือบร้อยละ 60 (ผิคมหันต์) พวกเขาต้องประสบปัญหาทางการเงินเกือบในทันทีเพราะเงินที่ต้องผ่อนชำระกับแค่ธนาคารเท่านั้น เมื่อรวมเข้ากับเงินประกัน ภาษีทั้งหลาย และงานต่อเติมต่างๆ พอลและจูลี่ยิ่งกำลังมุ่งหน้าไปสู่การตกเป็นหนี้โดยไม่ทันรู้ตัว

ภายในสองเดือนใบแจ้งหนี้ก็กองสูงขึ้นไปเรื่อยๆ สหภาพสินเชื่อก็ดึงเงินส่วนหนึ่งออกจากเงินเดือนของพอลเพื่อเอาไปชำระหนี้เงินกู้ของเขาที่เขาเบียดชำระและเจ้าหน้าที่รายอื่นๆ ก็โทรมากดดันพอลและจูลี่ยิ่งวันทั้งคืน แต่พวกเขามักอยากคุยกับจูลี่ยิ่งมากกว่าเพราะรู้ว่าภรรยา มักพ่ายแพ้ต่อแรงกดดันได้ง่ายกว่า จูลี่ยิ่งไม่มีสมาธิในการทำบ้านและเป็นครั้งแรกในชีวิตที่เธอยอมให้เกรดตก พ่อแม่ของเธอส่งเสียค่าเล่าเรียนและค่าดำรงตำราให้เธอมาตลอดและพ่อของเธอเห็นเกรดกลางเทอมของเธอ เขาก็โทรมาต่อว่าเธอ เธอหมดสิ้นทุกสิ่งแล้ว เธอได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ของเธอมาตลอด แต่ตอนนี้พวกเขา กลับกดดันเธอด้วย

คืนนั้นเธอกลับมาจากวิทยาลัยและถึงบ้านประมาณ 6 โมงเย็น และแทบจะร้องไห้ออกมาอยู่แล้วเพราะการพูดคุยกับพ่อของเธอเรื่องเกรดก่อนหน้านั้น เธอกดสวิตช์ไฟแต่ไฟไม่ติด เธอลองสวิตช์อีกตัวในห้องกินข้าว แต่ไฟก็ไม่ติดเหมือนกัน ห้านาทีผ่านไปเธอถึงรู้ว่าไฟฟ้าถูกตัดไปแล้ว เธอหยิบไฟฉายและเริ่มความบนโต๊ะในห้องนอนอันเป็นที่ซึ่งเธอได้พบกับใบแจ้งหนี้ค้างชำระที่เตือนว่าไฟฟ้าบ้านเธอจะถูกตัดหากเธอไม่ยอมไปชำระค่าไฟทันที เธอยังพบใบแจ้งหนี้แบบเดียวกันอีกจากบริษัทแก๊สและน้ำประปา เธอนั่งอยู่ในความมืดและร้องไห้เกือบชั่วโมงกว่าพอลจะกลับมาถึงบ้าน

หลังจากคืนนั้นจูลี่ยิ่งได้งานทำ แต่ว่าการตั้งครุฑโดยไม่ทันตั้งตัวก็ทำให้เธอต้องทำงานนั้นไปและพวกเขาถูกบีบให้ต้องยื่นขอเป็นบุคคลล้มละลาย (ผิคมหันต์อีกเรื่อง) นั่นทำให้เขาทั้งสองโล่งใจอยู่ชั่วระยะหนึ่ง แต่มันก็ไม่ได้แก้ปัญหาเรื่องการขาดอุปนิสัยที่ดีของพอลในด้านการใช้จ่ายเงินและการไม่สามารถวางแผนงบประมาณและยึดติดกับมันไว้ได้เลย เขามักซื้อของตามแรงกระตุ้นโดยไม่คิดถึงเรื่องการผ่อนชำระและผลที่ตามมาระยะยาวเพราะว่าเขาเติบโตมาแบบนั้น ในที่สุดหลังจากที่เด็กคลอดออกมา จูลี่ยิ่งกลับไปทำงานอีกครั้ง เธอหยุดถวายสืบลด (ผิคมหันต์จริงๆ อีกเรื่อง) และการดำเนินกับพระเจ้าของเธอก็เริ่มเกือบไม่มีตัวตนอีกต่อไป เมื่อพวกเขาเลิกประชุมนมัสการกับคริสตจักร

หลายสัปดาห์ผ่านไป จูลีกับพอลก็มีปากเสียงเรื่องเงินๆทองๆต่อไป จูลีเชื่อว่าตัวเองเป็นทาสของแรงกระตุ้นของพอล เขามักซื้อของที่เขายากได้บ่อยๆ เช่น โทรทัศน์เครื่องใหม่ หรือเครื่องเล่นซีดีอันใหม่ แต่แล้วเขาก็ไม่มีเงินเหลือสำหรับเสื้อผ้าหรืออาหาร ในที่สุดจูลีก็ตัดสินใจว่าเธอจะเก็บเงินเดือนส่วนหนึ่งไว้สำหรับตัวเอง แทนที่จะนำเงินเดือนกลับมาบ้านเหมือนเคย เธอกลับแหวะที่ธนาคารและฝากเงินเข้าบัญชี และเอาเงินเฉพาะส่วนที่เธอจำเป็นต้องใช้ออกมาเท่านั้น

แน่นอนที่พอล โกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยง แต่เธอตอบกลับคำบ่นของเขาไปว่า “พอล คุณช่างเป็นเด็กที่ไม่มี ความรับผิดชอบเอาเสียเลย ฉันเหนื่อยสายตัวแทบขาดกับการทำงานตลอดทั้งวันและไม่เคยได้ใช้เงินของตัวเองเลย” เขาตะโกนกลับมาว่า “ดี ถ้ามันเป็นเงินของคุณ แล้วทำไมคุณไม่เก็บไว้เองล่ะ ผมก็จะเก็บเงินของผมไว้เอง เหมือนกัน!” จูลีเหวี่ยงกลับมา “ดี ฉันเอาตามนั้นเลย” เธอวาดภาพงบประมาณแบ่งค่าใช้จ่ายของพวกเขาและวันต่อมาเธอก็ไปเปิดบัญชีในชื่อของตัวเอง พอลรู้สึกไม่ดีอยู่ลึกๆ ราวกับว่าอะไรสักอย่างได้ตายไปแล้ว และความจริงก็คือเขารู้เลยว่ามิอะไรที่ตายไปแล้ว ชีวิตคู่ของพวกเขา นั่นเอง”

ข้าพเจ้าใช้ภาพประกอบนั้นเพราะว่ามันแสดงตัวอย่างสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นในชีวิตคู่ใดๆก็ได้เมื่อคู่สมรสคนใดคนหนึ่งเข้าสู่ชีวิตคู่โดยปราศจากอุปนิสัยที่จะควบคุมการใช้จ่ายใช้สอยของตนเองได้ ความตึงเครียดของการตกเป็นหนี้ตลอดเวลาสามารถทำลายชีวิตคู่ได้

3) ความไม่ซื่อสัตย์ เป็นด้านที่สามที่อุปนิสัยที่ไม่ดีอาจส่งผลร้ายต่อชีวิตคู่ได้ และข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงแคในรูปของคนที่กระทำผิดเรื่องล่วงประเวณีซึ่งๆหน้าเท่านั้น มันอาจถูกสำแดงออกมาในรูปของผู้หญิงคนหนึ่งที่ชอบหวานแสนห้ำให้พวกผู้ชายและชอบใจที่พวกเขาสนใจเธอ จนถึงขนาดที่ว่าหลังจากแต่งงานแล้วเธอก็ยังรู้สึกอยากได้รับความสนใจจากชายอื่นนอกจากสามีของเธออยู่ นั่นจะกลายเป็นผลอีกเสบที่สร้างความเจ็บปวดให้กับสามีของเธอได้หลังจากที่พวกเขาแต่งงานกันแล้ว เขาจะสงสัยว่าเขาจะไว้ใจเธอได้ไหมและมันจะก่อให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งได้มากมายถ้าเธอไม่ควบคุมมันให้ดี

หรือมันอาจถูกสำแดงในรูปของผู้ชายคนหนึ่งปล่อยให้ตัวเองมองผู้หญิงด้วยสายตาทะเยอทะยานก่อนที่เขาแต่งงาน หรือบางทีเขาอาจหมกมุ่นอยู่กับสื่อลามกซึ่งอาจกลายเป็นบาปที่เสพยาเสพติด ไม่เลิกได้ ถ้าเขาไม่ควบคุมมันก่อนเข้าสู่ชีวิตคู่ มันก็จะทำให้ภรรยาของเขาเสียใจเมื่อเธอเห็นเขามองผู้หญิงอื่นหรือพบว่าเขายังใช้สื่อลามกอยู่

4) **แต่งให้ถูกคน** คุณคงเคยได้ยินมาก่อนแล้วว่าคนที่คุณเลือกแต่งงานด้วยเป็นการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับสองรองจากการตัดสินใจรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ และมันก็เป็นจริงตามนั้น มีไม่กี่สิ่งที่จะทำให้ชีวิตคุณระทมทุกข์มากกว่าการได้แต่งงานกับคนที่ไม่ใช่ และมีไม่กี่สิ่งที่จะเป็นพระพรมากกว่าการได้แต่งงานกับคนที่ใช่

ดังนั้น ให้เรามาใช้เวลาที่เหลืออีกไม่กี่นาทีนี้ในการพิจารณาความคิดสองสามประการเกี่ยวกับการเลือกคนที่คุณจะตัดสินใจแต่งงานด้วยกันดีกว่า

เพลงสดุดี 18:30 “สำหรับพระเจ้าพระองค์นี่ พระมรรคาของพระองค์ดีเลิศทุกประการ พระวณะของพระเยโฮวาห์พิสุจน์แล้วเป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นดังของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์”

ประเด็นแรกของข้าพเจ้าคือ ...

1) **จงให้พระเจ้าเป็นผู้เลือกคู่ชีวิตของเรา** พระเจ้าไม่ทรงทำอะไรผิดพลาด วิถีทางของพระองค์นั้นดีเลิศทุกประการ คุณเชื่อตามนั้นไหม? แล้วทำไมคุณถึงไม่ยอมให้พระองค์เลือกสามีหรือภรรยาในอนาคตของคุณล่ะ? ตัวเลือกของพระองค์จะเป็นคู่สมรสที่สมบูรณ์แบบสำหรับคุณ เขาคงนั้นอาจไม่สมบูรณ์แบบ แต่เขาจะเป็นสามีหรือภรรยาที่สมบูรณ์แบบสำหรับคุณ จุดแข็งของเขาจะชดเชยจุดอ่อนของคุณ และจุดอ่อนของเขาจะได้รับการชดเชยโดยจุดแข็งของคุณ เขาจะเป็นคนที่สมบูรณ์แบบที่พระเจ้าสามารถใช้เพื่อช่วยคุณให้กลายเป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น พระเจ้าไม่รู้จักคุณดีกว่าที่คุณรู้จักตัวเองหรือ? แล้วทำไมคุณถึงไม่ยอมให้พระองค์เลือกสามีหรือภรรยาในอนาคตของคุณล่ะ?

เหตุผลที่ผู้คนไม่ยอมมอบถวายการตัดสินใจนี้ให้แก่พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวก็คือ เพราะพวกเขาไม่ไว้วางใจพระองค์นั่นเอง ลองจินตนาการดูสิว่ามั่นน่าขันมากขนาดไหนสำหรับผู้ที่รอดแล้ว: พวกเขาได้วางใจพระคริสต์สำหรับความรอดนิรันดร์ของตัวเอง แต่กลับไม่ไว้วางใจพระองค์ให้เลือกคู่สมรสที่เขาจะร่วมชีวิตด้วยเพียงแค่มองที่โลกนี้ คุณไม่คิดหรือว่านั่นออกจะเป็นการดูถูกพระองค์? ข้าพเจ้าคิดว่าลึกๆแล้วพวกเขากลัวว่าถ้าพวกเขาปล่อยให้พระเจ้าตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว พระองค์อาจขอให้พวกเขาแต่งงานกับใครสักคนที่พวกเขาเห็นว่าไม่น่าดึงดูดหรือใครสักคนที่พวกเขาเห็นว่าคงไปด้วยกันได้ยาก พวกเขาอาจคิดถึงใครสักคนในคริสตจักรที่พวกเขาเองเห็นตัวเองแต่งงานด้วยไม่ไหวแน่ๆและคิดว่าพระเจ้าคงจะให้พวกเขาแต่งงานกับคนๆนั้น

พระเจ้ารักคุณไหม? ข้าพเจ้าหวังว่าพวกคุณทุกคนจะตอบได้อย่างจริงใจว่ารักและเชื่อว่าพระเจ้าทรงรักคุณและปรารถนาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ พระองค์คงไม่มีทางขอให้คุณแต่งงานกับใครสักคนที่คุณเห็นว่าไม่น่าดึงดูดหรือใครสักคนที่คุณทนไม่ได้แน่ๆ แน่แน่นอนที่พระองค์อาจขอให้เราแต่งงานกับใครสักคนที่มองแวบแรกหรือความคิดแรกที่เข้ามาในหัวเราอาจพูดว่า “คนนั้นเนียนะ?!” แต่ถ้าเราเปิดใจและวางใจพระองค์ พระองค์ก็จะทรงแสดงให้เราเห็นในเวลาไม่นานว่าทำไมคนๆ นั้นถึงเป็นคนที่ใช่สำหรับเราและเราจะพบในที่สุดว่าเราชอบเขาและมองเห็นบุคคลที่แสนวิเศษในตัวเขาเหมือนอย่างที่ว่าพระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็น

ดังนั้น คุณยอมยกการตัดสินใจในชีวิตด้านนี้ของคุณไว้แต่พระเจ้าแล้วหรือยัง? หากคุณยัง หากคุณกำลังพยายามหาผู้ครองในอนาคตของคุณด้วยตัวเองอยู่ และคุณได้รับความรอดแล้ว คุณก็กำลังดำเนินชีวิตในความบาปอยู่ จงจำไว้ว่า การกระทำใดๆ ก็ตามที่มีได้กระทำด้วยความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น

แล้วคุณจะทำอย่างไรกับการตัดสินใจนี้ให้เป็นของพระเจ้าได้อย่างไร?

ก่อนอื่น จงอธิษฐานขอพระองค์ให้ทรงโปรดเลือกผู้ครองในอนาคตของคุณ จงทูลพระองค์ว่าคุณยกการตัดสินใจนี้ให้เป็นของพระองค์แล้ว และคุณวางใจพระองค์อย่างเต็มเปี่ยมที่จะให้พระองค์ทรงเลือกคนๆ นั้น และหากคุณมีปัญหาในการวางใจพระองค์ ก็จงยอมรับมัน จงขอพระองค์ให้ทรงช่วยคุณให้วางใจพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจ จงขอพระองค์ให้เตรียมตัวคุณสำหรับคนๆ นั้นและเตรียมตัวเขาสำหรับคุณ จงขอพระองค์ให้นำพาพวกคุณทั้งสองมาเจอกันในเวลาและตามวิธีของพระองค์

ในขณะที่เดียวกัน จงไปนอนหลับเสียในด้านนี้ จงหยุดควานหาไปทั่วคริสตจักรและในคริสตจักรอื่นๆ เพื่อตามหา “คนที่ใช่” จงวางใจพระองค์ว่าจะทรงบอกให้คุณรู้เมื่อถึงเวลาที่ต้องตัดสินใจและที่จะให้คุณรู้ว่าคนๆ นั้นคือใคร และจงขอคำปรึกษาจากศิษยาภิบาลของคุณเกี่ยวกับการตัดสินใจนี้เสมอ ถ้าคุณคิดว่าพระเจ้ากำลังปลุกคุณให้ตื่นแล้ว ก็จงคุยกับศิษยาภิบาลของคุณและขอคำปรึกษาจากเขาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จงยินยอมที่จะรอคอยพระเจ้า

เพลงสดุดี 37:7,9,34 “จงสงบอยู่ต่อพระเยโฮวาห์ และเพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน เพราะเหตุผู้ที่เจริญตามทางของเขา (อย่าทุรนทุรายเมื่อเห็นว่าคนอื่นได้เจอกับเนื้อคู่ของเขาแล้วในแบบที่คุณเหมือนตามเนื้อหนัง อย่าคิดว่าคุณต้องหาผู้ครองในแบบตามเนื้อหนังด้วยเหมือนกัน) หรือเพราะเหตุผู้ที่กระทำ

ตามอุบายชั่ว... เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป (ชีวิตคู่ที่ไม่ได้มาจากพระเจ้าแบบนั้นจะเติมเต็มได้
อย่างไร?) แต่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระเยซูฮว่าห์จะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก ... จงรอคอยพระเยซูฮว่าห์ และ
รักษาทางของพระองค์ไว้ และพระองค์จะยกย่องท่านให้ได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก ท่านจะได้เห็นเมื่อคนชั่วถูก
ตัดออกไปเสีย (พระองค์จะทรงอวยพรคุณด้วยคูครองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคุณ)

จงสละวนอยู่กับการทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในตอนนี้ และพุ่งเป้าไปที่การดำเนินกับพระองค์
และรับใช้พระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงให้คุณอยู่ ณ ตอนนี้ เมื่อคุณอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ คุณก็อยู่ในจุดที่
คุณควรอยู่อย่างเหมาะสมเมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะทรงนำพาพวกคุณทั้งสองมาเจอกัน คุณอาจมองไม่เห็นใคร
ในคริสตจักรของคุณที่ดูเหมือนเป็นคนที่คุณจะแต่งงานด้วยได้เลยในตอนนี้ แต่จงอย่าเป็นทุกข์เป็นร้อนไป พระ
เจ้าทรงสามารถพาใครสักคนมายังคริสตจักรของคุณได้ หรือบางทีคนๆนั้นอาจยังไม่ได้ได้รับความรอดก็เป็นได้
หรือบางทีคนๆนั้นอาจอยู่ที่คริสตจักรของคุณแล้ว แต่บางทีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายอาจยังไม่พร้อม
สำหรับชีวิตคู่ก็เป็นได้

1 โครินธ์ 12:18 “แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์”

ถ้าพระเจ้าทรงให้คุณมาอยู่ที่คริสตจักรของคุณ ก็จงอย่าออกไปจากคริสตจักรนี้เพื่อไปหาคนที่ คุณจะ
แต่งงานด้วย จงวางใจว่าพระองค์จะทรงนำพาคนๆนั้นมาหาคุณได้

2) จงแน่ใจว่าเขาได้รับความรอดแล้ว นี้ต้องกลายเป็นความเชื่อมั่นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของคุณเลยในฐานะ
คน โสด ที่คุณจะไม่แม้แต่คิดที่จะแต่งงานกับคนที่ยังไม่รอด หรือคุณอาจถูกทดลองที่จะยอมปล่อยให้ตัวเอง
พิจารณาใครสักคนที่ยังไม่ได้รับความรอดและทำสิ่งที่ผิดพลาดที่สุดถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่ผิดพลาดที่สุดในชีวิตที่
ได้รับความรอดแล้วของคุณก็ตาม

**2 โครินธ์ 6:14-16 “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความ
อธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร พระคริสต์กับเบลีอัลดจะลงรอยกันอย่างไรได้ หรือคนที่
เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของ
พระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และ
เราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’”**

เราเถียงไม่ได้เลยว่าพระเจ้าจะไม่ทรงเลือกให้คุณแต่งงานกับคนที่ยังไม่รอดอย่างแน่นอน ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ตัวเองพิจารณาคนที่ยังไม่ได้รับความรอดเด็ดขาด การแต่งงานกับคนที่ยังไม่รอดหากคุณรอดแล้วมีแต่จะทำให้ชีวิตคุณระทมทุกข์ ความขัดแย้งจะมีตามมาตลอด และคุณอาจคิดว่า “พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้รอดถ้าฉันแต่งงานกับเขา” พระเจ้าอาจทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำได้ แต่พระเจ้าจะไม่บังคับใครให้ได้รับความรอดโดยที่เขาไม่ยินยอมเด็ดขาด ดังนั้น จงอย่าหวังว่าเขาจะได้รับความรอดหลังจากที่เขาแต่งงานกับคุณแล้ว

3) **เขาควรเชื่อเหมือนกับที่คุณเชื่อ** พวกคุณทั้งสองคนควรมีความเชื่อและมาตรฐานด้านหลักคำสอนที่เหมือนกันและความเชื่อมั่นที่คล้ายกันมากๆ

อาโมส 3:3 “สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือนอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันไว้ก่อน”

พวกคุณทั้งสองคนควรมีการดำเนินกับพระเจ้าที่คล้ายกัน มีจิตวิญญาณในระดับเดียวกัน มิฉะนั้นความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้นได้ หากคุณมีแผนการที่ยิ่งใหญ่ที่จะรับใช้พระเจ้า หากคุณมีไฟที่จะทำอะไรเพื่อพระเจ้า และอีกฝ่ายไม่มี แล้วอะไรที่ทำให้คุณคิดว่าพระเจ้าทรงต้องการให้พวกคุณทั้งสองคนแต่งงานกันเล่า? คุณอาจคิดว่า “ถ้าฉันเต็มใจเปลืองใจให้เขาหน่อย เดี่ยวเขาก็ไฟลุกเพื่อพระเจ้าเองแหละ” จั้จจรอดต่อไปจนกว่าเขาจะมีไฟเพื่อพระเจ้าก่อนที่พวกคุณจะแต่งงานกัน และใช้เวลาสักพักเพื่อเชื่อมั่นเป็นไฟจริงๆหรือเป็นแค่ไฟหลอกๆ เพราะว่สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ คนที่ “ไฟลุกโชน” เพื่อพระเจ้าอาจถูกคู่สมรสชวนให้ไฟมอดได้